INTRODUCERE

înainte de scrierea fiecărei cărţi mă îmbolnăvesc. Pânza subţire a destinului meu se rupe şi se destramă. Viaţa devine cu totul imprevizibilă. încep să mă enervez şi să mă supăr. Apoi brusc se instalează liniştea. Şi nici un fel de pierderi, nereuşite şi evenimente neaşteptate nu mă mai ating. Este momentul în care înţeleg că ceea ce fac este inevitabil. Cu cât densitatea informaţiei incluse în carte este mai mare, cu atât acţiunea ei asupra cititorului este mai puternică iar responsabilitatea mea creşte dacă această influenţă se "dovedeşte a fi nefastă. Calitatea informaţiei este dată de apropierea mea faţă de iubire şi Dumnezeu şi de neataşarea mea de valorile umane, şi în special de cele spirituale. Nu doar dragostea pentru bani trebuie oprită ci şi ataşamentul faţă de idealuri. Cu cât sunt mai puternice suferinţele omului în timpul nenorocirilor, bolilor şi cu cât încearcă mai puţin să depindă de ele îndreptân-du-se către Dumnezeu păstrând şi intensificând iubirea faţă de El, cu atât sufletul omului devine mai curat. Fiecare dintre noi, într-o măsură sau alta parcurge acest drum. Iar puritatea sufletului în cazul acesta nu este într-atât determinată de cantitatea şi profunzimea suferinţei cât de concentrarea asupra iubirii divine şi de dorinţa apropierii de ea.

Pe măsură ce merg mai departe, volumul informaţiei creşte, iar în spatele frazelor asemănătoare se ascunde un sens tot mai adânc. Acest fapt permite omului care a citit cartea să se schimbe şi mai mult. Sunt adesea întrebat: cât durează transformările pozitive după întâlnirea cu mine sau după citirea cărţilor? „Dacă se schimbă caracterul dumneavoastră, vă părăseşte şi boala - răspund eu. Pe cât de profunde vor fi modificările caracterului dumneavoastră, pe atât veţi fi de sănătos.

Cartea se intitulează „Răspunsuri la întrebări" şi se prea poate ca mulţi să nu primească răspunsuri la ceea ce îi frământă. Bine ar fi dacă oamenii ar înţelege că cel mai de seamă lucru nu este întrebarea sau răspunsul concret. Drumul însănătoşirii este drumul către Dumnezeu. Şi aici sentimentele sunt mai importante decât gândurile. Când omul se concentrează nu asupra perceperii drumului adevărat, ci asupra satisfacerii propriei conştiinţe, efectul poate fi contrar.

In carte sunt întrebări care se repetă. Am răspuns la întrebările venite din publicul aflat în sală, şi în mod concret

persoanei care a scris biletul. Dacă zece oameni trimit aceeaşi întrebare, voi răspunde în zece feluri diferite, întrucât mă orientez în primul rând asupra celui care întreabă, nu asupra conţinutului întrebării. Cred că acest lucru va uşura înţelegerea sensului celor expuse de mine.

Nefericirea, ghinionul şi bolile ne urmăresc întregul neam. In multe familii nu este dragoste şi înţelegere. Orice lucru aş începe, sau se alege praful de el, sau nu-1 pot duce până la capăt. Am încercat să mai câştig ceva bani (mă sufocă sărăcia), peste tot numai înşelătorii. La serviciu se fac reduceri de personal, „atârn de un fir". Nu de mult, mama a găsit în perna pe care dormea o „făcătură". Am aruncat-o după un ritual magic. Il iert pe omul care a pus-o la cale şi-mi cer iertare faţă de Dumnezeu şi faţă de oameni pentru răul pe care l-am făcut vreodată.

Ajutaţi-mă ca toţi cei apropiaţi să-şi redobândească sănătatea, liniştea şi fericirea.

Odinioară, privind structurile de biocâmp ale autorului mesajului aş fi spus că asupra neamului stă un blestem. Dar voi povesti cum văd lucrurile acum. Structurile femeii, legate de copii, nepoţi şi strănepoţi sunt deformate. Cauza vine de la străbunică, bunică şi mamă şi din cele trei vieţi anterioare. în afară de clarviziune eu iau în considerare şi parametrii cantitativi, pe care îi voi enunţa, pentru a evalua mai bine situaţia.

Ataşamentul faţă de aptitudini este de trei ori mai mare decât nivelul critic. Dependenţa de principii, idealuri - de două ori. în limbajul meu aceste lucruri sună cam aşa: aptitudinile se închid cu 300 de unităţi, viitorul este închis cu 200 de unităţi.

în măsura în care un om se ataşează de vreo valoare umană, posibilitatea de a o păstra se închide. La nivelul critic, el trebuie să piardă periodic această valoare, iar dacă depăşeşte nivelul critic păstrarea acestei valori va fi însoţită de nefericire, boli sau moarte.

O dependenţă crescută faţă de aptitudini, intelect, soartă norocoasă, se numeşte „trufie". O dependenţă crescută vine, în primul rând, din incapacitatea de a accepta pierderea a ceea ce posezi. La nivel superficial trufia este dată de orientarea şi dependenţa crescută faţă de primul nivel al valorilor spirituale, adică aptitudini, intelect, bunăstare.

Fondul profund, amplu este constituit din dependenţa faţă de principii şi idealuri, proiecte şi speranţe. Cu cât dimensiunea şi importanţa valorilor umane de care m-am ataşat este mai mare cu atât delictul pe care îl pot comite împotriva iubirii este mai grav.

Ce se poate spune în cuvinte simple despre această situaţie?

Karma personală coincide de obicei cu cea a părinţilor. Dacă în vieţile anterioare a fost ucisă iubirea, atunci şi între strămoşi cineva a comis crime similare.

In funcţie de tipul agresiunii săvârşite împotriva iubirii, se măsoară durata timpului cât omul o va purta în sine; pe cât de mare este crima pe atât de tare va murdări sufletele urmaşilor şi omul va trebui să răspundă în vieţile următoare pentru delictele lor; purificarea prin boli şi nenorociri îl va viza, în primul rând, pe el şi nu pe copii şi nepoţi.

Străbunica acestei femei, luând în considerare informaţiile, a comis un delict împotriva iubirii. Motivul a fost trufia, adică ea şi-a salvat nu dragostea din suflet, ci principiile, demnitatea, idealurile. Sensul blestemului ce apasă asupra neamului constă în agresivitatea crescută, inconştientă, împotriva oamenilor deoarece agresiunea împotriva iubirii se transformă întotdeauna în agresiune împotriva lumii şi a oamenilor. Pe cât sunt de agresiv faţă de lume înăuntrul meu, pe atât este de agresivă lumea faţă de mine. Oamenii cu un orgoliu interior crescut atrag boala şi nenorocirea. Şi oricât ar fi de ciudat numeroasele ghinioane, boli, necazuri sau blesteme îi ajută pe cei din această categorie să supravieţuiască. Prin toate acestea se realizează diminuarea importanţei şi a ataşamentului faţă de valorile umane. Atunci, impulsul apropierii de iubire şi de Dumnezeu creşte. Un astfel de neam poate supravieţui.

Cum se poate îndrepta situaţia? Primul lucru care trebuie făcut este să cultivaţi în dumneavoastră impulsul ce vă orientează către iubire şi Dumnezeu şi să-1 intensificaţi cu fiecare zi. Veţi ieşi acum din sală şi-n fiecare om ce vă iese în întâmpinare veţi vedea Dumnezeirea. In fiece situaţie care se constituie în jurul dumneavoastră vedeţi afirmarea Divinului. Cu cât veţi simţi mai mult logica divină, chiar şi de neînţeles pentru dumneavoastră acum, cu atât veţi depinde mai puţin de logica omenească. Cu cât sunteţi mai deschisă pentru iubire, cu atât mai puţin veţi depinde de conştiinţă deoarece Dumnezeu este

iubire iar omul - conştiinţă. Amintiţi-vă de toţi oamenii care v-au supărat în viaţă şi iertaţi-i. Să înţelegeţi şi să simţiţi că voinţa lor nu are nici o relevanţă. Prin înjosirea omenescului, în sufletul dumneavoastră se salva Divinul. Amintiţi-vă de toate momentele în care aţi strivit iubirea din sufletele celorlalţi oameni: judecân-du-i dispreţuindu-i, desconsiderându-i, şi retrăiţi acea situaţie păstrându-vă iubirea, anulându-vă pretenţiile. Reluaţi de zeci şi sute de ori până nu veţi simţi că dacă situaţia s-ar repeta aţi trece prin ea ca fiind cu totul alt om. Rugaţi-vă pentru copiii, nepoţii şi strănepoţii dumneavoastră pentru ca ei să-şi păstreze dragostea faţă de Dumnezeu şi să nu caute vinovaţi, oricât de dureroasă ar fi despărţirea de valorile umane.

înţelegeţi un lucru: dacă nu vă veţi schimba înăuntrul dumneavoastră, nici o rugăciune nu vă va fi de folos. Trebuie să vă schimbaţi până şi reflexele. Este greu numai la început, dar dacă v-aţi hotărât să vă transformaţi fără să vă întoarceţi din drum, întotdeauna va fi o reuşită. Pe mulţi pacienţi n-am prea reuşit să-i ajut pentru că erau gata să lucreze asupra lor doar câtă vreme erau bolnavi sau în nenorocire, adică se rugau şi încercau să se schimbe numai pentru a se însănătoşi sau a alunga necazurile. Noi ne schimbăm pentru a ne apropia de Dumnezeu şi nu pentru a căpăta şi mai multe valori umane. Ele vor veni după aceea singure. Cu cât sunt mai puţin dependent de fericirea omenească, cu atât mai multă pot să am din ea.

în ce priveşte trupul, întrucât trufie înseamnă şi o importanţă crescută acordată corpului şi conştiinţei dependente de el, o limitare periodică în alimentaţie, respiraţie, comunicare este benefică. Frânarea conştiinţei are loc când omul renunţă la a evalua şi critica ceea ce se petrece. Muzica ritmică şi dansul ritmic frânează de asemenea conştiinţa. Plutirea pe apă ne a-minteşte de perioada intrauterină şi de faza în care tot regnul viu se afla în ocean, de aceea simţurile noastre sunt mai active iar conştiinţa diminuată. Mersul ritmic, liniştit, dacă durează mai mult de o jumătate de oră, începe să frâneze conştiinţa.

Nu degeaba pelerinii îşi parcurgeau drumul pe jos. Orice gând şi stres nerezolvat ne ţin muşchii încordaţi. De aceea antrenarea autosugestiei în timpul căreia omul se eliberează de orice regret în privinţa trecutului, de orice teamă în faţa

viitorului şi de orice inacceptare a prezentului, ca şi relaxarea totală a muşchilor, sunt foarte sănătoase.

Alimentaţia variată consumă mult din forţele organismului, la fel ca şi diversitatea de situaţii din jurul dumneavoastră. De aceea, cu cât modul de viaţă şi dieta sunt mai simple, cu atât veţi avea mai multe forţe pentru a lucra cu sine.

Şi încă un lucru foarte important. Mulţi sunt gata să-i ierte pe 99 dintre oamenii care i-au supărat, dar nu-1 iartă pe al o sutălea şi munca asupra sinelui este practic inutilă. Dacă iertaţi trebuie să-i iertaţi pe toţi. Dacă aţi hotărât să vă schimbaţi, această decizie trebuie să fie fără întoarcere. Şi dacă aţi luat acest drum, nu vă aşteptaţi să fiţi fericit de a doua zi. Poate fi invers. Tot ce a fost întunecat în suflet va începe să iasă, pot apărea adevărate convulsii, atât în plan fizic cât şi în* plan moral. Şi vi se va părea că ultimele resturi de fericire pe care le-aţi avut vă părăsesc.

Trebuie să înţelegeţi un lucru: de îndată ce aţi decis să trăiţi pentru a creşte Divinul din sufletul dumneavoastră deja sunteţi fericit şi această fericire nu vă va putea fi luată de nimeni, niciodată. Adevărata fericire nu va fi niciodată exterioară, căci tot ce avem în afară vom pierde. Sentimentele de bucurie şi iubire pe care le purtăm în sufletul nostru ne aduc adevărata fericire şi emană din dragostea faţă de Dumnezeu. Cu cât omul păstrează în sufletul său sentimentele de bucurie şi iubire, cu atât îi va fi mai uşor să vadă în toate principiul primordial. Şi în măsura în care îl simţim pe Dumnezeu în toate, suntem fericiţi. înainte, oamenii se împărţeau, în speţă, în două categorii: cei care vedeau doar lumea înconjurătoare şi erau nemulţumiţi de ea, încercau s-o schimbe şi se umpleau mai mult de ură şi agresivitate, fiindcă luptându-se cu alt om ei se luptau cu lumea pe care în parte el o reprezenta, cu Universul a cărui parte era lumea şi, în final, cu Dumnezeu. A doua categorie este considerabil mai mică: cei care îl vedeau în toate pe Dumnezeu şi nu vroiau din această cauză să se lupte nici cu lumea, nici cu Universul, nici cu oamenii.

Concepţia despre lume creată de ei, cei slabi şi lipsiţi de apărare, salva vieţile celor tari şi puternici dacă aceştia erau capabili să accepte măcar o parte dintr-o astfel de filozofie. Fiecare om din Univers poartă în sine principiul primordial şi este legat de el. Fiecare om îl are în sufletul său pe Dumnezeu

şi este o parte a Lui. în planul subtil, care întrece limitele materiei, spaţiului şi timpului, fiecare om este Dumnezeu.

De aceea câtă vreme avem un înveliş fizic şi o conştiinţă legată de el, mereu vom trăi după două logici: logica divină, depăşind marginile corpului şi ale conştiinţei şi logica umană redusă la ele. Aceste două logici întotdeauna se împletesc într-o oarecare măsură. La exterior ele par mereu opuse, ca de pildă ştiinţa şi religia, idealismul şi materialismul.

în măsura în care ele pot exista simultan în conştiinţa umană, nivelul de dezvoltare al societăţii este mai ridicat. Acum omenirea se apropie de o etapă cu totul nouă, de o nouă gândire şi concepţie despre lume. în această gândire trebuie să coexiste două logici fără a se exclude, ci completându-se. Şi atunci, se va putea lupta cu alt om, cu o situaţie, fără a resimţi ură faţă de el, ci păstrând şi intensificând iubirea, văzând tot mai multă Dumnezeire în orice situaţie. Umanitatea începe cu Divinitatea. Şi cu cât vom aspira mai mult spre Dumnezeu cu atât vom avea mai mult din lume. Corpul nostru este o structură informaţională stabilă. Există două tipuri de informaţie:

1. Divină. Ea depăşeşte limitele spaţiului, timpului şi mate riei. O percepem prin sentimentul de iubire.
2. Umană. Ca şi cea universală este în totalitate structurată, adică în mod determinat este orientată în spaţiu şi timp. Infor maţia este o noţiune vectorială. Cu cât este mai mare den sitatea informaţiei noi, cu atât mai mare este gradul de destabilizare al grupării informaţionale. în cuvinte simple: pentru un om nepregătit informaţia nouă poate fi periculoasă. De aceea purtătorii de informaţie nouă au avut, de obicei, o soartă tragică.

Dar noua informaţie nu vine doar prin intermediul altui om. Orice destabilizare a trupului şi sufletului este o interacţiune cu noua informaţie. Cei care au fost multă vreme bolnavi, au trecut prin multe nenorociri în viaţă, au fost la hotarul dintre viaţă şi moarte, au îndurat suferinţe fizice şi sufleteşti, au fost mai înţelepţi decât cei cărora nu li se întâmplaseră astfel de lucruri.

O stabilitate crescută a valorilor umane contribuie la amplificarea orgoliului. Un asemenea om primeşte noua informaţie cu multă dificultate.

Şi iată că acum, în faţa mea, stă o pacientă şi se uită în ochii mei.

— Aţi citit toate cele patru cărţi? - întreb eu.

— Da. Pe toate - răspunde ea.

— Nu falsurile, pe cele autentice.

- Da, ştiu deja să deosebesc falsurile.

— Atunci vă voi povesti ceea ce văd şi cred. Mă veţi înţelege uşor. Străbunica dumneavoastră a avut un avort în a cincia sau a şasea lună de sarcină.

Tema - trufia. Pentru ca o femeie să nască un copil sănătos, ea trebuie să-i dea un impuls de orientare către Dumnezeu. E foarte simplu. Trebuie menţinută iubirea când este înjosit omenescul în totalitatea lui. Fiecare femeie, în toată perioada sarcinii, până la concepţie, trebuie să treacă prin proba păstrării iubirii în condiţiile atenuării valorilor umane. îndepărtarea, micşorarea a tot ce este omenesc, adică purificarea sufletului se produce prin acuze nedrepte sau trădări din partea bărbatului, prin prăbuşirea idealurilor şi speranţelor, prin boli şi necazuri. Şi cu cât femeia nu caută vinovaţi, acceptă lumea şi oamenii aşa cum sunt, cu cât vede mai mult voinţa lui Dumnezeu în toate, cu cât aspiră să păstreze iubirea divină care nu depinde de nimic, cu atât mai sănătos va fi urmaşul pe care îl va naşte. Dar dacă îşi apără demnitatea, principiile şi idealurile şi prin aceasta îşi calcă în picioare iubirea, atunci dă un puternic impuls orientării către omenesc şi renegării lui Dumnezeu. Este linia degenerării neamului.

Clarvăzătorii vorbesc în acest caz despre un blestem care apasă asupra neamului. Urmaşii unei astfel de femei nu se vor putea lăuda nici cu sănătatea, nici cu o soartă fericită. Viaţa le va fi o nereuşită, condiţia supravieţuirii va fi o pierdere temporară şi repetată a valorilor umane pe care, inconştient, ei le instituie în ţelul şi sensul vieţii. Se va suferi şi de pierderea valorilor spirituale, lucru ce se poate întâmpla prin pierderea aptitudinilor, prin boli psihice, narcomanie, alcoolism, delicventă sau ticăloşie.

— Dumneavoastră - mă adresez eu pacientei, - aveţi aceeaşi tendinţă de a depinde prea mult de aptitudini şi intelect, principii şi idealuri, de omul iubit. Străbunica dum neavoastră, prin urmare şi dumneavoastră, în vieţile anterioare v-aţi idolatrizat omul iubit, aţi îndrăgit în el mai mult

omenescul decât Divinul. Şi când a venit momentul purificării, nici dumneavoastră, nici strămoşii dumneavoastră nu l-aţi primit. Iar dependenţa dumneavoastră interioară faţă de aptitudini şi principii este mare, de câteva ori mai mare decât nivelul periculos ceea ce duce automat la creşterea pretenţiilor faţă de apropiaţi, inacceptarea situaţiilor traumatizante, permanenta căutare a vinovaţilor, fie în alţii, fie în sine. Toate acestea se reflectă în mod negativ asupra copilului dumnea voastră pentru care aţi venit astăzi, aici.

— Spuneţi-mi, vă rog, ce înseamnă iubirea divină? mă întreabă deodată femeia.

— Este acea iubire care nu depinde de nimic. Când omul deştept sau prost, nobil sau ticălos a îmbătrânit, s-a urâţit, a devenit invalid, v-a trădat, v-a lăsat şi a plecat, iar dum neavoastră iubindu-1 odată, continuaţi să-1 iubiţi în pofida a orice, aceasta este iubire divină.

Dragostea divină vede în omul iubit şi în lume ocazii pentru a-şi manifesta iubirea faţă de ele. Continuu să vorbesc dar văd că pe femeie o deranjează ceva.

— Pentru a vă fi mai uşor să vă schimbaţi, în primul rând, trebuie să vă anulaţi agresivitatea faţă de bărbaţi. Supărarea dumneavoastră din trecut, pe un bărbat, mă atacă pe mine acum şi vă împiedică să înţelegeţi şi să primiţi ceea ce vă spun.

— Şi atunci ce să fac? - se nelinişteşte femeia.

Oftez şi mă uit la ea. A citit patru cărţi iar percepţiile ei sunt o pagină albă. înţeleg că pricina nu este în ea ci în tendinţa pe care o poartă în sine. Dar deodată răsare întrebarea: de ce după citirea a patru cărţi omul nu înţelege lucruri elementare?

Şi iar ajung la o concluzie simplă: dacă sentimentele nu sunt pregătite să primească informaţia nu vor lăsa conştiinţa s-o asimileze.

Mi-am amintit de o consultaţie la care a venit o femeie cu un copil grav bolnav din naştere. Ea citise, se pare, trei cărţi, după care au început nişte dureri cumplite în tot corpul. „Durerea era atât de mare încât trebuia să urlu - povestea pacienta - şi era mai intensă în regiunea ombilicală - spunea ea punându-şi mâna pe locul respectiv - durerea era mult mai puternică decât la naştere. M-a ţinut două luni. îmi lua minţile şi nu ştiam ce să fac. Apoi am început să strig: «Doamne, iartă-mă pentru uciderea iubirii în vieţile anterioare, iartă-mi toate păcatele din vieţile

anterioare!» Şi durerea m-a lăsat imediat, dispărând apoi treptat". „Cu cât în subconştient este mai puţină dragoste faţă de Dumnezeu, cu atât este mai slab punctul de sprijin în schimbările interioare radicale şi cu atât mai greu şi chinuitor se petrec ele "- am gândit eu.
Mi s-a povestit despre o femeie care a încercat să-mi citească volumele dar nu a putut. „Parcă mi s-ar fi turnat nisip în ochi - se mira ea - nu puteam să citesc şi gata". Avea titluri ştiinţifice dar şi pretenţii crescute faţă de oameni şi lumea din jur. Atitudinea ei faţă de toate câte se întâmplau era una singură, rigidă. După un timp oarecare, medicii i-au pus diagnosticul, practic nu avea şanse de supravieţuire. A început iar să-mi citească lucrările şi de această dată a reuşit fără dificultăţi. A făcut primul pas, dar pe al doilea nu a mai reuşit să-1 facă.
„Bine, a spus ea, cărţile le-am citit, cu câte ceva sunt de acord. Dar de ce trebuie să iert un ticălos şi un nemernic care m-a jignit?"
Şi acum încerc să-i explic femeii din faţa mea ce trebuie să facă pentru a-şi ajuta copilul.
— Retrăiţi-vă toată viaţa şi schimbaţi-vă atitudinea faţă de cele întâmplate. Treceţi corect prin orice situaţie, acceptaţi umilirea tuturor valorilor umane ca pe o salvare a divinului din sufletul dumneavoastră.
Ea se concentrează asupra gândului apoi spune rar:
— încă înainte de citirea cărţilor dumneavoastră am în cercat să mă schimb cumva. Sunt cu totul alt om decât acum 20-25 de ani. De ce însă lucrurile stau aşa prost?
Comportamentul corect de astăzi va fi luat în considerare după 10-15 ani - îi spun eu - iar ceea ce aţi făcut în adolescenţă se realizează în dumneavoastră şi în copilul dumneavoastră, acum.
Am avut o pacientă cu care m-am întâlnit de două ori, apoi ea a venit la cinci zile de seminar. Aş fi putut face o procedură obişnuită dar am hotărât să ţin înainte cinci zile de prelegeri pentru a-i învăţa pe oameni să lucreze independent. Ţineam cursurile şi în paralel diagnosticam participanţii la seminar pentru a vedea cum se petrec schimbările. 25-30% veneau la consultaţie deja vindecaţi. Această femeie, după seminar, a mai primit şi videocasete cu înregistrări. Apoi analizându-i după

ceva timp biocâmpul, i-am spus că lucrurile merg foarte prost - ea a fost şocată.

— Dar m-am schimbat în întregime, sunt cu totul alt om, spunea ea.

— V-aţi revizuit trecutul? Aţi trecut din nou, a zecea oară prin adolescenţa dumneavoastră?

A ridicat cu uimire din umeri.

— Nu, nu am crezut că este atât de necesar.

Prin urmare vă repet - zic eu - cu cât partea divină este mai mare în sufletul dumneavoastră, cu cât dragostea dumneavoastră depinde mai puţin de tot ce este omenesc, cu atât vă va fi mai uşor să înţelegeţi că trecutul, prezentul şi viitorul sunt una şi că trecutul nu a dispărut, el este aici, acum, şi vă ţine foarte strâns. Şi pentru a modifica prezentul şi viitorul trebuie să vă modificaţi atitudinea faţă de trecut. Atunci veţi avea şi rezultate.

Mă uit la pacientă şi încerc să evaluez rezultatele explicaţiilor mele. Deocamdată sunt lamentabile. Femeia îmi pune o nouă întrebare.

— Spuneţi-mi, puteţi să-mi ajutaţi copilul de la distanţă, energetic?

Mă relaxez şi privesc tâmp spre podea. Aceasta este deja o încercare pentru mine. Se pare că nu am fost auzit. Poate că nu a citit cărţile? A minţit ca să ajungă la mine, la o consultaţie, sperând că voi lucra eu şi voi face totul în locul ei. Ciudat. Fac încă o încercare.

— Acţiunea de la distanţă asupra copilului dumneavoastră are loc când vorbesc cu dumneavoastră şi este cu atât mai in tensă cu cât mai intens vă schimbaţi în timpul acesta. Dar dacă mă aşez pur şi simplu şi transmit de la distanţă energie, ameliorarea va fi temporară. în cazul dumneavoastră nu ajută.

__Bine, dar la nivel exterior pot recurge la măsuri radicale pentru salvarea copilului meu?

__Puteţi şi trebuie. Dar înţelegeţi un lucru: este un ajutor foarte slab, dincolo de eficienţa lui exterioară. Vă puteţi ajuta cu mult mai mult copilul dacă veţi reuşi să vă schimbaţi interior, în măsura în care schimbarea va fi ireversibilă şi vă veţi ruga pentru neamul dumneavoastră, pentru dumneavoastră şi urmaşii dumneavoastră, acţiunile dumneavoastră vor avea un efect durabil.

— îmi vor ajunge puterile? întreabă ea tristă şi speriată.
Ridic din umeri şi mă uit în ochii ei.
— Dumnezeu nu ne dă încercări peste puterile noastre.

— Spuneţi-mi, cum să mă rog? Cum să-mi cer iertare de la Dumnezeu?
— Iată, închipuiţi-vă: un om oarecare a vrut să vă ajute. Pentru salvarea dumneavoastră a trebuit să facă gesturi dure iar dumneavoastră nu aţi înţeles şi nu aţi acceptat. Apoi, după ce aţi conştientizat cum stau lucrurile, vă apropiaţi de omul acesta şi cu vorbele dumneavoastră îi cereţi iertare. Adresaţi-vă la fel lui Dumnezeu şi cereţi-I iertare. Fără partea divină din suflet, moare şi cea umană. Prin înjosire are loc îndepărtarea de omenesc, Dumnezeu v-a salvat sufletul iar dumneavoastră nu aţi înţeles şi nu aţi primit. Pentru asta şi cereţi-I iertare.
— Şi cum să-mi revizuiesc viaţa?
— La început pur şi simplu retrăiţi-o şi repetaţi:
„Doamne, în toateyăd voia Ta". Purificarea începe văzând în tot ceea ce se întâmplă, voia Domnului. Atunci înţelegeţi că împiedicându-i să se vindece sau să supravieţuiască. Voi expune câteva exemple.
Am la consultaţie o femeie. Lucrează asupra ei de câteva ore. îi privesc biocâmpul. Rezultatul este nul.
— Cum v-aţi rugat? - întreb eu.
îşi desface mâinile a nedumerire.
__M-am adresat lui Dumnezeu şi l-am rugat să ia de la mine şi urmaşii mei păcatele.
__Trebuie să înţelegeţi - îi spun eu - că nu aţi venit la o curăţătorie chimică, unde în schimbul unei sume vi se înlătură „petele murdare". V-aţi comportat incorect în timpul vieţii şi aţi avut o atitudine greşită faţă de ea. Aţi manifestat agresivitate faţă de Dumnezeu, faţă de dragostea de oameni. Vă adresaţi lui Dumnezeu şi-i cereţi iertare pentru aceasta. Trebuie să simţiţi că atitudinea din trecut faţă de lume nu mai este posibilă. Rugăciunea este un mijloc pentru a vă transforma. Ne dezicem de tot ce este omenesc, tindem către Dumnezeu, care nu este doar acolo, undeva, în afară, ci şi înăuntrul nostru şi cu cât năzuinţa este mai puternică cu atât purtăm în sufletul nostru mai multă Dumnezeire. Creşterea Divinului din suflet este cea mai mare fericire ce poate fi atinsă vreodată. Şi lucrul cel mai

greu în viaţă este păstrarea iubirii pentru Dumnezeu când se prăbuşesc toate cele de care sufletul nostru este legat.

Fiecare om are înţelesul său pentru fericire. Dar ceva trebuie să-i unească pe toţi oamenii. Şi este foarte simplu. Omul trăieşte starea de fericire când în suflet creşte iubirea.

Unul din lucrurile pe care nu le poate explica psihologia este următorul: omul capătă o avansare semnificativă la slujbă, primeşte mai mulţi bani, iar el, brusc, se sinucide. Conform aşteptărilor, emoţiile pozitive ar trebui să consolideze sănătatea şi viaţa omului. Faptele dovedesc adesea contrariul. Fericirea poate ucide cu mult mai repede decât necazurile. Fenomenul are o explicaţie simplă. Sumele mari de bani, bunurile materiale însemnate, pot creşte brusc ataşamentul omului faţă de ele. Se declanşează agresivitatea subconştientă, iar iubirea din suflet se micşorează considerabil. Pe fondul bunăstării copleşitoare, omul se simte profund nefericit. Aici sinuciderea este o încercare subconştientă de a opri procesul de dezintegrare a iubirii din suflet.

îmi amintesc de o altă femeie căreia i-am spus că la baza problemelor ei stă dorinţa de a-şi idolatriza soţul.

— Ce adoraţie? a dat ea din mâini. Nu pot să-1 sufăr. Mă irită în permanenţă. Da, ceea ce spuneţi dumneavoastră a fost înainte, dar acum nu mai este - îmi explică ea.

— Judecaţi după stratul superficial al emoţiilor dumnea voastră. Inerţia lor este minimală. în sufletul dumneavoastră însă există emoţii care înglobează viaţa întreagă. Purtaţi în dumneavoastră sentimente care durează de zeci şi sute de vieţi. Şi dacă dumneavoastră le-aţi „prelucrat" greşit, credeţi-mă: 10 sau 20 de ani adesea reprezintă un termen modic. Cu cât aveţi mai multe pretenţii, iritări şi nemulţumiri faţă de omul apro piat, cu atât mai mult creşte dependenţa faţă de el, adică, în sufletul dumneavoastră, continuaţi să-1 veneraţi pe omul iubit fără măcar să bănuiţi. Şi cu cât îl adoraţi mai mult înainte, cu atât este mai mare dependenţa de el creată în dumneavoastră şi
veţi avea şi mai multe enervări, nemulţumiri şi supărări atunci, faţă de el.începeţi prin a vă anula pretenţiile faţă de omul apropiat. Apoi adresaţi-vă lui Dumnezeu şi cereţi-i iertare pentru că aţi iubit un om mai mult decât pe Creator.

Femeia s-a dus în altă cameră, s-a rugat două sau trei ore. Când a revenit la mine m-am uitat la planul ei subtil şi am fost şocat. Situaţia era cu mult mai rea decât în primul moment al vizitei.

— Cum v-aţi rugat? Ea se miră:

— Aşa cum mi-aţi spus. I-am cerut lui Dumnezeu iertare pentru că l-am iubit pe soţul meu.

— Aşa v-am spus eu?

— Desigur.

— Chiar aşa?

— Da, chiar aşa.

Inspir prelung şi expir prelung.

— înţelegeţi - îi spun - noi trăim din iubire. Şi orice am iubi, iubim întotdeauna cu o dragoste Divină şi omenească în acelaşi timp. Dacă dragostea Divină este mai mare decât dra gostea omenească atunci este fericire. Şi atunci, iubindu-i pe ceilalţi oameni şi lumea înconjurătoare nu vom depinde de ei. Dar dacă dragostea omenească este mai mare decât cea Divină şi disproporţia se măreşte, dependenţa faţă de ceea ce iubim se intensifică brusc. Apare şi creşte agresivitatea, după care încep bolile. Iar când vă cereţi iertare pentru faptul că aţi iubit comiteţi o crimă împotriva iubirii şi a lui Dumnezeu.

Ulterior m-am gândit mult la această greşeală şi am înţeles că aici se află încă o acuză - formularea dezlânată, imprecisă pe care am oferit-o pacientului. Nu am găsit de cuviinţă să-1 opun pe Dumnezeu omului.

— învelişul nostru exterior este omenesc - le spuneam eu pacienţilor, iar interiorul Divin. Dacă dintru început îl iubiţi pe Dumnezeu în omul drag şi apoi învelişul uman cu trupul şi conştiinţa lui, oricât l-aţi iubi, omenescul va fi pe planul al doilea şi dumneavoastră nu veţi depinde de el. Cu cât în toate şi-n cele ce se petrec în jur, îl zăriţi şi-L simţiţi pe Dumnezeu, cu atât veţi percepe Divinitatea şi în omul îndrăgit.

Un fapt cu totul paradoxal s-a petrecut nu demult. îl consultam pe un om şi nu pentru prima oară. La început lucrurile au mers bine. După aceea însă totul a început încet şi sigur să „alunece în jos". Mai mult de atât, când începea să se roage şi să lucreze cu sine situaţia se înrăutăţea şi mai tare. Iar

faptele se petreceau atât de lin încât nu puteam să detectez cauza sigură. Pacientului i se închidea în mod constant viitorul. Oricât i-aş fi explicat ce înseamnă ataşamentul faţă de idealuri, principii, speranţe, vise, el începea să lucreze: apărea o îmbunătăţire, apoi totul o lua din nou „la vale". Pacientului i-a apărut senzaţia că în sistemul meu ceva nu este în regulă.

— Se pare că este mai bine pentru dumneavoastră să nu lucraţi cu eu-1 propriu după recomandările mele - i-am spus.

în fapt, purtam ultimul dialog. în cele din urmă .el a clarificat nişte detalii şi mi-a pus o întrebare neaşteptată:

— Spuneţi-mi, din copilărie am visat să obţin mai mult decât alţii, să am bani mai mulţi şi să fiu mai bun decât ei. Am săvârşit un păcat mare?

Nu era nici un păcat, totul era perfect normal. Pacientul era siclexaL ,

— Cum adică, eram convins că este un păcat şi un an întreg m-am rugat pentru el.

— Nu-i rău pentru început - i-am spus - să te preocupi un an întreg cu "sinuciderea". Iată ataşarea de ideal care apărea tot timpul. Iubirea generează şi spiritualul şi materialul. Iubirea este dreapta şi stânga. Prin iubire se poate unifica tot ce vrei şi se pot împăca cele mai flagrante contradicţii. Dacă omul este orientat, nu spre iubire, ci spre spiritualitate, se consideră păcat tot ce i se opune adică aspiraţia spre materialitate. Atunci, deţinerea banilor devine un păcat, pornirile sexuale, la fel, dorinţa de a realiza mult şi a deţine mult este condamnată. Vi s-a cultivat din copilărie tradiţia spirituală şi, simultan, vi s-a inoculat otrava supremaţiei sale asupra iubirii. Iar utilizarea incorectă a sistemului meu poate fi foarte periculoasă. Mi se pare că într-un asemenea caz este de preferat să nu apelaţi la el.

— Bine, acum am înţeles că dorinţa dea_ayea_ajericire omenească nu este un păcat. Dar ce înseamnă atunci ataşarea de vise, speranţe şi idealuri?

îi explic:

— Dacă dumneavoastră, pur şi simplu, doriţi să obţineţi mai mult decât alţii, este normal. Dar dacă dumneavoastră realizaţi ceva pentru a umili pe cineva, pentru a vă răzbuna pe cineva, pentru a dobândi o superioritate asupra cuiva, adică în dorinţa dumneavoastră, de la început, se naşte agresivitatea în

relaţie cu iubirea şi oamenii, atunci ea este ataşarea de năzu inţe, de proiecte, de viitor. în acest caz.viitorul se închide şi nu vi se va permite să obţineţi ceea ce vreţi sau, în cazul atingerii ţelului, puteţi să vă pierdeţi sănătatea şi viaţa.

O adolescentă mi-a povestit despre o situaţie foarte interesantă în care s-a aflat.

— Am început să mă rog - spunea ea - şi am simţit apoi că pur şi simplu zbor. A trecut un timp şi cu cât mă rugam mai mult, începeam, nu se ştie de ce, să mă gândesc tot mai mult la bani. Şi asta până la frenezie, fără a mă putea desprinde. Iar dacă încercam să distrug aceste gânduri, să le alung, era şi mai rău. Ceva diabolic, de-a dreptul. Apoi dispărea orice dorinţă de a mă ruga. încetam să mă rog şi-mi era mai bine.

— Dumneavoastră nu vă rugaţi lui Dumnezeu şi iubirii ci spiritualităţii - îi explicam eu - adică la început, vă rugaţi lui Dumnezeu şi de aceea zburaţi de parcă aţi fi prins aripi, treptat însă se implica, în dumneavoastră, conştiinţa, i_aj: spiritualitatea
excludea iubirea şLjdjjmneayoastră nu simţeaţi acest lucru. Pentru ca saltul spre dreapta să nu vă destabilizeze, vă aruncaţi intuitiv spre stânga, spre materialitate.

— Şi ce era să fac ? Cum să mă rog?- m-a întrebat ea plină de uimire.

— Pur şi simplu trebuie să înţelegeţi că iubirea poate jl şi imorală şi lipsită de bani, şi că prin aceasta nu va suferi nici o daună. Dar banii şjjnoraliţatea fără dragoste se duc pe apa sâmbetei.

~D doamnă după ce a citit toate cărţile mele şi a văzut videocasetele cu prelegerile mele mi-a mărturisit:

— Totul este incredibil de complicat, şi dificil de înţeles.

— Totul este incredibil de simplu, - i-am răspuns eu - tot ce am scris poate fi rezumat în câteva fraze:

1. întotdeauna şi oriunde să păstrezi iubirea pentru Dumnezeu şi s-o creşti.
2. în toate să-L vezi şi să-L iubeşti pe Dumnezeu, să simţi voinţa Lui Supremă.
3. Să nu cauţi vinovaţi.
4. Să accepţi lumea şi oamenii aşa cum sunt. Lumea se naşte din iubire, se umple de iubire se stinge în iubire şi devine

iubire.

Unii, din păcate, analizează detaliile în cărţile pe care le-am scris, uitând principalul. Şi dimpotrivă, alţii, citind o carte, pot avea percepţia esenţialului şi, în principiu, pot renunţa la celelalte cărţi.

Două exemple pe care mi le-au povestit pacientele mele. Prima mi-a redat istoria surorii ei:

— Sora mea avea cancer în stadiul al patrulea. începuse o activă dezintegrare a ţesuturilor şi avea dureri cumplite. în iunie a trecut pe morfină. I s-a administrat trei luni. Starea se agrava tot mai mult. în septembrie i-am dat să citească primele două volume ale dumneavoastră. Le-a citit, a înţeles multe şi si-a revizuit multe din viaţa ei. I-a fost mai bine dar continua să ia morfină. în decembrie sora mea a renunţat la narcotic. S-a adresat medicilor pentru un nou consult. Doctorii au fost şocaţi - nici tumori, nici metastaze nu mai erau. După încă o lună a sunat la biroul dumneavoastră şi i s-a vorbit destul de brutal. Mi-a spus că nu mai crede în cărţile lui Lazarev, nu mai crede în Biblie. După două luni sora mea a murit de cancer.

— Sora dumneavoastră a citit doar două cărţi - îi explic eu - din cartea a patra se înţelege că nu este admisibil să venerezi idealurile, spiritualitatea, nobleţea. Deşi cancerul îi dispăruse, cauza îmbolnăvirii rămăsese. Iubirea şi spiritualitatea erau pentru ea acelaşi lucru. I s-a dat p probă prin umilirea spiritualităţii ca să-şi păstreze iubirea. Nu a trecut-o. Şi pentru a-şi salva sufletul, a murit. Trebuie înţeles că speranţele ca şi deziluziile sunt noţiuni perfect omeneşti. Speranţele şi dezamăgirile sunt funcţii ale conştiinţei. De aceea nu se poate să speri şi să te deziluzionezi cu privire la Dumnezeu. Dumnezeu poate fi numai iubit.

O altă pacientă mi-a povestit despre prietena ei. Aceea avea probleme cu sistemul uro-genital şi ele se complicau. S-a adresat medicilor şi i s-au făcut analize. Diagnosticul era fără speranţă. Cancer, metastază avansată, operaţie inutilă. Femeia a venit la prietena ei şi i-a comunicat că este condamnată şi că trebuie să se pregătească de moarte. „Dacă tot trebuie să mori, - i-a spus prietena - citeşte aceste cărţi", îţi vor uşura sufletul". în trei zile bolnava a citit toate cărţile mele. După încă patru zile a venit la consult. După repetarea analizelor nu mai avea nici

tumori, nici metastaze. Medicii au dat din mâini şi au presupus că au încurcat radiografiile.

De ce un om se poate schimba iar altuia îi este mai uşor să se îmbolnăvească şi să moară, nu pot înţelege nici până astăzi. Ceea ce am înţeles am expus aici. Dar simt că în spatele acestor lucruri se ascunde ceva mai important. Câteodată se configurează opinia că omului i se închide capacitatea de a dori să se schimbe. Se pare că suferinţele, bolile şi morţile purifică sufletul mai bine decât metoda mea. Şi dacă omul nu a trecut probele feluritelor încercări nu i se permite să înţeleagă şi să primească ceea ce îi spun.

Apropo, mulţi nu pot să se vindece deoarece aşteaptă rezultate prea rapide. După cum mi-a spus un pacient:

— Lucrez de trei zile cu eu-1 propriu dar fără rezultat.

— Dumneavoastră, în ultimele trei vieţi, v-aţi comportat incorect - îi răspund eu - şi vreţi ca în trei zile să schimbaţi tot. Astăzi s-au modificat gândurile dumneavoastră şi nu există garanţia că mâine nu vor reveni cum au fost. Dacă aceste gânduri vă aparţin personal, sentimentele dumneavoastră sunt în acelaşi timp şi sentimentele copiilor şi nepoţilor, ale apropiaţilor dumneavoastră. Sentimentele agresive îi distrug pe cei apropiaţi, în timp ce sentimentele bune îi salvează.

Când am fost în Israel mi s-a povestit următorul caz. Un băieţel avea cancer şi se stingea încet. Medicii s-au arătat neputincioşi. Copilul avea un fotbalist preferat şi a rugat-o pe mama lui să-1 ajute să-şi vadă idolul. Fotbalistul a venit şi a stat de vorbă cu băieţelul. Apoi şi-a adus toată echipa. Ei au început să-i facă vizite. Starea copilului s-a îmbunătăţit. Ulterior fotbaliştii l-au luat pe copil la meciurile lor. Şi copilul s-a însănătoşit. Sentimentele de bucurie, de dragoste au făcut ceea ce nu a putut nici un specialist.

îmi amintesc de o scrisoare extraordinară citită de mine într-una din reviste.

Un tânăr, având soţie şi copil, a suferit o fractură de coloană şi a rămas ţintuit la pat. Medicii au spus că nu va mai putea să meargă şi asta pentru totdeauna. După un timp el a încercat să se sinucidă. Şi atunci soţia i-a spus că nu-1 va părăsi niciodată; dacă va muri şi ea va muri o dată cu el. Şi în aceeaşi seară, în salon, neluând în seamă prezenţa martorilor, au avut

un contact sexual reuşit. După câteva luni s-a ridicat din pat şi a început să meargă.

Trebuie înţeles o dată pentru totdeauna un lucru simplu: nu există boli incurabile.

în măsura în care putem să păstrăm în suflet starea de bucurie şi iubire vom putea să învingem treptat orice boală.

Apropo, când sunt întrebat cum se constată dacă un om înaintează corect sau nu, răspund:

„Intensificarea contactului cu Dumnezeu se percepe ca o stare de bucurie şi iubire ce nu depinde de nimic, indiferent de ce s-ar întâmpla. Să ajungi la starea aceasta este uneori foarte greu. Şi dacă unul din cei apropiaţi te ajută pe acest drum, el se scurtează considerabil".

In principiu, îi ajut pe pacienţi în acest sens. Utilizez cunoştinţele şi experienţa acumulată, transmiţând o atitudine corectă faţă de lume. Ea s-a format în mine trecând prin suferinţe şi încercări asemănătoare.

Sunt întrebat câteodată de ce nu există ameliorări în ciuda unor strădanii concentrate, îndelungate. Răspund: „Dacă v-aţi adresat lui Dumnezeu şi iubirii, şi nu căutaţi vinovaţi aveţi deja rezultate, ameliorarea a început. Este o chestiune de timp ca lucrul să devină evident. Una din problemele principale ce împiedică transformările rapide se dovedeşte a fi impuritatea sufletelor urmaşilor". „Pe copii, nepoţi şi strănepoţi este greu să-i „murdăreşti" - le spun eu pacienţilor - sufletele lor sunt destul de bine protejate. Pentru ca „murdăria" să treacă în sufletul lor trebuie să purtaţi multă vreme supărarea sau dorinţa de răzbunare, să fiţi nemulţumit de lumea înconjurătoare şi de oameni. Dar dacă i-aţi „murdărit" va fi greu să-i curăţaţi. Chiar dacă v-aţi schimbat radical, purificarea sufletelor copiilor, nepoţilor şi strănepoţilor nu se va petrece imediat. Trebuie să treacă un timp care să garanteze stabilitatea schimbărilor dumneavoastră interioare. Iarăşi, pe cât de ireversibil aţi hotărât să mergeţi înainte, pe atât de repede se vor purifica urmaşii.

Nu de mult tn-am întâlnit cu o femeie.

— Am fost la consultaţie la dumneavoastră de câteva ori - mi-a spus ea.

încerc să-mi amintesc, dar nu ştiu de ce nu reuşesc. Ciudat, de obicei reţin un pacient chiar dacă a fost o singură dată la mine şi a revenit după câţiva ani.

— Am avut lupus eritematos - îmi aminteşte femeia. Tot tabloul se recompune. Cum să nu-ţi aminteşti! Ea începuse să lucreze cu propria persoană cu mare greutate. Şi dozele mari de hormoni care i se injectau o încurcau teribil. Acum scăpase de 30-40 kg şi arăta mai tânără, de aceea n-am recunoscut-o.

Cauza fusese elementară: o nemăsurată trufie interioară, un ghem uriaş de pretenţii faţă de bărbaţi şi faţă de sine. Toate acestea s-au transmis copiilor. Fiica ei putea să moară şi pentru salvarea ei mama trebuia să se îmbolnăvească. De aceea nici un tratament n-ar fi putut s-o ajute pe mamă. La început, femeii i-a fost extrem de greu să lucreze cu eu-1 propriu. Apă reau perioade de agravare, foarte puternice, dar ea nu a dis perat. Şi treptat totul a început să se schimbe.

— De un an nu mai iau nici un medicament dar le spun doctorilor că iau, pentru a nu-i supăra. Spuneţi-mi - mă întrea bă ea - care este acum starea mea, o vedeţi în planul subtil ?

— Să vă spun că este bună, nu pot - îi răspund. La dum neavoastră totul este normal, la fel şi la fiica dumneavoastră dar viitorii dumneavoastră nepoţi au o mulţime de probleme. Aşa încât va trebui să mai lucraţi asupra dumneavoastră.

îmi amintesc cum s-a desfăşurat evoluţia omenirii, înainte se considera că este o fericire să te odihneşti şi să nu faci nimic. Iar munca era o ocupaţie chinuitoare, ex-tenuantă. Acum aceste opinii au început să se reorienteze spre sensul opus. Dar şi-n ziua de astăzi lucrul cu propria persoană, schimbările profunde, individuale, pentru mulţi se dovedesc a fi o muncă incredibil de dificilă, de chinuitoare. Iar adevărata fericire este considerată simpla fructificare a celor date de la natură. Treptat vom ajunge la concluzia că fericirea reală este nu fructificarea mecanică a ceea ce ai, ci transformarea proprie, de fiecare secundă, ce ajută la intensificarea aspiraţiei către iubire şi Dumnezeu.

în luna noiembrie a anului 1997 aţi ţinut un seminar în Sankt-Peterburg. Care a fost sensul acestui seminar?

Scopul meu este următorul. Omul citeşte cărţile mele, se uită la videocasetele cu prelegerile mele şi rezultatul ar trebui să fie identic cu cel de după o consultaţie la mine. Atunci, voi putea să ajut un număr nelimitat de oameni. Eu îi consult pe cei care au făcut toate acestea dar nu au reuşit să-şi îndrepte situaţia. Analizez de ce persoana nu a reuşit să se corecteze singură. Ulterior, informaţia respectivă intră în cartea următoare. Când am început să lucrez ca bioenergetician am văzut că fiecare dintre colegii mei are experienţa lui, cunoştinţele lui, secretele lui. Există o concurenţă şi nimeni nu-şi dezvăluie secretele. M-am decis să procedez invers. Să împărtăşesc tot ce ştiu. De ce am făcut-o ? Răspunsul este foarte simplu. Aceasta mă

împingea înainte, spre noi cercetări. Şi am constatat un fapt curios: cu cât ofeream mai multă informaţie cu atât volumul de cunoştinţe receptate era mai mare. Şi cu cât doream mai intens să transmit ceea ce aflam, cu atât informaţia primită se condensa şi calitatea ei era mai înaltă.

Oamenii care au venit la seminar intenţionau să ajungă la o consultaţie şi în loc de aşa ceva, s-au ţinut prelegeri timp de cinci zile, înainte de a-i primi. Am vrut ca la consultaţie omul să vină deja sănătos. A fost o încercare de a-i învăţa pe pacienţi să lucreze cu propria persoană în mod autonom. Seminarul s-a deosebit de prezentările mele anterioare prin faptul că oamenii au venit mult mai pregătiţi. Astfel se pot accelera procesele karmice şi obţine schimbări şi grade de purificare mult mai profunde. Dar înăuntrul său, persoana trebuie să fie bine pregătită pentru un asemenea seminar.

Fără să vreau mi-am amintit de un dialog pe care l-am avut nu de mult.

Femeia care stătea în faţa mea m-a întrebat solemn:
„Vă voi povesti acum tot ce s-a petrecut cu mine după seminar. în toate cele cinci zile în care aţi ţinut prelegeri, am lucrat din răsputeri cu mine. Starea mea s-a îmbunătăţit şi la sfârşit mi-aţi spus că la mine totul s-a ameliorat. Numai că urmaşii nu-s în regulă şi trebuie să continuu lucrul. M-aţi prevenit că revenirea „murdăriei" urmaşilor la mine poate provoca probleme destul de serioase. M-am pregătit dar nu am prevăzut că vor fi de asemenea natură. Soţul meu, un om inteligent şi cultivat, a venit acasă beat, când eu dormeam deja, m-a luat de păr şi m-a scuturat ca pe un pom cu fructe. Şi a început să-mi facă morală şi să mă educe. Dimineaţa l-am luat la întrebări, nu-şi amintea de nimic. Aşa a trecut o săptămână, două, trei. Eu răbdam, nu mă trădam prin nimic. înţelegeam că vine „murdăria" de la urmaşi şi trebuie curăţată. Dar parcă prea se lungea purificarea mea. Simţeam că nu mai suport. M-am dus la paracliserul Blajinei Xenia, am pus o lumânare pentru sănătatea soţului meu, m-am rugat. După o săptămână soţul a venit cu un buchet de flori şi a început o viaţă normală. După un timp iar aţi avut o prelegere, m-am hotărât să vă scriu un bilet. Prezentarea mi-a plăcut. Dar în faţa dumneavoastră se afla o grămadă de bileţele şi pe al meu nu l-aţi citit. După acest episod am plecat uşor supărată. întrebarea era pentru mine foarte importantă iar

dumneavoastră nu aţi citit-o. Deodată au început să-mi amorţească mâinile şi picioarele. Debutul stării era aşa: iau un obiect şi nu pot să-1 ţin, toate îmi cad din mâini. Picioarele îmi amorţeau mai jos de gleznă, pur şi simplu nu puteam să merg. Toate articulaţiile picioarelor au început să scârţâie de parcă s-ar fi turnat nisip în ele. Genunchii şi articulaţiile coxale au început să mă doară rău, mai ales noaptea. Mi-am amintit: aţi spus la curs că se produce o accelerare a proceselor şi că se intensifică nu doar binele ci şi răul. De aceea la o conferinţă nu tnjbuie să vină sau să stea în sală cei care nu sunt pregătiţi. Un timp după prelegere starea se menţine şi un comportament incorect poate da probleme mari. Am intrat în panică mai ales când au început să mi se umfle mâinile iar un deget s-a învineţit. Medicii au început să-mi sugereze o amputare. Eraţi atunci în America şi am sunat la biroul dumneavoastră şi am rugat tare mult să mi se dea numărul de telefon din America. Iar când v-am sunat mi-aţi spus că mâinile sunt în relaţie cu aptitudinile, picioarele cu soarta şi că trebuie anulate toate pretenţiile faţă de oameni şi faţă de sine inclusiv. Mi-aţi spus că orgoliul este încă prezent

in copii şi nepoţi. Am eliminat nemulţumirea faţă de lumea înconjurătoare şi faţă de dumneavoastră de asemeni şi totul a revenit la normal. Singurul lucru care a rămas a fost o dungă vânătă pe deget. „Vă ţine soarta nepoţilor - i-am spus eu -dacă începeţi din nou să vă «obrăzniciţi» pot să apară iar probleme". „ Da, simt asta", a recunoscut ea.

Mi-am amintit un episod interesant legat de prelegere. O dată am cunoscut un tânăr şi i-am spus că nivelul orgoliului la el este foarte înalt. „Ştiţi ce mi s-a întâmplat la conferinţă ? -mi-a povestit el - când a început prezentarea, o forţă parcă mă împingea afară din sală. Nu puteam să stau şi gata. Am strâns din dinţi, m-am agăţat de braţele fotoliului şi am gândit: nu plec, rămân. Apoi parcă m-a lăsat dar la sfârşitul conferinţei când aţi propus să ne adresăm în gând lui Dumnezeu şi să ne rugăm, parcă mi-ar fi turnat cineva nisip în creier. N-am putut nici măcar mental să alcătuiesc un cuvânt".

Am reflectat că mulţi şi-L închipuie pe Dumnezeu ca pe un bunic blajin, dacă ai venit la el imediat îţi va da o bomboană. Niciodată, nici un fel de reprezentări ale lui Dumnezeu nu vor fi

exacte pentru că ele decurg din conştiinţă iar ea este secundară. Numai sentimentul iubirii poate da această reprezentare.

Stimate S.N. ajutaţi-mă vă rog, daţi-mi un sfat. Mama mea şi-a pierdut memoria şi de peste o jumătate de an nu ne recunoaşte, pe mine (fiica) şi pe fiul ei. Conform cărţii dumneavoastră se poate spune că au trădat-o mândria şi supărarea. Am insistat de multe ori să-şi ierte soţul pentru că s-au despărţit (acum 26 de ani) dar ea tot nu 1-a iertat. Ajutaţi-mă cu un sfat.

Viitorii copii ai fiicei care mi-a scris biletul sunt lipsiţi de vitalitate. Cauza - trufia, cramponarea de aptitudini, idealuri, de omul îndrăgit. Pentru a naşte copii sănătoşi trebuie să treacă proba neşansei, înjosirii, a necazurilor sorţii. La nivel conştient, fiica va suporta încercarea 80%, iar subconştient 20%. Pentru a se naşte un copil sănătos trebuie 50%. Adică fiica poate nici să nu simtă că nu a trecut proba iar copiii vor fi bolnavi. Copiii preiau karma părinţilor şi depind de ea. în cazul în care copilul este bun înăuntrul său şi plin de iubire, negativul venit de la părinţi nu pătrunde adânc în biocâmpul său. Iar în perioadele critice pentru sănătate, răul este respins. Acelaşi lucru se petrece dacă orientarea copilului este corectă, îşi îmbunătăţeşte caracterul şi concepţia despre lume. într-un limbaj simplu cu cât a fost mai păcătos în viaţa anterioară şi în cea prezentă, cu atât păcatele părinţilor pătrund în sufletul lui şi provoacă boli şi nefericire. Dacă şi copilul şi părinţii încearcă să se schimbe, „murdăria" karmică se destramă ca un fum fără să facă rău cuiva. în cazul de faţă mama fetei nu a vrut şi nu a putut să se schimbe, să-şi ierte soţul prin care i s-a dat proba purificării. Cauza a fost o prea mare dependenţă de aptitudini, idealuri, adică de conştiinţă. Această dependenţă s-a transmis fiicei şi nepoţilor. Pentru a salva nepoţii trebuie să se ia lucrul de care se agaţă sufletul. Trebuie frânată conştiinţa. Slăbirea memoriei blochează aptitudinile, intelectul, idealurile şi spiritualitatea. în primul rând, se salvează urmaşii. Pe cât i-am lipsit pe urmaşii noştri de dragoste, pe atât de drastic vom fi lipsiţi de toate valorile umane. Atunci în sufletul nostru va creşte cantitatea de iubire faţă de Dumnezeu şi o parte din ea va fi cedată pentru salvarea copiilor şi nepoţilor noştri. în măsura în care copiii îşi pot revizui atitudinea faţă de lume, îşi pot umple sufletul de iubire şi o pot oferi viitorilor copii, ei vor putea să-şi ajute şi părinţii.

întrebarea o pune un tânăr de douăzeci şi cinci de ani. Mama mea are pietre coraliforme la rinichi. Sunt foarte periculoase, de aceea nu pot fi eliminate. Eu sunt primul copil al ei, al doilea s-a născut fără degete la mâini. De ce poate fi legată aceasta?

Problemele la rinichi înseamnă trufie. Cu cât pretenţiile faţă de lumea înconjurătoare şi oameni sunt mai mari, cu atât ghemul agresiv din subconştient creşte mai mare. Când această agresivitate pătrunde în profunzimea sufletului atunci nu se mai adresează oamenilor şi lumii, ci lui Dumnezeu. Are loc atunci o întoarcere şi se declanşează programul autodistrugerii. Pentru ca acest program să nu distrugă urmaşii şi să afecteze vieţile viitoare, el se converteşte în boli ale trupului, în principal atacuri asupra capului şi sistemului uro-genital. O variantă de cruţare a blocajului se manifestă pe învelişurile tegumen-tare şi în disfuncţiile intestinului. Se întâmplă mai des la copii. La omul cu o interioritate aspră, înverşunată, suferă în special rinichii. Dacă nivelul orgoliului nu este mare, în rinichi se formează nisip, pentru nivel mare se formează pietre care pot fi eliminate. Dacă însă nivelul trufiei este periculos pentru urmaşi începe formarea de pietre ce nu trebuiesc îndepărtate -pietrele de formă coralică.

în planul subtil al mamei, se vede o cantitate imensă de pretenţii faţă de soţ. La exterior, ele pot fi logic, fondate. Dar perturbarea logicii umane înseamnă implicarea celei Divine. Mama dumneavoastră nu a înţeles şi nu a acceptat acest lucru, în fiecare clipă ea îşi proteja nu iubirea, ci aptitudinile proprii, principiile, intelectul, demnitatea sa. Pentru ca al doilea copil să supravieţuiască a trebuit drastic micşorată dependenţa de aptitudini şi intelect. Aptitudinile sunt în relaţie cu mâinile. în-trucât în cazul de faţă dependenţa a depăşit nivelul letal şi a pătruns adânc în subconştient, blocajul a fost mai dur - absenţa degetelor de la mâini. Dar cauza principală rezidă în cele trei vieţi anterioare. Şi karma este mai degrabă a copilului decât a mamei. Dacă în vieţile anterioare el a manifestat o agresivitate prea puternică faţă de iubire şi o susţinere rigidă a valorilor omeneşti, mamei s-ar putea să nu i se permită să treacă proba. Aşa se întâmplă într-o situaţie obişnuită. Dar adresându-te lui Dumnezeu se poate schimba şi vindeca totul. Informaţia este pentru viitoarele mame. Dacă în vieţile trecute copilul s-a născut grav bolnav, atunci şi în viaţa prezentă are aceeaşi tendinţă.

Dacă mama nu este pregătită să lucreze asupra sa, se prea poate să nu i se dea o încercare şi copilul se va naşte bolnav. Dar dacă ea este gata să-şi păstreze iubirea, diminuând dependenţa faţă de tot ce este omenesc, să vadă în toate voinţa divină şi să nu caute vinovaţi, atunci i se va da o probă pe care depăşind-o se va schimba pe sine şi propriul copil. Şi cu cât este mai puţiruUogică în neplăcerile, jignirile şi supărările pe cafe-ie-pjjrneşte aceastăjerpeie, cu ■atât-crre~ffiai multe şanse să se purifice ea şi sufletul copilului său.

în patru vieţi anterioare femeia şi-a idolatrizat soţul şi sentimentul era de asemenea proporţii încât nu a putut să îndure umilirea soţului. întrucât a venerat valorile omeneşti, tot ce a adorat i-a fost luat soţului. Dacă a venerat moralitatea lui, el s-a comportat josnic, dacă intelectul, atunci fie că el a înşelat-o fie că l-au înşelat alţii pe el, dacă aptitudinile - atunci a fost un urmărit de neşansă sau i-a otrăvit viaţa şi a umilit-o mereu. Nu a înţeles că este pentru purificarea ei, pentru eliberarea iubirii de contopirea cu valorile umane, s-a supărat tot timpul şi şi-a dispreţuit soţul. Copiii care nu au susţinut tendinţa de a-1 judeca pe tatăl lor, în viaţa ulterioară s-au născut sănătoşi, iar cei care şi-au urmat mama au fost condamnaţi la boală.

înseamnă că totul începe de acolo de unde iubirea omenească ne orbeşte şi ne împiedică să-1 vedem pe Dumnezeu în tot ceea ce iubim. Cu cât bărbatul iubit de o femeie este mai tolerant, mai spiritualizat, mai complex, cu atât situaţia este mai periculoasă pentru ea şi urmaşii săi.

Cu cât bărbatul vede în toate Divinitatea, cu cât îl simte mai mult pe Dumnezeu în sine şi eu-1 lui nu depinde de învelişul omenesc cu toate valorile lui, cu atât reprezintă o mai mică primejdie pentru femeia care îl iubeşte. De aceea şansele unui om deştept, talentat dar brutal de a avea urmaşi sănătoşi sunt mai puţine. Acest lucru îi vizează atât pe bărbaţi cât şi pe femei. Dar dragostea nu alege. Dacă femeia s-a îndrăgostit de un om deştept şi brutal, pe de o parte îl transformă prin iubire, pe de alta îl vindecă umilindu-1, jignindu-1. Cu cât se va purta mai omenos cu el cu atât mai rău va fi pentru amândoi. De aceea dragostea nu trebuie să depindă de cumsecădenie şi idealuri. Dar iubirea trebuie întotdeauna să fie mai multă. Cu cât oamenii îndrăgostiţi sunt mai predispuşi să se ierte reci-

proc, să simtă că tot ce este omenesc este secundar, cu atât se ajută şi se salvează unul pe altul şi pe urmaşii lor.

Surorii mele Liuba i-au scos un rinichi şi are pietre la vezica biliară. Cum s-o ajut?

Există câteva niveluri ale valorilor umane. Primul este nivelul material. Dependenţa de el generează oameni lipsiţi de principii, josnici, zgârciţi, cu caracter cărpănos. Primul nivel spiritual îl constituie relaţiile, aptitudinile, intelectul. Dependenţa de relaţii naşte gelozia, suspiciunea, irascibilitatea. Dependenţa de aptitudini şi intelect duce la o autopreţuire prea mare, la dorinţa de a-i oprima pe ceilalţi, de a-i ţine cu o mână de fier.

Al doilea nivel spiritual, mai înalt, este dat de nobleţe, principii, idealuri, vise, ţeluri, speranţe. Dependenţa de ele iscă un conflict permanent, nemulţumirea faţă de lumea înconjurătoare şi oameni. Iar agresivitatea se poate dezvolta foarte încet dar şi la scară mare.

Al treilea nivel spiritual şi mai important este morala, simţul estetic, adică spiritualitatea trecând deja în dragostea faţă de oameni. Sora dumneavoastră are faţă de relaţii o dependenţă minimă. Dependenţa faţă de aptitudini a fost de şase ori mai mare decât cea mortală. Dar după ce i s-a îndepărtat rinichiul şi i s-au făcut câteva operaţii a revenit la nivelul normal. Dacă eu nu pot să primesc izbăvirea şi purificarea prin jigniri şi supărări din partea altui om se poate să nu mi se dea aşa ceva, ci direct boala.

în acest caz, aşa s-au petrecut lucrurile. Dar dacă orgoliul a intrat în normal, ceea ce stă la baza lui - ataşarea de idealuri, cramponarea de viitor au rămas la acelaşi nivel. Şi chiar şi acum depăşesc de şapte ori nivelul letal. în cuvinte simple, acum, sora dumneavoastră poate

primi nereuşitele şi necazurile sorţii ca şi supărările şi umilinţele. Dar nu va putea accepta trădarea, nedreptatea, falimentul proiectelor şi al speranţelor. Iubirea ei nu va rezista. Vitalitatea viitorilor ei copii este de 7-10%, adică, practic, nu au şanse să vină pe lume. Prin suferinţele fizice se diminuează dependenţa faţă de toate valorile umane, şi materiale, şi spirituale. Primul lucru pe care trebuie să-1 facă sora dumneavoastră este să înţeleagă şi să accepte suferinţa ca pe o purificare. Oricât ar fi de straniu, dacă omul ţipă, urăşte, este gata

să-i bată pe cei care l-au supărat, lucrul nu este atât de periculos pe cât de periculos este să nu te exteriorizezi dar înăuntrul tău să te dezici de dragostea pentru oamenii care te-au supărat. Sora dumneavoastră are tendinţa cea mai periculoasă - să respingă iubirea.

Noi cunoaştem iubirea lui Dumnezeu prin dragostea de oameni. Cu cât în sentimentele noastre este mai multă iubire divină cu atât avem mai puţine pretenţii faţă de oameni şi o dorinţă mai mică de a călca în picioare această iubire, de a o renega. Pentru eliberarea de agresivitatea interioară sunt utile nu numai căinţa şi rugăciunea dar şi sinceritatea. Omul sincer este mereu atras de acumularea iubirii. Un lucru important pe care trebuie să-1 facă sora dumneavoastră este să simtă că eu-1 ei superior este etern, fiind Dumnezeu şi iubirea, iar eu-1 ei secundar, legat de trup şi conştiinţă se dezintegrează periodic. Cu cât îşi păstrează iubirea faţă de Dumnezeu, trecând peste neplăcerile omeneşti şi închipuindu-şi toate înjosirile posibile legate de noţiunile ei de etică, principiile şi idealurile ei ş.a.m.d., cu atât va depinde mai puţin de toate valorile umane, de eu-1 ei omenesc. Mai puţină dependenţă - mai puţină agresivitate. Se va elibera de agresivitate, va scăpa de boli şi necazuri.

Moartea iubitului meu soţ este legată de naşterea nepoatei (a avut un infarct iar eu nu i-am acordat destulă atenţie, toată o canalizam spre nepoată). Acum am pierdut sensul vieţii şi nu pot s-o sufăr pe nepoata mea (3 ani şi jumătate). Cum să mă lupt cu mine?

Cu dumneavoastră nu trebuie să vă luptaţi. In vieţile anterioare aţi iubit spiritualitatea şi nobleţea soţului mai mult decât pe Dumnezeu din el. Dragostea dumneavoastră s-a transformat într-una interesată. O femeie îşi iubeşte bărbatul pentru că este bogat, alta pentru că este capabil, alta pentru că este corect.

Şi cu cât dependenţa este mai mare, cu atât mai repede vor trebui să piardă soţii lor valorile sau sănătatea. La început aţi trăit din iubire dar pe urmă aţi început să trăiţi din idealuri, spiritualitate. Starea interioară a femeii se transmite soţului. I s-a intensificat dependenţa de idealuri, spiritualitate, au început să se acumuleze mai repede supărările şi aceasta 1-a dus treptat către infarct. Când s-a născut nepoata aţi mutat centrul

atenţiei asupra ei. A fost o probă pentru soţul dumneavoastră, pentru purificarea lui. Imaginea obişnuită a lumii şi logica de fiecare zi s-au destrămat. Soţul nu a reuşit să primească purificarea, n-a acceptat situaţia ce-1 împingea spre iubire şi dumneavoastră nu aveţi nici un amestec. Când omul spune: „Nu pot să-mi iert" - înseamnă că se cramponează de idealuri şi cu aceasta îşi dăunează nu numai sieşi ci şi celorlalţi. Dacă după moartea soţului toată veneraţia dumneavoastră omenească, cu o forţă dublă aţi fi transferat-o asupra nepoatei, ea s-ar fi deschis faţă de dumneavoastră, ar fi preluat toată „murdăria"' karmică şi pentru ea lucrurile s-ar fi terminat tragic. Dar aşa v-aţi întors de la ea înăuntrul dumneavoastră şi nu-i puteţi cauza vreun rău însemnat.

Intre oamenii care se iubesc întotdeauna trebuie să fie Dumnezeu, ei trebuie să se iubească prin Dumnezeu. Atunci, cu cât se vor iubi mai mult, cu atât aspiraţia către Dumnezeu va fi mai puternică. In cuvinte simple: în dragostea omenească trebuie întotdeauna să existe o distanţă, o detaşare faţă de omul iubit. După cum a spus un filozof: „Să iubeşti nu înseamnă să priveşti unul către celălalt ci să priveşti în aceeaşi direcţie". Cu cât depindeţi mai mult de idealuri cu atât veţi venera pe unii şi nu-i veţi suferi pe alţii^ Anulaţi pretenţiile anterioare faţă de oameni şi faţă de dumneavoastră în planul idealurilor şi al spiritualităţii. îndepărtaţi-vă de tot ce este omenesc în dumneavoastră. Aruncaţi-vă principiile, idealurile, logica şi conştiinţa. Şi dacă veţi reuşi să vă schimbaţi veţi nutri sentimente fireşti şi faţă de nepoata dumneavoastră fără să-i dăunaţi.

Stimate S.N. am următoarea întrebare: fetiţa mea are zece ani, acum este bolnavă de gripă (localizată la stomac) cu temperatură mare. Aseară mi-a spus un lucru ciudat: „Nu mă simt pe mine. Parcă m-aş vedea dintr-o parte, ca la televizor". Mi-aţi putea cumva explica aceasta?

Temperatura înaltă la copii, de regulă, se explică prin nereuşite ale viitorilor copii. Temperatura se poate ridica fără cauze vizibile şi menţine un timp destul de îndelungat sau poate însoţi o anume afecţiune. Din moment ce viroza este gastrică înseamnă că imunitatea din zona stomacului este slăbită. Prin urmare tendinţa de a-1 supăra pe celălalt prin gânduri, cuvinte sau de a se supăra ea însăşi este mare. Are zece ani, începe maturizarea sexuală. Dacă au debutat bolile, se poate trage

concluzia că nu este totul în regulă cu urmaşii ei. Cramponarea de idealuri a fetiţei este de două ori mai mare decât nivelul critic. A mamei de două ori şi jumătate. Corespunzător, agresivitatea subconştientă este mare în raport cu bărbaţii. Iar copilul care trebuie să i se nască fetiţei este total armonios. în planul subtil, fetiţa este îmbrăţişată de soarta viitorului copil. El poate avea ulterior probleme cu plămânii, inima sau stomacul. Cauza, o ataşare crescută de idealuri şi, corespunzător, o susceptibilitate mărită. începe o activitate pentru salvarea copilului. Trebuie destabilizate structurile spirituale din planul subtil. Aceasta înseamnă boli şi temperaturi ridicate şi scoaterea conştiinţei în afara limitelor corpului! Percepţia informaţiei propriului corp scade drastic, imaginea obişnuită a lumii se năruie şi aceasta îi permite să treacă prin toate încercările din viitor. Dar această activitate a început nu numai asupra viitoarei mame ci şi asupra viitoarei bunici, înainte de concepţie şi în timpul sarcinii fiicei dumneavoastră puteţi avea probleme mari pe partea ginecologică până la oncologie. în măsura în care vă veţi anula toate pretenţiile anterioare faţă de bărbaţi şi orice umilire a propriei importanţe, mai ales din perioada concepţiei şi a sarcinii, fiica dumneavoastră va putea suporta toate bolile şi conflictele de viaţă. Dacă o veţi ajuta şi cu o educaţie corectă, sănătatea dumneavoastră va fi şi ea bună.

Sunt răvăşită de o relaţie dublă, soţ - amant. Ba mi se pare că sunt gata să-mi părăsesc soţul pentru celălalt, ba invers. Totul se complică prin faptul că şi amantul are familie. Ca urmare nici până astăzi nu ştiu la cine ţin mai mult. îmi este greu să redau în acest bileţel toată febra emoţiilor dar, credeţi-mă, trăiesc ca în somn încercând să-mi sugrum toate sentimentele.

Probabil că aţi citit cărţile mele fiindcă în prezent sunteţi echilibrată. Agresivitatea subconştientă, dependenţa de relaţii, aptitudini, idealuri este minimă. Parcă totul ar trebui să fie normal şi fără suferinţe. Mă uit în planul dumneavoastră subtil. Şi văd imediat un mare necaz, boala sau moartea copilului dumneavoastră. Personal v-aţi pus în ordine dar pe copil n-aţi reuşit. Dependenţa lui de relaţii este de şase ori mai mare decât cea letală, la fel e şi dependenţa de idealuri. înseamnă că fie vă schimbaţi în continuare şi prin aceasta îi schimbaţi pe copil şi viitorii nepoţi, fie trebuie să trăiţi într-o

permanentă înjosire a relaţiilor şi idealurilor. Cu cât vă veţi opune în interior acestei situaţii, vă veţi reţine sentimentele, cu atât lupta poate duce la îmbolnăvirea sau moartea copilului dumneavoastră pentru care va trebui să plătiţi pe urmă. Situaţia poate fi schimbată radical nu prin acţiuni exterioare ci prin transformări interioare.

Stimate S.N., când mă aflu la cimitir unde sunt înmormântaţi bunica şi bunicul meu simt o afluenţă de energie şi întotdeauna îmi creşte moralul până şi-n stările de indispoziţie. De ce efectul este atât de benefic asupra mea?
Sufletele bunicii şi bunicului se găsesc în alte lumi. La dumneavoastră se produce un contact subconştient cu altă lume şi dependenţa faţă de lumea noastră scade brusc, ca şi dependenţa de problemele ei. Proasta dispoziţie vine dintr-o problemă nerezolvată, din incapacitatea de a depăşi stresul. Şi după cum, în parte, trăiţi emoţiile rudelor care privesc problemele dumneavoastră din cu totul alt unghi de vedere, ele vă ajută să revizuiţi în subconştient faptele şi să ieşiţi din zona lor de incidenţă. Cimitirul prin el însuşi linişteşte. S-a observat că oamenii ale căror case se află în preajma cimitirului trăiesc mai mult. De parcă omului i s-ar aminti în permanenţă că viaţa lui se va sfârşi, trecând destul de repede. Dependenţa de viată, cu toate valorile ei, se diminuează în interior. Orice stres este suportat de om mult mai uşor. De aceea şi starea de spirit este mai bună şi sănătatea mai robustă.

Stimate S.N., în anul 1944, la 20 martie s-a împuşcat mama mea. După şaisprezece ani, la 19 martie s-a născut fiica mea. Nu are copii. Nu reuşeşte să ducă sarcina până la capăt. Sfătuiţi-ne, ce să facem?
Dependenţa mamei dumneavoastră de relaţii era de patru ori mai mare decât cea mortală, de idealuri de şapte ori. Când s-a năruit legătura ei cu lumea, relaţia cu ceilalţi oameni, ea nu a putut să accepte şi să supravieţuiască acestui fapt. Naşterea fiicei dumneavoastră, a oricărui copil, în general, este o împlinire a proiectelor, speranţelor, viselor. Dacă naşterea s-a produs în apropierea datei tragice, este o semnalare a unei dependenţe, la copil, similare cu a bunicii, pe de-o parte, iar pe de alta, moartea reprezintă o destrămare a relaţiilor şi idealurilor. Coexistenţa acestor două date a diminuat într-o măsură oarecare ataşamentul fiicei dumneavoastră la relaţii şi idealuri.

Tendinţa crescândă, la dumneavoastră şi fiica dumneavoastră, de a depinde de valorile omeneşti nu este înlăturată. Dependenţa fiicei dumneavoastră de relaţii depăşeşte de două ori, iar de idealuri de patru ori nivelul mortal. Cu cât dependenţa este mai mare cu atât posibilitatea de a deţine vreo valoare se închide. Când viitorul este închis 100% , adică dependenţa de idealuri este la nivelul mortal, copilul încă se mai poate naşte, dar dacă închiderea merge spre 200-300 de unităţi şi mai mult, apare fie sterilitatea, fie sarcina nu se ţine, fie copilul se naşte bolnav. Trebuie să vă rugaţi pentru tot neamul ca să îndepărtaţi, ca pe un blestem, dorinţa de a venera relaţiile, idealurile, omul iubit. Să înţelegeţi un lucru simplu: dorinţa de a preamări orice valoare umană este dorinţa de a face din ele punctul de sprijin central al sufletului, adică de a le proclama eterne şi imuabile. Ceva poate fi etern numai atunci când nu se supune timpului iar pentru aceasta trebuie să fie în afara limitelor temporale. Orice valoare umană însă este constituită din temporalitate, spaţialitate şi materialitate şi de aceea nu poate fi eternă şi imuabilă. De îndată ce vreo fericire omenească exprimată prin posesiunea unei valori anume devine absolută, apare imediat dorinţa de a o salva şi proteja. De dragul salvării formei începe lupta cu conţinutul. Cu cât omul pierde mai repede obiectul veneraţiei, cu atât sufletul lui se încarcă mai puţin de agresivitate.

Serghei Nicolaevici, înainte de naşterea fiului meu (11.04.90) am avut placentă dublă dar copilul a fost unul singur. Are acest lucru vreo influenţă asupra vieţii şi în ce mod? Cursul firesc al evenimentelor a fost perturbat. Acest fapt înjoseşte idealurile mamei şi prin ea armonizează copilul. Trebuiau să vină pe lume doi copii dar mersul evenimentelor s-a schimbat, imaginea lumii pentru copil s-a năruit şi reconstruit. Astfel i s-a blocat ataşamentul faţă de idealuri. Asemenea lucruri de obicei se petrec când pe lume trebuie să vină urmaşi armonioşi iar purificarea uzuală prin boli, traumatisme, nenorociri nu este îndeajuns de eficientă şi intră în funcţiune metode mai subtile şi neobişnuite, pentru aducerea sufletului în armonie.

Stimate S.N. văd adesea, fără să vreau, imagini cu morţi sau nenorociri ale oamenilor apropiaţi. Din ce cauză? Eu însămi îmi simt dureros partea stângă a corpului. Explicaţi-mi, vă rog, ce se întâmplă?

Aveţi un contact puternic cu structurile ordinii superioare. Rezerva interioară de spiritualitate depăşeşte nivelul mediu. De aceea, dacă veţi începe să vă ataşaţi de cineva, să-1 adoraţi, acest om poate să moară. Mecanismul este simplu. Dacă iubim, adorăm şi ne ataşăm de un om la nivelul superficial al conştiinţei, nu reprezintă pentru el nici un pericol. Dacă adoraţia pătrunde la nivelul profund, poare aduce necazuri celuilalt om. El poate resimţi acest lucru şi se apără destabilizând stratul prin care trece adoraţia. Adesea actorii celebrii, cântăreţii se comportă vulgar, imoral. Oricât ar fi de ciudat este o încercare de a se apăra. Dacă nu vor face aşa, dependenţa valorilor spirituale ce li se atribuie va începe să crească brusc şi respectivul om se poate îmbolnăvi sau muri. Protecţia dată de la natură este cantitatea de iubire faţă de Dumnezeu din sufletul omului celebru, acumulată în vieţile anterioare şi într-o oarecare măsură în cea prezentă.

Dacă este îndeajuns de multă, nici o adoraţie nu-i va face rău. Cu cât iubirea din structurile profunde este mai puternică, cu atât mai cinic, meschin va trebui să fie comportamentul omului talentat, căci să fii talentat şi să nu crezi în Dumnezeu este foarte periculos. Am în vedere nu regulile stereotipe ale credinţei în Dumnezeu ce sunt mai degrabă formale decât consistente, ci credinţa trăită, adică neobişnuită bunătate, renunţare la critică, capacitatea de a ierta, de a pune iubirea mai presus de morală, simţul etic, principii, aptitudini şi bani. De ce este periculos să fii talentat ? Fiindcă la exterior omul nu este încă recunoscut, sau pomenit şi n-are bani, n-are celebritate, dar înăuntrul tuturor creşte valul de adoraţie şi veneraţie, independent de voinţa oamenilor. De aceea, în mod obişnuit, omului talentat, până la începutul sau în primele momente ale creaţiei, soarta îi este potrivnică, poate fi multă vreme bolnav ş.a.m.d. De parcă ar trebui să sufere, să nu mai depindă de acea atenţie interioară care se îndreaptă către el, ţintuindu-1 de valorile umane. De aceea mulţi oameni talentaţi au fost firavi, lipsiţi de sănătate încă din copilărie. Era înjosit trupul şi, corespunzător, spiritual şi sufletul. Acest lucru micşora dependenţa de valorile omeneşti şi facilita supravieţuirea ulterioară.

Multe genii cu sufletul excepţional de curat au murit în copilărie, ori s-au pierdut, nesuportând adulaţia ce le-o arăta în

subconştient un număr covârşitor de oameni, care nici măcar nu ştiau de existenţa llfe Mulţi oameni, incredibil de talentaţi, venind în această lume au putut supravieţui născându-se invalizi sau grav bolnavi. Invaliditatea, aici, nu era o plată pentru nişte păcate, după cum indică tradiţia clasică indiană, ci o protecţie împotriva morţii, în cazul în care omul ar atinge valori la scară prea mare. Cu cât nivelul spiritual interior este mai subtil şi de mai mari dimensiuni, cu atât posibilităţile noastre de a-1 percepe şi controla sunt mai puţine. Adoraţia la acest nivel îl leagă pe om de planul subtil atât de puternic, încât se stinge repede.

Când la autorul biletului se declanşează idolatrizarea rudelor apropiate, simultan se declanşează şi sistemul de prevenire, adică i se arată la ce se poate ajunge. Acest procedeu blochează adoraţia în creştere, pune o distanţă şi le permite celor de care se ataşează autorul biletului să supravieţuiască, blocajele acestea nefiind patologice, ci salvatoare. întrucât autorul bileţelului nu înţelege acest lucru, el nu acceptă atenţionările în rând cu alte dovezi de prevenţie şi începe să se supere pe lumea înconjurătoare, pe forţele superioare care îl protejează. Supărările se blochează prin durerea din partea stângă a corpului. Dacă n-ar fi aşa nemulţumirea ar putea să se transforme într-o boală gravă sau protecţia ar fi anulată, durerile ar dispare dar în urma lor ar începe să-i moară rudele şi în final ar rămâne singur. Vă previn încă o dată: nu vă luptaţi cu dumneavoastră înşivă, nu încercaţi să vă modificaţi in consecinţa unei logici omeneşti. Schimbarea se poate realiza , doar prin logica divină, modificându-vă atitudinea faţă de lumea înconjurătoare şi faţă de sine.

Pe fiul nostru 1-a muşcat a doua oară un câine. Prima dată când era încă mic (1-a apucat de obraz) şi a doua oară de curând, I-a prins de picior. Spuneţi-mi, vă rog, care este cauza. Şi vă rog să-mi mai spuneţi de ce are momente de furie intensă, la doar nouă ani. Poate că sunt eu de vină cu ceva?

Fiul dumneavoastră are o agresivitate subconştientă de 300 de unităţi. 200 reprezintă media letală pentru un om. O parte însemnată o constituie atitudinea dumneavoastră greşită faţă de lume. Aţi trăit pentru spiritualitate, nu pentru iubire. Iubirea oferă o imagine completă a lumii şi dacă de la început iubim iumea şi apoi încercăm să o înţelegem nu vom fi niciodată în

conflict cu ea. Conştiinţa este întotdeauna limitată şi nu va da vreodată o imagine exactă a lumii, până nu va deveni iubire. Din primele secunde în care idealurile devin mai importante decât iubirea, omul încearcă să transforme întregul mediu înconjurător conform idealului său limitat. Iar dacă lumea nu poate să corespundă conştiinţei noastre, instantaneu se declanşează conflictul, apar pretenţiile şi nemulţumire faţă de absolut tot. încep tratarea şi salvarea lui prin distrugerea acelei imagini a lumii pe care o considera de nezdruncinat. La început se năruie idealurile la exterior: moartea unui om apropiat, de pildă. Sau o jignire nefirească, neîndreptăţită din partea omului iubit. Sau o reacţie nedreaptă din partea societăţii. Lumea devine ilogică, duşmănoasă. Totul înjur începe să cadă. Dacă omul renunţă la importanţa conştiinţei şi se îndreaptă spre iubire, logica omenească şi conştiinţa se refac. Dacă însă se încăpăţânează în susţinerea principiilor şi idealurilor proprii atunci începe să se dezintegreze şi din interior. Şi, de obicei, lovitura este aplicată copiilor, nepoţilor, şi celor nenăscuţi în aceeaşi măsură, mutilându-le caracterul şi concepţia despre lume, şi în cele din urmă este aplicată şi persoanei în cauză.

Să ne întoarcem la autorul biletului. Când aţi fost tratată prin înjosirea idealurilor şi a conştiinţei nu aţi înţeles şi nu aţi acceptat. Mai ales în perioada sarcinii. Şi la fiul dumneavoastră tendinţa respectivă nu s-a micşorat, ci a crescut, întrucât aderenţa la idealuri îl poate costa scump şi pe el şi pe ceilalţi oameni, mecanismele de salvare ale copilului au intrat în funcţiune încă din copilărie. Faţa, ochii, dinţii, tenul sunt legate de ideal. Şi dacă în copilărie are loc un traumatism al feţei sau al dentiţiei, sau apar probleme legate de vedere, înseamnă că dependenţa de idealuri este mare. Dacă nu este traumatism, ci atacul unui animal, înseamnă că agresivitatea nu mai este prezentă doar la nivelul profund ci a trecut deja la nivel exterior.

Dacă un astfel de copil va fi aprobat în toate, i se poate schilocHjşufjetul. Dacă adresarea va fi brutală îl poate înverşunaşi, la o profundă purificare, straturile superioare ale caracterului se vor deforma ca şi sănătatea şi destinul. De aceea, cel mai bine faceti-i o demonstraţie de iubire, explicati-i că pedepsele dure sunt necesare spre binele lui. Apoi pedepsiţi-1. Dar important este, desigur, nu actul exterior, chiar şi cel mai

decis, ci lugrul părinţilor cu eu-1 propriu, propria modificare a raportului cu lumea şicu ei înşişi, în acest caz transformarea copiilor poate avea loc foarte repede.

Voi povesti o situaţie bizară ce mi s-a întâmplat nu demult. La consultaţie a venit o femeie cu un copil. Băieţelul avea aproape cinci ani. După câteva minute deja îi teroriza pe toţi cei veniţi la consultaţie. Făcea numai ce dorea şi era foarte hotărât. După 20 de minute, a pretins ca asistentul să-1 ducă în spate prin tot apartamentul. Apoi s-a plictisit şi a început să se lege de toţi pacienţii. După o vreme, a deschis uşa de la camera în care mă aflam şi cu o mină şireată, lucind din sticlele ochelarilor a rostit: „Lazarev, ce faci tu aici?" Am înţeles că situaţia trebuie modificată. I-am luat pe mamă şi copil în cameră. Copilul, ca şi mai-nainte, se ţinea de năzbâtii, sărea prin cameră, în cele din urmă mama, cu dificultate 1-a aşezat lângă ea. Am început rar, dialogul cu femeia. „Cu o oră înainte v-am spus că aveti_o puternică dependenta fată de aptitudini, idealutir-adică-OJiiare trufie". Ea gejierează pretenţii crescute faţă de oameni, dorinţa de a-i manipulare toţi şi de a-i supune, incapacitatea de a primi o umilire, de a ceda. In ora care a trecut aţi lucrat asupra dumneavoastră. Dar tot efortul dumneavoastră este fără rezultat - întind un deget şi—1 indic pe copil - băieţelul nu se schimbă. Vedeţi cum se comportă? - o întreb eu. Aşa cum j>g_comportă el, aşa sunteţi dumneavoastră în interior. Pe dinafară păreţi__oblândă oiţă. Nu trebuie să-i induceţi în eroare pe ceilalţi şi pe dumneavoastră. Trebuie să vă transformaţi, nu în afară, ci înăuntru. Dacă nu vă schimbaţi, nimic nu-l_va_a[uta pe copil". Se instalează o pauză lungă. Femeia oarecum încurcată se uită la mine. Apoi mă întreabă: „Spuneţi-mi ceatitudine să am faţă de el la exterior?" „Priviţi: copilul şi-a făcut pe aici de cap mai mult de o oră şi dumneavoastră nici măcar o dată nu l-aţi admonestat. Dacă îi veţi ...

Acelaşi lucriuse întâmplă şi_cu ataşamentul fată de alt om. Dacăjui te manifestezi la suprafaţă şi-ţi împjngi_şentimentele în tine, te vor „rupe'" şi mai repede. Adesea, literatura te învaţă să-ţi ascunzi sentimentele. Este pedagogia cea mai rea. Senti-mentele omeneştjJrgbuie să se ejţţexiarizgze, înăuntru trebuie să fie consacrate lui Dumnezeu". Mă uit la femeie: „Vă spun încă o dată: Vă veţi schimba dumneavoastră, se va schimba şi \ el". în acel moment mut nişte hârtii pe birou. Una din ele cade

^ lin pe podea. Femeia stă imobilă privind la mine. Copilul de asemeni. Deodată copilul se ridică, se apropie de hârtia căzută, o ridică şi mi-o pune pe masă. „Serghei Nikolaevici v-a căzut o foaie" spune el timid. Mama se uită uluită la noi amândoi. „Probabil că aţi început să vă transformaţi" îi spun eu. Mi-am amintit încă un fapt. Când copilul se agăţa de asistent, acela încercând să-1 calmeze i-a zis: „Poţi să te potoleşti? Tu ruseşte înţelegi sau nu ?" „Eu înţeleg dar tu nu înţelegi". „Măcar de ţi-ar părea rău de oameni încerca asistentul să-1 aducă la intenţii mai bune. „Dar de ce trebuie să-mi fie milă de ei ?" a ridicat din umeri copilul.

După o jumătate de an mama a venit cu el încă o dată. Nu 1-am recunoscut şi mi-am amintit de el numai după ochelari. Era cu totul alt copil. „Ştiţi, - îmi povestea mama lui - educatorii de la grădiniţă nu înţeleg nimic. «Dacă ne-aţi fi spus că transformarea copilului poate fi atât de radicală nu v-am fi crezut în nici un caz» au zis ei".

Din ce cauza au copii enurezis?

Orice îmbolnăvire, fie o perturbare la nivel organic sau funcţional, frânează dezvoltarea agresivităţii din suflet. Dacă dependenţa copilului de valorile umane şi agresivitatea vin din viaţa anterioară, perturbările sunt adesea grave, organice, la naştere sau în fragedă copilărie. Dacă sufletul lui vine în această lume mai mult sau mai puţin curat şi agresivitatea se transmite de la părinţi, apar mai des perturbări funcţionale. în măsura în care agresivitatea este mare în relaţia reciprocă şi în cea cu lumea din jur, se declanşează la copil programul autodistrugerii. Problemele legate de învelişul dermic, infla-maţiile rinofaringiene, durerile de cap, traumatismele capului sunt primele niveluri ale frângerii agresivităţii. După aceea încep disfuncţiile intestinale şi ale sistemului uro-genital; dure-rile intestinale, constipaţiile, diareea sunt mărturia unui puter-nic program de autodistrugere la copil, şi a unor pretenţii crescute faţă de lume şi oameni la părinţi. Dacă agresivitatea este la scară mare, atacul nu mai are loc la suprafaţă ci chiar în miez: se produce o deformare a câmpurilor în jurul primei chakre, cea mai informativă şi energo-absorbantă. La început apar perturbări funcţionale ale sistemului uro-genital, procese inflamatorii sau enurezis adică incontinenţă urinară. Cu cât este mai amplă agresivitatea interioară, cu atât această afecţiune

trece mai greu. Dacă se încearcă o tratare a enurezisului fără a modifica şi caracterul copilului, efectul poate fi negativ asupra urmaşilor sau pur şi simplu nu mai vin pe lume, pentru că ataşarea sufletelor va fi mai mare decât cea critică. Enure-zisul se tratează, în primul rând, prin schimbările interioare ale sufletului şi caracterului mamei. Prin revizuirea tuturor situa-ţiilor de viaţă, mai ales a celor din timpul sarcinii. Voi descrie un caz cu totul ilustrativ.

Aveam la consultaţie o femeie cu fiica ei de nouă ani. „E nenorocire - povestea mama - face pipi pe ea nu numai noaptea ci şi ziua, este de-ajuns să închidă ochii. Am fost la consultaţii la toate somităţile medicinii, nimeni nu ne-a putut ajuta. Au lucrat cu ea cei mai buni hipnotizatori, psihiatri, bioenergeticieni. Au încercat s-o trateze prin acupunctura, metode homeopatice. Rezultat nul. Nimic, nici cea mai mică ameliorare. Sunt pur şi simplu disperată".

„SlavăDojtiului că n-au fost modificări - zic eu - i-aţi fi vindecat enurezisul şi ar fij[ărnas_copiluljară urmaşi". Ochii mamei s-au umplut de lacrimi: „Şi atunci ce să fac acum, să n-o mai tratez ?" „Trebuie s-o trataţi, dar corect. întâilrebuie să vindecaţi sufletul". în ochii femeii apare un licăr de speranţă. „Ce treBuîe~siTfac? " Am dat din umeri: „ Să nu leneviţi". Femeia nu înţelege: „Cum adică?" „Foarte simplu - îi răspund - câte din cărţile mele aţi citit?" „Pe toate" mi-a răspuns femeia fără ezitare. „Toate?" „Da, toate" „Şi le-aţi citit cu atenţie?" „Da, m-am străduit" „Ei, atunci, - spun eu - vreau să vă întreb: v-aji enervaţi şi aţi fost nemulţumită de soţul dumneayoasţră_în timpul sarcjnii?" Ea şovăi: „Ei, da, a fost şi aşa ceva şi încă foarte rău". „Şi atunci de ce nu le-aţi anulat până acum?" Şovăi din nou: „Dar acum mă port frumos cu el". „Ce caută aici acest «acum»? Trebuie să revizuiţi acea situaţie, s-o retrăiţi". Ea face un gest vag cu mâna „Aşa, în general mi-am revizuit perioada sarcinii". „Dar nu aşa, şi nu în general. Trebuie să nivelaţi toate situaţiile de zeci de ori pentru a vă schimba lăuntric. Astfel încât dacă vi se va da din nou o situaţie similară s-o parcurgeţi fără ezitare pentru ca sentimentul iubirii din suflet să rămână neatins, pentru a nu emite pretenţii faţă de nimeni şi pentru a vedea în toate, voinţa Divină". Am fluturat din mână: „Duceţi-vă şi lucraţi asupra dumneavoastră". Femeia s-a ridicat şi a plecat.

De obicei, consult în felul următor: dacă văd că omul nu este pregătit, nu-1 primesc. Se vede imediat. Dacă este mai mult sau mai puţin pregătit dar pretenţiile faţă de Dumnezeu sunt mari îi explic. „Pentru a vă schimba trebuie să vă adresaţi lui Dumnezeu şi acest lucru se face prin rugăciune. Dar cum vă puteţi adresa lui Dumnezeu dacă sufletul dumneavoastră este saţuraţde pretenţii faţă de El? Acest lucru s-a întâmplat în urma nemulţumirii profunde faţă de oamenii apropiaţi, societate, stat, lumea înconjurătoare. In urma nemulţumirii faţă de situaţie, soarta dumneavoastră, forţele supreme, mersul eveni-mentelor din jurul dumneavoastră. Până nu veţi trece prin toate situaţiile din nou şi prin căinţă nu veţi renunţa la pretenţiile faţă de Dumnezeu, schimbările vor fi de suprafaţă iar rugăciunea dumneavoastră ineficientă".

Dacă omul este gata, îi explic esenţa problemelor şi apoi 2 -3 ore lucrează asupra sa, adică este ca şi cum la o vizită aş face două şedinţe. Acţiunea şi schimbările sunt uneori atât de puter-nice încât este necesar un control ulterior. Această femeie nu m-a înţeles, s-a sculat şi a plecat imediat. Şedinţa a durat câteva minute. Am găsit telefonul ei şi am sunat-o seara. „Vă rog să veniţi mâine. Şedinţa nu s-a terminat". Femeia a venit în ziua următoare: M-am uitat la câmpul fiicei şi am fost plăcut impresionat. Dispăruseră deformaţiile puternice ale câmpului ei şi ale câmpurilor viitorilor copii. „Apropo, care a fost starea fiicei dumneavoastră   în noaptea trecută ?" am întrebat eu. „Mă tem să cred - a răspuns mama - dar totul a fost în regulă în noaptea trecută". Şedinţa a durat câteva minute, dar femeia a înţeles şi a văzut direcţia în care trebuie să meargă şi în continuare a început să lucreze singură. în principiu, nu-i mai eram necesar, lucru de care m-am convins în ziua următoare. Enurezisul copilului este influenţat şi de starea tatălui deşi în mai mică măsură. In special, când tatăl are o nemulţumire crescută faţă de sine şi situaţie. Aşa încât lucrul tatălui cu sine însuşi se face spre binele sănătăţii şi sorţii copilului.

Fetiţa nu-şi înţelege deocamdată problemele şi n-aş vrea să se complexeze încă de pe acum. Are tot spatele acoperit de păr. Ce să fac?

Fetiţei, din trei vieţi anterioare îi vine o puternică dorinţă de a-i subordona pe toţi şi toate. Dependenţa ei de idealuri,

morală şi simţul etic cât şi de nivelurile spiritualităţii aflate mult deasupra lor este foarte puternică.
Cum apare un atare fenomen? Să presupunem că un om are neplăceri, boli şi necazuri. La început se plânge, îi învinovăţeşte pe alţii iar apoi începe să simtă şi să înţeleagă că nu există vinovaţi, că este dat de sus şi trebuie să fie primit. Dar neplăcerile şi nefericirile continuă. Şi toate imaginile despre lume se năruie. Şi despre oameni, şi despre tot ce-i era omului familiar. Treptat, în suflet apare o senzaţie stabilă că importanţa acestei lumi şi lumea însăşi, ca şi toate reprezentările despre fericire, sunt atât de iluzorii, încât nu pot fi luate în serios. Şi că trebuie căutat un punct de sprijin mai de nădejde. Dar pentru că totul se năruie, omul ajunge treptat la reflecţiile despre Dumnezeu. începe să simtă şi să înţeleagă că singura constantă în Univers este aspiraţia către Dumnezeu şi iubirea faţă de Dumnezeu. Că acest sentiment iese din limitele a tot ce se numeşte „om" & „Univers" şi nu poate fi dominat. Iar neplăcerile, bolile şi nefericirile continuă. Şi cu cât durează mai mult, cu atât omul năzuieşte mai tare spre Dumnezeu şi sentimentul iubirii din sufletul lui este mai semnificativ. Cu cât este mai multă iubire în suflet ,cu atât mai cuprinzătoare este spiritualitatea pe care o generează un asemenea suflet. Potenţialul spiritual al unui astfel de om devine foarte mare. Dacă merge mai departe pe drumul acumulării iubirii de Dumnezeu el devine sfânt. Şi mai departe, proroc şi Mesia. Dar dacă neplăcerile şi nefericirile se opresc din prima etapă iar puternicul potenţial spiritual permite o realizare lejeră a tuturor dorinţelor, atunci omul poate uita că în toate bucuriile şi fericirile omeneşti principala menire a omului este aspiraţia către Dumnezeu, acumularea iubirii în suflet, creşterea gradului de Dumnezeire din sufletul său. Cu cât omul se aruncă mai tare înspre valorile spirituale superioare şi învelişurile lor exterioare cum ar fi manipularea lumii înconjurătoare, intelectul, aptitudinile etc, cu atât în suflet începe să crească agresivitatea înlocuind iubirea.

Un asemenea om poate fi criminal, ticălos, poate distruge oameni, poate fi vrăjitor şi practicant al magiei negre. Şi totuşi îi reuşeşte şi-i merge de minune; deşi forma este otrăvită, conţinutul este încă plin de iubire.

Cu cât am mai multă iubire în adâncul sufletului, cu atât nu voi ucide iubirea altui om şi agresivitatea mea faţă de el va fi superficială. întrucât logica omenească, normele şi legile omeneşti aparţin formei, încălcarea lor poartă mai mult o responsabilitate umană decât Divină. Pe de altă parte, oricât s-ar diferenţia învelişul omenesc şi conştiinţa de eu-1 superior, etern, totuşi ele se reunesc într-un singur om. La fel, încălcarea gravă a tuturor legilor omeneşti, dacă ea nu este dictată de iubire, reprezintă şi o încălcare a legilor divine. Şi cu cât îi reuşeşte mai bine acest lucru, cu atât mai puţină iubire îi rămâne în adâncul sufletului, cu atât protecţia este mai slabă şi cu atât mai repede şi inexorabil vine ceea ce numim „pedeapsa lui Dumnezeu". Unul dintre aceste semne este zona păroasă de pe pielea nou-născuţilor. De ce un înveliş păros? Omul a avut în timpurile preistorice un tegument compact păros. Atunci conştiinţa lui şi nivelurile superioare ale spiritualităţii nu erau dezvoltate.

O pilozitate puternică este ca o întoarcere a omului spre acele vremuri. Structurile spirituale superioare sunt frânate, dependenţa de ele se micşorează şi acest lucru, într-o oarecare măsură, reţine agresivitatea interioară.

îmi amintesc de vremea în care, fiind un bioenergetician începător, încercam să vindec prin pase ale mâinilor, degajând din ele energie. Atunci s-a petrecut o istorie pe care multă vreme n-am s-o înţeleg.

O fetiţă avea din naştere o claviculă fracturată. Am fost invitaţi câţiva bioenergeticieni s-o vindecăm. în plus fetiţa avea un stafilococ foarte puternic care rezista la orice antibiotic. Am venit în apartamentul părinţilor fetiţei, am făcut pase, am eliberat energie, am nivelat biocâmpul ş.a.m.d. Efectul a fost nul. Stafilococul nu ceda. Am venit a doua oară şi acelaşi lucru. Sunt un om încăpăţânat şi dacă nu-mi reuşeşte ceva, sunt gata să repet la nesfârşit dar nu în mod prostesc şi unilateral, ci căutând noi căi pentru rezolvarea problemei. De pe atunci încercam să alătur efectul şi cauza, să leg boala de vreun eveniment din viaţă. Consideram pe atunci că boala nu este determinată de caracter şi concepţia despre lume ci de un fapt petrecut în timpul vieţii sau de un gest imoral săvârşit de om. Cu atât mai mult cu cât, în înţelesul clasic al karmei, aşa se prezintă lucrurile. Am stat de vorbă îndelung cu părinţii fetei. Actualizam orice informaţie ar fi putut avea legătură cu tema. Pentru a găsi nişte legături, a face nişte paralele şi a primi descifrarea. Am încercat să îndrept conversaţia în orice direcţie, căutând înverşunat fraze, relatări ale unor situaţii care ar fi putut lumina enigma respectivă.

Claviculă. Claviculă fracturată din naştere. Auzisem undeva aceste cuvinte. Mi-am amintit apoi unde. La" o lecţie restrânsă, un bioenergetician ne-a spus: „Câteodată se nasc mici scorpii, adică par a fi menite din naştere să aducă nenorociri şi să distrugă oameni. Un semn al apariţiei pe lume a unor astfel de scorpiuţe este fractura claviculei din naştere". „Ce are a face aici scorpiuţa? - mă gândeam eu. Ce legătură are cu situaţia prezentă? Deocamdată nu se îmbină. Să lăsăm pentru un timp această informaţie deoparte". Stau de vorbă cu mama copilului. „Spuneţi-mi, aţi avut în viaţă situaţii neobişnuite?" „Dacă problema nu este tipică înseamnă că nici contextul nu este tipic", gândeam eu. Mama îşi aminteşte: „în viaţa mea am

simţit întotdeauna că am puteri mari. Dacă mă supăra cineva, urma neapărat o pedeapsă. De regulă, cu sfârşit letal. Aha, m-am gândit eu, oare chiar Dumnezeu o protejează cu atâta cruzime pe această doamnă de supărări? Sau aşa se apără subconştient ea însăşi?"

„Cu fetiţa au fost după naştere şi alte probleme?" „Da, fetiţa s-a născut cu foarte mult păr pe spate. I-am uns spatele cu laptele meu şi pilozitatea a dispărut".

într-un anume fel pilozitatea era legată de stafilococ. Simţeam asta, dar nu puteam să pun lucrurile cap la cap. Din grupa de bioenergeticieni care a venit să vadă acest caz dificil au rămas doi oameni. Eu şi o doamnă pe care a inspirat-o încăpăţânarea mea şi a încercat să mă ajute în descâlcirea acestui ghem complicat. Tot ce poate magia şi bioenergetica am încercat şi răs-încercat. Stafilococul nu dispărea. Nefericitul copil se chinuia dar nu puteam să-1 ajutăm. Mă gândeam mereu ce s-ar mai putea face în acest caz. Şi am hotărât să încerc ultima variantă. în vremea aceea tratam la consultaţii prin energie şi presopunctură şi efectul era adesea strălucit. Dar nu mă mulţumea, căutam perseverent noi forme de acţiune.

O dată am decis să fac un experiment. Am luat nişte reproduceri bune de icoane vechi, le-am agăţat pe perete iar sub ele am pus un scaun. Pe scaun îi aşezam pe pacienţi iar apoi mă rugam şi-mi închipuiam că din icoane iese şi coboară o lumină asupra omului. Parcă nu făcusem cine ştie ce dar efectul era adesea mai bun decât în orice pasă bioenergetică. In esenţă, dacă în acest caz exista o influenţă ea se făcea de la distanţă, adică nu mai acţionam deloc cu mâinile. De fiecare dată mă convingeam că acţiunea cu cât este mai subtilă şi inobservabilă cu atât este mai eficientă.

Mi-am amintit apoi de un caz ce a părut a fi o minune. Unei femei i s-a pus diagnosticul - cancer la sân. Trebuia să treacă printr-o operaţie. Doi călugări au început de atunci să se roage pentru ea. Şi când înaintea operaţiei i s-au făcut analize a reieşit că femeia era complet sănătoasă. Simţeam până şi fizic că istoria nu era o scorneală. Ne-am decis să o ajutăm pe fetiţă de la distanţă. Ne-am dus la biserică, ne-am rugat şi am pus o lumânare pentru sănătatea ei. Din tot ceea ce am făcut, i-am spus eu ajutoarei mele, cred: această acţiune va fi mai eficientă.

Am senzaţia că ceva s-a micşorat şi starea copilului trebuie să se schimbe considerabil". S-a schimbat. La ora cinci după-masă am pus lumânarea şi i-am sunat pe părinţi pentru a afla în ce stadiu se află fetiţa?" „Acum este la reanimare, la spital", a urmat răspunsul. „Dar ce s-a întâmplat?" „La ora cinci după-amiază a început să vomite fără pauză. Situaţia s-a înrăutăţit în asemenea hal încât am chemat «salvarea» şi am dus-o la reanimare. Eram şocat. Şi pur şi simplu speriat. Am vrut să ajut şi era să distrug.

Nu i-am mai sunat pe părinţii fetiţei. Problema s-a dovedit a fi irezolvabilă. Dar am continuat s-o port în mine. Atunci consideram că i-am făcut rău unui sugar. Deşi un gând de bun simţ îmi spunea că multora li se pun lumânări pentru sănătate şi le face numai bine. Apoi mă întorceam periodic la această temă, încercând s-o înţeleg. Când am acţionat cu mâinile, dându-i copilului energie, îi ajutam trupul. Şi când i-am pus lumânarea pentru sănătate am vrut să-i ajutăm de asemeni trupul. De ce efectele au fost atât de diferite? încet şi chinuitor a venit înţelegerea.

Când am pus la biserică lumânarea ne-am gândit la trup şi la problemele lui. In creştinism însă omul este întâi de toate suflet şi apoi trup. Energetica bisericii lucrează la început pentru sănătatea şi salvarea sufletului, nu a trupului. Are loc o purificare a sufletului. înseamnă că fetiţei i se purifica sufletul. Dar se pare că sufletul era într-o stare nu tocmai bună din moment ce purificarea se făcea atât de chinuitor.

Suferea trupul, se purifica siifjeji.il. Sufletul fetiţei, ataşat de valoriîe spirituale superioare se obişnuise să oprime iubirea, să manifeste agresivitate faţă de iubire. Iar când prin biserică şi rugăciune iubirea a început să revină, agresivitatea faţă de iubire s-a pornit împotriva aceleia care o purta şi a început purificarea. Am simţit că, dacă părinţii s-ar fi dus ei întâi la biserică şi ar fi început să se roage, purificarea fetiţei n-ar fi fost atât de chinuitoare.

Mai târziu, când am mai întâlnit pilozitate excesivă sau stafilococ la copii, deja ştiam de unde vine. în primul rând, de la o atiţudineseveră şi neînduplecată faţă de lume şi oameni a părinţilor, bunTcîTof^ adică a generaţiilor anterioare. Un asemenea. CflpiLpg_aţe fi ajutat grinjtrarisfbtmarea-pănnţilor. Botezul, împărtăşania, vizitarea frecventă a bisericii, pentru

acest copil, sunt mai eficiente decât orice medicament. A-l învăţa săjsejroagejsă ierte, să nu gândească rău despre oameni înseamnă a-i salvasufletul, viaţa şi a permite viitorilor lui copii să se ivească pe lume. Sufletul nostru are o inerţie. Cu cât renegarea iubirii de dragul valorilor omeneşti a pătruns mai adânc şi la scară mai mare în suflet, cu cât mecanismul de distrugere a iubirii şi-a luat turaţia, cu atât mai lungă şi chinuitoare poate fi purificarea şi salvarea.

Când raţiunea noastră iese de sub control poate fi periculos pentru cei din jur. Dar raţiunea se întunecă atunci când sufletul şi spiritul se maculează prin dependenţa de valorile umane, renegarea iubirii. întotdeauna a existat un mecanism natural care funcţionează fără greş. Mecanismul de salvare a urmaşilor şi legat de ei, a structurilor subtile, profunde, ale sufletului omului. Religiile mondiale, înţelegând că omul nu este doar corp şi gândire, în primul rând s-au adresat sufletului omului şi s-au străduit să-1 ajute pe acesta. Toată medicina contemporană, psihiatria, psihologia consideră că omul este trup şi creier. înseamnă că trebuie salvate corpul şi conştiinţa omului, curăţate ele în primul rând şi venerate. Natura arunca în permanenţă „murdăria" din suflet spre trup. Corpul se îmbolnăvea şi suferea, conştiinţa se întuneca. Spiritul şi sufletul se curăţau. Toate metodele moderne de tratament aruncă „murdăria" din corp şi conştiinţă înapoi în suflet şi atunci spiritul şi sufletul omului pot să-şi iasă din fire. Spre acest lucru se îndreaptă lumea occidentală. Ceea ce se poate numi deja Apocalipsă. După cum se spune într-un film despre eroul principal: ‚Acest om nu este nebun, conştiinţa lui este curată şi limpede, sufletul lui şi-a ieşit din minţi".

Dacă piere trupul omului şi se dezintegrează conştiinţa lui, structurile subtile pe care le numim „spiritul" omului şi „sufletul" lui continuă să existe. Fără ele nu se pot naşte urmaşii noştri, fără ele nu vor mai fi viitoarele noastre vieţi. Dacă se întunecă spiritul şi începe să se descompună, neamul omenesc se va sfârşi. Cu cât atingem valori spirituale mai înalte, cu atât acumularea de iubire pentru Dumnezeu trebuie să fie mai mare şi aspiraţia către El mai puternică. Altfel dependenţa de valorile umane ne va omorî încetul cu încetul şi spiritul, şi sufletul.

în măsura în care înţelegem acest lucru, vom trăi fericiţi şi noi, şi copiii noştri. Dacă din copilărie i se va repeta copilului că

principala fericire în viaţă este iubirea pentru Dumnezeu şi acumularea acestui sentiment în suflet, că fericirea principală se află înăuntrul omului şi nu în afara lui, că aptitudinile, cariera, intelectul, voinţa, dorinţa - toate acestea nu pot fi importante şi că ele sunt întotdeauna secundare în comparaţie cu iubirea, atunci aptitudinile şi intelectul în creştere nu ne vor distruge urmaşii.

Copilul meu are şapte ani. Fetiţa are o calviţie puternică ce a debutat la doi ani.

Pot să vă povestesc ce văd, apoi vă voi anunţa parametrii şi-i voi traduce în limbajul comun. Capul copilului este ca într-un cerc de fier. Fire subţiri, invizibile îi leagă capul de o pată întunecată, acesta este viitorul ei copil. Este lipsit de vitalitate, căderea părului este legată de starea viitorilor copii. în plus are nereguli cu sistemul urogenital, în special cu anexele. O posibilă sterilitate de 80 %. Sterilitatea poate fi de trei tipuri:

1. Aderenţă - adică apar modificări organice ce împiedică fertilizarea. Medicina a învăţat să o înlăture prin mijloace operatorii.
2. Hormonală - mult mai serioasă, când ovarele lucrează doar pentru organismul mamei şi sarcina nu se ţine. Se întâmplă în cazul unui nivel crescut al agresivităţii interioare. O asemenea problemă poate fi depăşită în rare cazuri.
3. Când posibilitatea concepţiei este închisă la nivelul biocâmpului. O astfel de problemă nu poate fi rezolvată într-o situaţie obişnuită.

Fetiţa are activate toate cele trei niveluri. Deocamdată este vorba numai de planul subtil. Spre 10 - 14 ani s-ar putea constata o dereglare a ciclului sau absenţa lui. Dacă ciclul va fi, se va suporta foarte greu.

După un timp, medicii vor începe să stabilească etapele enumerate mai sus, care generează sterilitatea. Parametrii fetiţei sunt în stare foarte proastă. Dependenţa de relaţii este de şapte ori mai mare decât nivelul critic, de idealuri - de nouă ori. în trei vieţi anterioare a fost educată pentru fericire familială ca fiind valoarea absolută. Idealizarea relaţiilor cu ceilalţi oameni a devenit intolerabil de înaltă. Ea nu şi-a putut imagina că nu există oameaii ideali, la fel ca şi relaţiile ideale. Iubire fără murdărie nu se află, iar ea a încercat să facă din iubire ceva absolut curat şi sfânt. Şi cu cât a încercat să săsească şi să

dobândească o astfel de iubire, cu atât deziluzia a fost mai dureroasă. A încercat să renege o asemenea iubire când a fost trădată şi în acelaşi timp s-a dezis de iubirea faţă de Dumnezeu. în caracterul ei a crescut constant critica şi dispreţul pentru oamenii care o trădau şi rupeau relaţiile cu ea. O asemenea atitudine se consolida permanent prin educaţie, concepţia despre lume şi caracter. Agresivitatea era ia o scară atât de mare şi a pătruns atât de adânc, încât în viaţa pre-anterioară i-au murit copiii. în viaţa anterioară nu a mai avut copii. în viaţa prezentă, încă de la vârsta de doi ani, ea nu a putut să accepte purificarea venită prin certuri, trădare, înjosirea idealurilor. Problema constă în aceea că orice eveniment se întâmplă întâi la nivelul câmpului şi se repetă de două, trei ori. Cu cât omul nu este pregătit să treacă prin încercări, cu atât mai puternic şi mai departe de evenimentul propriu-zis se declanşează mecanismul de protecţie a sufletului viitorilor copii. Programul amplu de autodistrugere îi ucide nu doar pe viitorii copii dar şi pe noi, şi vieţile noastre viitoare.
La un anumit nivel toată omenirea este unitară. La un nivel şi mai adânc, tot ce este viu este unitar. Şi mai adânc nu există diferenţe între viu şi neviu iar mai departe, nu există diferenţe între substanţă, spaţiu şi timp. Aşa încât un program puternic de autodistrugere îl omoară întâi pe om, îi deteriorează spiritul şi sufletul, apoi pătrunde în viaţa următoare aducând daune viitorului. Pe urmă se târăşte spre viitorii copii şi nepoţi. După al patrulea grad, programul de autodistrugere începe să se transmită întregii omeniri. Cu cât programul este mai profund şi mai periculos, cu atât mai drastic este, de obicei, blocajul. Am amintit deja că programul de autodistrugere se exprimă cel mai bine în problemele din regiunea capului şi cea genitală. Pe de o parte, căderea părului blochează agresivitatea subconşti-entă, iar pe de alta, este o puternică înjosire a idealurilor, mai ales pentru fetiţe. Dependenţa de idealuri se micşorează şi cresc şansele de supravieţuire. Ce se poate face în asemenea situaţii? Cum poate fi ajutat copilul?

Deşi aici, în esenţă, este vorba de o karmă personală, tendinţe asemănătoare sunt prezente în caracterul şi sfera interioară a ambilor părinţi. Cu cât părinţii îşi vor trece în revistă viaţa şi vor elimina prin rugăciune orice agresivitate în raport cu iubirea, cu atât fetiţa se va simţi treptat mai bine. Cu cât orice

conflict, trădare, înşelare va fi primită de mai multe ori ca o purificare şi salvare a urmaşilor, fără a căuta vinovaţi, cu atât se vor putea schimba soarta şi caracterul fetiţei.

Este foarte important să se înţeleagă un lucru: dacă părinţii se vor ruga pentru ca fiica lor să se facă bine şi să-i crească părul, îi pot provoca mari necazuri copilului. Ne adresăm lui Dumnezeu nu pentru a primi mai multe valori omeneşti, ci pentru a fi fericiţi, pentru a ne împlini menirea principală. Dacă ne însănătoşim şi se întorc spre noi valorile omeneşti, ele sunt secundare, ceea ce nu trebuie uitat niciodată.

Este foarte importantă aici şi educaţia corectă. Copilul n-o arată, dar uneori frazele părinţilor rămân în mintea lui pe toată viaţa şi vor însemna foarte mult pentru copil. Dacă i se aminteşte periodic să nu ţină supărarea multă vreme în suflet, că trebuie să fie sincer, că nu trebuie să-i fie teamă de iubire şi nu are voie să o ascundă înăuntrul său, caracterul copilului va începe să se modifice treptat. Dacă i se va explica că bolile şi neplăcerile purifică sufletul, copilul le va accepta mai uşor. Dacă i se va spune că oamenii care ne supără nu sunt vinovaţi, că asta ne este dat de Dumnezeu pentru curăţarea prin înjosire a tot ce este omenesc, pretenţiile faţă de oameni vor fi mai puţine. Dacă i se va aminti copilului că omul este întâi Dumnezeire şi iubire, apoi suflet încărcat de iubire, apoi spirit şi la urmă trup, dependenţa de valorile lumii înconjurătoare se vor micşora, copilul va învăţa să fie fericit în pofida oricărui lucru.

Apropo, şi hrana poate avea în cazul acesta o influenţă. Cu cât hrana este mai diversificată şi mai gustoasă, cu atât se activează mai tare conştiinţa şi se intensifică dependenţa faţă de ea. De aceea până la sfârşitul maturităţii sexuale a copilului, are sens pentru părinţi şi fetiţă să recurgă la un regim alimentar ţărănesc şi, desigur, să se roage înainte de masă. La nivelul subtil, dorinţa sexuală şi apetitul pentru mâncare arată la fel, de aceea postul periodic şi renunţarea temporară la hrană au o influenţă favorabilă nu doar asupra intestinului, dar şi asupra sistemului uro-genital, căci valorile omeneşti ne vin prin trupul nostru.

Băiatul (Mitei, 16 ani) are mereu, dimineaţa, hemoragii nazale. Nu i se găseşte nimic. Aţi putea să-mi spuneţi despre ce este vorba?

Cauza obişnuită a hemoragiilor nazale este trufia. Când copilului îi curge sânge din nas, pentru el este ca şi cum ar muri în curând. Dependenţa de aptitudini, idealuri scade. Acest lucru se depune în subconştientul şi comportamentul lui, iar atitudinea faţă de oameni devine mai blândă şi răbdătoare. în cazul de faţă, hemoragiile nazale îi „construiesc" o dublură şi soarta viitoarei soţii. Acum, dependenţa lui de aptitudini este 30-40%. Dacă nu ar fi hemoragiile, s-ar situa la 400%. în caracterul lui este prea puternică tendinţa de a umili femeia. Este un fapt periculos pentru urmaşi, de aceea se provoacă o frânare. Dacă bărbatul consideră că este superior femeii înseamnă că este deja bolnav. Şi cu cât va încerca mai tare să susţină această orientare, cu atât mai repede bolile ipotetice vor deveni reale. Dacă părinţii îşi vor revizui viaţa şM vor ajuta pe adolescent să-şi schimbe caracterul, hemoragiile vor conteni, şi, pe mai departe, când orgoliul lui va fi umilit în viaţa de familie sau în alte contexte, o corectă viziune asupra lumii şi caracterul modificat îl vor ajuta să-şi păstreze sănătatea şi viaţa.

(Biletul îl scrie un medic) în ultima vreme am observat că încep să preiau asupra mea bolile pacienţilor. De ce se leagă acest fapt?

Aici sunt câteva cauze. în ultima vreme dependenţa omenirii de conştiinţă, de idealuri s-a intensificat. Este o consecinţă a procesului tehnic. în ultimele două decenii, datorită sateliţilor, televiziunii, omenirea a devenit un organism unitar. Spiritualitatea se dezvoltă prin relaţii, numărul contactelor dintre oameni a crescut de câteva ori. Spiritualitatea îi uneşte ne oameni şi-i pune în situaţia de a-şi arăta compasiunea şi de a se ajuta reciproc. Şi asta-i minunat. Dar peste tot există un hotar, dincolo de care începe efectul invers. Dacă eu îl ajut pe om să se ridice când a căzut, se cheamă sprijin, dacă eu continuu să-1 susţin după ce s-a ridicat şi a început să meargă, se numeşte deja umilire şi pervertire. Când puii de vultur au mai crescut şi s-au acoperit de pene, vulturiţa îi aruncă din cuib. Unii mor, dar dacă s-ar mai aştepta puţin, nici unul dintre pui nu ar mai putea să zboare şi ar muri toţi. Fără compasiune şi ajutorarea aproapelui, omul n-ar fi om, dar dacă această compasiune pătrunde adânc în interior, ea începe să dăuneze sufletului celui pe care îl compătimim, opacizând parcă răspunderea personală a omului în faţa lui Dumnezeu.

Un pacient mi-a povestit nu demult un caz curios. El are o prietenă. Trebuia s-o ajute să care nişte lucruri din casă. Şi s-a întâmplat că nu a putut să vină s-o ajute. A cărat totul singură şi după aceea i s-a făcut rău. „l-am telefonat fetei - povestea el - iar ea mi-a spus că întrecuse măsura şi cheamă «salvarea». Mi-a fost teribil de ruşine - a recunoscut el - deşi nu aveam nici o vină. Am vrut să-mi arăt cumva compasiunea şi i-am spus la telefon: «Nu te nelinişti, vom suferi şi vom muri împreună». După o jumătate de oră m-a lovit o durere la şale de-mi ieşeau ochii din cap. M-am târât până la ea acasă şi am găsit-o culcată în pat. Mi-a spus că fusese medicul şi că este vorba de o radiculită, adică nu i se trăgea de la cărat. Am înţeles atunci că nu radiculită, ci supărarea ei îmi provocase asemenea dureri. Dar de ce mă durea în acelaşi loc cu ea? Au trecut câteva ore, dar durerea era la fel de puternică. M-am rugat, m-am căit, nici un rezultat. Mi-am amintit de fraza spusă la telefon şi am decis să fac un experiment zicând cu voce tare: «Iubita mea, iartă-mă, dar de suferit şi murit o vom face separat, după cum va vrea Dumnezeu. Dumnezeu va hotărî când să fim bolnavi şi când să murim». După 10-15 minute durerea a slăbit brusc, iar în vreo două ore nu a mai fost nici urmă de ea."

Să ne întoarcem la medici. Cu cât medicul depinde de spiritualitate, cu atât compasiunea lui pătrunde în interior şi devine periculoasă pentru sănătatea lui. De aceea, adesea, pentru a supravieţui, medicul trebuie să-şi diminueze, dependenţa de idealuri şi spiritualitate. Şi atunci devine un materialist înveterat, fumează şi bea şi prin aceasta revine la normal. Un medic blând este mai aproape de iubire şi de Dumnezeu. El poate să nu preia bolile. Un medic irascibil, pus pe critică, nemulţumit depinde mai tare de valorile spirituale. El poate lua mai repede bolile asupra sa şi adesea cade în beţie sau îşi pierde complet compasiunea şi înţelegerea faţă de pacienţi şi începe să producă prin acţiunile sale mari necazuri bolnavilor. Contextul îl exclude din relaţia cu pacienţii şi—1 obligă să-şi schimbe profilul.

în America mi s-a povestit despre un preot care s-a făcut chirurg. Când se ruga înainte şi mental în timpul operaţiei, rezultatul era cu mult mai bun decât fără rugăciune, adică de starea interioară a chirurgului şi chiar de a terapeutului care

prescrie tablete depinde în mare măsură ameliorarea bolnavului.

îmi amintesc că la o consultaţie în New York un tânăr m-a întrebat:

- Vreau să devin medic, spuneţi-mi: se opune ceva ?

Da, înăuntrul dumneavoastră prea vreţi să-1 vindecaţi pe pacient, să-i eliminaţi toate bolile, fiecare om însă are o responsabilitate personală pentru boala lui.

__Şi atunci cum să-i tratezi pe oameni?

— La început trebuie înţeles următorul lucru: nici un medic nu 1-a vindecat vreodată, nu-1 vindecă şi nu-1 va vindeca pe om. Medicul doar îl ajută pe om să se vindece. "Nivelul de susţinere poate fi divers. Dar însănătoşirea depinde întotdeauna de omul însuşi. Boala ne împinge spre o corectă concepţie despre lume, ne obligă să ne schimbăm lăuntric şi să cunoaştem lumea mai în profunzime, dacă nu vrem să facem acest lucru benevol. De aceea însănătoşirea depinde, în primul rând, nu de eforturile medicului, ci de disponibilitatea pacientului pentru a se schimba, a modifica ordinea priorităţilor, a simţi că principiul major al supravieţuirii este dragostea de Dumnezeu şi acumularea acestui sentiment în suflet.

Dacă mama suferă şi resimte o compasiune pentru copilul ei poate prelua boala lui. Dar dumneavoastră spuneţi că problemele copilului şi aşa trec asupra mamei. Ce este rău în a fi bolnavă şi a suferi pentru propriul copil?

Există două modalităţi de a-ţi ajuta copiii. Primul, să suferi intens şi să te temi de orice indispoziţie a copilului. Sâ-i dai medicamente la cele mai mici semne de boală. O astfel de cale duce la stricarea sănătăţii copilului şi caracterului său. A doua cale - să te străduieşti să consolidezi sănătatea copilului prin mijloace tradiţionale. Să-1 laşi să se mişte cât mai mult, să se scalde în apă, să se plimbe, să fie în natură, să-1 educi corect, să te străduieşti ca organismul lui să înveţe singur să se lupte cu stările proaste. Când copilului îi iese la suprafaţă stratul de agresivitate subconştientâ se îmbolnăveşte, rugăciunile părinţilor, lucrul lor cu eu-1 propriu, adesea, sunt mai eficiente decât orice medicament, cu toate că nimeni nu neagă rolul medicamentelor. Boala ne obligă să fim mai buni, ne obligă să ne transformăm. Dacă mama îl învaţă pe copil să se roage când îl doare şi când este bolnav explicându-i că trupul este bolnav

când sufletul se impurifică, atunci în situaţiile ulterioare similare, disponibilitatea lui pentru a se schimba va fi mai mare. Când mama suferă foarte tare, se teme pentru copil, ia asupra ei nu „murdăria" karmică interioară ci pe cea exterioară, superficială. Starea exterioară a copilului se ameliorează dar se micşorează disponibilitatea pentru schimbarea interioară. Un asemenea copil poate să devină un egoist, cu o sănătate precară.
Inchipuiţi-vă că văd un taur care aleargă spre mine vrând să mă omoare. în mine apare frica. în plan subtil, frica este renegare, ură şi program de distrugere a ceea ce îmi provoacă teamă. Mai exact ar fi: aşa arată energia fricii. Şi dacă vine prin emoţii superficiale, exterioare nu-i face nimănui vreun rău şi mă obligă să acţionez. Dacă frica se instalează în adânc, atunci agresivitatea nu se adresează doar taurului dar şi întregii lumi vii şi lui Dumnezeu în cele din urmă. Frica pătrunde în interior când se menţine multă vreme şi este susţinută de educaţie, concepţia despre lume şi caracter. în consecinţă ea se transformă într-un program de distrugere şi atrage după sine boli şi necazuri. Când mă tem pentru copilul meu, în primul rând mi-e teamă pentru soarta lui. Dacă acest lucru se petrece în permanenţă, eu încep să dăuneze şi sorţii copilului, şi lui însuşi. Este mai util ca distrugerea să fie convertită în zidire. Acele forţe care se consumă prin frică este mai bine să fie
cheltuite în rugăciune.

Rugăciunea se poate face şi în cuvinte proprii, pentru ca micuţul să-şi păstreze iubirea, oricât de bine sau de rău i-ar fi, pentru ca nici un fel de fericire omenească să nu-i oprească dragostea pentru Dumnezeu, pentru ca în toate să-1 vadă şi să-l iubească pe Dumnezeu, în toate cele ce se petrec să simtă voinţa divină, pentru a nu căuta vinovaţi şi a accepta lumea şi oamenii aşa cum sunt ei.

Aş vrea să povestesc un episod important din practica mea. Mi s-a adresat pentru ajutor, o tânără.

— Viaţa mea este un faliment total - spunea ea. Viaţa personală s-a destrămat, am probleme la serviciu. Mă port blând şi cu prietenie faţă de oameni, dar ei mă umilesc şi mă jignesc, de parcă am făcut o ticăloşie. Am citit cărţile

dumneavoastră, am lucrat asupra mea, dar nu s-a schimbat nimic. Aţi putea să mă ajutaţi?

Foarte mulţi consideră că sistemul meu este o tabletă, au băut-o şi a doua zi trebuie să apară rezultatul. Şi dacă nu apare un rezultat concret spun: „Asta nu-i pentru mine" şi flutură din mână. A doua greşeală: mulţi sunt gata să se roage, să postească, să renunţe la mâncare pentru un timp, dar nu vor să se schimbe pe dinăuntru şi nu doresc să-şi modifice atitudinea faţă de cei apropiaţi şi faţă de lumea înconjurătoare. A treia:
revăzând o dată trecutul, consideră că şi-au schimbat radical atitudinea faţă de el, dumneavoastră citindu-mi cărţile aţi înţeles probabil că aveţi un orgoliu mărit. înseamnă că trebuie să vă modificaţi prin comportament, să învăţaţi să vă supuneţi, să cedaţi, să fiţi de acord cu oamenii când nu au dreptate. Să acceptaţi înjosirea ca pe o purificare dată de Dumnezeu. Să acceptaţi nereuşitele din trecut, neplăcerile vieţii, anulând pretenţiile faţă de oameni şi faţă de dumneavoastră înşivă. Dar aptitudinile, intelectul nu reprezintă doar primul strat al valorilor spirituale, la baza lor se află un nivel mult mai subtil prin care suntem în contact cu viitorul - idealurile, spiritualitatea, bunătatea, ţelurile, principiile. Există straturi mult mai profunde, de dimensiuni ample pe care le receptăm prin morală, simţul etic. La baza tuturor valorilor omeneşti stă dragostea pentru omul apropiat, pentru lumea înconjurătoare. Dependenţa de valorile omeneşti apare când iubim în omul drag mai mult omenescul decât divinul. La exterior, acest lucru se manifestă sub forma supărărilor şi pretenţiilor faţă de omul îndrăgit. Pretenţiile ivite vorbesc despre faptul că începem să ne cramponăm de ceva. De aceea ştiinţa de a anula pretenţiile, nu doar prezente, ci şi anterioare, faţă de cei apropiaţi este foarte importantă pentru sănătate. Aşa încât primiţi umilinţa ca pe o purificare dată de Dumnezeu, nu doar a aptitudinilor, intelectului dar şi a idealurilor, principiilor şi a iubirii de oameni. Ea a dat din cap.

— Bine, am înţeles. Cred că voi face faţă orgoliului meu. A trecut o lună. Trebuia să am o conferinţă la Sankt-Peterburg. Cu câteva ore înainte de începere femeia m-a sunat. Vocea ei era speriată şi tânguitoare.

Ştiţi am început să orbesc - mi-a comunicat ea. Iar

starea se înrăutăţeşte cu fiecare zi.
M-am uitat la biocâmpul ei. Putea să-i moară copilul. Necazurile legate de el erau foarte mari. Dependenţa de aptitudini şi intelect, adică trufia, era la ea mult mai mică, agresivitatea subconştientă se micşorase, deci totul trebuia să fie bine. Straniu. Dintr-o pricină oarecare dependenţa de relaţii crescuse drastic. Iar gelozia „bate" peste ochi. Ciudat, oricât m-am uitat niciodată tema geloziei nu a apărut. Poate că a ieşit din copil vreun strat nou ? Foarte ciudat.
A fost orgolioasă, a devenit geloasă. Şi efectele negative au pornit cu o viteză extraordinară.
— Acum nu vă pot explica nimic - i-am răspuns pacientei. Haideţi să ne sunăm mâine.
în sufletul meu domnea un haos total. Situaţia era critică. Trebuia să apar pe scenă şi să le explic ceva oamenilor, trebuia să fiu complet echilibrat şi eu aveam un caz care mă „rupsese" în două. în cele două ore rămase, trebuia să mă detaşez, să mă concentrez la maximum şi să rezolv această problemă. Am reuşit s-o fac. Am înţeles despre ce era vorba. Femeia lucrase concret asupra trufiei sale, asupra dependenţei crescute faţă de aptitudini, intelect, bunăstare. Ceea ce-i spusesem despre restul straturilor, idealurile, adorarea omului iubit i s-au părut abstracte şi neesenţiale pentru ea. Şi s-a întâmplat următorul fapt. Propunându-şi ţelul de a elimina trufia (cramponarea de aptitudini, intelect), pacienta s-a concentrat în întregime asupra ei şi a reuşit. Dar dependenţa generală de valorile omeneşti nu s-a micşorat.

Dacă orientarea principală s-a menţinut, la eliminarea unei forme de dependenţă poate să apară alta. Ataşarea de idealuri duce în fina! la ataşamentul faţă de aptitudini sau relaţii, adică îl face pe om sau orgolios, sau gelos. Şi omul cu o mare trufie interioară precedentă, adică orientare crescută pe aptitudini, intelect, carieră şi-a schimbat orientarea şi pentru el fericirea principală n-a mai fost serviciul, ci familia: în afară, creştea dependenţa de relaţii, începea gelozia, susceptibilitatea. Dar cum orientarea interioară nu era pe relaţii, ci pe aptitudini şi intelect, omul şi-a păstrat sănătatea. într-o viaţă, omul a putut fi gelos, în a doua orgolios, şi lucrul se reflecta prea puţin în sănătate. Dar dacă orientarea spre valorile omeneşti a fost cu

mult mai mare decât cea obişnuită, această trecere a ocupat nu o viaţă, ci 10-20 de ani. Şi atunci omul „nerefăcut" încă după trufie, se umplea de gelozie şi primea o boală gravă.

Metoda mea nu vindecă, ea accelerează de sute şi mii de ori toate procesele şi dacă omul are o orientare corectă, se produce o însănătoşire vertiginoasă. în cazul unei atitudini incorecte faţă de lume, pot apărea mai multe probleme decât au fost până la debutul lucrării. Am văzut asta cu ochii mei. Şi când femeia m-a sunat a doua zi, i-am explicat:

— Aţi încercat să vă eliminaţi trufia, dar aţi uitat că la baza ei stă dependenţa de idealuri. Iar la baza tuturor ataşamentelor dumneavoastră stă dorinţa de a iubi omenescul mai mult decât divinul, idolatrizarea şi dependenţa faţă de omul iubit. Căinţa începe cu aceea că vă adresaţi divinului şi-i cereţi iertare că aţi iubit omenescul mai mult decât divinul, că sufletul dumneavoastră a început să depindă de valorile omeneşti şi nu a primit purificarea prin pierderea lor temporară. îi cereţi iertare pentru că neprimind o asemenea purificare aţi emis pretenţii faţă de Dumnezeu, supărându-vă pe ceilalţi oameni, pe lumea înconjurătoare, pe dumneavoastră înşivă, pe soarta dumneavoastră, pe forţele supreme. Trebuie să începeţi nu de la ultima verigă, ci de la prima. Să vă îndepărtaţi de ceea ce este omenesc în dumneavoastră, de al doilea eu. Retrăiţi-vă de mai multe ori toată viaţa şi orice umilire a valorilor umane acceptaţi-o ca pe o purificare a iubirii pentru Dumnezeu, purificare a eu-lui dumneavoastră superior, etern. încercaţi să faceţi aşa cum v-am spus.

Am hotărât să ne sunăm după 2-3 zile. „Interesant -gândeam eu în acele zile - în principiu studiez filozofia dar la viteze foarte mari. Dacă modelul meu despre lume este corect, femeia se va înzdrăveni şi îşi va recăpăta vederea, iar dacă i-am oferit o viziune greşită asupra lumii, ea va orbi şi pentru aceasta voi răspunde eu. cel mai probabil voi orbi şi eu. Şi ar fi bine dacă numai eu, nu şi urmaşii. Doar se pare că: omul se roagă şi 1 se adresează lui Dumnezeu, îi cere iertare pentru că i-a supărat şi i-a judecat pe alţii, încearcă să-şi învingă trufia, adică toată munca se petrece conform tradiţiei creştine şi o mică, nesemnificativă schimbare îi permite să se ridice nu mai sus de tot omenescul din sine, ci numai deasupra unei părţi. Şi urmările sunt catastrofale. Pe de altă parte - vitezele cu care lucrez îmi

permit să „rodez", să analizez şi să contracarez viitoarele greşeli ale omenirii. Iar perioada în care intră omenirea este excepţional de responsabilă şi fiecare greşeală o va costa scump".

După trei zile ne-am sunat. Am aflat că vederea i-a revenit şi că totul era în regulă. înseamnă că modelul meu a fost corect

şi acum această cunoaştere îi va ajuta pe mulţi să-şi salveze sănătatea şi viaţa.

Sunt adesea întrebat dacă oricine poate învăţa metoda mea. Răspund că eu însumi sunt încă ucenic şi multe nu le înţeleg şi că acest lucru este primejdios pentru sănătatea şi viaţa celui care va încerca aşa ceva. Metoda mea nu este o simplă vizualizare a structurilor ci în primul rând o înţelegere şt o explicare a ceea ce am văzut.

închipuiţi-vă că aţi fost aruncat de la etajul şapte şi, în cădere, v-au pus să rezolvaţi o problemă. Dacă o rezolvaţi aterizarea va fi normală. Dacă nu veţi reuşi s-o rezolvaţi, la aterizare veţi avea probleme. Să vezi structurile biocâmpului este prea puţin. De aceea cei ce se decretează discipoli ai mei fac o cacealma pentru profituri materiale. Alţii procedează şi mai simplu. Spun că lucrează după metoda lui Lazarev şi dau liniştiţi talismane, apă descântată sau nisip, etc. Există şi multe falsuri ale cărţilor mele. Un tânăr m-a înştiinţat că a fost la un .,specialist în vindecarea karmei" şi i-a plătit 500$ pentru o şedinţă. Acela I-a anunţat:

— îţi spun cinstit, după o jumătate de oră vei muri. Şi I-a lăsat să plece în lume. M-am gândit că pentru atâţia bani, pronosticul ar fi putut fi mai bun.

După editarea cărţilor mele, a apărut foarte multă literatură relatându-ne despre kannă, ca şi mulţi „specialişti în ameliorarea şi modificarea karmei". Dumneavoastră veniţi, plătiţi, sunteţi anunţat că aveţi o karmă ceva mai bună şi plecaţi mulţumit. Trebuie să reţineţi o chestiune simplă. Karma dumneavoastră este caracterul dumneavoastră, emoţiile dumneavoastră superficiale şi de la nivelul foarte profund al interiorului, în cele din urmă, concepţia dumneavoastră despre lume. Dacă nu v-aţi schimbat lăuntric după o vizită la „specialistul în karmă" înseamnă că pur şi simplu aţi avut nişte bani de pierdut. Toate acestea sunt falsuri.

Vreau să vă povestesc despre singurul om cu care am încercat să colaborez şi pe care am încercat să-1 învăţ.

__ Vizualizarea ataşărilor, mi-a spus el este o însuşire numai a ta. Şi asta înseamnă că nu este vorba deocamdată de ştiinţă. Eu vreau să alcătuiesc o metodă de testare a ataşărilor prin desene, de exemplu. Ce părere ai de asta?

Am dat din umeri:

— Nu ştiu. încearcă, poate iese ceva. Dacă reuşeşti să elaborezi metoda, o vom semna împreună.

„De ce nu - gândeam eu, - doar în psihologie se practică testarea. Mi-au plăcut testele americane. îmi amintesc cum mi se spunea la New York:

— Desenează o casă - şi apoi mi se explica:

— Asta reprezintă relaţia ta cu religia. Când casa este mică, relaţia ta cu religia este relaxată, când casa este mare dependenţa este crescută.

Sau alt test. Imaginează-ţi că eşti în pădure între copaci. Stabileşte-ţi locul. Te afli în desiş sau în rarişte? Ei bine, copacii sunt oamenii şi locul în care te găseşti, reprezintă atitudinea ta faţă de ei. într-adevăr de ce să nu alcătuim un sistem din desene prin care să se pună în evidenţă la copiii de vârstă mică ataşările, iar părinţii vor putea prin rugăciune să le elimine. Copii vor fi fericiţi şi sănătoşi, gândeam eu.

După câteva luni m-am întâlnit cu colegul-ucenic - treaba a pornit mi-a spus el. Am început să stabilesc precis ataşările

copiilor prin desenele lor şi am ajutat mulţi părinţi să le îndepărteze prin rugăciuni şi să amelioreze starea copiilor. Zâmbea:

— Acum pot să vindec la fel de bine ca tine. Putem să scriem lucrări în colaborare.

— Ştii, - i-am spus eu - tocmai a început să mi se schimbe atitudinea faţă de acest lucru.

Să micşorezi dependenţa faţă de ceva, este bine. Se poate îmbunătăţi destinul, poate trece boala, dar pe urmă poate să apară alta, după ea încă una şi aşa, oricâte. Simt că aici este o fundătură. Voi încerca să merg mai departe şi să găsesc ceva nou.

— Dar copiii bolnavi se vindecă dacă părinţii ştiu care este ataşarea-a spus el.

— Da, se însănătoşesc - am oftat eu.
— Atunci cum rămâne? Să le refuzăm copiilor ajutorul?
— înţelegi, medicul tratează un organ - am început eu - şi se îmbolnăveşte altul. înainte boala se ţâra de la un organ la altul în 10-20 de ani. Acum îi trebuie doar câteva luni. I se taie femeii anexele, i se îndepărtează un chist de pe ovare, vine după trei luni la doctor iar acolo se dovedeşte că situaţia e ne schimbată, de parcă nici n-ar fi fost operată. Există o filozofie a corpului şi una a câmpului. Trupul este un organism unitar ce trebuie tratat în totalitatea lui. La fel biocâmpul este un organism unitar. Se pare că aici trebuiesc măsuri radicale.
— Dar există cardiologi, urologi care îi vindecă pe oameni. Şi acesta-i fundamentul întregii medicini moderne.
— Medicina este una, iar bioenergetica alta.

Desigur, nu şi-a întrerupt încercările de a testa şi vindeca. Din respect pentru memoria lui voi fi mai precis. Un asemenea dialog nu a existat în realitate. Au fost câteva fraze, situaţii şi imaeinea generală pe care a redat-o dialogul închipuit acum de mine şi citit de dumneavoastră. Eu îi spuneam că, abstracţie făcând de simplitatea exterioară, la pătrunderea în structurile subtile ale omului pot apărea situaţii imprevizibile. Este necesară o vizualizare directă a biocâmpului şi o permanentă interpretare filozofică a ceea ce se petrece. Metoda mea s-a născut în primul rând ca un sistem de autoapărare. Fără un control permanent asupra sinelui, asupra propriilor structuri de câmp, situaţia poate scăpa de sub control. El a plecat singur pe un drum. După un an i s-a descoperit un cancer la plămâni. Apropiaţii lui au insistat să mă caute.
— Ştiu de ce sunt ataşat, îmi spunea bolnavul.
După două luni a murit. Lucra la fel ca un medic ce tratează corect un anume organ. Dar dacă demersul pragmatic faţă de trup este admisibil, în raport cu sufletul, acesta s-a dovedit a fi de nepermis.
Am văzut încă o dată cât de responsabilă şi riscantă este pătrunderea în profunzimea sufletului omenesc. De aceea mă pregătesc atât de îndelung pentru scrierea fiecărei cărţi neţinând seama de falsurile apărute.
Informaţia crudă, neprelucrată poate fi periculoasă pentru cititor. De aceea fiecare text trece printr-o dublă redactare: întâi

energo-informaţională şi apoi obişnuită. Deşi se întâmplă şi nostimade. Aseară eram la baia de aburi şi un cunoscut de-al meu, care citise de curând a patra mea carte, a observat răutăcios:

— Solzii de la peşte nu-i mănânci, dar pe alţii îi pui.

Am făcut ochii mari.

— Dar ce, sunt nebun oare, ca să Ie cer oamenilor aşa ceva?

— Dar tu singur ai scris în a patra carte: „Trebuie mâncat peştele cu solzi".

Treptat am înţeles despre ce era vorba. Peştele fără solzi este nisetrul, mreana, tiparul. Peştele cu solzi - bibanul, crapul, plătica.

— Am avut în vedere că trebuie mâncat peştele care are solzi.

Zâmbea.

— Slavă Domnului, eu chiar am crezut că trebuie să mănânc solzi.

O dată, o femeie însărcinată m-a întrebat:

— Aţi spus că este interzis consumul de carne în a cincia lună de sarcină. N-am mâncat şi acum am o carenţă de fier.

— înţelegeţi - i-am răspuns - nu se poate să luaţi orice informaţie ca fiind invariabilă. Iată, s-au făcut experimente pe animale. Dacă în prima fază a gestaţiei animalul era înfometat, progenitura era mai puternică şi mai viabilă. De ce? Pentru că dependenţa de lumea înconjurătoare cu valorile ei se realizea ză prin trup. Dacă nivelul exterior este limitat, se intensifică cel interior. Acelaşi lucru se petrece şi cu omul.

Cu cât femeia, în luna a cincia de sarcină, se detaşează de toate problemele, cu atât depinde mai puţin de alimentaţie (iar cea cu carne, cu delicatese intensifică ataşamentul faţă de lume) şi efectul asupra ei şi asupra copilului este mai bun. Dar în acelaşi timp intuiţia şi dorinţa femeii sunt mai importante decât orice regulă. Dacă în orice perioadă a gravidităţii aţi dorit şi carne atunci mâncaţi, se permite. Astăzi, pacienţilor le spun în felul următor:

__ Sistemul de priorităţi pentru bărbat şi femeie este următorul:

Pentru bărbat - întâi iubirea faţă de Dumnezeu, apoi spiritualitatea, apoi partea materială. Pentru femeie - întâi

iubirea faţă de Dumnezeu, apoi partea materială, apoi cea spirituală, adică trebuie să fie un echilibru, o împărţire a muncii. Dacă bărbatul filozofează, se concentrează asupra gândirii şi spiritualitatea este pentru el cu mult mai importantă decât materialitatea, încă nu este chiar aşa de periculos, dar dacă acelaşi lucru îl face femeia lui, echilibrul se strică brusc, în măsura în care bărbatul trăieşte din raţiune, femeia trebuie să trăiască din sentiment. Atunci şi căsnicia va fi armonioasă şi sănătatea, cariera şi soarta bărbatului vor fi normale. Dacă femeia este o vegetariană convinsă, îi poate creşte mult orientarea spre spiritualitate şi poate cauza mari probleme soţului. Nici din mâncare nu este admisibil să-ţi faci un idol, oricât ar fi ea de corectă, adică vreau să spun încă o dată adresându-mă cititorilor: orice schemă rigidă, raţională, orice direcţionare prin mental nu poate fi vreodată sigură. Trebuie să vă orientaţi spre sentimentul de dragoste din sufletul dumneavoastră. El vă va spune care este dorinţa şi gândul corect. Şi cu cât îl aveţi mai mult în suflet, cu atât sentimentele şi gândurile dumneavoastră vor reflecta situaţia reală şi vă vor indica drumul cel bun.

Din ce cauză se dezlipeşte retina?

Voi porni de la acele cazuri cu care are tangenţă. Cel mai adesea din cauza agresivităţii, al cărei motiv este gelozia. Femeia poate, de exemplu, să nu aibă ieşiri violente de ură, supărare pe bărbat, dar nemulţumirea şi iritarea pot dura ani de zile. Cu cât omul are un caracter mai rigid cu atât mai ascuns, mai profund pătrunde agresivitatea în subconştient şi devine mai periculoasă. Şi dacă de la părinţi sau din vieţile anterioare s-a moştenit un fond de nemulţumire, mai devreme sau mai târziu se produce explozia. Cu cât este mai dur caracterul omului şi reacţia la o situaţie neplăcută, cu atât manifestarea bolilor va fi mai gravă. Caracterul nostru profund este identic cu caracterul afecţiunii. Nemulţumirea permanentă faţă de lumea întreagă şi propria soartă poate genera afecţiuni cronice grave, incurabile.

Cum poţi să apreciezi cât de puternică a fost reacţia faţă de un om sau altul? Răspunsul este simplu - dacă aţi decis că omul este un ticălos şi un netrebnic de o sută de procente şi aţi purtat multă vreme această evaluare cu dumneavoastră,

agresivitatea dumneavoastră este de o sută de procente. Dacă însă aţi reuşit să-1 aprobaţi 20%, agresivitatea dumneavoastră este de 80%. Dacă vedeţi în toate voinţa divină, iubiţi în fiecare om pe Dumnezeu şi apoi eu-1 lui omenesc, dacă lumea înconjurătoare şi pe fiecare om îl iubiţi ca pe copilul dumneavoastră, adică îl puteţi pedepsi, certa, dacă acesta nu vă influenţează iubirea, atunci supărându-vă pe om, certându-vă cu el, pedepsindu-1 o veţi face superficial. Agresivitatea subconştientă va rămâne la zero. Sinceritatea sentimentelor ajută la purificarea sufletului. Nu este permis să ascundeţi în suflet ura, compătimirea, supărarea. Fiecare secundă a vieţii noastre o fructificăm, prin comportamentul nostru, fie ca agresivitate, fie ca iubire. Cale de mijloc nu există. Dacă ne jenăm de sentimentul iubirii, ne jenăm să ne manifestăm bunătatea, atunci începem să acţionăm nu prin iubire, ci prin forţă, comportamentul nostru devine agresiv şi la exterior şi în interior.

Nu este suficient să evităm agresivitatea, trebuie să ne educăm emoţiile în aşa fel încât să nu existe agresivitate interioară. Şi atunci vom vedea în fiecare om o posibilitate de a ne manifesta iubirea şi bunătatea. Figurat vorbind: toată viaţa noastră este un antrenament pentru acumularea iubirii. Şi dacă ne străduim să o folosim în alte scopuri, ea se rupe. Fondul de ură şi supărare se dezvoltă şi se transformă în program de autodistrugere. La început apariţia lui poate lua forma unor permanente dureri de cap, a slăbiciunii generale, hemoragiilor nazale, problemelor do vedere şi auz, inflamării rinofaringiene, a distrugerii dentiţiei. Apoi totul se lasă în jos şi când ajunge la prima ceakrâ, programul se poate realiza într-o variantă mult mai dură. Perturbarea funcţiilor trece în deformări organice.

Dacă am dat o interpretare severă comportamentului altui om, dacă la invidie s-a adăugat dispreţul, dacă în caracter avem vanitate şi cruzime, blocajul produs de programul de autodistrugere se va manifesta mai degrabă ca rupere a retinei sau orbire, sau un grav traumatism cranian.

Am lăsat în urmă două divorţuri şi patru ani de singurătate. Are sens să stabilesc o relaţie cu vreo femeie? Am anulat pretenţiile atât faţă de prima, cât şi faţă de a doua nevastă.

Sens are, dar nu v-aţi pus în ordine complet. înainte dependenţa de relaţii era de 3-4 ori mai mare decât nivelul critic, de idealuri la fel. în acest interval s-au produs schimbări. Dependenţa de relaţii a revenit la normal, adică constituie 10-20 % din cea critică, dar dependenţa de idealuri este ca şi înainte de câteva ori mai mare decât nivelul critic. De ce? în primul rând nu este eliminată insatisfacţia faţă de dumneavoastră înşivă şi soarta dumneavoastră, adică trebuie să îndepărtaţi prin rugăciune agresivitatea anterioară faţă de iubire, în toate formele, nu doar în relaţia cu ceilalţi dar şi faţă de dumneavoastră.

Să mergem mai departe. Aţi eliminat pretenţiile dar concepţia despre lume, în esenţă, nu s-a modificat.

Ca şi înainte trăiţi din idealuri, nu din dragoste. Şi când femeia se va comporta altfel decât v-aţi aşteptat, nemulţumirea poate izbucni fără voia dumneavoastră. încercaţi să înţelegeţi şi să simţiţi următoarele:

Orice om şi mai ales femeia iubită se comportă în relaţia cu dumneavoastră altfel decât doriţi, nu aşa cum vă comportaţi dumneavoastră cu ea, nu aşa cum o cere morala şi simţul etic. în primul rând, femeia se va comporta cum a hotărât Dumnezeu şi aici pretenţia şi controlul asupra situaţiei sunt nerezonabile. Cu cât este mai multă „murdărie" în suflet, cu atât mai mare trebuie să fie supărarea provocată de femeie.

în măsura în care concepţia dumneavoastră despre lume este crreşită şi ea s-a depus în caracterul dumneavoastră, încercările de a vă pune în armonie cu lumea vor fi mai drastice. Pe cât veţi fi de pregătit, din timp, să acceptaţi orice durere, conservând sentimentul iubirii, neemiţând pretenţii, pe atât de bune vor fi relaţiile dumneavoastră cu lumea din jur. Pe cât veţi renunţa la a controla situaţia, pe atât se va îmbunătăţi ea. învăţaţi să iubiţi ceea ce nu vă place.

Omul celălalt are dreptul de a nu vă semăna, de a avea caracterul lui, soarta lui. Agresivitatea se naşte în urma unei concepţii greşite despre lume.

Retrăiţi de multe ori propria viaţă sau schimbaţi unghiul de vedere asupra tuturor evenimentelor care s-au întâmplat, dar nu cu unul omenesc ci cu cel divin, atunci şi viitorul se va schimba.

Nu reuşesc deloc:

1) să scap de teama pentru copil;
2) să scap de singurătate;
3) să câştig destui bani.

Unde este cauza?

Adesea teama pentru copil apare când lucrurile merg prost iar mama simte acest lucru. Copilul într-adevăr nu este în ordine. Nivelul trufiei este uriaş. în mare măsură datorită mamei, adică datorită dumneavoastră. Agresivitatea dumneavoastră subconştientă în raport cu bărbaţii este de 340 de unităţi. Cramponarea de aptitudini cea 350, adică de 3 ori mai mare decât cea critică. Dependenţa de idealuri este de asemeni ridicată. Când aţi fost tratată prin înjosire, supărare, neşanse nu aţi putut accepta. Acumularea de agresivitate s-a transmis copilului şi s-a dezvoltat în el ca un program de autodistrugere. Teama ruinează: mai bine să-1 ajutaţi pe copil să-şi revizuiască atitudinea faţă de viaţă şi evenimentele de până la naştere şi până la concepţie. Mai bine încercaţi să vă modificaţi caracterul şi concepţia despre lume, adică trebuie nu să vă temeţi pentru copil, ci să-1 salvaţi.

In ce priveşte singurătatea. Agresivitatea dumneavoastră subconştientă faţă de bărbaţi este o dată şi jumătate mai mare decât cea mortală. Dacă un bărbat va fi mereu în prezenţa dumneavoastră , se va îmbolnăvi sau va muri. Dacă interiorul lui se va dovedi plin de bunătate, boala şi moartea vă vor atinge pe dumneavoastră, sau pe copilul dumneavoastră. De aceea sunteţi singură.

Insuficienţa banilor este o înjosire a trufiei dumneavoastră. Acest lucru îl purifică pe copilul dumneavoastră. Dacă veţi câştiga mulţi bani, puteţi avea probleme de sănătate dumneavoastră sau copilul dumneavoastră. Dacă veţi reuşi să vă schimbaţi, şi dumneavoastră, şi copilului vi se va permite să aveţi şi sănătate şi bani.

De câţiva ani am dureri în coloana vertebrală. Care este diagnosticul meu? Ce să fac?

Durerea în coloana vertebrală este de regulă supărarea pe omul apropiat, pe sine, pe soartă. Dacă amploarea supărărilor este mare, poate să apară o deformare a coloanei, să se întâmple o fractură a coloanei, să se formeze o cocoaşă. Deosebit de periculos este să vă supăraţi pe soartă, aşa încât va trebui să vă

rugaţi pentru dumneavoastră şi pentru întregul neam ca să fie îndepărtate supărările, nemulţumirile de sine, de situaţie şi soartă. Omul apropiat, îndrăgit, este dat de soartă şi Dumnezeu, iar supărările mari la adresa lui sunt, simultan, supărări pe soartă şi Dumnezeu. Aşa încât prin rugăciune şi căinţă se poate cere eliminarea din sufletul dumneavoastră şi din sufletul urmaşilor dumneavoastră a supărărilor nu doar la adresa celor apropiaţi, dar şi la adresa sorţii.

Ce se poate face când s-a instalat o lene, o indiferenţă absolută faţă de orice? Cum să scap de lăcomie?

Oricât ar fi de ciudat, tot ceea ce aţi enumerat este rezultatul unui bun echilibru. De la părinţi aţi moştenit o dependenţă crescută faţă de aptitudini, intelect şi idealuri. Şi în conformitate cu ele, un orgoliu nepotolit, o foarte puternică nemulţumire faţă de lumea înconjurătoare şi faţă de sine. Cu cât vă veţi dezvolta aptitudinile, veţi intensifica dorinţele omeneşti, cu atât va creşte nivelul de agresivitate şi se va întări programul de autodistrugere. Prin dorinţe ne legăm de valorile omeneşti. Absenţa dorinţelor, lenea, micşorează dependenţa.

Apetitul exagerat opreşte programul de autodistrugere. în plan subtil sexul şi mâncarea arată la fel, şi dacă iubirea nu este destulă, tendinţa exagerată pentru sexualitate şi mâncare compensează într-o oarecare măsură situaţia primejdioasă.

Are sens, în primul rând, să lucraţi asupra concepţiei despre lume şi a caracterului. Trebuie să acceptaţi toate neşansele anterioare, falimentul situaţiilor de până acum ca pe un medicament. Trebuie să învăţaţi să cedaţi şi să aparţineţi de ceva. Puteţi în afară de rugăciune să vă ocupaţi cu autosugestie. Să repetaţi, de pildă: „Nu eu controlez situaţia, totul se petrece conform Voinţei Supreme, eu renunţ la controlul asupra situaţiei, Doamne, în toate este voia Ta. Puteţi să repetaţi mecanic dimineaţa după trezire şi seara înainte de somn: „Doamne, voia Ta o văd în toate. Nu regret nimic, nu mă tem de nimic. Primesc totul ca fiind dat de Tine".

în măsura în care omul ştie să se detaşeze de situaţie, îi este mai uşor să învingă dependenţa de aptitudini, intelect, de valorile spirituale superioare. Prin urmare, antrenamentele regulate, de relaxare totală a muşchilor şi a minţii sunt foarte utile, încordarea mentală provoacă o încordare musculară. De aceea relaxarea totală, masajul, hidroterapia, baia de aburi, exerciţiile

fizice periodice şi culturismul, renunţarea la mâncare, constituie un fond favorabil pentru o mai uşoară schimbare a caracterului şi a concepţiei despre lume. Când sunteţi fizic şi spiritual detaşat de orice, când trecând de mai multe ori prin toată viaţa aţi eliminat agresivitatea în raport cu iubirea, atunci rugăciunea devine mai eficientă şi mutarea principalului punct de sprijin de pe omenesc pe divin se petrece mai repede şi mai puţin dureros.

Am 52 de ani. O menopauză ce se prelungeşte pe al nouălea an. Excitaţie a sistemului nervos. în sânge, periodic, VSH până la 65. Care sunt recomandările dumneavoastră?

Să vedem cum au stat lucrurile până la menopauză.

Agresivitatea subconştientă în raport cu bărbaţii era de 220 - 230 de unităţi. Dependenţa crescută faţă de aptitudini, intelect şi idealuri, adică trufie. Inacceptarea situaţiilor traumatizante.

Acum agresivitatea subconştientă - 20 unităţi. Dependenţa de aptitudini, intelect şi idealuri a scăzut drastic. De aceea concluzia este simplă. Menopauza este starea de trecere de la maturitate la bătrâneţe. Starea de bătrâneţe este aceea în care dependenţa de valorile umane scade brusc. Dar nu prin manifestări exterioare (boli, traumatisme, necazuri) ci interioare: diminuarea dorinţelor, a activităţii conştiinţei, îngustarea posibilităţilor. Din cauza faptului că acest proces decurge din interior, bătrâneţea nu este privită ca boală şi nenorocire, procesul de reducere a omenescului şi detaşarea de el este resimţit ca o treaptă dinspre omenesc spre divin. Pe cât de uşor se înscrie omul în regimul Divin şi-1 acceptă, pe atât de încet şi liniştit se produce stingerea omenescului. Bătrâneţea este pregătirea pentru viitoarea viaţă. Cu cât omul, benevol, depune eforturi pentru depăşirea şi eliberarea omenescului din sine, cu atât amploarea pregătirii forţate (constrângerea) este mai mică.

Spre deosebire de bătrâneţe, trecerea dintr-o stare în alta se resimte destul de dureros. Cu cât dependenţa omului de valorile umane este mai puternică şi agresivitatea legată de ea se acumulează în suflet, cu atât mai dureroasă este o astfel de trecere. Prin urmare la fel ca omul bolnav care-şi schimbă caracterul şi concepţia despre lume însănătoşindu-se, trebuie să vă schimbaţi şi dumneavoastră.

Menopauza este o situaţie la fel de traumatizantă ca şi durerea, neplăcerea, supărarea sau trădarea. în măsura în care nu vrem să acceptăm durerea ea ni se dă şi mai multă.

încă un fapt interesant.

Oamenii de ştiinţă au făcut cercetări incitante. Reiese că menopauza începe la femei nu ca un proces lin de diminuare a funcţiilor endocrine. S-a dovedit că înainte de climaterium (menopauză) ovarele femeii au o activitate maximă. Acest fapt răstoarnă reprezentările noastre despre mecanismul bătrâneţii.

Se poate trage următoarea concluzie.

Bătrâneţea nu este o acumulare lentă de accidente genetice şi nici o uzură treptată a tuturor resurselor organismului. Este dimpotrivă, un blocaj al activităţii în creştere a organismului şi legat de aceasta al amplificării dependenţei de valorile umane. Prin urmare, cu cât omul este mai bun lăuntric cu atât va îmbătrâni mai încet. Cu cât omul îşi învinge mai uşor stresul (iar stresul este despărţirea de valorile omeneşti) cu atât procesul de îmbătrânire se va desfăşura mai lent.

Rezultă că întinerirea organismului este posibilă printr-o periodică anulare a dependenţei de tot ceea ce ne leagă. Ne legăm de această lume prin conştiinţă, relaţii, vorbire, respiraţie, alimentaţie, momente de intimitate sexuală, şi prin metabolism, de când cu celelalte.

Realizând detaşarea periodică, nu doar funcţiile exterioare, dar şi cele interioare, nu doar de obiectele ataşamentului, dar şi de dorinţele şi sentimentele înseşi, yoghinii au reuşit să obţină modificări comparabile cu cele provocate de bătrâneţe. Şi dacă viteza de diminuare a dependenţei de orice omenesc întrecea viteza de îmbătrânire, se producea întinerirea. Acest mecanism lucrează în fiecare dintre noi. De obicei, acest proces nu este de durată, de aceea nu constatăm modificări reale.

Durerile de cap sunt de natură migrenică. Care-i cauza?

Anulaţi-vâ pretenţiile faţă de bărbaţi.

îmi iubesc soţul, dar câteodată apare dorinţa de intimitate cu un alt bărbat. Trebuie să mă lupt cu acest sentiment ?

Dependenţa faţă de toate valorile omeneşti începe atunci când în omul iubit omenescul întunecă divinul, adică importanţa învelişului fizic al eu-lui omenesc este prioritară. Atunci devine imposibil de acceptat umilirea omenescului în cel

pe care îl îndrăgim sau în noi înşine. întrucât punctul de sprijin se mută pe omenesc, noi nu putem primi destabilizarea lui şi apare agresivitatea. Şi fie că renunţăm de bunăvoie la nişte valori umane, fie suntem constrânşi să o facem.

Ivirea atracţiei sexuale faţă de alt bărbat micşorează atenţia permanentă faţă de soţ şi în felul acesta descreşte dependenţa de el şi iubirea pentru el, adică în acest sentiment, mai degrabă în trezirea lui, se ascunde mecanismul de protecţie şi de aceea nu este voie să-1 inhibaţi. într-o situaţie obişnuită, cu cât vă veţi iubi mai puternic soţul, cu atât mai repede se va ivi o atracţie sexuală pentru alţi bărbaţi.

Dacă veţi reprima acest sentiment, se poate intensifica agresivitatea subconştientă faţă de propriul soţ fiindcă dependenţa va creşte, ceea ce poate duce la îmbolnăvirea şi declanşarea unor probleme grave la soţ.

Prin urmare, nu se admite înfrânarea interesului pentru alţi bărbaţi. Dar nici să-1 stimulaţi nu este cazul. Dacă veţi susţine în totalitate acest sentiment, adulterul frecvent poate duce la distrugerea structurilor spirituale subtile ce se formează în mod constant ca rezultat al relaţiei dintre doi oameni care se iubesc şi, în final, distruge familia însăşi. în primul caz linia comportamentală duce la oprimarea divinului. în al doilea, la dezintegrarea omenescului.

De aceea nu este permis nici să vă luptaţi cu acest sentiment dar nici să-1 toleraţi nu merită. Rezolvarea principială a respectivei probleme constă în altceva. Forţa orientării spre alt bărbat este determinată de dependenţa dumneavoastră interioară faţă de iubirea pentru soţ. Prin urmare cu cât veţi pune mai multă bunătate în relaţia cu alţi oameni, fireşte şi cu soţul dumneavoastră, cu atât dependenţa va fi mai mică.

în măsura în care veţi învăţa să vă iubiţi soţul cu toate neajunsurile lui, să-1 iertaţi, să nu-i purtaţi resentimente şi vă veţi strădui ca sentimentul iubirii din sufletul dumneavoastră să nu depindă de nimic, orientarea către alţi bărbaţi va fi mai mică şi relaţia cu propriul soţ mai armonioasă.

Mama mea a murit la 58 de ani de cancer, tata, la 35 de ani, s-a împuşcat. Toate femeile din neamul nostru mor de cancer, bărbaţii sfârşesc tragic. Soţul meu a decedat într-un accident de maşină. Eu am o afecţiune a glandei tiroide. Am 34 de ani.

înainte aş fi spus că purtaţi în dumneavoastră un blestem din a cincia generaţie pe linie feminină. Acum, spun că aveţi în dumneavoastră o concepţie greşită despre lume a cărei iniţiatoare este stră-străbunica dumneavoastră. Această greşită concepţie despre lume a fost consolidată de o imensă agresivitate în raport cu iubirea. Ea s-a putut manifesta printr-un gest sau pur şi simplu printr-un efort de voinţă pentru renegarea iubirii.

Care este cauza unor astfel de blesteme - programe ce distrug adesea multe generaţii? Mecanismul este simplu. Problema constă în aceea că posibilităţile noastre de a ierta, de a nu compătimi şi de a nu judeca, în medie, nu sunt mari. Ele sunt condiţionate de caracterul nostru, de educaţie, de viziunea asupra lumii. Din toate acestea se constituie capacitatea de a suporta durerea .când pierdem valori umane şi de a păstra iubirea. Dacă ni se oferă o iubire de aceleaşi dimensiuni cu capacitatea noastră de a ierta şi accepta, suntem sănătoşi şi fericiţi, la fel şi urmaşii noştri. Dar dacă sentimentul iubirii faţă de alt om este de câteva ori mai mare decât posibilităţile noastre, atunci trebuie să mărim de câteva ori şi iubirea divinului. Dar adesea ne dovedim a nu fi în stare. Nu înţelegem un adevăr elementar. în măsura în care am primit fericire omenească, în aceeaşi măsură trebuie s-o pierdem şi trebuie să fim gata să primim o asemenea pierdere, în fiecare secundă. Pe cât de mare este dimensiunea sentimentului iubirii resimţit pentru un alt om, pe atât el trebuie insultat şi umilit. Şi dacă omul nu poate accepta înjosirea acestui sentiment, conservând iubirea pentru Dumnezeu, vor fi înjosite toate verigile următoare din om şi din urmaşii lui, adică se vor înjosi soarta, caracterul, sănătatea omului.

Agresivitatea dumneavoastră subconştientă în raport cu bărbaţii este de aproape 900 unităţi şi ea se realizează independent de voinţa dumneavoastră. Teama de a-1 pierde pe omul iubit, dacă este permanentă, devine agresivitate în raport cu el. Bunica dumneavoastră, la a patra generaţie, a trăit o imensă iubire şi nu a putut să suporte înjosirea ei, urându-1 pe omul prin care i-a fost dată purificarea şi s-a urât pe sine însăşi. Ea a ucis iubirea din sufletul bărbatului şi iubirea din propriul suflet. Femeile din neamul dumneavoastră au tendinţa de a-1

idolatriza pe omul îndrăgit, apoi de a-1 urî, apoi de a se urî pe sine. Cu cât agresivitatea în raport cu bărbatul se găseşte mai adânc, cu atât moare el mai repede iar agresivitatea în raport cu sine duce la afecţiuni oncologice. Dumnezeu este iubire, omul este conştiinţă. Dumnezeu dirijează lumea, adică lumea este condusă de iubire. Pentru ca femeia să nască un copil sănătos ea trebuie să-şi conducă bărbatul prin iubire, dar dacă omenescul întunecă divinul, principala direcţionare se realizează prin conştiinţă. Si tot mai activ se conectează aspectul de forţa adică se intensifică, nu controlul exterior, ci cel interior. Pe cât nivelul exterior al controlului îi este indispensabil omului pentru evoluţia lui, pe atât este de periculos cel interior. Celula nu poate dirija organismul.

întrucât glanda tiroidă este legată de controlul asupra situaţiei, o incorectă atitudine faţă de lume, generând tensiuni suplimentare, „loveşte" glanda tiroidă şi prin ea se răspândeşte asupra celorlalte glande. Frecventele angine la copii, de exemplu, indică un control subconştient mărit asupra situaţiei şi, ca urmare, provoacă un traumatism amplificat, nemulţumirea faţă de soartă şi situaţie.

în primul rând, trebuie să receptaţi jignirea iubirii omeneşti ca pe o purificare a divinului. Cu cât veţi fi mai pregătită să menţineţi iubirea faţă de om, indiferent cum acesta ar jigni şi umili iubirea dumneavoastră, cu atât veţi iubi în el divinul mai mult decât omenescul. Cereţi ca de pe neamul dumneavoastră să fie înlăturată ca un blestem, dorinţa de a-1 venera pe omul iubit. Amintiţi-vă de toată viaţa şi prin căinţă eliberaţi-vă de supărările şi nemulţumirea faţă de bărbaţi. Orice ar face bărbatul iubit, el nu este vinovat. Cu cât mai multă dragoste le trebuie copiilor dumneavoastră pentru a fi sănătoşi şi fericiţi cu atât în dumneavoastră va fi înjosit tot ce este omenesc. Pe cât v-a supărat omul iubit, pe atât vă este acordată posibilitatea de a-i salva şi a-i face fericiţi pe urmaşii dumneavoastră.

Este important un lucru. Nu ne rugăm pentru a cere ceva, ci pentru ca prin rugăciune şi orientare spre Dumnezeu să ne schimbăm.

Iar aceste intervale trebuie retrăite nu doar acceptând prin căinţă supărările şi cerând ca ele să plece din sufletele urmaşilor; trebuie scoasă complet din funcţiune logica ome-

nească şi retrăită viaţa după logica divinului, iertându-i pe toţi şi acceptându-le pe toate. Renunţaţi la sentimentul propriei importanţe şi identificaţi-vă propriul eu nu cu principiile, nu cu aptitudinile, nu cu demnitatea, ci cu iubirea. Atunci şi fiului îi va fi mai uşor.

Vă implor, ajutaţi-mă! Fiul meu suferă de un an fără întrerupere de bronşită şi pneumonie. Medicamentele nu-i ajută. Care este cauza bolii lui?

Agresivitatea subconştientă a băieţelului este de 410 unităţi. Este foarte mult. Are o permanentă supărare subconştientă pe sine, pe soartă, pe lumea înconjurătoare. Dependenţa de aptitudini, intelect, idealuri este de câteva ori mai înaltă decât nivelul periculos. Cauza o constituie permanentele supărări ale mamei şi bunicii. Trebuia să acceptaţi înjosirea trufiei dumneavoastră cu vreo 70 de procente. Aţi primit-o în proporţie de 10-15%. Toate supărările şi nemulţumirile pe care n-aţi ştiut să le iertaţi şi să le eliminaţi s-au aruncat asupra fiului. Situaţia care trebuie să apară peste câţiva ani are loc deocamdată în plan subtil şi fiul dumneavoastră de pe acum nu o acceptă. Această inacceptare este frânată prin boală. în copii se amplifică de câteva ori şi meritele şi neajunsurile noastre. Cu deosebire în câteva perioade determinate: cu 3-4 ani înainte de naştere şi cu câteva luni înainte de concepere. în aceste perioade supărările noastre se pot amplifica în copii nu de 2-3 ori, ci de câteva zeci de ori.

De curând la întreprindere ne>a murit directorul, iar acum, foarte frecvent, de geamurile clădirii se izbesc şi uneori mor, păsările. Este acesta un semn de sus ?

Da, este. Directorul dumneavoastră a fost foarte puternic concentrat asupra intelectului, aptitudinilor, controlului asupra situaţiilor. Acestea au devenit pentru el unicul scop. Orientarea subconştientă a conducătorului a început să se transmită colaboratorilor şi să le ameninţe viaţa şi sănătatea. De aceea directorul a murit. Dar dizarmonia a rămas în colaboratorii firmei. Dacă ar fi să diagnosticăm colectivul ca pe un organism unitar, s-ar putea spune că dependenţa de aptitudini şi intelect depăşeşte de cinci ori nivelul critic. în asemenea colective se întâmplă adesea nenorociri; dacă un astfel de grup zboară cu avionul se poate întâmpla un accident aviatic fiindcă starea oamenilor influenţează lumea din jur. Şi la păsări se poate întâlni o dependenţă crescută faţă de aptitudini şi controlul situaţiei. Atunci simţul orientării se pierde şi ele
omenească este de şase ori mai puternică decât cea divină. Dacă vi se va da o iubire la nivelul posibilităţilor dumneavoas-

tră, şi asta se întâmplă în iubirea împărtăşită, pur şi simplu nu veţi putea s-o suportaţi. De aceea izbucnirea sentimentului omenesc de dragoste se potoleşte prin lipsa reciprocităţii. Dar, în loc să primiţi totul şi să comutaţi pe iubirea divină, dumneavoastră vă încăpăţânaţi în cea omenească. De aceea vin supărările, dispreţul, critica, nemulţumirea faţă de bărbaţi.

Ciclul dureros la femeie se produce când agresivitatea subconştientă faţă de bărbaţi este mărită. Problemele cu sistemul uro-genital înseamnă agresivitate faţă de bărbaţi declanşată de programul de autodistrugere.

Ce trebuie făcut într-un astfel de caz am scris deja. Lucraţi, vor fi rezultate.

Fiica mai mare are alergii care, când dispar complet, când se agravează. Cu ce pot s-o ajut ?

Nici un om nu evoluează în linie dreaptă. înaintarea se face în zig-zag. Important este ca rezultanta să fie corect orientată. Dacă pentru cea mai mică abatere omul ar fi drastic pedepsit, el n-ar mai avea voinţă proprie.

Unui om bun în interiorul său i se poate da o doză foarte mare de libertate. Pe un asemenea om libertatea nu-1 va distruge deoarece orientarea sufletului spre iubire îi va permite să aleagă direcţia potrivită. Cu cât un om este mai bun, cu atât îi este mai uşor să intuiască orientarea corectă şi astfel să învingă bolile, necazurile sau impasul în viaţă. Fiica dumneavoastră are mai multă bunătate decât dumneavoastră. Dar fiindcă programul se amplifică în copii, cramponarea dumneavoastră de idealuri, atitudinea severă faţă de bărbaţi au crescut în sufletul ei şi au pătruns destul de adânc. Au ajuns la acel nivel unde o supărare mare poate duce la îmbolnăvirea sau moartea bărbatului iubit. Corespunzător, are loc un viraj înapoi. Pielea şi intestinul sunt segmentele care, la copii, preiau adesea programul asupra lor, permiţând celorlalte organe să funcţioneze normal. Când alergia se agravează este un rezultat al supărărilor interioare şi al nemulţumirii faţă de oamenii apropiaţi şi lumea înconjurătoare aparţinând fetiţei.

înjosirea pe care o primeşte prin boală, o face mai bună, mai delicată. Agresivitatea subconştientă scade, alergia slăbeşte.

Cum să lucraţi asupra dumneavoastră am scris deja. încercaţi să-1 implicaţi în această muncă şi pe copil. Nu aţi ştiut să fiţi bună, învâţaţi-o pe fiica dumneavoastră să fie. Explicaţi-i: cu cât

mai bun va fi sufletul ei cu atât mai puţine neplăceri va avea ulterior. Când apare o ameliorare, să se roage, să ţină regim. Lucraţi şi asupra dumneavoastră, perioadele de ameliorare se vor întinde pe intervale mai lungi. Iar dacă veţi reuşi să vă schimbaţi cu adevărat, alergia îi va trece fetiţei complet. Mulţi îmi pun întrebarea:

„Dacă micuţul are câteva luni sau un an, un an şi jumătate, cum poate fi învăţat să se roage?"

Cu copilul se poate vorbi încă din vremea sarcinii. 1 se poate povesti că pe Dumnezeu trebuie să-1 iubească mai mult decât pe părinţii lui, că ţelul principal al vieţii este acumularea în suflet a iubirii pentru Dumnezeu, dezvoltarea lăuntrică a divinităţii. Şi credeţi-mă, copilul vă va auzi şi acest lucru se va reflecta benefic în caracterul şi soarta sa. Se poate comunica cu copilul adormit spunând cu voce tare rugăciuni, vorbindu-i. Şi poate fi mult mai eficient decât o convorbire în starea de conştientă. Conştienta adesea împiedică receptarea informaţiei.

Psihologii multă vreme n-au înţeles nişte fapte. De exemplu, când în America s-au format universităţile s-au adus stenograme ale profesorilor din Europa, după care studenţii învăţau singuri. Rezultatul a fost nul. I-au dus atunci pe studenţi în Europa şi au audiat cursurile predate de profesorii europeni. Totuşi profesorii expuneau aceleaşi texte. Rezultatul s-a dovedit a fi excelent. Unul dintre psihologi a tras o concluzie neaşteptată: informaţia principală se transmite prin modalităţi nonverbale, adică în afara cuvintelor; chipul, mişcarea, contactul energetic, sunetele sunt canalele principale ale informaţiei. De aceea când comunicaţi cu un copil mic, dar şi cu unul mare, nu vă bazaţi pe cuvinte, nu vă vor fi de folos, educaţia trebuie făcută prin sentimente, prin transmiterea lor. Dacă vreţi să-i spuneţi că trebuie păstrată iubirea şi atunci când cineva 1-a supărat, imaginaţi-vă la început că v-au supărat şi insultat pe dumneavoastră. Detaşaţi-vă de logica omenească, percepeţi-vă Dumnezeirea din suflet şi după aceea vorbiţi-i copilului despre acestea. Puteţi de asemenea să vorbiţi cu copilul dumneavoastră la distanţă şi efectul nu va fi mai mic.

Important este ca dumneavoastră înşivă să trăiţi un sentiment autentic.

Adesea, în timpul prelegerilor, spun că oamenii nu trebuie să-şi tensioneze conştiinţa. Toate forţele trebuie cheltuite nu

pentru a înţelege, ci pentru a simţi. La una din ultimele prelegeri am fost întrebat de ce este atât de dificil să înţelegi Biblia?

Am povestit atunci cum am ajuns eu la Biblie.

Aveam 20 de ani. însoţeam un grup de excursionişti la biserica Afonie cel Nou. După instrucţiuni trebuia să fac propagandă ateistă şi să plec spre locul destinaţiei. Dar textul care înfiera biserica şi religia era atât de stupid încât nu puteam să-1 rostesc. Vroiam, în toate, să mă lămuresc singur. Am început să studiez lucrările doctorilor în ştiinţe consacrate temelor religioase, dar erau atât de găunoase, un delir verbal. O idee subţirică la zece pagini. Atunci am început să citesc Biblia. Şi am fost uluit de densitatea informaţiei. în spatele fiecărei fraze erau zeci de idei. Am observat că informaţia venea în tranşe. Citeşti a doua oară şi vezi totul într-o lumină nouă. Atunci am înţeles de ce, în Biblie, multe nu au logică şi sunt de neînţeles.

Intelectul nostru şi stratul superficial al conştiinţei au o singură variantă. Subconştientul nostru are multe straturi, unul mai cuprinzător decât altul. Acest lucru se află în conexiune cu faptul că intelectul şi conştiinţa noastră sunt legate de trup şi au un volum mic. Dacă informaţia depăşeşte, prin dimensiuni, acest volum, ea va fi respinsă. Altfel conştiinţa se fracturează, se sparge ca un balon de săpun. Dar pe lângă corpul fizic, avem multe alte corpuri care sunt mult mai extinse în timp şi spaţiu. Dublura corpului, de pildă, se menţine pe trei vieţi, corpul îngerului păzitor aproape şapte, corpul destinului cam patru vieţi, ş.a.m.d. Aceste straturi ale subconştientului, de dimensiuni mai largi sunt percepute nu prin gânduri ci prin sentimente, adică, în esenţă, gândurile sunt încheierea cunoaşterii lumii prin sentimente. Prin urmare, dacă încercăm să cunoaştem lumea pornind numai de la logică şi intelect, ne închidem într-o sferă minusculă, sector al conştiinţei noastre legat de corpul nostru.

O asemenea cunoaştere nu este doar foarte puţin eficientă dar şi periculoasă dacă nu trece în cunoaşterea prin sentimente. Celula trebuie să aibă logica sa, dar ea trebuie şi mai mult să cunoască logica organismului, altfel devine cancerigenă. Religia a fost întemeiată de cei în sufletul cărora Divinul stătea pe primul plan şi nu se întuneca prin omenesc.

Scara de mărime şi densitatea informaţiei erau enorme şi logica omenească obişnuită nu era, aici, decât un obstacol, într-un asemenea context logica omenească a fost întotdeauna secundară. De aceea la exterior părea trunchiată şi incoerentă. Acest mecanism a fost mai târziu utilizat de impresionişti. S-a constatat că ruperea lanţurilor obişnuite ale logicii şi ale formei exterioare poate da o intensificare a consistenţei şi în general, a influenţei.

Aşadar, citind Biblia am înţeles că ea nu trebuie lecturată ci percepută prin sentimente. Şi, cu cât mai uşor se înlătură logica omenească, schemele şi stereotipurile, cu atât mai repede se intuieşte sensul celor spuse în Biblie. Am înţeles de ce creştinismul acordă noţiunii de „credinţă" o atât de mare însemnătate. Credinţa este conservarea iubirii de Dumnezeu când toate reprezentările conştiente, logice, despre Dumnezeu se năruie.

Dumnezeu este iubire. Omul este conştiinţă. Credinţa ajută să păstrezi iubirea când conştiinţa s-a dezintegrat. Dacă nu este destulă credinţă, atunci trebuie să aspiri către Dumnezeu prin
conştiinţă. Dar conştiinţa noastră se descompune constant şi, în consecinţă, a distinge şi a cunoaşte Creatorul nu vom putea niciodată prin conştiinţă.

Totul în Univers se naşte din iubire. Dragostea generează toate sentimentele. Sentimentele se transformă în idei. Ideile capătă dimensiuni tot mai mari, se compactează şi se transformă în sentimente. Şi toate sentimentele se înalţă spre sursa lor - iubirea. Noi venim din Dumnezeu, creştem Dumnezeirea în noi, ne întoarcem în Dumnezeu şi devenim Dumnezeu.

Din tot ceea ce se numeşte „om" partea cea mai mică o ocupă corpul şi conştiinţa, dar fără ele omul nu va putea evolua. Şi tocmai această parte minusculă şi neînsemnată se percepe ca fiind centrul Universului.

Nu este întâmplător, altfel procesul evoluţiei s-ar putea opri. Procesul evoluţiei Universului implică în tendinţa lui ca fiecare, cel mai mărunt sector al lui. să se compare prin dimensiuni cu Universul însuşi. Iar asta înseamnă, în primul rând, concentrarea informaţiei. Când densitatea informaţiei depăşeşte o anume limită, timpul, spaţiul şi materia se unifică într-un tot şi mersul

vremii se opreşte. Punctul a devenit infinit. Universul s-a redus la un punct. Omul s-a întors în Dumnezeu.

In cuvinte obişnuite se poate spune aşa: în intelectul sec, abstract al omului, cu timpul, vor trebui să apară tot mai multe sentimente calde care să se transforme într-o percepţie a iubirii infinite. Unificarea gândirii raţionale cu cea iraţională a sentimentelor devine, acum, o condiţie indispensabilă pentru evoluţia ulterioară. Şi aceasta se numeşte „unirea ştiinţei cu religia". Apropo, cu timpul am înţeles cum se denaturau faptele în perioada sovietică pentru demascarea bisericii şi religiei: comportamentul reprobabil al slujitorilor bisericii sau al bisericii înseşi se echivala cu noţiunile „religie" şi „Dumnezeu". Este tot una cu a fi amendaţi degeaba de poliţia circulaţiei şi a striga după, că toate semnele şi regulile de circulaţie şi drumul însuşi, în general, sunt prostii şi nu mai vreţi să credeţi în ele.

Religia creştină este un drum ce duce înspre Dumnezeu şi spre o corectă înţelegere a dimensiunii interioare din imaginea lumii. Biserica şi reprezentanţii ei sunt slujitorii de pe acest drum. Ei se schimbă în permanenţă. Câteodată se schimbă semnele dar drumul rămâne. înainte, nu realizam ce rol mic are conştiinţa noastră şi ce rol imens joacă ceea ce, de obicei, nu observăm. Nu observăm, cum nu dăm atenţie pământului pe care păşim. In planul subtil se vede cum înrăutăţirea bruscă a stării de spirit, traumatismele fizice ale unui om provoacă o izbucnire emoţională la cel apropiat lui. Nu este un iluzoriu contact informaţional ci unul energetic foarte puternic. Noi pur şi simplu nu vedem cauzele reale ale celor ce se petrec cu noi. Am stat de vorbă cu un om de ştiinţă ce lucrează într-unui din institutele de frunte ale Rusiei. ,

-Există un fapt uluitor - îmi povestea el - omul se află în comă, nu-i mai funcţionează nimic, nici un fel de reacţie, encefalograma este goală, la înţepătură nici o reacţie, lumină în ochi - reacţie nulă, arsură - la fel, şoc electric, puternice bătăi din palme şi orice alt sunet - nici un fel de reacţie, adică imaginaţi-vă - un cadavru. Şi iată că de bolnav se apropie omul lui de suflet şi-1 cheamă pe nume şi encefalograma se activează!

înseamnă că viaţa nu se ascunde în cap. Sentimentul iubirii se dovedeşte a fi mai presus de moarte! Felul în care se comportă

omul în faţa lumii conturează caracterul lui. Ştiinţa de a pune corect accentele este, în cele din urmă, ştiinţa de a-ţi forma corect reflexele. Am avut o perioadă în care pictam destul de bine, ulterior am abandonat. Mă incomoda vizibil ceva. Nu de mult am înţeles despre ce era vorba. Mi s-a incubat ideea că pictorul desenează ceea ce vede iar pe mine nu mă interesa să pictez ceea ce văd. Ce consideram canoane clasice şi încercam să mă conformez lor, în realitate era logica omenească, conştiinţa superficială pe care mă temeam s-o contrazic şi care sufoca sentimentele mele.

Am înţeles că pictorul, în primul rând trebuie să picteze ceea ce simte şi să adauge după dorinţă«£um vede acest lucru. Tablourile se fac cu dragoste şi sentimente şi apoi se lăcuiesc cu gânduri. De curând, un prieten mi-a povestit despre săpăturile efectuate la Pompei:

— Cenuşa a acoperit totul atât de repede că mulţi n-au avut timp să înţeleagă care-i treaba. Apoi corpurile sau dezintegrat iar în cavităţile formate s-a turnat ipsos şi într-unui din mulaje s-a văzut un corp de bărbat şi un corp de femeie care făceau dragoste. închipuiţi-vă moarte în timpul iubirii!

— Nu-i tocmai exact, l-am corectat eu. Iubire în timpul morţii.

Prin urmare, dacă vederea noastră ne permite să pătrundem prin membrana subţire şi iluzorie a realităţii obişnuite şi să vedem realitatea superioară, concepţia corectă despre lume ce se formează ne permite să ne schimbăm şi caracterul, şi destinul.

Soţul meu se îmbată crunt, iese din beţie cu ajutorul medicilor. Cine este în mai mare măsură autorul acestei situaţii, eu sau el? Care este soluţia, cum să lucrez asupra mea?

In a treia viaţă v-aţi adorat soţul. Era lumina ochilor dumneavoastră. Totul în el stârnea admiraţia. Vă îmbătaţi de iubirea pentru el. Şi treptat punctul principal de sprijin a trecut pe învelişul lui omenesc. Cu cât femeia vede mai puţin Divinul din lumea înconjurătoare şi din omul îndrăgit cu atât mai mult îl leagă pe acesta de tot ce este omenesc, cu iubirea ei. Atunci, el fie că moare, fie că se îmbolnăveşte, fie i se deformează caracterul şi pierde ceea ce femeia venerează în el. Dacă ea 1-a iubit fiindcă era bogat - îl ajunge sărăcia; dacă 1-a iubit fiindcă

era deştept şi capabil - devine nătâng şi ghinionist; dacă 1-a iubit fiindcă era cumsecade şi virtuos - devine nemernic şi mârşav.

Cu cât mai tare femeia nu va accepta înjosirea omenescului din soţul său cu atât se va înrăutăţi situaţia soţului.

Ataşarea dumneavoastră la idealuri depăşeşte de 5-7 ori nivelul critic, de aceea există un fond adânc şi puternic de nemulţumire faţă de tot ceea ce nu corespunde idealurilor dumneavoastră. Alcoolismul este o boală. El leagă agresivitatea profundă a femeii, la fel cum ar face-o cancerul, psoriazisul şi alte afecţiuni. Dar niciodată cauza nu se află într-un singur om. Agresivitatea dumneavoastră îl „loveşte" pe soţul dumneavoastră pentru că în două vieţi anterioare, el i-a dispreţuit şi comportat trufaş cu cei care îi erau inferiori spiritual şi intelectual. Capacitatea lui de a se schimba este de 30-40%- A dumneavoastră corespunde la 60-70%. Trans-formându-vă profund, rugându-vă pentru urmaşi îl veţi ajuta şi pe soţul dumneavoastră, dar prea puţin ca să eliminaţi orice nemulţumire faţă de soţ şi să-1 izbăviţi prin urmaşi. Aici trebuie să vă schimbaţi şi atitudinea faţă de lumea înconjurătoare. Ce este aderenţa la idealuri? Este tendinţa de a-i vedea pe oamenii din jur şi întreaga lume conform unei imagini. In măsura în care această imagine se află în conştiinţă, ea este statică. Conştiinţa prin chiar structura ei este statică. De aceea, dacă vrem să subordonăm lumea unui desen realizat în conştiinţa noastră se produce o completă oprire a evoluţiei. Chiar din primele secunde apare o discordanţă între tabloul imaginar şi realitate. Şi se trezeşte agresivitatea ca o încercare de a proteja imaginea aflată în descompunere. Dar cum să visăm, cum să alcătuim proiecte în acest caz?

Orice vis al nostru se naşte din dorinţa de a căpăta confort şi satisfacţie. Confortul superior şi mulţumirea supremă este sentimentul de iubire din suflet. De aceea nu visăm prin gânduri, ci cu iubirea şi sentimentele. întrucât iubirea nu are formă, când este multă iubire în vise ele se împlinesc repede şi detaliile nu contează. Când în vise se află multe gânduri şi puţină iubire, forma are atunci foarte multă importanţă şi cea mai mică nepotrivire cu proiectele naşte nemulţumire şi agre-sivitate. De acea este interzis a crea un ideal de soţ care nu

bea, este deştept, bun şi frumos şi a trăi cu acest ideal. Provocarea agresivităţii este iminentă. Trebuie să vă spuneţi:

— Dacă mă voi îndrăgosti de el, îl voi iubi cu toate neajunsurile şi virtuţile, indiferent cum va fi.

Totul începe de la iubirea divinului şi se termină cu cea omenească. Iubirea divină autentică nu depinde de nimic. Şi dacă soţul dumneavoastră va deveni invalid, impotent, ticălos şi nemernic, dacă vă va trăda sau va pleca la altă femeie, va muri sau va îmbătrâni tot îl veţi iubi cu aceeaşi putere. Va fi pentru dumneavoastră uşa prin care intraţi în lumea dragostei. Şi nu contează cum arată această uşă. Nu este permis să construiţi modele îngheţate, ele se alcătuiesc în conştiinţă. Trebuie să înţelegeţi că lumea este imprevizibilă.

Un caz interesant s-a petrecut la o conferinţă în Sankt-Peterburg. Dintr-un alt oraş, cu această ocazie, a venit un tânăr.

— Situaţia mea este critică - a început să povestească el - trebuie să primesc licenţa şi totul îmi cade din mâini. Nu pot să mă concentrez. Gândurile îmi zboară, nu reţin nimic. Catastrofă totală.

— Este salvarea dumneavoastră - îl corectez eu - dumnea voastră aţi alungat toate sentimentele şi aţi început să trăiţi prin conştiinţă. Cariera, licenţa intelectul au devenit pentru dumneavoastră unicul scop. Dacă aţi fi primit licenţa aţi fi înnebunit sau aţi fi făcut altă boală gravă ce v-ar fi blocat orientarea puternică spre idealuri, spre spiritualitate. încercaţi să trăiţi din sentimente. Revizuiţi atitudinea faţă de cariera dumneavoastră şi licenţă. Mergeţi în salon, lucraţi asupra dum neavoastră şi veniţi după prelegere.

Când s-a apropiat după conferinţă am văzut că situaţia lui era şi mai proastă ca înainte.

în timpul prelegerii se petrece o accentuare intensă a tuturor proceselor - i-am spus tânărului - dacă lucraţi corect se produce o ameliorare puternică dar, dacă vă menţineţi orientarea greşită fie şi parţial veţi începe să vă ruinaţi activ. Prin urmare, aţi început să vă rugaţi, să îndepărtaţi supărările, nemulţumirile faţă de alţii şi dumneavoastră înşivă. Dar imaginea dumneavoastră statică despre lume a rămas ca înainte. Vă agăţaţi cu „dinţii" de schemele pe care vi le-aţi desenat. Trăiţi ca şi până acum prin raţiune iar dacă conştiinţa se pune înaintea sentimentului devine agresivă. înţelegeţi -

lumea este imprevizibilă. Omul iubit este imprevizibil. El se comportă după cum i-a dat Dumnezeu; logica divină n-o veţi înţelege până nu vă veţi întoarce în Dumnezeu şi nu veţi deveni Dumnezeu. Nu vă bazaţi niciodată pe logica dumneavoastră şi pe schemele proprii, vă vor trăda mereu. Nu se poate trăi fără ele, dar în fiecare clipă trebuie să le simţiţi ca fiind secundare. Reţineţi: în fiecare clipă, cu dumneavoastră se poate întâmpla ceva complet neprevăzut. Şi trebuie să resimţiţi aceasta nu ca pe o neplăcere ci ca pe o posibilitate de a vă dezvolta conştiinţa. Cu cât în suflet va fi mai multă dragoste, cu atât se va primi mai uşor orice schimbare neaşteptată de situaţie. învăţaţi să trimiteţi raţiunea şi conştiinţa în planul doi când este vorba despre dragoste".

După această conversaţie tânărul a revenit la normal.

Mă adresez femeii care a scris biletul:

— Conştiinţa dumneavoastră, în permanenţă, evaluează critic situaţia şi generează agresivitate. învăţaţi să nu gândiţi, să nu apreciaţi în nici un fel situaţia. Când nu vă place ceva, repetaţi: „Doamne, în toate este voia Ta". Repetaţi aceasta şi dimineaţa şi seara. Renunţaţi la controlul asupra situaţiei.

Străduiţi-vă să deplasaţi conştiinţa pe al doilea plan - se va micşora dependenţa de valorile umane, va slăbi fondul de agresivitate faţă de soţ - şi el nu va mai trebui să bea, ca să supravieţuiască.

Ajutaţi-mă vă rog măcar în câteva cuvinte. Invăţaţi-mă cum să normalizez, în familie, relaţia dintre soţ şi tatăl meu. Sunt permanente scandaluri. Copiii trăiesc în condiţii anormale. M-am străduit să scap de o boală, mi-a apărut alta.

Conflictul dintre soţ şi tatăl dumneavoastră se explică în felul următor. Amândoi trăiesc din ţeluri, principii şi idealuri. De aceea, amândoi se consideră lideri şi încearcă să-şi impună voinţa, principiile şi idealurile celor din jur. în asemenea cazuri conflictul este inevitabil. Dacă se va stinge în afară , se va continua înăuntru şi se va traduce prin boli.

Ce se poate face în asemenea cazuri ?

Dispreţul faţă de oamenii care nu corespund ţelurilor şi idealurilor dumneavoastră, în principal, le-aţi moştenit de la tatăl dumneavoastră şi în adâncul dumneavoastră este prezentă de asemeni dorinţa de a vă alcătui un ideal care să

includă numai trăsături pozitive şi de a sancţiona dur, tot ceea ce nu corespunde acestui ideal. Tendinţa respectivă aţi transmis-o copiilor. Dumneavoastră şi copiii trăiţi în condiţii anormale pentru că nu vă este permis să aveţi condiţii normale. Dacă la dumneavoastră totul va fi în regulă, tendinţa subconştientă de
a-1 venera pe omul iubit, de a face din el un ideal se va amplifica. în mod corespunzător, dependenţa de principii, idealuri, spiritualitate va începe să crească la soţ şi copii şi, în consecinţă, soţul se va îmbolnăvi şi toate afacerile lui vor aluneca spre faliment. în cele din urmă, dumneavoastră veţi avea un soţ bolnav sau muribund şi copii în aceeaşi situaţie. Ea s-ar schimba dacă soţul ar începe să se comporte incorect faţă de dumneavoastră, să vă umilească, să se certe cu dumneavoastră. Dar pentru că nu-l va lăsa caracterul s-o facă, se declanşează un alt factor de echilibrare, adică certurile dintre soţ şi tatăl dumneavoastră. Pe cât de puternic va începe să crească nemulţumirea dumneavoastră faţă de situaţie, pe atât de puternic veţi începe să vă agăţaţi de principii, vise şi idealuri. Aceasta se va transmite soţului şi agresivitatea lui conştientă şi subconştientă se va amplifica. Se va transmite şi tatălui iar agresivitatea lui interioară va începe de asemenea să crească. Cine va fi oprit primul şi cum vor fi pedepsiţi toţi se va dovedi cu timpul. Să schimbaţi în mod real situaţia din jurul dumneavoastră se poate doar modificându-vă dumneavoastră.

Primul lucru care trebuie făcut: să renunţaţi la dorinţa de a controla situaţia. Să înţelegeţi că situaţia, lucrând în detalii împotriva dumneavoastră, în principal lucrează pentru dumneavoastră. Opriţi logica omenească şi acceptaţi tot ce se întâmplă. Nu încercaţi să stabiliţi cine are dreptate, soţul sau tatăl. Mai departe, revizuiţi-vă viaţa şi primiţi orice eşuare a idealurilor ca pe un medicament pentru dumneavoastră şi copiii dumneavoastră, eliminând acuzele şi nemulţumirea faţă de alţii şi faţă de dumneavoastră. Dacă vă cramponaţi de bani, lângă dumneavoastră va trebui să se afle un soţ prin care să vi se dea purificarea. Dacă sunteţi ataşată de idealuri, lângă dumneavoastră va trebui să fie prezent un om al cărui chip, caracter, comportament şi atitudine faţă de dumneavoastră şi ceilalţi să se opună idealurilor dumneavoastră. Şi când vă veţi revizui viaţa, vă veţi schimba, transformări favorabile vor

apărea şi în sufletele soţului şi tatălui. Puteţi să vă rugaţi pentru strămoşi cerând să li se elimine dorinţa de a iubi omenescul mai mult decât dumnezeiescul, pentru ca iubirea să fie mai presus de conştiinţă. Pentru ca dumneavoastră să trăiţi din iubire şi nu din principii şi idealuri. în felul acesta prin dumneavoastră vă veţi ajuta şi tatăl. Puteţi de asemeni să vă rugaţi pentru urmaşi şi prin ei îl veţi ajuta pe soţ. Iar acum unul dintre lucrurile cele mai importante. Vom vorbi despre rădăcinile care hrănesc ancorarea dumneavoastră de principii, năzuinţe şi idealuri.

Ce înseamnă să trăieşti din vise, speranţe şi idealuri? înseamnă să vrei ca lumea întreagă şi toţi oamenii să fie buni, deştepţi, cu simţ etic, frumoşi, adică este dorinţa de a investi lumea numai cu trăsături minunate. Este dorinţa de a pune bunătatea pe un piedestal şi de a alunga răul. Este dorinţa de a împărţi lumea în bine şi rău, de a curăţa şi salvgarda binele şi de a distruge răul. Dar se dovedeşte că noţiunile de „bine" şi „rău" sunt generate de trupul şi conştiinţa noastră, mai exact de acel strat al conştiinţei aflat în conexiune cu corpul nostru. Dacă trupului i-e bine acesta este binele, dacă i-e rău este răul.

Dincolo de limitele corpului nu există bine şi rău. Aşadar, filozofia care împarte lume întreagă în bine şi rău este filozofia conştiinţei corporale şi, în primul rând, ea reflectă interesele trupului. Dorinţa de a aplica o asemenea filozofie întregii lumi

este dorinţa celulei de a-şi.impune logica întregului organism, adică este filozofia celulei canceroase.

Prin urmare, vorbind despre bine şi rău trebuie să înţelegem şi să simţim că ele se pot aplica doar stratului superficial al realităţii înconjurătoare. Eu-1 superior al omului se situează în afara limitelor binelui şi răului şi fireşte, Creatorul se află dincolo de hotarele binelui şi răului. De aceea, dacă noi considerăm că Dumnezeu este doar bun, înseamnă că cineva trebuie să fie doar rău şi acest cineva rău nu se supune lui Dumnezeu, ceea ce însemnă că este al doilea Dumnezeu şi ajungem la filozofia indiană în care există Dumnezeu - creator, există Dumnezeu - distrugător ş.a.m.d.

Când încercăm să ne închipuim un Dumnezeu bun, generos, cumsecade îi atribuim Demiurgului trăsături omeneşti. Este dorinţa de a cunoaşte divinul prin omenesc. Dar divinul se cunoaşte prin detaşarea de tot ce este omenesc. întrucât

conştiinţa este legată de trup, iar trupul se delimitează de mediul înconjurător, adică împarte întreaga lume în două părţi, conştiinţa împarte şi ea toată lumea în două. lată - eu şi iată - restul lumii. Conştiinţa divide în permanenţă lumea în dreapta şi stânga, în jos şi sus. Dumnezeu se află dincolo de hotarele binelui şi răului. Dumnezeu este iubirea iar iubirea_e_ste şijţânga şi dreapta, sublim şi josnic, râu şi bine.(De aceea lumea trebuie cunoscută, în primul rând, nu din punctul de vedere al binelui şi răului, ci din punctul de vedere a! iubirii Divinului. Cu atât mai mult cu cât înţelesul de „bine" şi „rău" se schimbă mereu.

Ieri am intrat în apă rece şi am făcut un guturai, apa rece este răul. Astăzi am început să mă călesc şi să mă scald în apă rece, s-a îmbunătăţit sănătatea şi apa rece a devenit binele.

Ieri m-a jignit un om şi eu consider că este un nemernic şi duşmanul meu. Astăzi am înţeles că am meritat-o şi consider că s-a comportat just şi poate fi numit prietenul meu.

Când începem să înţelegem şi să simţim acest lucru, pentru noi nu mai este o enigmă pilda cu Adam şi Eva care au săvârşit, în rai, primul păcat (păcatul originar) ce a slujit drept cauză pentru căderea în păcat ? Gustarea din fructul binelui şi al răului, fructul cunoaşterii. Dacă ar fi să traducem aceasta în limbajul contemporan, lucrurile ar arăta în felul următor: până la dobândirea unui corp şi a unei conştiinţe dezvoltate, omul nu se delimita de lumea înconjurătoare, trăia întâi din iubire şi apoi din conştiinţă. Divinul era pentru el primordial şi apoi urma omenescul. Ulterior, când conştiinţa şi trupul au început să se dezvolte, omul a început să opună eu-1 său lumii, să împartă întreaga lume în bine şi rău, să aşeze conştiinţa mai presus de iubire, adică umanul a început să întunece divinul. Parabola ne-ar aminti parcă, de faptul că purtăm în noi acest păcat originar - a pune conştiinţa mai sus de iubire, a împărţi întreaga lume în bine şi rău, a aşeza omenescul mai presus de divin. Şi în măsura în care avem tot mai mult omenesc, trebuie să depunem eforturi tot mai mari pentra dobândirea în sufletul nostru a divinului.

în ultima vreme simt că viaţa mea este în impas. Ajutaţi-mă, sugeraţi-mi cauza.

Dependenţa dumneavoastră de aptitudini, idealuri şi intelect depăşeşte de trei ori nivelul periculos. Dependenţa de stările superioare ale valorilor spirituale este şi ea prezentă. Nivelul orgoliului este de zece ori mai înalt decât normalul. Cu copiii sunt mari probleme. De aceea orice reuşită este periculoasă acum pentru dumneavoastră, orice îndeplinire a proiectelor şi speranţelor, de asemeni. Natura lucrează, în primul rând. pentru salvarea urmaşilor. Pentru ca pe lume să apară copiii dumneavoastră şi să supravieţuiască, trebuie să acumulaţi iubire în suflet, de câteva ori mai multă ca acum. Pentru aceasta trebuie să fiţi adusă la Cel care generează iubirea, adică la Dumnezeu. Şi pentru o vreme, să fiţi îndepărtată de ceea ce vă „suge" iubirea, adică tot omenescul. Dacă aţi intrat în impas pe partea omenească, adresaţi-vă lui Dumnezeu. Uitaţi pentru o vreme de carieră, proiecte, speranţe şi relaţiile cu ceilalţi oameni. Opriţi nu doar logica şi conştiinţa omenească, dar în măsura posibilităţilor, şi activitatea omenească. Uitaţi de toate şi ocupaţi-vă de dumneavoastră. Cum să lucraţi asupra dumneavoastră este spus în cărţi.

întotdeauna am avut un ten prost. Nu demult am cunoscut un bărbat care mi-a plăcut şi am început să trăiesc cu el. Toată faţa rai s-a umplut de răni. Vă rog, explicaţi-mi care este cauza ?

Tenul femeii este legat de idealuri. Traumatismele feţei sau ale dinţilor, problemele cu părul, toate blochează cramponarea de idealuri. Aveţi o dependenţă crescută faţă de relaţii, idealuri, omul iubit şi când aţi primit „mere fără fiere" dependenţa a crescut brusc.

Prin urmare, e vorba fie vreo îmbolnăvire a bărbatului dumneavoastră şi apoi a dumneavoastră, fie în cazul unui bun echilibru, de o descreştere, prin probleme cosmetice, a orientării spre idealuri, proiecte. De obicei, în astfel de cazuri femeia se irită, se enervează, suferă, începe să umble pe la doctori şi dacă reuşeşte să-şi rezolve problemele dintâi, ulterior, fie că se înrăutăţesc drastic relaţiile cu omul îndrăgit, fie se strică de tot, fie se îmbolnăveşte bărbatul şi apoi femeia.

De aceea este de dorit să vă puneţi toate forţele nu în rezolvarea exterioară a problemelor ci pe modificarea stării interioare pentru a nu muta problema dintr-un loc în altul.

Dumneavoastră aţi scris că de părinţi depind copiii. Cum depind părinţii de copii?

în principiu dependenţa este egală 100 la 100. Diferenţa constă doar în timp. Abaterile părinţilor de până la concepţie şi în timpul sarcinii ca şi după naştere dar în mai mică măsură, influenţează sănătatea şi destinul copiilor. Trec 10-15 ani şi pentru abaterile copiilor încep să răspundă părinţii. Pe cât de greu se transformă copiii în interior, pe atât de greu se însănătoşesc şi-şi rezolvă problemele părinţii şi-n momentele critice pentru copil, se îmbolnăvesc şi mor în primul rând părinţii, ca sursă a unei eronate concepţii despre lume şi a unui caracter rău.

Nu demult am vorbit cu o femeie. Are mari probleme de sănătate. Lucrează asupra sa îndelung şi chinuitor. A citit toate cărţile, a văzut videocasetele. Există rezultate, dar periodic apare ceva nou. „Până când fiica dumneavoastră nu se va schimba profund, vor fi probleme". I-am spus.

— Dar fiicei îi este foarte greu să se schimbe - a spus femeia - când vine la biserică i se face foarte rău, sau pur şi simplu îşi pierde cunoştinţa. Nici nu ştiu ce să fac!

— Cum ce să faceţi? Continuaţi s-o duceţi la biserică, înainte de a merge acolo să ţină post sau să renunţe la mâncare, să-i ierte pe toţi, să încerce să se roage şi pe urmă să meargă la biserică repetând că şi starea proastă, şi leşinul le va primi ca o purificare a sufletului. Energetica bisericii însăşi umileşte omenescul în faţă divinului, îl aşează pe al doilea plan. Cu cât în adâncurile sufletului omenescul stă mai sus de Dumnezeire, şi respectiv, agresivitatea faţă de dragoste este mai mare, cu atât omului îi poate fi în biserică mai rău.

în măsura în care omul este gata să se schimbe şi se ajută pe sine în sensul acesta la exterior şi în interior, frecventarea bisericii poate deveni un confort. Prin sentimentele şi gândurile noastre, în fiecare secundă, sau îi ajutăm pe urmaşii noştri sau îi „înecăm". Dacă în această viaţă resimţim în permanenţă nemulţumirea, dispreţuim şi etichetăm, inhibăm mereu sentimentul iubirii şi prin aceasta mutilăm sufletele copiilor noştri, în viaţa viitoare vom avea un caracter minunat, plin de bunătate dar copiii noştri vor fi sinteza a tot ce am făcut rău în viaţa anterioară. Vor fi suferinţa noastră pe toată viaţa şi vor avea

corpuri şi suflete deformate. Dacă omul este liniştit şi bun la exterior, însemnă că este de asemenea curat lăuntric.

De aceea, oricât de bine şi confortabil v-aţi simţi la exterior, trebuie să continuaţi să lucraţi asupra dumneavoastră, întrucât copiii sunt reflectarea stării dumneavoastră foarte profunde care depăşeşte intervalul unei vieţi.

Am fost cu fiica mea la o întâlnire cu dumneavoastră. Apoi noaptea, ea s-a chinuit foarte tare cu crize de dureri la stomac. Stomacul n-a deranjat-o înainte, niciodată. Şi iată, acum au apărut aceleaşi dureri, premergător venirii plănuite de dumneavoastră în oraşul nostru (am vrut să venim din nou împreună). Acum fiica mea susţine nişte examene, nu şi-a mai propus să vină la conferinţă şi nu a mai avut dureri.

P.S. Am sentimentul că fetiţa va avea probleme cu viitorul. Până la naşterea ei toţi erau împotriva căsătoriei şi a copilului. în ultimii 2-3 ani sub ochii fetiţei se petrec accidente. Cu un an în urmă era cât pe ce să intre într-un accident. Lucrăm asupra noastră dar mă tem să nu întârziem...

Omul evoluează prin relaţii. Suntem legaţi de părinţi şi preluăm caracterul lor, experienţa lor, concepţia lor despre lume. Acest lucru ne ajută să dobândim mai repede ceva în viaţă.

Suntem legaţi de profesorii noştri şi primim de la ei cunoştinţe. Avem un om pe care îl divinizăm şi de la care de asemenea luăm, subconştient, informaţie utilă. Dar în afară de aceste contacte există şi unele neumane. Sunt contactele cu lumea de dincolo de mormânt, cu alte lumi, cu alte planuri şi entităţi.

Prin contactul cu planurile superioare vine un imens şuvoi de informaţie. Ea este percepută ca o senzaţie de fericire, lumină, căldură, bunătate şi generozitate. In măsura în care omul se străduieşte să nu se comporte josnic, să nu jignească şi să nu umilească alţi oameni, să nu reprime sentimentul sublimului din sufletul său, creşte contactul lui cu planurile superioare.

La contactul cu planurile multiple şi de mare anvergură are acces doar omul cu mari rezerve de iubire în suflet. Dacă iubirea este puţină contactul îl va ucide, adică dragostea pentru

Dumnezeu generează iubirea faţă de lume şi oameni. Iubirea naşte spiritualitate.

Spiritualitatea naşte aptitudini şi intelect, adică, mai devreme sau mai târziu, contactul cu planurile superioare conferă posibilităţi foarte mari şi amplifică dimensiunile personalităţii umane. Dar oricât de înalt ar fi nivelul contactului şi nivelul spiritualităţii toate acestea sunt omeneşti şi înseamnă că poate creşte dependenţa, se poate mări agresivitatea şi micşora dragostea din suflet. De aceea are loc o
periodică purificare, adică anularea contactului cu planurile superioare ne determină comportamentul, în viaţa noastră apare dintr-o dată un om al cărui fel este conturat de planurile mărunte, pământeşti. El este gata să trădeze şi să renege tot ce este sacru de dragul banilor. Pentru el este de mii de ori mai important, decât orice convorbire abstractă, ceea ce se poate pipăi şi ţine în mâini.

Dacă nu dispreţuim şi nu judecăm un asemenea om, nu respingem în interiorul nostru iubirea pentru el, vindecarea se produce normal şi putem menţine contactul cu planurile superioare.

Astfel, o femeie superioară, bună şi entuziastă are adesea un soţ ce se dovedeşte a fi un pragmatic cinic, om dur şi fără principii.
Iar dacă ea continuă să-1 iubească, copiii vor fi puri. Dar dacă va începe să se enerveze, şi să-şi dispreţuiască soţul, va renega iubirea şi-i va lipsi de ea pe copiii săi. Iubirea fiind puţină, contactul cu planurile superioare va fi periculos şi copiii vor pierde şi ei. însă rezultatul iubirii şi contactului se va menţine oricum în ei, adică vor avea un nivel mai înalt de posibilităţi, aptitudini şi intelect. Dar fiindcă iubirea şi avântul sufletesc nu sunt resimţite de copiii, ei încep să se orienteze spre ceea ce stăpânesc în mod real. însă orientarea excesivă spre aptitudini şi intelect intensifică puternic trufia şi provoacă o agresivitate de mari dimensiuni faţă de oameni şi lumea înconjurătoare. Acest proces, mai devreme sau mai târziu se opreşte. Acum relativ la problema dumneavoastră. în vieţile anterioare aţi avut un foarte înalt nivel al bunătăţii, spiritualităţii, virtuţii, sentimentelor superioare. Aţi început să depindeţi tot mai mult de acest lucru. Când au început să vă trateze prin soţ şi alţi oameni, în viaţa anterioară, nu aţi trecut proba. în această

viaţă, într-o măsură oarecare la fel. Când copilul are orgoliul mărit, perioada concepţiei sarcinii şi a venirii pe lume trebuie să fie însoţită de înjosire şi lipsa bunăstării omeneşti; dacă părinţii, mai ales mama, trec cu bine prin acest segment de viaţă ei îl ajută pe copil să revină la ordine. Şi forţele principale din educaţie nu trebuie cheltuite pentru dezvoltarea aptitudinilor, pentru o mai bună şcoală şi carieră, ci pentru ştiinţa de a ierta, de a nu gândi urât despre oameni, pentru o mai mare concentrare asupra iubirii decât asupra raţiunii şi conştiinţei.

Orientarea fiicei dumneavoastră către aptitudini şi intelect este de patru ori mai mare decât nivelul de risc. Contactul este dur. Tendinţa de a gândi rău despre oameni şi lumea înconjurătoare este înaltă. Iar când prin gânduri şi cuvinte îi supărăm pe cei din jur, frânarea se produce prin probleme cu stomacul nostru.

în timpul prelegerilor spectatorii intră în contact cu mine. Toată „murdăria" se ridică la suprafaţă. Pe de o parte. Pe de altă parte, eu le indic cum să învingem toate astea. Şi dacă omul s-a lenevit, sau n-a înţeles ceva şi nu s-a putut schimba, agresivitatea rămasă se activează dureros şi îl ajută să se schimbe prin constrângere. Când fetiţa a decis să meargă la conferinţă s-a întâmplat acelaşi .lucru. Când a hotărât să nu meargă, contactul s-a închis şi procesul acumulării a lut-o pe drumul său. Ce se poate face în această situaţie?

Pentru o vreme este mai bine ca fetiţa să uite de licenţă, carieră, de aptitudini. Mai bine o muncă fizică, monotonă, fără nici un gând în minte. Cu cât posibilitatea de a câştiga bani va fi mai mică şi în acelaşi timp cu cât mai grea va fi munca, cu atât mai bine pentru ea. Postul, renunţarea temporară la mâncare, mersul şi rugăciunea, orice muncă micşorând sentimentul propriei importanţe, pot ajuta la schimbarea de sine.

Dar partea cea mai importantă a lucrului cu sine trebuie executată de mamă, adică de dumneavoastră. Trebuie acceptat şi iertat tatăl, soţul, orice bărbat prin care fiind înjosit omenescul, s-a acordat percepţia iubirii de Dumnezeu. Trebuie să treceţi de zeci şi zeci de ori prin situaţia în care au fost înjosite cele mai înalte şi sfinte valori umane şi să repetaţi că iubirea este mai importantă pentru dumneavoastră şi că, de dragul iubirii pentru Dumnezeu, sunteţi gata să renunţaţi la cele mai înalte valori spirituale. Să învăţaţi dumneavoastră înşivă şi să vă

învăţaţi fiica să cedeze, să se supună, să fie de acord cu bărbatul când el nu are dreptate. Acestea creează un bun fond pentru lucrul cu eu-1 propriu. Şi dacă la început efectul lipseşte, nu disperaţi şi continuaţi. Dacă o ameliorare vizibilă s-a produs, nu vă relaxaţi şi nu încetaţi lucrul, mergeţi înainte încetişor şi neîntrerupt, şi, atunci rezultatul va apărea şi nu secvenţial ci pe timp lung.

Cum să înlătur ataşamentele în general?

înainte spuneam: „Anulaţi agresivitatea, supărările, nemulţumirea faţă de alţii". Şi noţiunea de „agresivitatea subconştientă", indică în primul rând, fondul de pretenţii faţă de alţi oameni. Apoi am înţeles că este puţin, că nemulţumirea, supărările faţă de sine, faţă de caracterul, vârsta personală, posibilităţile limitate, reduse, sunt periculoase, pătrund adânc înăuntru, fiindcă faţă de noi suntem deschişi, putând ajunge la foarte mari dimensiuni.

Pe urmă am conştientizat că simpla nemulţumire pentru situaţia în care te găseşti, faţă de soartă, societate, lumea înconjurătoare este mai puţin evidentă decât ura faţă de vecini, dar rezultatele negative sunt considerabil mai semnificative. Am început să le spun pacienţilor:

— La început puteţi să vă amintiţi fiecare situaţie concretă, pe cine şi ce v-a supărat şi să le retrăiţi iertând tot. Apoi ispăşiţi-vă agresivitatea faţă de iubire, apărută în sufletul dumneavoastră în urma supărării pe sine, pe soartă şi prezentă în sufletele altor oameni în urma judecării lor, a pretenţiilor faţă de ei.

Am privit partea de care omul este cel mai tare ataşat şi am propus să se lucreze mai mult în aceea direcţie. Apoi am văzut că în afară de îndepărtarea unui ataşament, gelozia de pildă, ori trufia sau ataşări de idealuri, trebuie anulat fondul general de apartenenţă la omenesc. Şi în acest plan este obligatorie modificarea concepţiei despre lume. Mi-au trebuit câţiva ani pentru a spune într-o frază acel înţeles al lumii pe care l-am primit.

Este periculoasă şi plină de responsabilitate nu doar stăpânirea valorilor spirituale, ci şi a celor materiale. Iar evoluţia nu este un drum larg pe care devii tot mai puternic şi mai apărat, el seamănă mai degrabă cu cărarea unui alpinist, cu cât nivelul tău este mai înalt, cu atât calea pe care urci este

mai riscantă. înainte consideram că stăpânirea valorilor spirituale înseamnă un singur lucru, doar binele. Nicăieri în literatură nu am găsit înţelegerea faptului că până şi valorile spirituale superioare nu pot constitui ţelul unic. Se poate ca despre aceasta să fi vorbit o singură frază din Biblie: „Fericiţi cei săraci cu duhul, căci a lor este împărăţia Cerului". Dacă stăpânirea valorilor spirituale poate fi periculoasă, înseamnă că nu este admis vreodată ca ele să se constituie în ţel superior, înseamnă că sunt secundare şi nu este permis să depinzi de ele. Orice fericire umană este posesiune de valori materiale şi spirituale. De aceea nici nu poate fi ţelul principal ci doar un mijloc, o pârghie pentru amplificarea divinului din sine! Ştiinţa de a primi în orice secundă pierderea fericirii omeneşti aspirând în acel moment spre divin reprezintă posibilitatea unei evoluţii normale.

O parte din fericirea omenească trebuie respinsă. Reiese că omului bogat i se menţine capitalul când oferă sume semnificative pentru acţiuni de binefacere şi înţelege că acumularea financiară nu poate fi scopul principal. Pentru ca un stat să existe, fiecare trebuie să plătească impozite. Şi dacă omul nu vrea s-o facă vine un executor statal şi îi confiscă proprietatea. Noi îi plătim lui Dumnezeu un tribut de iubire. Dacă nu o facem pierdem fericirea omenească. Dacă omul se desparte periodic de tot ceea ce îi este drag trăind mental moartea celor apropiaţi şi propria moarte, este deja gata să-şi jertfească fericirea omenească. Dar numai în cazul în care acceptăm totul ca fiind dat de Dumnezeu şi păstrăm iubirea pentru el.

Dacă schimbarea are loc în perioada în care v-aţi iubit, eu repet : „Doamne, te iubesc mai mult decât pe el, mai mult decât pe copiii mei, mai mult decât tot ceea ce îmi este scump", dacă o facem permanent, putem dărui iubirea omului iubit fără să ne temem pentru el. Independenţa interioară faţă de valorile umane ne conferă şi o protecţie exterioară, fizică. Organismul devine mai rezistent faţă de boli, infecţii, temperaturi şi suprasolicitări fizice. Am vorbit odată cu un om care se ocupa de îmbăierile la copcă.

__Ştii care este regula principală a scăldatului în apă rece? - m-a întrebat el. - Să intri în apă cu bunătate în suflet şi bine dispus. Dacă te temi, sau eşti supărat pe cineva în acel moment sau pur şi simplu te nelinişteşti, poţi să răceşti. De aceea înainte

de a te scălda alungă toate temerile şi supărările, umple-te de bunătate şi apoi sari. Atunci sănătatea ţi se va fortifica!

Mi-am amintit ce mi-a povestit o cunoştinţă:

— Am citit cărţile dumneavoastră, am lucrat asupra mea şi există efecte, dar este foarte greu să lucrez cu eu-1 de bunăvoie.

Există o metodă de însănătoşire - mersul pe cărbuni aprinşi. Am încercat şi ştiţi, cu sănătatea stau mult mai bine.

Pentru că mi-a trezit interesul am rugat-o să-mi povestească despre starea pe care o resimte înainte de a trece peste şanţul de cinci metri, umplut cu cărbuni aprinşi.

— Instructoarea noastră ne-a spus următoarele - a început ea - imaginaţi-vă cea mai mare pierdere din viaţa dumnea voastră şi acceptaţi-o. Apoi adresaţi-vă forţelor superioare şi cereţi-le ajutor. Când am făcut acest lucru - povestea cunoştinţa - mâinile mi-au devenit fierbinţi de parcă ar fi ieşit curent din ele. Am simţit că sunt gata şi am păşit liniştită trecând peste cărbuni.

Am înţeles că aici lucrează acelaşi mecanism. Dacă omul nu poate să-1 ierte pe careva sau nu poate accepta pierderea a ceva scump, corpul lui depinde de mediul înconjurător şi nu suportă modificările bruşte. In măsura în care omul este în stare să se detaşeze de conştiinţă şi de eu-1 lui omenesc, corpul lui este mai puţin supus distrugerii. Vikingii mâncau înainte de luptă bureţi pestriţi (ciuperci otrăvitoare) pentru a se debarasa de conştiinţa propriului eu şi a fi capabili de acte de vitejie. Unii luptători din Orient îndeplineau ritualul propriei morţi şi mergeau la luptă de parcă ar fi murit deja. Frica dispărea, capacităţile se înzeceau. Femeia care nici nu poate ridica cincizeci de kg, văzând cum copilul ei a nimerit sub o maşină ridică un camion de opt tone, eu-1 ei personal dispare în acest moment cu toate probleme sale. Ea trăieşte din dorinţa de a-şi ajuta copilul.

Apropo, am citit pe urmă un articol despre un trib care calcă pe foc. înainte de acest act, indienii, timp de câteva zile îşi creează o anumită stare. Principalul este să elimine contactele sexuale, hrana gustoasă, adică tot ce ne leagă de eu-.1 nostru omenesc. Mi-am amintit cum au arătat la televizor un om îmbrăcat într-o tunică albă. Lua o baghetă în mână, se înclina şi intra într-o anumită stare. După aceasta, la comanda lui i se

turna pe spate un borcan de cinci litri cu acid sulfuric. Tunica se destrăma sfârâind în câteva secunde iar pe spinarea lui nu rămânea nici o arsură.

Am înţeles de unde vin minunile săvârşite de sfinţi şi de ce nu au putut fi ei otrăviţi, de ce ieşeau vii din foc, şi de ce zburau prin aer. Asemenea lucruri făceau şi yoghinii în India. Reiese că nu erau basme ci fapte reale. La o anumită scară a detaşării de eu-1 omenesc se poate nu doar vindeca boala, dar şi învia morţii:

Eu-1 nostru omenesc este multi-stratificat.

Trecerea de la eu-1 trupesc la treptele lui mai înalte şi deschiderea unor largi posibilităţi fără mărirea rezervelor de iubire din suflet dau o creştere considerabilă a propriei importanţe şi ulterior tot mai multe probleme. De aceea indiferent de ineficienta externă, gândul constant către Dumnezeu şi iubirea care nu depinde de nimic, nu numai de eu-1 nostru omenesc dar şi de straturile superioare, de mai mare anvergură, conferă o sănătate reală şi o fericire autentică.

încerc să iert, dar nu reuşesc, ce să fac?

Stăteam odată la baia de abur cu un prieten şi comentam o situaţie ce mi se întâmplase de curând. După cum se întâmplase adesea, fusesem înşelat de un om pe care îl ajutasem. Am încercat să îndepărtez supărările interioare repetând că nu fusese întâmplător, că fusese dat de sus, dar nemulţumirea nu-mi trecea. Iar eu continuam să clocotesc de pretenţii:

— Ascultă - îmi zâmbi prietenul meu- tu îi înveţi pe alţii că nu este permis să judeci dar ce faci în clipa de faţă ?

— Nu judec ci dau pur şi simplu o apreciere logică celor întâmplate.

— Atunci găseşte ceva bun - nu se lăsă prietenul - măcar un element, te va uşura!

Am încercat şi am constatat că dorinţa de a judeca şi de a „scormoni" logic în cele petrecute s-a redus. De aceea voi propune să faceţi următoarele când cineva v-a supărat:

1. încercaţi să-1 aprobaţi pe omul care v-a supărat;
2. Găsiţi-i nişte trăsături pozitive;
3. Străduiţi-vă să vă puneţi în locul lui, adică să vă detaşaţi de eu-1 personal cu supărările şi pretenţiile lui.

Mai departe: în măsura în care toate forţele dumneavoastră se concentrează pe eu-1 omenesc, supărarea va fi mai grea, amplă şi profundă. Cu cât veţi lucra pentru detaşarea de sentimentul propriei importanţe, cedând şi aprobând alţi oameni, neimpunându-le voinţa dumneavoastră, repetând periodic că peste tot şi în toate vedeţi şi simţiţi voinţa divină, cu atât veţi corecta treptat situaţia.

Principalul - să nu tăinuiţi supărarea adânc în primele câteva ore. Aici este important să nu reflectaţi, să nu evaluaţi situaţia. Omul nu are nici o vină, este dat de Dumnezeu, nu este întâmplător. Mai departe: pe cât veţi depinde mai tare de toate valorile omeneşti: pe atât vă va fi mai greu să suportaţi supărarea. De aceea trebuie lucrat mereu asupra eu-lui pentru micşorarea dependenţei. Dacă veţi începe să vă antrenaţi în permanenţă atunci veţi avea parte de reuşite la competiţiile numite„supărarea grea".

încă un fapt.

M-am dus odată la magazinul universal după cumpărături. Era la ora deschiderii şi la intrare stătea o mulţime de oameni. Uşa s-a deschis şi toţi au luat-o înainte. în acel moment cineva m-a călcat tare pe călcâi. M-am întors. Un bărbat nu prea înalt s-a uitat cu indiferenţă la mine şi a păşit liniştit mai departe.

„Fir-ar să fie - m-am gândit - m-a călcat pe picioare şi nici măcar nu s-a scuzat - m-am supărat de două ori". Apoi mi-am luat seama: „Doamne, dar ce fac?" Şi iată că mă plimb prin magazin, adun pachetele, trec de la un raion la altul şi încerc să-1 iert pe omul respectiv. Mă rog şi mă căiesc. Rog să plece supărarea din sufletul meu, repet că nu ţin supărarea pe el, repet că el nu avea nici o vină. Dar supărarea nu trece. Ştiu că este important să nu emit pretenţii, ulterior va fi mai uşor de iertat. Ce să le spun pacienţilor dacă într-un moment critic nu pot eu însumi să mă pun în ordine? Important aici este să nu te opreşti şi să continui încercările. încăpăţânarea nu-mi lipseşte. Pot să fac 10 încercări, 20, 100, 1000 - până rezolv problema. Nu este o încăpăţânare stupidă. Dacă se fac zeci de încercări şi fără rezultat încep să diversific, să caut alte căi. De ce m-a atins această situaţie atât de tare? în mintea mea nu era decât o variantă: adică se deschide uşa, toţi intră liniştiţi fără a se incomoda unul pe altul. întrucât toată energia era îndreptată spre acest model nu am avut forţă. Iar supărarea a apărut

pentru a proteja modelul vechi şi a nu accepta modelul nou. înseamnă că dacă aş fi avut în cap 5-7 variante de posibile modificări ale situaţiei aş fi reacţionat altfel la varianta neplăcută pentru mine. Mi-a fost mai uşor dar în adâncul sufletului mi-a mai rămas un ghimpe. „Dacă acel om nu are nici o vină - înseamnă că pricina celor întâmplate nu se află în el, ci în mine. înseamnă că eu sunt cel vinovat de faptul că a fost pus să mă umilească. Prin urmare trebuie să-i cer iertare pentru asta".„Omule - am gândit eu strângând din dinţi -iartă-mă că te-am provocat să te comporţi aşa".

Ciudat, supărarea s-a volatilizat imediat. Acum acest lucru a ajuns la mine un automatism. Dacă mă împinge cineva cu brutalitate sau mă calcă pe picior, imediat îi cer în gând iertare pentru asta. Poţi cere iertare până şi de la cel care te va ucide pentru că l-ai provocat interior la un gest pentru care pe urmă va plăti.

în principiu supărarea noastră pe un alt om este un linşaj. Dacă el într-adevăr a săvârşit o crimă împotriva iubirii şi a încălcat legile superioare supărându-ne, să ne amestecăm în treaba aceasta cu supărările noastre nu va fi decât spre propria pagubă.

Nu de mult, la o consultaţie, mi s-a povestit următorul caz.

— Cu câţiva ani în urmă am văzut cum o persoană îşi încuraja micul fiu să arunce cu pietre în cei care l-au supărat. Alături se afla o altă femeie.

— Ce faceţi cu el ? - a întrebat ea.- îi veţi stâlci caracterul. De acum se va răzbuna pentru cea mai mică supărare.

— Nu vă băgaţi unde nu e treaba dumneavoastră, - i-a tăiat-o mama - îl învăţ să se apere.

— Acum învăţaţi-l să ierte - spunea femeia. - Când va creşte va învăţa repede să se apere. Dar mama nu a putut fi convinsă, şi a continuat propria politică.

— Ştiţi, au trecut doi ani de când am văzut această scenă. Cu un an în urmă mama copilului a murit de cancer la stomac.

Când încercam să „împingem" sub justiţia noastră logică, omenească, întreaga lume înconjurătoare, se termină mereu tragic. Oameni cu vedere largă au înţeles întotdeauna că logica omenească este necesară şi dreptatea de asemeni. Dar ele trebuie să aibă limitele lor.

îmi amintesc, mi s-a povestit de mult o istorie despre un ne°ustor. Venea la ţară şi vindea mărfuri. Câteodată dădea şi pe datorie. Şi iată că îl cheamă pe omul căruia data trecută îi dăduse o marfă pe cuvânt de onoare iar acela îi promite şi se jură că data viitoare îi va da banii. Vine din nou neguţătorul în sat şi îl cheamă din nou pe om.

__Vezi am pus o cruciuliţă, îi explică negustorul. Eu nu uit datoriile, pe aceasta să nu contezi!

Omul iar se jură şi promite să-i dea banii. Vine a treia oară negustorul şi se repetă aceeaşi scenă.

— Ştii, îi spune neguţătorul, data viitoare nu mai trimit după tine. să vii singur. Şi dacă nu-mi dai banii o să tai cruciuliţa. N-o să-ţi mai iau datoria...Ti-o va lua Dumnezeu. Iar Dumnezeu ia mai mult decât omul.

Din toate cele de mai sus se trage concluzia : o supărare grea care nu trece este deja boală şi destul de gravă. Indică un neajuns foarte serios din organism. Când o astfel de boală evoluează primim inevitabil medicamente pe care le numim „neplăcere", „nenorocire", „boală" sau „moarte".

Pictor, membru al Uniunii Artiştilor Plastici, bolnav din copilărie de o eczemă cu mâncărimi. Poate restaura şi picta icoane? Este adevărat că gândacii apar din cauza gândurilor rele şi certurilor mărunte din familie?

Soţul dumneavoastră are un nivel interior al spiritualităţii foarte ridicat şi contactul cu nivelurile superioare şi planurile nepământene fac din el un pictor talentat. Dar la el nu s-a format mecanismul de contracarare a cramponării de valorile spirituale superioare. De aceea este prezentă tendinţa de a trăi în permanenţă din idealuri. Acest lucru generează un fond adânc de nemulţumire faţă de lumea înconjurătoare ce nu corespunde acelei lumi mirifice la care sufletul lui are acces. Agresivitatea apărută ca răspuns se frânează prin eczemă. Eczema înjoseşte idealurile. Dacă nu ar fi ea, cramponarea de idealuri ar ajunge la aproape 1000 unităţi. Aşa însă nu depă-şeşte 20-30, adică eczema îi permite soţului dumneavoastră să fie în contact cu planurile superioare şi să-şi extragă de acolo inspiraţia fără urmări periculoase. Prin urmare icoanele lui sunt curate. Să zugrăvească şi să restaureze icoane este permis şi chiar folositor. în ce priveşte gândacii. Insectele domestice se

înmulţesc mai activ când energia locuitorilor dintr-o casă nu este prea bună, Gândacii apar în genere când se actualizează tema relaţiilor, a geloziei, la fel şi ploşniţele.

Furnicile şi ţânţarii - când este prezentă trufia.

Mi-a povestit o femeie cum avea în apartament foarte multe furnici.

— Mi-aţi spus că am trufie, am început să lucrez asupra mea. Şi închipuiţi-vă furnicile au dispărut. A trecut un timp, mi-am ieşit din fire şi iar au apărut.

Nu chiar de mult am păţit o istorie hazlie. Mi-au venit nişte musafiri din America, doi tineri, rumeni, bine făcuţi, plesnind de sănătate. I-am invitat la casa de la ţară.

Sunt ţânţari acolo? - s-a interesat cu grijă unul din musafiri.

__Prăpăd - i-am răspuns eu cu sânge rece.

__Ce vorbeşti? Nu, nu mergem, aşa o să fie un chin, nu odihnă.

— în primul rând că am glumit - i-am spus - practic nu există ţânţari acolo (am minţit, erau o mulţime).

în al doilea rând, copii, m-aţi întrebat de curând cum se poate îndrepta destinul pentru că amândoi nu staţi prea bine la acest capitol. în afară de asta v-am spus că aveţi un orgoliu mărit iar pentru oamenii de afaceri este periculos. Iată vă spun un mijloc dintre cele mai bune pentru corectarea sorţii, însănătoşirea se realizează prin ţânţari. Ce este înţepătura de ţânţar? o mică neplăcere pe partea sortii. Dacă renunţaţi să detestaţi ţânţarii, nu vă iritaţi, nu vă temeţi şi rămâneţi buni. aderenţa faţă de soartă se micşorează. Mai departe, când ţânţarul vă înţeapă este o umilinţă pentru dumneavoastră. El este de mii de ori mai mic decât dumneavoastră şi reuşeşte să vă înţepe simţitor. Din nou, dacă nu vă enervaţi trufia descreşte. Aşa că, băieţi, iar n-aveţi noroc în viaţă. La ţară ţânţarii sunt puţini şi n-o să reuşiţi să vă daţi pe brazdă cum trebuie.

Ne-am dus la ţară. Am intrat în casă. Am pus masa. După câteva ore, mai spre seară am ieşit pe prispă. Aerul zumzăia de ţânţari. Dacă înainte ţânţarii se apropiau şi zburau un timp în rotocoale alegând locul, acum traiectoria lor era în linie dreaptă. Veneau şi din zbor, se înfigeau prin trening în piele. Am umblat câteva minute de colo-colo plesnind insectele dar n-am rezistat

la zeci şi zeci de alte înţepături şi m-am băgat la loc în casă. M-am uitat la băieţii care stăteau la masă şi m-am gândit.

— De plictisit nu o să aveţi timp să vă plictisiţi!

Am stat la ţară două zile. Musafirii nu prea atrăgeau atenţia ţânţarilor. Lucrul cel mai interesant e că am văzut că într-adevăr pe ei ţânţarii nu-i înţepau. M-a impresionat atât de tare chestia asta că am început şi eu să lucrez asupra mea şi să-mi schimb atitudinea faţă de ţânţari.

Am observat că înainte, dacă zbura un ţânţar noaptea prin apartament, mă alegea tocmai pe mine. Şi zumzăia fix deasupra urechii. Câte 2-3 ore din noapte nu le dormeam. Stăteam întins, aşteptând cu o bucurie răutăcioasă să se aşeze pe faţa mea. Apoi mă plesneam în viteză peste faţă sau corp şi bineînţeles ţânţarul zbura. Dar după 2-3 ore, în medie totuşi îl omoram. Şi după aceea adormeam liniştit, e adevărat, dacă nu apărea altul. '■

Aşadar, după acea întâmplare am început să dorm liniştit. De îndată ce am înţeles că ţânţarii pot într-adevăr să te ajute la ameliorarea destinului şi micşorarea trufiei, nu i-am mai băgat în seamă. Dar să lăsăm ţânţarii, să ne întoarcem la tablouri.

Am constatat adesea un detaliu interesant. Omul are o înaltă agresivitate subconştientă şi un biocâmp nu prea grozav. După logica lucrurilor, toată această „murdărie" ar trebui s-o pună în tabloul său. Dar iată că pictorul se aşează în faţa şevaletului şi toată „murdăria" se adună într-un ghem şi se dă de-o parte, iar câmpul începe să lumineze frumos, adică el intră într-o stare din care priveşte asupra lumii cu totul altfel. Şi tabloul lui este absolut curat. Dar pentru aceasta trebuie să se detaşeze interior de toate. Dacă însă omul creează şi continuă să-şi ţină în minte şi în suflet toate problemele, neliniştile, temerile, regretele, tabloul lui poate să-i dăuneze celui ce-1 va agăţa pe perete.

Nu de mult, un om de afaceri m-a invitat la el în vizită. Stăteam în sufrageria lui şi beam ceai.

— N-ai putea să-mi explici şi mie un lucru: uită-te la lustră. La unul din braţe tot timpul se arde becul. Am verificat dulia, este normală. Cel mai interesant este că am rotit lampa şi iar s-

a ars becul dar în aceeaşi zonă a tavanului. E clar că ceva are legătură cu energetica locului dar nu înţeleg care-i cauza.

— Cauza este tabloul - i-am răspuns - vezi: tabloul se află în apropierea acestui loc. Reprezintă un copac solitar cu frunzele căzute şi un peisaj mohorât. In tablou a fost pus un puternic program de autodistrugere care se răspândeşte în tot apartamentul şi pe obiectele din apropiere.

De aceea becul se arde mai des. Pictorul a avut o foarte puternică ataşare de idealuri şi dorinţa de a muri când idealurile se năruiau, nemulţumirea faţă de situaţie şi soartă. Toate acestea Ie-a transmis tabloului său.

— Apropo, - m-am adresat eu primitoarei gazde: acum ai probleme în afaceri şi asta - i-am arătat tabloul - este una din cauze.

— Bine, dar cum să aflu ce trebuie să pun pe perete, ce să pun în colţuri? m-a întrebat uimit interlocutorul meu.

— Crezi că degeaba, în Occident, munca unui bun designer costă atât de mulţi bani? Un bun designer este în primul rând acela care vede nu cu ochii, ci cu sentimentele! Nu ai un bun decorator, încredinţează-i soţiei amplasarea mobilei şi a tablourilor. Bărbaţii se sprijină mai mult pe logică, femeile aleg intuitiv.

— Să lăsăm, continuă cunoscutul - în spatele tău sunt atârnate trei icoane: Iisus Hristos, Sfântul Mucenic şi Fecioara Măria. Spune-mi ceva despre ele.

— „Mucenicul" are un dispreţ faţă de sine din cauza neplă cerilor legate de soartă şi în plus o dorinţă puternică de a nu mai trăi. Agresivitatea subconştientă 220 unităţi. Aşa că nu e un mucenic ci pur şi simplu un om care se chinuieşte. Probabil că pictorul s-a desenat pe sine, nu pe sfânt.

— Ei bine, dar „Fecioara Măria"?, întreabă uimit interlo cutorul.

— O îngrozitoare gelozie, aderenţă faţă de relaţii şi idealuri.

— Atunci cum rămâne cu „Hristos" ?

— Aici sunt ambiţii enorme, ură şi dispreţ faţă de oameni.

Prietenul stătea în fotoliu şi mă privirea tăcut.

— Aceste icoane au fost pictate cu 250 de ani înainte, vrei să spui că atunci, pictorul ar fi putut să le zugrăvească în acest fel?

Am dat din umeri: „Nu vreau să spun nimic. Am primit informaţia şi ţi-am transmis-o. Asta-i tot".

„O vreme am stat. Dintr-o dată interlocutorul meu mă întreabă.

— Mi-a venit un gând: „Nu de mult am dat icoanele la restaurat. Ar fi putut toate aceste programe să le încarce restauratorul însuşi? "

— Şi încă cum - i-am răspuns eu.

— Ai putea să vezi asta de la distanţă şi în trecut?

— Desigur. Spune-mi numele.

Prietenul mi-a spus numele, eu m-am uitat la acel om şi totul s-a clarificat.

__Ştiiţ icoanele au fost curate până atunci. Pur şi simplu restauratorului, când a început să lucreze cu ele, nu i s-a aprins scânteia iubirii în suflet. în starea în care se afla, a început să restaureze, dar orice tablou, mai ales o icoană funcţionează ca o lentilă ce măreşte starea de spirit a pictorului. Aşa că este mai bine să nu ai pe pereţi nici o pictură decât o pictură proastă.

înainte nu înţelegeam de ce opera autentică se vinde la un preţ enorm iar o copie excelentă mai nimic în comparaţie cu originalul. Am priceput de curând - forma este aceeaşi, conţinutul diferit. De regulă, creaţia autentică poartă un volum de informaţie extrem de bogat din planul subtil. în original, tabloul însuşi este un mijloc de a transmite starea în care se găsea pictorul. în copie însă, tabloul este de obicei un scop, de aceea interioritatea se stinge. în toate şcolile de pictură, institutele şi academiile plasticianul este învăţat nu cum să-şi dobândească o stare proprie creaţiei ci cum să-şi exprime propria stare.

însă problema constă în aceea că forma este determinată de conţinut şi fiecare nouă stare necesită forme noi prin care să se realizeze. De aceea, adesea, institutele de artă dau un puternic impuls creaţiei învăţăceilor la început, după care încep involuntar să stingă acest impuls. Nu degeaba 80% din geniile în pictură, nu au avut licenţe în arte. Dacă omul, în primul rând, învaţă şi tinde să atingă starea în care sufletul trăieşte în permanenţă prin divin, atunci respectiva stare ce se numeşte „talent" sau „genialitate", mai devreme sau mai târziu se va fructifica. Este o problemă secundară dacă omul va deveni pictor sau politician, om de afaceri sau muzician.

Cum se poate purifica energetica unei incinte ?

în primul rând, ea nu trebuie impurificată. Dacă aveţi o mare supărare sau tristeţe încercaţi să nu aduceţi aceste sentimente acasă. Ieşiţi în stradă (cu deosebire în locuri înverzite) şi plimbaţi-vă. Nu faceţi din casa dumneavoastră o groapă de gunoi energetică.

Am avut ocazia să văd o dată în Spania chilia unui călugăr, în această chilie era un compartiment mic din lemn în care călugărul se ruga. De ce? Pentru că cel mai bine te rogi când te-

ai detaşat de orice mai ales de temeri, supărări şi regrete, inclusiv de resturile care plutesc în spaţiul încăperii.

Dacă locuiţi de câţiva ani şi aţi saturat spaţiul cu regrete, supărări şi spaime, amintiţi-vă momentele în care v-aţi certat şi supărat, aşezaţi-vă în acel loc, iertaţi, anulaţi agresivitatea faţă de iubire, rugaţi-vă. Trăiţi sentimentul că v-aţi eliberat de toate şi iubirea dumneavoastră nu mai este stăpânită de nimic, luaţi în mâini un pahar cu apă şi începeţi să vă rugaţi. Stropiţi apoi cu această apă toate încăperile şi va fi mai bine. De curând m-a sunat din altă ţară o cunoştinţă.

— Vreau să vă invit în apartamentul meu. N-aţi putea să vizualizaţi energetica lui?

— Spuneţi-mi numărul apartamentului pentru a putea lua mai uşor informaţia i-am spus eu.

Mi 1-a spus şi am început să privesc.,

în apartament era un puternic program de autodistrugere aparţinând unui bărbat. Probabil că până atunci locuise acolo un bărbat care în interiorul său nu vroia să trăiască.

__ Până la mine apartamentul a fost închiriat de un narcoman - mi-a spus ea. Iar înainte de el a locuit un om care a murit. Dar, întrucât programul este masculin, are vreo influenţă asupra mea? - a întrebat femeia.

__Nu. acest program nu vă influenţează, dar arhitectul care a construit casa era puternic ataşat de idealuri, aşa că, în timp, poate apărea un program feminin al lipsei dorinţei de a trăi din cauza falimentului idealurilor.

— Bine, şi cum să mă apăr de acest program? - m-a întrebat ea cu o voce confuză.

— Citiţi cu atenţie Biblia şi încercaţi să resimţiţi ceea ce a simţit Iisus Hristos. El a fost înjosit şi în privinţa relaţiilor şi a aptitudinilor, şi a sorţii, şi a idealurilor. îl ucideau şi totuşi a continuat să-i iubească pe acei oameni. Dacă reuşiţi să percepeţi starea lui, în care a încetat să mai depindă de tot ce era omenesc, atunci puteţi să nu vă mai alarmaţi în mod esenţial.

In primăvara aceasta peste copilul meu a căzut un sloi de gheaţă de pe acoperiş. Câtă vină am eu în cele întâmplate? Copilului i se agravează scolioza. Eu însămi am pielonegrită iar soţul are probleme cu coloana vertebrală.

Soţul dumneavoastră este mai mult sau mai puţin un om armonios şi bun la suflet. Dar are supărări interioare pe el şi pe dumneavoastră. De aceea agresivitatea dumneavoastră trece prin scutul lui de apărare şi cauzează dureri vertebrale. Cu dumneavoastră însă lucrurile nu stau bine. Preaslăvirea interioară a omului iubit, ataşarea de valorile spirituale superioare, de idealuri, ca şi de aptitudini şi intelect sunt prezente. Nivelul orgoliului este de vreo 20 de ori mai sus de normă, agresivitatea subconştientă în raport cu bărbaţii 280 unităţi. Toate acestea au fost transferate asupra fiului şi nepoţilor. în câmpul fiului apare o posibilă moarte a doi copii. în acest caz pot muri sau se pot îmbolnăvi grav copiii lui sau poate fi steril el însuşi. Cu atât mai mult cu cât o foarte puternică aderenţă la idealuri îi închide viitorul cu 300-700 %, adică inacceptarea lăuntrică a înjosirii omenescului, la dumneavoastră şi la soţ, înjosirea morală a simţului etic, idealurilor, la copil se transformă în incapacitatea de a privi destabilizarea lor. întrucât purificarea prin oameni are puţine şanse să fie admisă de el, a început o purificare directă prin neplăceri ce pot deveni nenorociri şi boli. Aşa încât aveţi mult de lucrat. Şi orice probleme cu rinichii, ţin de trufie, de dorinţa de a impune propria voinţă celorlalţi, de aprecierea severă a oamenilor şi situaţiilor.

Am mari probleme cu fiul. Diagnosticul medicilor: sindrom spastic, chist al lobului temporal drept. Sfaturile dumneavoastră. La ambii părinţi, mai ales la tată, au existat izbucniri ale urii interioare faţă de oameni, când le-au fost înjosite idealurile. La fiu predispoziţia respectivă este de cinci ori mai mare. De aici şi starea lui. Trebuie să lucreze asupra lor, ambii părinţi.

Nu mă consider nefericită dar în căsnicie nu am noroc. De primul soţ am divorţat pentru că bea mult cu prietenii. Al doilea soţ s-a intoxicat cu băuturi spirtoase în lipsa mea.

De al treilea soţ m-am despărţit fără să înţeleg motivul esenţial, şi lui îi plăcea să bea dar nu ne-am despărţit din această cauză. Nu-mi plac alcoolicii dar în viaţa mea sunt mereu prezenţi bărbaţi cărora le plac spirtoasele. Lămuriţi-mă de ce este legat acest lucru.

Agresivitatea dumneavoastră subconştientă în raport cu bărbaţii este de 400 unităţi. în medie, pentru un bărbat este mortal nivelul de 200-220. De aceea bărbatul este atras de

băutură, pentru a se apăra. Sau relaţiile trebuie să se rupă. Dacă omul, să zicem şi-a omorât soţia din gelozie, câteva vieţi la rând i se vor da femei care fac tot ce se poate imagina şi nu se poate imagina în planul înşelării. Cu cât legile superioare au fost încălcate la scară mai mare cu atât purificarea se dă la scară mai mare. Şi acest lucru nu se poate ascunde nicăieri. Sau el primeşte să fie înşelat iubindu-şi soţia, sau se îmbolnăveşte şi moare. în viaţa anterioară i-aţi dispreţuit pe beţivi şi acest lucru a dăunat sufletului dumneavoastră. în această viaţă vi s-a oferit posibilitatea de a vă purifica, de a învăţa să iubiţi omul cu toate neajunsurile lui. Aţi continuat să vă susţineţi schema mentală rigidă care vă desena tipul de soţ ce vă trebuie şi să vă reprimaţi prin ea sentimentele. In felul acesta aţi înrăutăţit doar situaţia. Până când nu-1 veţi accepta lăuntric şi nu-1 veţi ierta pe omul iubit care bea, ar fi greu să contaţi pe o viaţă de cuplu.

1. Fiica este căsătorită de şapte ani, n-are copii. Şi-a făcut analize, totul este în regulă.
2. Soţul este alcoolic, se îndreaptă spre moarte, dar este un om foarte bun. Ce să fac?

Fondul pretenţiilor dumneavoastră faţă de soţ se află foarte adânc. în vieţile anterioare v-aţi divinizat soţul. V-aţi pătruns în asemenea măsură de acest lucru, aţi început să depindeţi atât de mult de valorile spirituale încât fondul unor pretenţii constante faţă de soţ s-a constituit încă din viaţa anterioară.

în viaţa aceasta aţi avut de câteva ori izbucniri de nemulţumiri interioare. Mai ales până la concepţie şi în timpul sarcinii cu fiica. Tendinţa a luat-o nu spre ameliorare ci spre aprobare. în biocâmpul fiicei se află sufletele a patru copii cu slabe şanse de supravieţuire. Agresivitatea ei subconştientă în raport cu bărbaţii e aproape 400 unităţi, disponibilitatea de a primi înjosirea aspectelor spirituale superioare este practic nulă. Situaţia este atât de proastă, încât ivirea pe lume a copiilor este blocată nu la nivel fizic ci la nivelul biocâmpului. Dacă soţul dumneavoastră ar fi avut un caracter mai rău v-ar fi fost mai uşor să lucraţi asupra dumneavoastră. Primul lucru pe care trebuie să-1 faceţi este să-l eliberaţi interior pe sot străduiţi-vă să vă gândiţi mai puţin la el. Prelucraţi de zeci de ori, fel de fel de scenarii de despărţire şi priviţi această stare de lucruri ca pe un dar al lui Dumnezeu. învăţaţi să vă desprindeţi de tot ce vă

este drag. încercaţi să fiţi pentru un timp singură, departe de rude. duceţi-vă la mănăstire, de exemplu, şi lucraţi asupra dumneavoastră în tot acest interval. înainte exista o bună tradiţie: lângă mănăstiri erau case de găzduire şi omul putea să vină şi să se scufunde în atmosfera detaşării. Lucrând asupra dumneavoastră puteţi să vă ajutaţi şi soţul şi fiica, deşi fiica are un caracter sever şi lucrul cu sine însăşi îi este necesar şi ei ca şi rugăciunea pentru copii.

Am trei copii, toţi au tulburări nervoase. Sunt disperată. Sfătuiţi-mă cum pot să influenţez situaţia?

Probabil că aţi citit cărţile mele.
Agresivitatea subconştientă faţă de bărbaţi este minimă şi caracterul dumneavoastră destul de blând dar agresivitatea în relaţiile cu dumneavoastră este foarte mare. V-aţi reprimat sentimentul de iubire din suflet când aţi fost tratată prin înjosirea relaţiilor, idealurilor şi iubirii omeneşti. înăuntrul dumneavoastră sunteţi un om foarte gelos. Dar această gelozie se manifestă la dumneavoastră ca un refuz al vieţii, al iubirii, când sunteţi tratată prin înşelare, ceartă, supărare. De aşa ceva aţi avut parte mult în perioada de dinaintea concepţii şi sarcinii, de aceea programul negativ este foarte puternic în copii. Acest lucru provoacă tulburarea nervoasă.

1. Se întâmplă aşa că viaţa mea este construită nu de mine ci de alţii, parcă aş fi oarbă, condusă de cineva. Ce este aceasta?
2. Ce înseamnă creşterea părului pe faţă la femei?

Voinţa şi dorinţele noastre se leagă, în cazul unui sentiment crescut al propriei importanţe, când uităm că noi suntem pe planul al doilea. Şi în acelaşi plan sunt gândurile noastre, sentimentele şi dorinţele. Cu cât mă concentrez mai mult asupra mea şi-mi aşez eu-1 în centrul a toate, cu atât i se permite eu-lui meu să evolueze mai puţin.

Părul de pe faţă apare, de obicei, la femeile dure şi autoritare, corespunzător unei agresivităţi crescute în raport cu bărbaţii, încercaţi să vă simţiţi delicată şi lipsită de apărare, vulnerabilă în toate. Iubiţi, iertaţi, supuneţi-vă, cedaţi, fiţi de acord în toate şi totul va fi bine. E vorba în mod special de duritate lăuntrică şi inflexibilitate.

Cum putem vorbi de pocăinţă, confesiune, dacă nu trebuie să regreţi trecutul, ci să-1 accepţi în totalitate?

Dacă eu mă adresez Creatorului şi-i cer iertare pentru faptul că nu m-am purtat corect atunci acest lucru reprezintă purificarea mea în faţa Judecătorului Suprem. Dacă însă eu mă detest şi sufăr pentru ceea ce am făcut, acest lucru echivalează cu o auto-judecată, iar pentru aceasta omul se pedepseşte. Sensul pocăinţei nu constă în a te detesta, ci în faptul că trebuie să te schimbi în aşa fel încât să nu mai comiţi crime împotriva iubirii.

O parte din cler consideră învăţătura dumneavoastră diavolism. Sunt multe contradicţii cu creştinismul: karma şi vieţile trecute; sfaturile de a nu lupta pentru idealurile creştine, anularea pretenţiilor faţă de sine (absenţa căinţei), programul de autodistrugere şi altele. Veţi dezminţi unele din aceste acuzaţii?

Hinduismul, budismul şi iudaismul sunt şi ele în contradicţie cu creştinismul, fiindcă şi în ele se regăseşte noţiunea de „reîncarnare". Dar nu m-aş încumeta să le numesc erezii, cu atât mai mult cu cât ele au apărut înaintea creştinismului. Ceea ce propovăduia Hristos venea în contradicţie cu canoanele religioase ale timpului, din acest motiv El a şi fost răstignit.

Eu sunt savant-psiholog, lucrez cu structurile subtile ale biocâmpului uman şi cercetez faptele, generalizându-le. în urma cercetărilor am ajuns la aceleaşi adevăruri şi la aceeaşi înţelegere a lumii, care sunt prezente în religiile lumii. De-oarece sunt savant şi trag concluzii din fapte concrete, în cercetările mele sunt multe tangenţe cu oricare din religiile lumii dar şi multe deosebiri. Când ştiinţa începe să depindă de o ideologie oarecare, fie ea comunistă sau religioasă, acest lucru se termină lamentabil.

Să ne amintim de genetica sovietică, de Galilei şi Giordano Bruno. In prezent în lume coexistă în mod fericit mii de metode şi tehnici de vindecare a omului: chirurgicale, medicamentoase şi bioenergetice. Se recurge la vrăjitorie, magie, la diferite talismane, la tehnici de influenţare psihică şi psihologică asupra sufletului şi corpului uman. Şi cu fiecare an influenţa aceasta devine tot mai profundă şi de proporţii tot mai mari.

Din punctul meu de vedere, în multe cazuri, odată cu trecerea timpului aceste influenţe ar putea avea consecinţe nocive.

Analizând sute de astfel de metode am ajuns la concluzia că acestea sunt lipsite de perspectivă. Eu m-am străduit să creez o metodă de vindecare a omului prin acumularea de iubire pentru Dumnezeu, prin amplificarea bunătăţii din suflet. Nici prin cap nu-mi trece de ce unii considera toate acestea diavolism. Cu atât mai mult cu cât celor ce mi-au citit cărţile li se schimbă caracterul, devin mai buni, relaţiile în familii se îmbunătăţesc şi copiii se însănătoşesc.

Eu am lucrat la câteva firme şi mi s-a creat impresia că sunt „geniul rău" al acestora, fiindcă în scurt timp firmele îşi încetau activitatea sau aveau probleme financiare. N-am
mai putut „învinge" ultima firmă aşa că am început să am neplăceri. Mi se propune acum un post la o firmă şi mai mare. Explicaţi-mi, vă rog, de ce mi se întâmplă toate acestea?

La dumneavoastră fondul interior al bunătăţii şi iubirii acumulat în vieţile trecute este foarte mare şi treptat volumul posibilităţilor a ajuns destul de mare, adică dumneavoastră influenţaţi - în planul subtil - mai puternic asupra situaţiei create decât alţi oameni. Această creare a bunăstării umane, care a început într-o viaţă anterioară a ajuns în prezent la o stabilitate şi a început să vă orienteze înspre eu-1 uman şi să pună în umbră Divinul din sufletul dumneavoastră. Dacă mulţi sunt aidoma unor dealuri în creştere, dumneavoastră semănaţi cu un munte care se năruie. Sunteţi un om echilibrat, posibilităţile sunt mari. însă orientarea e greşită. Dumneavoastră transmiteţi această energie firmelor la care sunteţi angajat şi ele încep să dea faliment. într-una din firme directoarea s-a dovedit a fi lăuntric mult mai armonioasă decât dumneavoastră, de aceea v-aţi lovit ca de un perete. Aşadar la dumneavoastră problema neplăcerilor şi a bolilor este o prolemă legată de timp. Ar trebui să începeţi lucrul asupra dumneavoastră chiar acum.

O cunoştinţă de-a mea, în vârstă de şaizeci de ani şi fără familie, se află acum la tratament, la secţia de oncologie. S-a străduit toată viaţa să trăiască fără a judeca pe nimeni,

Dacă timpul se opreşte, comparaţia este imposibilă. Trebuie să simţim că viitorul îşi are începutul în prezent; aşa cum sun-

tem în prezent, aşa ne va fi şi viitorul. Deci, dacă vrem să obţinem ceva în viitor, atunci trebuie să ne transformăm pe noi înşine în prezent.

Soţul meu e alcoolic, nu mai are chef de viaţă. Citind cărţile dumneavoastră, o săptămână a fost fericit, după care s-a întors la vechea stare. De ce?

Oricum, în planul subtil, situaţia lui este de două ori mai bună decât era înainte. Nivelul agresivităţii subconştiente s-a micşorat de 1,5 ori. De asemenea, i s-a micşorat şi orgoliul. Dacă va dori să lucreze asupra eu-lui său, îi va fi deja mai uşor să scape.

Când oamenii pleacă după consultaţie, eu le spun :

— Aveţi acum un biocâmp curat, dar asta e doar la suprafaţă, e ceva instabil. Schimbările cât de cât stabile încep peste 2-3 luni.

Unora le spun :

— Veţi avea rezultate concludente aproximativ peste jumătate de an de lucru asupra eu-lui propriu. Informaţia pe care eu v-o dau ajută la vindecare, dar principala posibilitate se ascunde în omul însuşi.

Cu jumătate de an în urmă am discutat cu o doamnă. Fiul ei consuma droguri puternice iar situaţia se agrava tot mai mult. Am vorbit cu ea şi i-am explicat care e cauza. înţelegea cu greu ce-i spuneam. Luându-mi rămas-bun i-am spus:

Ar trebui să ne întâlnim peste o săptămână: trebuie să văd dinamica schimbării biocâmpurilor. Programaţi-vă să lucraţi intens vreo trei luni.

La următoarea audienţă doamna n-a venit. A decis, probabil, că e de ajuns. Câteva luni fiul ei n-a consumat nici un drog, dar nu demult a început din nou.

Mulţi au o idee incorectă despre ceea ce reprezintă sufletul nostru, sentimentele şi emoţiile noastre. Gândurile noastre au o inerţie mică, sentimentele au o inerţie de mii de ori mai mare. Şi trebuie să depui extraordinar de multe eforturi pentru a-ţi convinge sufletul să se mişte în direcţia corectă. Mulţi gândesc astfel: „Eu am înţeles totul şi-mi este suficient".

în asemenea cazuri eu le explic:

— Imaginaţi-vă că aţi luat periuţa de dinţi, v-aţi curăţat o dată dinţii şi spuneţi: ..Gata, e de-ajuns, de astăzi eu voi avea dinţi albi, curaţi." Dumneavoastră insa nu faceţi asta ci vă spălaţi

dinţii în fiecare zi. Există o igienă a corpului. Trebuie să existe şi o igienă a sufletului.

Apoi, dacă unul din soţi are probleme, e necesar ca, în primul rând, să lucreze împreună. Acesta este încă un lucru foarte important.

Ieşirea din situaţia de criză nu este niciodată liniară. Procesul se desfăşoară sub forma unei sinusoide. Simţim la început o îmbunătăţire, ulterior iese la suprafaţă stratul karmic şi nu vedem nici un fel de rezultate, chiar dacă lucrăm asupra noastră. E un fel de încercare. Şi cu cât trece mai uşor omul de ea, cu atât mai uşor îi va fi să depăşească următoarea cădere. Eu ştiu un lucru: dacă omul a hotărât, o dată pentru totdeauna să păstreze şi să înmulţească iubirea din sufletul său, dacă el nu are pretenţii profunde faţă de lumea înconjurătoare şi faţă de sine, atunci mai devreme sau mai târziu va avea parte de un rezultat pozitiv.

Cum procedaţi în cazul când la dumneavoastră se prezintă un pacient şi vă spune că medicii i-au stabilit un diagnostic şi i-au recomandat tratamentul?

Eu nu discut niciodată în contradictoriu cu medicii. Medicina se ocupă de consecinţe iar eu mă străduiesc să lucrez asupra cauzei bolii. Cu cât mai puternic se schimbă omul lăuntric, în direcţia bună, cu atât mai puţine medicamente îi sunt necesare şi cu atât mai repede poate învinge boala. Din punctul meu de vedere medicamentele, ca şi alte tehnici de vindecare (dieta, foamea, exerciţii de respiraţie), alcătuiesc un fond care-1 ajută pe om să se vindece. însă foarte multe depind de el însuşi.

1. Se pedepseşte spiritismul şi practicarea acestuia?
2. O iubire mare faţă de animale poate fi o crimă în faţa lui Dumnezeu?

Pentru aptitudinile omului e responsabilă dublul său energetic care se află în lumea de dincolo de mormânt. Deoarece punctele temporale sunt mai îndepărtate decât în lumea noastră, de acolo viitorul se vede mai bine. Spiritualitatea, nobleţea şi idealurile le resimţim în noi doar prin contactul cu alte lumi. Fiecare dintre noi vine în contact cu toate entităţile Universului. Nivelul acestui contact este determinat de armonia interioară a fiecăruia şi de rezerva de iubire faţă de Dumnezeu. Dacă omul poate în mod deliberat să lărgească nivelul contactului cu lumea de apoi, atunci orientarea lui către

aptitudini şi intelect creşte brusc. Creşte, de asemenea, şi trufia. Şi în cele din urmă toate acestea pot provoca neplăceri şi boli, inclusiv psihice. Iar pe de altă parte, dacă omul devine mai bun şi se umple de iubire, atunci şi fără anumite tehnici speciale nivelul contactului cu alte planuri permite mari posibilităţi şi aptitudini.

O iubire puternică, indiferent cui îi este adresată, nu e niciodată o crimă. E o crimă să-ţi suprimi iubirea sau să te dezici de ea. Dar dacă noi nu sesizăm Divinul din omul pe care l-am iubit, atunci începem să depindem de momentele supreme ale umanului şi apare agresivitatea ca dorinţă de a păstra acest uman, fiindcă noi începem să ne contopim cu el, să ne identificăm cu el. Cu cât e mai puternică iubirea noastră faţă de Dumnezeu, cu atât mai profund ne identificam cu Divinul. Animalele se află pe o altă treaptă a dezvoltării. Ele se deosebesc de om prin configuraţia corpului şi prin nivelul conştiinţei. Animalele domestice trăiesc mai puţin decât stăpânul lor şi pier mai des. De aceea iubirea pentru animalele domestice nu creează dependenţe şi ataşamente foarte puternice şi acţionează benefic asupra sufletului omului. Dacă însă stăpânul se ataşează foarte mult de animalul preferat, atunci acesta se poate îmbolnăvi şi pieri, ca şi omul iubit. Totul trebuie iubit prin Dumnezeu iar o mare parte de iubire trebuie oferită lui Dumnezeu. Şi atunci iubirea, oricât de mare ar fi, va fi o sursă, neîntinată de nimic, de fericire umană.

Care este atitudinea dumneavoastră faţă de astrologie şi faţă de horoscoapele individuale, bine întocmite?

închipuiţi-vă că un astrolog vă alcătuieşte un horoscop bun, adică exact, din care reiese că dumneavoastră ar trebui să muriţi peste doi ani. Ce veţi face? Sunteţi încredinţaţi că în aceşti doi ani nu veţi suprima sentimentul iubirii în sufletul dumneavoastră?

Nu întâmplător viitorul devine inaccesibil. Mai departe: conform horoscopului în cel mai apropiat timp dumneavoastră veţi pierde o sumă mare de bani. Faceţi tot posibilul ca să preveniţi pierderea şi nu pierdeţi banii. Se prea poate însă ca pierzând banii, trecând prin înşelăciune şi trădare, dumneavoastră să vă schimbaţi în bine şi să nu mai primiţi o boală gravă, care-şi anunţa apariţia. V-aţi păstrat banii şi, în conse-

cinţă, vă veţi îmbolnăvi. Vă va ajuta astrologia să vă vindecaţi de boală?

O doamnă care se ocupa cu alcătuirea horoscoapelor mi s-a destăinuit: „Horoscopul e perfect curat, iar omul a murit. Şi nu am idee de ce".

Astrologia prezice ce se va întâmpla cu corpul dumneavoastră, însă nu vă spune ce se va întâmpla cu sufletul - iată de unde vine pericolul. Nu am auzit de nici un astrolog care să fi avut o exactitate minuţioasă a prezicerii, deşi unele horoscoape au fost reuşite. Consider un plus al astrologiei faptul că aceasta oferă sentimentul predestinării şi ajută la depăşirea sentimentului propriei importanţe. Uneori cunoaşterea viitorului contribuie la acceptarea mai uşoară a unei situaţii traumatizante; făcându-1 pe om să înţeleagă că această situaţie e inevitabilă îl ajută să-şi menajeze nervii şi sănătatea. Acest lucru e valabil pentru persoanele cu nervi tari şi cu o viziune corectă asupra lumii.

Vrem cu toţii să aflăm viitorul, sperând că acesta va fi bun. însă cunoaşterea viitorului fără consecinţe negative de departe nu e permisă oricui. Trebuie să ai o atitudine serioasă faţă de o astrologie serioasă iar din punctul meu de vedere aceasta reprezintă cam 2%.

După ce am citit cărţile dumneavoastră am devenit fatalist, adică trăiesc aşa: ce-o fi o fi! E firesc acest lucru? Sunt în permanenţă urmărit de dorinţa de a trăi cât mai departe de societate. Ce să fac?

Observ, în planul subtil, mari neplăceri cu copiii. Acest lucru e cauzat de faptul că ataşamentul dumneavoastră faţă de idealuri este foarte mare. O dependenţă accentuată faţă de valorile spirituale nu vă permite să reacţionaţi corect la pierderea lor şi această stare de lucruri se răsfrânge asupra sufletelor actualilor şi viitorilor copii şi, respectiv asupra sănătăţii lor.

Şi întrucât valorile spirituale ne parvin prin comunicare, atunci deconectarea de la procesul comunicării pentru o anumită perioada de timp vă va ajuta să reduceţi această dependenţă şi să păstraţi valorile spirituale fără ca acest lucru să vă pericliteze sănătatea. Chiar şi fatalismul vă va fi util pentru un anumit timp. Acesta vă va ajuta să nu vă mai gândiţi la viitor şi să nu consumaţi energia pentru planuri, temeri, emoţii. Procesul

care are loc în sufletul dumneavoastră e unul normal. Trebuie să continuaţi să lucraţi asupra eu-lui propriu.

Eu am fost pentru mama mea un copil nedorit. în prezent, ori de câte ori apare vreo situaţie conflictuală, mă încearcă o puternică dorinţă de a nu mai trăi.

Un copil nedorit de obicei este un copil cu un orgoliu interior exagerat. Şi dorinţa de a nu mai trăi, survenită în urma unor certuri şi conflicte, e tot un simptom al trufiei exagerate. Nivelul dependenţei de capacitate şi intelect, la fel ca şi nivelul dependenţei faţă de-al doilea stat, mai fin - idealuri, spiritualitate, nobleţe - este foarte înalt. Toate acestea le aveţi de la mama şi bunica dumneavoastră, şi din alte două vieţi anterioare. Dumneavoastră ştiţi şi singură cum trebuie să lucraţi asupra propriei persoane.

Când aţi fost aici data trecută (20 februarie) soţul meu, venind după mine că să mă însoţească la lecţia dumneavoastră, a avut un accident de maşină. Ce înseamnă acest lucru?

Până la acea lecţie o moarte posibilă se afla în biocâmpul soţului dumneavoastră. Dependenţa de capacităţi era de două ori mai mare decât nivelul mortal; dependenţa de idealuri, spiritualitate - era de trei ori mai mare, adică viitorul îi era închis cu 300 de unităţi. Ataşamentul dumneavoastră faţă de idealuri era de două ori mai mare decât nivelul critic. Agresiunea subconştientă faţă de soţul dumneavoastră oscila între 220 şi 300 de unităţi. în prezent ataşamentul soţului faţă de capacităţi este de 80 de unităţi, iar cel faţă de viitor este în jur de 100 de unităţi. Nu e prea bine, dar e mult mai bine decât era înainte. Nu există moarte în biocâmpul lui. După toate probabilităţile, în loc de o boală gravă sau moarte a avut parte de un accident nefericit.

Agresiunea dumneavoastră subconştientă faţă de soţ este de circa 100 de unităţi. Eu nu în zadar scriu despre faptul că a citi cărţile mele şi a merge la lecţiile mele e mai bine pentru o persoană cât de cât pregătită. Procesul de purificare are loc în afara voinţei mele. „Murdăria" din suflet iese şi ar fi bine ca dorinţa omului de a lucra asupra sa în planul renunţării la supărări şi pretenţii să fie mai mare decât stratul de „murdărie" care iese din suflet.

îmi amintesc că la una din lecţii a avut loc o situaţie similară.

Pe la mijlocul discursului a ieşit pe scenă, pe neaşteptate, un bărbat tânăr. El mi-a şoptit că soţia lui e gravidă şi că acum se simte prost. Am cercetat prin intermediul lui biocâmpul soţiei. Fondul de pretenţii faţă de soţul ei era foarte mare.

— Eu sunt bărbat, - am început să-i explic, - şi dacă în sufletul femeii e o supărare puternică pe tată ori pe soţ, atunci această supărare va ataca orice bărbat cu care femeia va intra în contact. Fondul agresiunii orientat către mine se întoarce înapoi şi generează o înrăutăţire a stării sănătăţii. Ea trebuie să renunţe retroactiv la toate supărările provocate de bărbaţi, mai ales la ofensele provocate de tată şi soţ.

Am cercetat peste zece minute biocâmpul acestei femei şi am văzut că totul e bine. Agresiunea subconştientă a scăzut de la 200 de unităţi la 50, iar ataşamentul faţă de idealuri şi viitor s-a micşorat de câteva ori. Toate aceste au influenţat benefic şi starea copilului.

Femeia nu era în sală, ea plecase. Peste zece minute ea s-a întors la locul său şi a stat liniştită până la sfârşitul întâlnirii.

Când urmăresc caseta cu discursurile dumneavoastră adorm. E bun sau e rău acest lucru?

Densitatea informaţiei pe videocasete este mai mare decât în cărţi. Nici o informaţie nu poate fi acceptată doar cu mintea, dacă nu participă şi simţurile.

Informaţia nouă duce la modificări ale structurii informaţionale ale organismului şi cu cât ea este mai mare cu atât mai areu au loc modificările. Când la transmiterea sau receptarea informaţiei puterile s-au epuizat, omul începe să caşte sau adoarme. Cu cât orgoliul este mai mare şi cu cât mai înalt este nivelul agresiunii, cu atât mai repede omul adoarme când urmăreşte înregistrările video.

Unul din pacienţi mi-a povestit că vecinii lui adorm împreună cu toată familia atunci când încep să urmărească înregistrările cu discursurile mele. Adoarme şi câinele lor. Apropo, când omul doarme, informaţia trece mai bine, deci când suntem treji noi lucrăm asupra informaţiei de moment, tactice, iar în timpul unui somn profund intrăm în contact cu informaţia strategică, necesară pentru o existenţă normală în viitor. Iată de ce îi sfătuiesc pe părinţi să pună Biblia la capul copiilor sau sub pernă.

De ce îmi place să mă uit la foc?

Focul şi apa nu sunt controlate de conştiinţă, de aceea atunci când omul se uită la foc sau la o apă curgătoare, sau ascultă o muzică ritmică, conştiinţa lui stagnează şi omului îi vine mult mai uşor să înfrângă situaţia de stres şi să se deconecteze de orice probleme generate de conştiinţă.

Conform cărţilor dumneavoastră, animalele domestice iau asupra lor karma stăpânului şi se pot îmbolnăvi sau muri. Totodată, se spune că pisica, de exemplu, se culcă pe locul bolnav şi omul se simte mai bine, câinele linge locul bolnav şi ajută la vindecarea rănilor. Cum ar trebui să înţelegem aceste lucruri?

Să încercăm să ne imaginăm doi prieteni: unul este foarte gelos, celălalt nu este gelos deloc. Comunicarea cu cel de-al doilea îl va influenţa benefic şi pe primul. Dacă însă cel de-al doilea va depinde în multe de primul şi va fi receptiv faţă de acesta, atunci şi el va începe să fie tot mai gelos, iar unele boli de la prietenul său gelos s-ar putea să treacă şi la el. Comunicând, noi toţi recepţionăm unul de la altul informaţia în planul subtil şi fie învingem „murdăria", purificându-i pe cei de care suntem ataşaţi, fie începem să bolim de bolile acelora pe care îi iubim. Dacă în primul caz răul învins îl ajută pe omul apropiat să se schimbe în bine, în cel de-al doilea caz toată „murdăria" curge pe noi, omul nu se schimbă, deşi simte o uşurare, însă ulterior începe o perioadă şi mai dificilă. De aceea, daca nu micşorăm distanţa dintre noi şi omul iubit şi-i acceptăm în interiorul nostru libertatea şi voinţa lui, adică înstrăinarea de noi, acest lucru va acţiona benefic asupra amândurora.

Acelaşi lucru se întâmplă şi cu animalele.

Dacă noi iubim un animal domestic, dar îi permitem într-o oarecare măsură să nu depindă lăuntric de noi,atunci animalul primeşte de la noi energia murdară şi ne returnează energie curată. Animalului îi este mult mai uşor să înfrângă dependenţa de valorile umane. Configuraţia lui energetică se deosebeşte de cea umană, deşi la nivelele de profunzime o asemenea diferenţă nu există. Apropo, acelaşi lucru se întâmplă şi cu plantele. Atunci când sădim o plantă, o udăm, o creştem are loc un schimb intensiv de energie. Şi fiindcă agre-siunea accentuată şi bolile apar ca o dependenţă hipertrofiată de diferite straturi ale conştiinţei (ceea ce noi

numim „intelect" nu e altceva decât un strat al conştiinţei), atunci plantei care are straturile superioare ale conştiinţei nedezvoltate, îi este mult mai uşor să înfrângă informaţia negativă. Iată de ce sădind în grădină diferite plante noi creştem, într-o oarecare măsură, o farmacie de casă. Ieşirile în natură au asupra noastră o acţiune curativă, pentru că energetica spaţiului acolo e mai bine echilibrată decât în oraş. în oraşele mari spaţiul este codificat printr-o orientare sporită către capacităţi, intelect, valori umane. Dacă un om se ocupă de munca intelectuală şi nu se deconectează periodic de atmosfera orăşenească, acest lucru poate genera cu timpul consecinţe nocive.

Structura informaţională a spaţiului am resimţ-o acut cu un an şi jumătate în urmă, când mă aflam în Israel. Nu mă simţeam bine. Se declanşase activitatea unui nivel karmic foarte înalt, dependenţa pe care nu o puteam nicidecum anihila. Slavă Domnului că în timpul audienţei eu intru într-o stare de renunţare lăuntrică care e suficientă pentru ca problemele mele să nu se transmită pacienţilor.

însă ieşirea mea la oricare nivel nou se soldează cu pierderi, neplăceri şi boli.

Aveam o mâncărime permanentă în urechi şi nici un fel de rugăciuni nu-mi ajutau. Nu departe de Eilat, unde locuiam, există o rezervaţie sub formă de pustiu, dar nu un pustiu cu nisip, ci un foarte ciudat relief muntos. Un cunoscut de-al meu mi-a propus să mergem acolo şi eu am căzut de acord.

Ne deplasam pe traseu şi eu admiram Iordania, care se afla la câţiva kilometri de la drum, şi munţii extraordinari, având cele mai năstruşnice configuraţii. De jur împrejur e un teritoriu vast cu arbuşti rari şi lăstăriş pipernicit. Singurul lucru care mă împiedica să mă bucur de frumuseţea acelor locuri era mâncări mea permanentă din urechi. Am ieşit de pe traseu şi parcurgând încă vreo câţiva kilometri am început călătoria pe teritoriul rezervaţiei.

Nici nu bănuiam că un loc în pustiu poate fi atât de frumos. Un peisaj frumos trezeşte în suflet anumite sentimente. Dacă peisajele se schimbă în permanenţă, deosebindu-se substanţial unul de altul, atunci în suflet se creează o gamă de modele sentimentale, generând o satisfacţie imensă. Un designer bun

sau un arhitect, amenajând două sau trei camere din încăpere, lasă în fiecare din acestea stilul său, caracterul său, energetica sa. Trecând dintr-o cameră în alta te trezeşti în spaţii diferite. Când spaţiul îşi modifică caracteristicile se modifică şi structura energo-informaţională a omului, iar acest lucru îi lărgeşte posibilităţile cognitive.

Eu delimitez foarte simplu un spectacol bun de unul prost, un tablou bun de unul mai puţin bun. Un spectacol este cu atât mai interesant cu cât spaţiul şi timpul de pe scenă se deosebesc mai mult de spaţiul şi timpul din sală. Cu cât spaţiul tabloului este mai încordat, se opune realităţii înconjurătoare şi se distanţează de aceasta cu atât valoarea tabloului este mai mare.

Mulţi oameni comit o eroare construindu-şi casa de vacanţă în conformitate cu apartamentul lor şi energetica acestuia. Construcţia unei vile şi spaţiul ei trebuie să se deosebească la maximum de apartamentul unde omul locuieşte în permanenţă. Atunci el se va putea elibera mult mai uşor de problemele sale şi va putea reveni la normalitate.

M-am abătut de la temă. Să revenim la pustiu. Timp de patru ore ne-am plimbat prin rezervaţie, după care am mers acasă.

Am ieşit la traseu şi pe loc a şi reînceput mâncărimea din urechi. De-abia acum am înţeles că tot timpul cât ne-am aflat în rezervaţie nu am mai simţit mâncărimea, ea pur şi simplu dispăruse. Atunci am înţeles de ce rugăciunea multor oameni nu are efect. Către Dumnezeu trebuie să mergi curat, să uiţi de toate şi să le laşi pe toate deoparte. Trebuie să i te adresezi ca un copil mic care nu are nimic altceva, decât dorinţa de a iubi.

Mulţi se roagă, cramponându-se puternic în interior de planurile pentru ziua de mâine, de pretenţii, regrete şi ofense. Şi nu se roagă măcar ca să se ridice de-asupra a toate şi să renunţe la toate şi astfel să se schimbe lăuntric, ci se roagă pentru a cere sănătate, bunăstare şi alte valori omeneşti. Dacă la baza unei mari rugăciuni se află considerente de chilipirgiu atunci ea va fi, în cel mai bun caz, lipsită de efect.

Dar să revenim la animalele, de la care am pornit.

Oricât de mult s-ar strădui să ne ajute cei care sunt alături de noi şi cei care ne iubesc acesta va fi doar fondul. Dacă noi

păstrăm înrăirea şi justificăm ura noastră, dacă nu ne putem dezice de eu-1 nostru uman, atunci nici un fond nu ne poate ajuta. Le vom dăuna doar celor care încearcă să ne ajute din exterior şi din interior. să vă rugaţi, uitaţi de orice temeri. Frica ar putea anula orice efort al dumneavoastră, şi apoi, făcând abstracţie de parametrii slabi, starea generală a biocâmpului fiului dumneavoastră este mult mai bună. Continuaţi deci să lucraţi mai departe.

Stimate S.N., vă mulţumim pentru nepot, n-a rămas nici urmă din trauma pe care a avut-o ia naştere. Dacă puteţi, ajutaţi-1 pe fiul nostru de şaptesprezece ani: a intrat într-o companie proastă, ne facem griji pentru soarta lui. Cum poate fi ajutat?

Trauma de la naştere a nepotului era legată de karma familială. Părinţii încep să lucreze asupra lor, îi ajută bunicul şi bunica şi starea fizică se poate schimba destul de repede. Fiul are nu numai karma părintească ci şi pe cea a vieţii sale anterioare. Dependenţa de principii, idealuri, etc, adică de valori spirituale de nivelul al doilea este destul de mare. Iată de ce poate fi prezentă lipsa dorinţei de a învăţa, de a citi cărţi, tendinţa către o purtare văduvită de spiritualitate, tendinţa către distrugerea destinului, adică o renunţare de proporţii şi treptată de la valorile spirituale. Aici părinţii ar trebui să lucreze în continuare. Ar trebui să fie adus în ordine primul strat, cel mai uşor, al karmei familiale. Şi dacă eforturile sunt permanente după trecerea unei perioade de timp încep să se modifice straturile de profunzime. S-ar putea ca la copil îmbunătăţirile să nu fie sesizate de la început: s-ar putea chiar să fie unele înrăutăţiri, nu vă temeţi de acest lucru. Dacă aţi început Ce-i de făcut când copilul nu vrea să înveţe?

Lipsa dorinţei de a învăţa e acelaşi lucru ca şi temperatura înaltă la copil şi denota o stare evidenta de nemulţumire interioara. Această situaţie trebuie tratată, în primul rând, prin intermediul schimbărilor în interiorul dumneavoastră şi să nu credeţi că în timp de o săptămână veţi rezolva această problemă. Trebuie să contaţi pe o muncă serioasă asupra eu-lui
dumneavoastră.

îmi amintesc că în primele mele apariţii la New-York m-a vizitat o doamnă care avea probleme cu fiica ei. I-am spus că situaţia e deplorabilă. Orientarea sporită către intelect, capacităţi şi carieră a început să-i distrugă soarta. Pentru o atare orientare spre carieră şi capacităţi e nevoie de rezerve de iubire de cinci ori mai mari şi de o orientare către acumularea de iubire. Femeia a început să lucreze asupra eu-lui său iar peste o lună fiica ei a părăsit şcoala.

— Eu nu vreau să învăţ, - îi spune ea mamei sale, - şi nici nu voi învăţa!

Era de acord să se roage, dar nu voia să înveţe. N-a mers la şcoală un an întreg. După aceea s-a întors la şcoală şi şi-a continuat studiile. Nu demult m-am întâlnit din nou cu ele.

Acum aveau o problemă de altă natură.

— Ştiţi, - mi-a spus fata, - am susţinut examenele de admitere simultan şi la colegiu şi la Universitatea Columbia, una din cele mai prestigioase din America. S-a constatat că trecuse cu succes examenele în ambele locuri. Aş vrea să ştiu dacă pot să învăţ, fără a-mi pricinui vreun rău, la Universitatea Columbia sau e mai bine să merg la colegiu?

— Aţi făcut faţă încercării. Starea dumneavoastră e armonioasă. Nu am nici un fel de pretenţii. Puteţi acum să învăţaţi liniştită la Universitatea Columbia, - i-am răspuns.

Fiul meu are doisprezece ani şi e al patrulea an de când are imunitatea puternic scăzută şi temperatură. Nu i s-a pus nici un diagnostic concret. A fost nevoit în tot acest răstimp să nu frecventeze şcoala.

Cine e vinovatul ?

Dacă temperatura se menţine mult timp, acest lucru înseamnă probleme cu viitorii copii. în biocâmpul copilului dumneavoastră se vede o posibilă moarte a doi copii şi al treilea cu puţine şanse de supravieţuire. Ataşamentul faţă de capacităţi este de 250-300%, iar faţă de viitor şi de idealuri e de aproximativ 700. Vorbind mai pe înţeles, nivelul lăuntric al mândriei este imens. De la o boală gravă şi de la moarte îl salvează bunătatea din caracterul său.

Bunătatea i-a venit fiului de la dumneavoastră, dar şi fondul de trufie tot de la dumneavoastră 1-a moştenit. Nu aveaţi o viziune a lumii prea bună în perioada când aţi conceput copilul. N-aţi reuşit deloc să treceţi peste încercările de umilire a aptitudinilor, a intelectului, de conştientizare a eu-lui dumneavoastră uman.

Fondul de pretenţii faţă de soţ era foarte mare. Şi vă plăcea să judecaţi oamenii. Pentru ca fiul dumneavoastră să poată avea copii trebuie să-i fie înjosit orgoliul şi acest lucru poate fi obţinut prin scăderea imunităţii, temperaturii înalte, slăbiciunii. E necesar ca pentru o anumită perioadă de timp să înceteze orientarea către capacităţi, intelect şi carieră. Fiindcă dacă această dependenţă se va amplifica, băiatul poate muri. înrău-

tăţirea sănătăţii face imposibilă frecventarea şcolii şi salvează băiatul.

Trebuie, în primul rând, să vă ocupaţi de propria persoană. Orice femeie trebuie să înceapă prin a renunţa la pretenţiile sale faţă de toţi bărbaţii, iertându-i, începând cu vârsta cea mai fragedă, şi gândindu-se nu numai pentru sine ci şi pentru urmaşi. Amintiţi-vă de toate clipele când aţi suprimat în sine sentimentul iubirii şi retrăiţi-le, de această dată păstrând acest sentiment. Trecând prin viaţă acceptaţi orice înjosire ca pe un medicament preţios pentru sine şi pentru fiul dumneavoastră. Invăţaţi-vă să vă deconectaţi conştiinţa, înlăturaţi regretele, temerile, critica, analiza situaţiei.

în timpul când lucraţi asupra eu-lui conştiinţa nu trebuie să vă împiedice. Străduiţi-vă să gândiţi cât mai puţin posibil. Solitudinea, foamea, exerciţiile de respiraţie şi alte tehnicii de deconectare vă vor ajuta în acest plan.

Peste o lună - o lună şi jumătate după ce aţi început lucrul asupra eu-lui dumneavoastră, vă puteţi pregăti puţin câte puţin

fiul pentru o nouă informaţie şi i-o puteţi furniza treptat, fără a-1 obliga, ci propunându-i-o. în intervalul de la zece la paisprezece ani se formează activ soarta băiatului şi, de asemenea, caracterul, sănătatea şi destinul viitorilor săi copii. Şi în această perioadă, bunicul şi bunica viitorilor nepoţi au o mai mare influenţă asupra lor decât copilul lor, adică viitorul părinte. De fapt, pentru sănătatea nepoţilor bunicul şi bunica poartă deseori răspunderea în mai mare măsură decât părinţii lor.

O viziune asupra lumii bine pusă la punct şi caracterul salvează nu numai copiii noştri, ci şi nepoţii. Emoţiile agresive ale părinţilor în perioada pubertăţii copilului limitează rezerva energiilor pe care copilul le cheltuieşte pentru formarea unui destin favorabil şi pentru descoperirea posibilităţilor sale. Totalitatea posibilităţilor unui om şi bunăstarea destinului său sunt definite în cea mai mare parte de starea lăuntrică a părinţilor lui până la concepere şi în timpul gravidităţii, dar şi în perioada maturizării sexuale.

De altfel, o viaţă sexuală timpurie vlăguieşte considerabil potenţialul spiritual al copilului, diminuându-i serios posibilitatea realizării în viitor. De obicei, tendinţa către o viaţă sexuală timpurie o demonstrează acei copii cărora pentru a supravieţui

le este necesară o diminuare bruscă a potenţialului spiritual, adică acei copii, ai căror părinţi i-au ataşat de valorile spirituale prin regrete permanente, temeri, blamări şi insulte.

în S.U.A tendinţa copiilor către o viaţă sexuală timpurie e foarte răspândită şi acesta e un lucru de înţeles. Acolo se duc oamenii cu un potenţial spiritual remarcabil iar la pragmatismul american, orientarea accentuată spre bunurile materiale, mai salvează pentru o perioadă de timp situaţia. Dar acest program exagerat îi lipseşte pe copii treptat de acele structuri spirituale fine din care iau naştere viitoarele lor posibilităţi.

Dacă din naştere copiii nu au un potenţial spiritual puternic atunci această tendinţă îi lipseşte de multe perspective. Părinţii ar trebui să înţeleagă, în primul rând, un lucru simplu. Din copilărie ne străduim să ferim copilul de orice boli şi astfel nu acordăm atenţie caracterului său, atitudinii lui faţă de oameni şi faţă de lumea înconjurătoare uitând că tocmai aici îşi au originea rădăcinile viitoarelor maladii şi a viitorului destin nefavorabil. Şi cu cât mai devreme vom aduce la normal sufletul copilului cu atât mai fericit şi mai sănătos va fi nu numai copilul ci şi noi înşine.

Serghei Nikolaevici, ce să fac ca să mă mărit? Am vreo şansă?

Azi dimineaţă n-aveaţi nici o şansă. Acum aveţi, dar nu prea multe. Programaţi-vă pentru doi ani de muncă serioasă asupra eu-lui propriu.

Insuccesele le-aţi moştenit şi pe linia paternă şi pe cea maternă. E vorba de gelozie, de trufie, şi de un fond imens de pretenţii faţă de oamenii. Eu cred că ar fi bine pentru ceva timp să nu vă gândiţi deloc la măritiş. E o doză prea puternică. E de dorit ca la început să vă canalizaţi toate forţele pentru schimbările lăuntrice, chiar dacă relaţiile cu un bărbat vor fi de scurtă durată şi el va fi cel care va pune capăt relaţiei.

Esenţialul e să vă învăţaţi a gândi iubirea şi a o simţi.

Invăţaţi-vă să fiţi bună cu bărbatul care e alături de dumneavoastră, să nu-i înaintaţi pretenţii dar totodată să păstraţi lăuntric o anumită distanţă faţă de el. Dacă veţi putea realiza aceste lucruri atunci problema căsătoriei va fi doar una de timp.

Există multe cazuri când după citirea cărţilor dumneavoastră, oamenilor li s-a îmbunătăţit caracterul, s-au vindecat de bolile, au avut un destin mai bun. E foarte multă literatură de acest

gen, dar care nu are nici un efect. N-aţi putea să ne explicaţi cauza?

Sincer să fiu nici eu nu m-am aşteptat la un impact atât de puternic. Prima carte am scris-o şi pentru ca să lucrez mai uşor cu pacienţii mei şi ca un remediu profilactic împotriva bolilor şi a nenorocirilor. La început totul era obişnuit. Pacientul nu făcea nimic, iar eu acţionam asupra lui căutând permanent metode noi de corectare a stării sănătăţii.

Ulterior am observat că dacă pacientul nu vrea să mă ajute şi să lucreze asupra sa, efectul era mult mai slab. Au trecut ani lungi şi chinuitori până am ajuns la un nivel mai înalt. Când am văzut structurile karmice şi am început să lucrez cu ele am văzut ceea ce pentru mine a reprezentat o descoperire. Liniile denaturate ale destinului şi sănătăţii s-au dovedit a fi legate de emoţiile agresive ale omului. Iar emoţiile erau la rândul lor legate de caracter şi de viziunea asupra lumii. Am înţeles, în primul rând, că pacientul nu trebuie doar să mă ajute pe mine, el trebuie să fie cel care lucrează asupra schimbărilor caracterului, iar eu îl pot ajuta doar energetic. Aceasta era doar o chirurgie la nivelul biocâmpului.

îi numeam omului o anumită dată, o situaţie când el se supărase, urase sau fusese gelos. El se ruga iar eu stăteam în faţa lui cu mâinile pe genunchi şi cu ochii închişi, uitându-mă cu privirea interioară cum se schimbă biocâmpul său şi culoarea aurei sale.

Dacă biocâmpul începea să se lumineze însemna că el se rusa corect şi în sufletul lui aveau loc modificări benefice. Dacă observam că situaţia se înrăutăţea îl opream şi încercam împreună să ne dumirim unde încercarea sa a fost greşită.

Faptul că structurile karmice sunt supuse modificărilor m-a adus spre a doua descoperire. S-a văzut că ceea ce noi numim „biocâmpul" şi ..sufletul" omului, „subconştientul" lui, e imul şi acelaşi lucru, adică acţionând energetic asupra corpului uman, noi acţionăm şi asupra sufletului său. Şi fiindcă în plan energetic noi suntem în relaţie unul cu altul devine foarte important cine acţionează, adică cerinţele faţă de cel care tratează devin mult mai înalte. Şi cu cât mai adâncă şi în straturi mai fine e pătrunderea în sufletul altui om, cu atât mai mare e responsabilitatea pe care o poartă tămăduitorul şi cu atât mai pur trebuie să fie sufletul lui.

Şi descoperirea a treia, foarte importantă.

Am observat că toate metodele de influenţare a sufletului uman - logice, extrasenzoriale, vrăjitoreşti, energetice, psihice (hipnoză, sugestionare) au un efect pozitiv de scurtă durată. La o acţiune mai puternică, cu cât starea corpului fizic e mai bună cu atât e mai rea starea planului subtil. „Murdăria" este aruncată asupra urmaşilor. Unicul lucru care nu avea consecinţe nocive, indiferent de cât de adânc se pătrundea în suflet, erau căinţa şi rugăciunea, deci ca savant am ajuns la concluzia că o însănătoşire completă a corpului şi sufletului este imposibilă fără o conştiinţă religioasă, fără noţiunea de „iubire pentru Dumnezeu".

Atunci când e vorba de sănătatea fizică şi spirituală a omului, viziunea ştiinţifică asupra lumii, oricât de dezvoltată ar fi, trebuie să conlucreze cu viziunea religioasă asupra lumii. Aceasta ar trebui să deţină întâietatea în problemele esenţiale.

A patra descoperire pe care am făcut-o.

Mama, modificându-şi starea sa de profunzime, îşi poate feri copilul de bolile de acum şi cele din viitor, îi poate îmbunătăţi caracterul şi soarta. In spatele acestei concluzii se ascund multe lucruri importante.

A cincia descoperire.

Multe boli incurabile nu pot fi tratate de medici deoarece cauza acestora nu ţine de omul bolnav, ci de copiii şi nepoţii lui. El plăteşte pentru acea nerealizare pe care a transmis-o urmaşilor

La a şasea descoperire am ajuns pe neaşteptate. M-a sunat o cunoscută care se găsea într-o situaţie foarte proastă. Biocâmpul ei era deplorabil. Altădată i-aş fi spus:

— Roagă-te pentru situaţia în care te-ai supărat, roagă-te pentru situaţia în care ai urât, etc. M-am decis la început să-i explic de ce s-a supărat şi de ce a urât. îi explicam că supărările şi pretenţiile ei sunt rezultatul atitudinii incorecte faţă de lume.

îi spuneam toate acestea pentru ca atunci când va începe să se roage conştiinţa ei să nu se împotrivească. Hotărâsem să trec la lucruri concrete când am observat că biocâmpul cunoscutei mele e deja curat.

Se vede că eu nu trebuia să acţionez asupra ei energetic, ea nu avea nevoie să-şi amintească de multiplele ei supărări. Deci,

o viziune corectă asupra lumii poate vindeca mai abitir decât orice influenţare energetică.

înseamnă că înţelegerea corectă a lumii, expusă în cărţi, îi poate ajuta pe oameni să se vindece şi fără participarea mea.

A şaptea descoperire.

Consideram că deţinerea unor astfel de valori spirituale superioare precum morala, etica, idealurile, principiile poartă în sine un sens pozitiv şi nu pot avea consecinţe nocive. S-a văzut că greşesc.

Tot ceea ce situam mai presus de iubirea faţă de Dumnezeu generează treptat consecinţe nocive. Am înţeles de ce ne-am născut pe această lume, pentru cejrăim. Trăim pentru^ a. acu; mula iubire faţă de Dumnezeu, pentru a înmulţi tot ceea ce e Divin în sufletul nostru, apelând pentru aceasta la întreaga paletă a fericirii umane.

Multe din cărţile pe care le-am citit au fost scrise de oameni care descriu calea cunoaşterii ca pe o scară, ce se ridică în sus. Dar nu era acolo nimic din experienţa lor. De aceea multe din trepte lipseau. Noi putem urca pe cinci trepte dar dacă următoarele cinci trepte sunt lipsă atunci nu ne mai interesează cât de lungă e scara.

Când lucram asupra cărţilor, pentru mine era foarte important nu numărul treptelor, ci legătura dintre acestea. Acest lucru permitea şi altor oameni să urce pe aceste trepte, pe calea pe care eu deja o parcursesem. Şi atunci când eu mă apropii de trepte noi. adică ating un strat nou de informaţie, viziunea mea nu mai funcţionează. Problema nu poate fi văzută de jos, ea poate fi văzută clar de sus. Am parte de neplăceri, mă îmbolnăvesc, sunt trădat a nu ştiu câta oară. îmi spun rugăciunile, iert. mă străduiesc să păstrez iubirea cu orice preţ şi tot aşa lună după lună, până când nu-mi înving boala şi nu mă înstrăinez de la acea informaţia pe care am primit-o.

încă din copilărie simţeam în mine aptitudini mari. Dacă nu voi putea să împărtăşesc oamenilor ceea ce port în mine atunci nu voi putea nici să-mi dezvolt propriile posibilităţi interioare. Pentru mine esenţială a fost întotdeauna necesitatea de a transmite altora ceea ce eu am înţeles şi am resimţit.

Şi fiindcă pentru a transmite informaţia trebuia s-o includ într-un sistem - iar acest lucru era dificil - am început în mod conştient să frânez realizarea aptitudinilor mele. Credeam că

nu-mi va reuşi nimic, dar s-a întâmplat tocmai contrariul. Pentru a primi ceva s-a văzut că trebuie să înveţi, pentru început, a ceda ceva.

Îmi iubesc părinţii, însă de la vârsta de unsprezece ani a început să-mi slăbească vederea. Cum credeţi, de ce?
Parametrii externi şi desenul biocâmpurilor dumneavoastră rată Drea rău. Parametrul interior, cel de profunzime, este deplorabil: dependenţă accentuată de relaţii, idealuri, de omul iubit
I|n celelalte vieţi aţi blamat mult şi i-aţi dispreţuit pe cei prin care aţi înjosit relaţiile, idealurile, straturile supreme ale conştiinţei.

În această viaţă chiar şi o gelozie şi un dispreţ nu prea mari pot genera consecinţe serioase. În perioada maturizării sexuale are "loc un contact sporit nu numai cu urmaşii, adică cu viitorul, ci şi cu vieţile anterioare. În acest tip se pot agrava orice fel de boli.

Trebuie să învăţăm, în primul rând, a iubi; a nu fi de-pendenţi şi a nu ne agăţa de persoana iubită. Să iubeşti şi să fii gata în orice clipă să-1 pierzi pe omul iubit.

Eu mi-am schimbat numele şi prenumele, lucrez după cărţile dumneavoastră însă am parte de o distrugere completă a destinului, n-am o slujbă, n-am soţ, apartament, şi eu şi copilul suntem aproape tot timpul bolnavi. Ce-i de făcut?

Şansele copilului de a fi sănătos şi de a supravieţui erau de 2%. Ataşamentul faţă de aptitudini era de opt ori mai mare decât nivelul mortal. Ataşamentul faţă de idealuri era mai mare de şapte ori, adică viitorul îi era închis de şapte ori.

Nivelul trufiei era de douăzeci de ori mai mare decât norma. Cauza: caracterul mamei şi viziunea ei asupra lumii. În prezent şansele copilului de a supravieţui şi de a fi sănătos sunt de 60%. Trufia este de două ori mai mare decât limita. Starea generală a boicâmpului este satisfăcătoare. Viziunea dumneavoastră asupra lumii s-a îmbunătăţit, caracterul e în continuare greoi. În această direcţie avansarea e deocamdată lentă şi se va menţine la acest nivel încă jumătate de an. Dacă veţi putea să vă păstraţi iubirea şi să mergeţi mai departe veţi învinge toate obstacolele.Si fiindcă dependenţa de fericirea umană a atât de puternică la e,, lacrimile sunt rezultatul chinurilor sufleteşti la o astfel de

^lâTroage cât mai des, sufletul se va obişnui treptat. Iar dumneavoastră trebuie să vă rugaţi, amintindu-vă de timpurile când eraţi gravidă. Modificările de profunzime ale dumneavoastră şi renunţarea lăuntrică de la tot ce vă este drag l-ar putea ajuta foarte mult pe fiul dumneavoastră.

Fiul meu (invalid, 21 de ani) mă întreabă deseori: „Mă iubeşti?" Rugăciunile îl fac să plângă.

In vieţile anterioare (în cea de-a doua, a treia şi a patra) cauza bolii şi a morţii fiului dumneavoastră a fost gelozia. Dependenţa de omul iubit era imensă. Teama de a pierde persoana iubită era tot atât de mare. Urmaşii lui până la a patra generaţie sunt marcaţi de o dependenţă imensă de relaţiile cu persoana iubită.

La el însuşi ataşamentul faţă de relaţii e de nouă ori mai mare decât nivelul mortal, adică o astfel de încercare n-ar fi reuşit s-o depăşească în viaţa şi, prin intermediul oamenilor, nu ar fi putut să se purifice, lată de ce s-a născut bolnav. Când omul se roagă el tinde către Dumnezeu şi în acest moment se îndepărtează vrând-nevrând de fericirea umană, de tot ce-i este drag.

Aş putea să mă vindec de bolile de piele? Care este atitudinea dumneavoastră faţă de Biserica Ortodoxă?

Aveţi mari probleme în legătură cu viitorii copii. Ataşamentul faţă de relaţii şi aptitudini e mai mult sau mai puţin normal. Cât priveşte ceea ce stă la baza lor - spiritualitatea, nobleţea, idealurile - la capitolul acesta situaţia e deplorabilă.

In clipa când aţi scris acest bileţel, acceptarea situaţiei de a vă purifica prin trădare, nedreptate, prăbuşirea idealurilor erau de 10% şi ar fi trebuit să fie minimum de 50%. O agresiune subconştientă puternică faţă de bărbaţi se transformă într-un program de autodistrugere. Agresiunea subconştientă faţă de sine este de 300 de unităţi. Restul revine sistemului uro-genital şi a copiilor. Ar trebuie să lucraţi serios asupra dumneavoastră, altfel nu veţi putea evita problemele cu copiii şi cu propria sănătate.

Am o atitudine bună faţă de Biserica Ortodoxă.

Se poate denumi univoc cauza psoriazisului? Sau sunt cauze concrete pentru fiecare în parte?

Această cauză nu poate fi definită univoc.

Pielea blochează programul de autodistrugere. La unele persoane acest blocaj se realizează prin intermediul bolilor oncologice sau al problemelor grave ale intestinului sau ale sistemului uro genital. Generalizând tot ce am văzut pot spune că psoriazisul nu este o temă a geloziei, ci a unui orgoliu nestăvilit şi. de obicei, aceasta se întâmplă atunci când orgoliul le-a dăunat copiilor, celor de acum sau viitorilor copii.

Este vorba de o renunţare lăuntrică la iubirea de oameni, când principiile şi scopurile personale, bunăstarea proprie şi aptitudinile devin foarte importante.

Fiica noastră s-a decis să meargă la mănăstire. Fetiţa e deşteaptă, eminentă. Noi am perceput acest lucru ca pe o tragedie. De unde vine un astfel de program? Cum trebuie să ne comportăm în asemenea cazuri? Ni se pare că a merge la mănăstire e acelaşi lucru cu a te sinucide. Aşa este?

Sinuciderea împovărează sufletul, pe când în mănăstire sufletul se purifică: sunt două lucruri diferite. Fiicei dumneavoastră i se închide posibilitatea de a avea copii şi ea simte acest lucru. Dependenţa faţă de aptitudini la ea este de 200 de unităţi, iar dependenţa de spiritualitate şi idealuri este de

aproximativ 700 de unităţi. Este imposibil să trăieşti o viaţă normală cu asemenea parametri şi ea simte acest lucru. A moştenit foarte multe de la ambii părinţi, adică-şi de la dumneavoastră, în primul rând ar trebui să vă iertaţi unul altuia supărările reciproce de până la concepere şi din timpul gravidităţii. Aveţi o atitudine prea severă faţă de lume şi o orientare către conştiinţă. ■

Ar trebui să faceţi amândoi ceea ce fac călugării în mănăstire: să vă deziceţi de problemele corpului şi conştiinţei proprii, să vă ocupaţi de modificări binefăcătoare în sufletul dumneavoastră. Cât de mult veţi reuşi să vă aduceţi în ordine pe dumneavoastră. într-atât veţi putea să vă ajutaţi fiica şi să înviaţi sufletele nepoţilor. Atunci fiicei dumneavoastră îi va trebui să se îndepărteze mai puţin de tot ceea ce înseamnă fericirea omenească pentru a se putea dezvolta normal în continuare.

Există vreo relaţie între karmă şi meridianele energetice clasice, miraculoase? Dacă da, care este ea?

Pentru a ne dezvolta normal noi trebuie să interacţionăm cu lumea înconjurătoare.

Toate cele şase organe de simţ ale noastre sunt orientate în această direcţie. Acesta este însă nivelul exterior, destul de superficial al schimbului. Noi nu vom putea exista fără un schimb energetic şi fără un contact energetic fin cu întregul Univers. Şi fiindcă îmbolnăvirea începe în planul subtil, lucrul canalelor energetice se dereglează primul, ulterior manifestându-se disfuncţii ale organelor, glandelor etc.

Acţionând asupra canalelor energetice noi putem vindeca un om de o anumită boală într-un mod mult mai eficient. Dar dacă, totuşi, la pacient nu apar modificări benefice în suflet, consecinţele nocive s-ar putea să se manifeste nu sub forma unei boli, ci sub forma unor neplăceri în viaţă sau a unor probleme cu urmaşii. Cu cât este mai armonios lăuntric sufletul tămăduitorului care acţionează şi cu cât este mai pregătit pacientul de a se schimba pozitiv, cu atât mai puţine consecinţe nocive va avea o astfel de influenţare.

Serghei Nikolaevici, ajutaţi-mă, vă rog, să mă debarasez de ideea fixă că în moartea bunicii mele şi într-un şir de decese ale rudelor şi ale celor care mă înconjoară e şi vina mea. Sunt şi

acum în relaţii foarte încordate cu mama mea care e grav bolnavă.

O doamnă mi-a spus:

— Acum înţeleg că sunt vinovată de boala fiicei mele şi că toată responsabilitatea cade pe mine.

— O astfel de atitudine faţă de situaţia dată este o sinucidere lentă, - i-am explicat eu.

Când noi spunem „eu" subînţelegem prin acest cuvânt corpul nostru şi conştiinţa noastră. însă, fiindcă noi toţi îl avem pe Dumnezeu în suflet, eu-1 nostru suprem se dizolvă în Dumnezeu şi în iubire, iar eu-1 uman secundar e cel din conştiinţă, adică din timp, spaţiu şi materie. Şi dacă eu-1 veşnic e alcătuit din iubire, atunci eu-1 uman constă din cumulul situaţiilor în care s-a aflat învelişul fizic; adică eu-1 nostru uman este totalitatea faptelor, sentimentelor şi a gândurilor din care se structurează caracterul şi viziunea omului asupra lumii, Iată de ce omul nu are dreptul să spună: „Eu sunt vinovat". Sunt vinovate viziunea noastră incorectă asupra lumii, caracterul nostru, proasta noastră educaţie, o atitudine incorectă faţă de cărţile citite şi faţă de informaţia primită. Toate acestea trebuie schimbate şi trebuie să ne ocupăm de acest lucru. Atunci când se lucrează corect asupra eu-lui are loc creşterea spiritului Divin din suflet. Această stare de lucruri este simţită ca o fericire şi o bucurie continuă, care nu depinde de nimic, oricum s-ar modifica amplitudinea zborurilor şi căderilor omeneşti. Omul care a început să trăiască întru mărirea Spiritului Divin se ajută nu numai pe sine ci, chiar şi la nivelul fizic, îşi ajută rudele. Pacienţii mei îmi spuneau deseori că după întâlnirile cu mine se modifică nu numai starea fizică şi destinul lor ci şi ale tuturor rudelor - şi toate acestea aveau loc chiar de a doua zi.

La început mi-a fost foarte greu să cred într-o legătură energetică atât de puternică, ulterior însă, observând zeci şi zeci de cazuri similare, am acceptat acest lucru ca pe un fapt dat. De obicei toate rudele sunt legate de oarecare tendinţă comună, de un caracter de profunzime şi de o viziune asupra lumii. Graţie acestei legături fiecare se simte apărat şi în siguranţă pentru o perioadă de timp. Dar tot această legătură presupune şi o mare responsabilitate pentru faptele noastre fiindcă putem răspunde pentru prejudiciul adus nu numai copiilor noştri ci şi întregului neam. Noi înaintăm ca alpiniştii, legaţi unul de altul, şi n-are rost să te bucuri sau să protestezi de unul singur. Periodic, în viaţa fiecărui popor, a întregii omeniri, în viaţa Pământului şi a Soarelui concentrarea este îndreptată predominant asupra unor sau altor valori. Şi dacă tendinţa negativă a neamului se află în rezonanţă cu o astfel de revărsare atunci neamul moare. Aşa că dacă au început deodată să vă moară

rudele înseamnă că e timpul să vă rugaţi lui Dumnezeu şi să lucraţi asupra eu-lui propriu.

Stimate Serghei Nikolaevici, dacă un tratament oarecare se află la îndemână (ne este uşor accesibil) ce atitudine ar trebui să avem faţă de acesta? Să-1 percepem ca pe o ispită sau Dumnezeu ne oferă posibilitatea să ne uşurăm într-un fel existenţa?

Nu demult o doamnă mi s-a destăinuit:

— Ştiţi, am fost prezentă la seminarul dumneavoastră. După seminar starea sănătăţii mele s-a înrăutăţit brusc: dureri acute de intestin, de care mai suferisem cu patru ani în urmă şi de care mă vindecasem. Acum medicamentele nu m-au mai ajutat. Medicii mi-au spus că e vorba de o infecţie situată in intestin şi care periodic se agravează. De astă dată durerile nu conteneau şi pe deasupra începuse să se agraveze şi starea sănătăţii fiului meu. Am mers la o femeie care se ocupă de magie şi vindecare şi ea mi-a ajutat - starea mea s-a îmbunătăţit. Spuneţi-mi, vă rog, n-am încălcat vreo lege?

__Nu, nu văd nici un fel de încălcări, - i-am răspuns eu. - Ştiţi, şi eu într-o asemenea situaţie aş fi alergat la o babă doftoroaie. Aici, însă, e vorba mai degrabă de o amânare a bolii şi nicidecum de o vindecare. Şi apoi nu întotdeauna tămăduitorul mută pur şi simplu boala dintr-un loc în altul. închi-puiţi-vă că într-o viaţă anterioară tămăduitoarea era nespus de geloasă, însă ea a început să ierte, s-a învăţat să-şi păstreze iubirea şi şi-a învins gelozia. Iar acum ea vă transmite inconştient experienţa ei în a învinge gelozia. Dacă motivul problemei dumneavoastră era legat de gelozie atunci va avea loc o ameliorare a situaţiei fără nici un fel de consecinţe negative. Dacă însă viziunea dumneavoastră asupra lumii nu se va schimba şi dumneavoastră veţi începe să fiţi iar geloasă cu o nouă forţă, vă puteţi îmbolnăvi atunci de o boală mult mai gravă, pe care tămăduitoarea nu o va mai putea vindeca. Iată de ce o viziune corectă asupra lumii şi un comportament corect sunt mai importante decât oricare medicamente, şi atunci, mai devreme sau mai târziu veţi fi sănătoşi. Uneori însă omul începe să se mişte într-o direcţie corectă, dar subconştientul său e prea inert şi-n acest caz un tratament suplimentar e binevenit pentru a menţine controlul asupra situaţiei.

— Am avut următorul caz... O pacientă mi-a spus că mama ei e bolnavă de cancer. Maică-sa îmi citise cărţile şi a refuzat pastilele şi oricare alt tratament. Am cercetat bio-
câmpul femeii şi i-am spus fiicei sale că trebuie reluat tratamentul medicamentos şi continuat câteva luni. în perioada aceasta ea ar putea să scape de sub control inerţia caracterului său şi pe cea a viziunii de profunzime asupra lumii. Modificările reale în energetica de profunzime încep peste trei luni. Aşa că e mai bine să continue tratamentul, schimbându-se în aceste trei luni, iar apoi organismul singur îi va sugera ce trebuie să facă, deşi uneori modificările de profunzime au loc foarte repede.

Recent o pacientă mi-a spus că mamei sale, în vârstă de optzeci de ani, i s-a descoperit o tumoare canceroasă. Tumoarea continuă să se dezvolte fără a răspunde la nici un tratament. După ce bătrânica mi-a citit cărţile şi şi-a revizuit viaţa, tumoarea a încetat să mai crească, dar nu s-a resorbit. Femeia întreabă care e cauza?

— Conştiinţa noastră e alcătuită din mai multe straturi, -i-am explicat, - atunci când se modifică caracterul şi viziunea noastră asupra lumii încep modificările primului strat al conştiinţei. Dacă modificările decurg în mod stabil şi omul se dezice de tot ce-i este drag în favoarea iubirii pentru Dumnezeu atunci începe luminarea celui de-al doilea strat. Să zicem că primele două straturi suntem noi şi copiii noştri, până la cel de-al patrulea strat sunt nepoţii, până la cel de-al şaptelea - strănepoţii. Şi fiecare strat are o inerţie a lui şi e necesar un anumit timp pentru a-ţi purifica în profunzime sufletul. Tot ceea ce simţeau tatăl şi mama noastră, bunicii şi bunicile noastre este o parte a sentimentelor noastre de acum, din această secundă, adică schimbându-ne noi schimbăm şi karma
vieţilor anterioare şi pe cea a părinţilor. Şi asta încă nu e tot. Noi trăim de asemenea şi prin sentimentele copiilor noştri şi a viitorilor nepoţi şi strănepoţi. Eu le-am explicat de multe ori pacienţilor:

_ Dumneavoastră nu mai vreţi să trăiţi, aţi pierdut gustul şi sensul vieţii, dar acestea nu sunt emoţiile dumneavoastră ci ale copilului dumneavoastră. Toate aceste emoţii se găsesc acum în subconştientul lui şi-i pot provoca moartea. Iată de ce o parte considerabilă a acestor emoţii se întorc la dumneavoastră, în adolescenţă i-aţi transmis copilului dumneavoastră aceste

emoţii, ele s-au amplificat în el şi acum se reîntorc la dumneavoastră. Aşa că schimbaţi-vă nu numai în prezent, ci şi în trecut.

__Tumoarea nu s-a resorbit - îi explicam eu femeii, - fiindcă la mama dumneavoastră programul de agresiune faţă de iubire a pătruns până la nivelul strănepoţilor din cauza atitudinii incorecte faţă de lume. Ea trebuie pur şi simplu să continue să lucreze asupra sa pentru ca modificările să fie cât mai importante, şi bineînţeles trebuie să se roage pentru urmaşii ei.

Să revenim la întrebarea din bileţel.

Orice medicamente, pastile sau intervenţii energetice influenţează concret un om care a iniţiat un-curs de tratament, însă nu acţionează asupra copiilor şi nepoţilor săi. Şi dacă problema mă vizează doar pe mine personal, şi nicidecum pe descendenţii mei, atunci tratamentul poate fi eficient. în ultimul timp s-a înteţit legătura noastră cu urmaşii şi cazuri din acestea se întâlnesc tot mai Iată de ce eu cred că trebuie să începem să lucram asupra noastră. Dacă dumneavoastră simţiţi că modificările pe care le-aţi obţinut sunt insuficiente, în pofida unei munci sporite, atunci se poate apela la medicamente.

Apropo, o doamnă m-a întrebat:

— De obicei bem ceaiuri speciale şi esenţe pentru curăţarea organismului. Recent am citit cărţile dumneavoastră şi organismul a început să se purifice. Ar mai trebui să beau esenţe purificatoare?

— în principiu organismul singur trebuie să se debaraseze de reziduuri, - i-am răspuns eu, - chiar şi cele mai bune medi camente şi esenţe nu sunt altceva decât nişte „cârje". Imaginaţi-vă că omul a învăţat să meargă şi întreabă: „Trebuie să mai folosesc cârjele?"

Scrieţi în cărţile dumneavoastră că sunteţi oarecum ghidat, vi se permite să primiţi informaţia, adică subliniaţi că sunteţi un executant şi nu autorul, şi totodată spuneţi în permanenţă: „Eu am făcut, eu am tras concluzia". Nu subliniază acest fapt propria dumneavoastră importanţă?

Da, eu simt că sunt în mai mare măsură executant decât autor. Şi aş fi dorit să vă spun că eu nu am aici nici un merit, sunt doar un intermediar între cititori şi ceva de ordin superior, însă în sistematizarea cunoştinţelor pe care vi le-am prezentat

mie nu mi-a ajutat nimeni în mod direct. Am muncit la aceasta timp de treizeci de ani. în cercetările despre care am relatat în cărţile mele erau şi rateuri, şi greşeli, şi concluzii eronate. Şi dacă eu sunt doar intermediarul atunci pe seama cui să pun greşelile? Intenţionasem la început să-mi public cărţile cu pseudo-nim, dar am hotărât că informaţia este foarte importantă iar ca cercetător eu nu sunt asigurat împotriva greşelilor şi a rătăcirilor. De aceea am şi decis că nu mă voi ascunde după un pseudonim şi acest lucru mă face să fiu mult mai sincer.

Este oare util sistemul dumneavoastră în afaceri? La dumneavoastră în audienţă vin oameni de afaceri importanţi?

Businessul este o parte a vieţii şi a destinului nostru. Iar lucrul asupra eu-lui permite modificări în toate - inclusiv în afaceri. Oamenii de afaceri importanţi nu vin la mine la consultaţii. Ei tratează orice lucru într-un mod foarte pragmatic; iar înţelegerea sistemului meu ca un mod de dobândire a banilor poate fi dăunător atât pentru sănătate cât şi pentru portofelul pacientului respectiv. Deşi au avut loc şi unele cazuri curioase. La una din consultaţii s-a prezentat un bărbat:

— Mă înţelegeţi, eu sunt deştept, energetic, - îmi spunea el, - am avut bani şi destul de mulţi, dar acum stau de jumătate de an în Moscova fără o leţcaie. Mă gândesc că nu mi-a mai rămas decât să mă apuc să mătur străzile. Am făcut zeci de încercări de a schimba ceva şi-am suferit un eşec total. E ca un blestem asupra mea.

— Uitaţi-vă la dumneavoastră, - i-am răspuns eu, - la ca racterul dumneavoastră, la atitudinea faţă de oameni, faţă de sine. Acesta este blestemul dumneavoastră. Schimbaţi-vă şi vi se va schimba şi viaţa.

Peste câteva luni bărbatul a venit din nou la consultaţie. Starea biocâmpului - deplorabilă.

— Modificările se produc la dumneavoastră foarte greu. V-aţi ataşat foarte puternic de vechea viziune asupra lumii şi de vechile tabieturi.

— Ascultaţi-mă, o să vă povestesc ce mi s-a întâmplat, - a început el. - mi-aţi spus că viteza mare a tuturor proceselor se păstrează în decursul a câtorva zile după şedinţă şi de aceea e de dorit ca omul să renunţe la toate şi să-şi dedice viaţa lucru lui asupra eu-lui propriu. Ceea ce am şi făcut. Şi iată ce-a fost

mai departe. Peste trei săptămâni m-a vizitat cineva. Erau nişte oameni cărora le împrumutasem cu doi ani în urmă o sumă mare de bani. M-au găsit în Moscova şi mi-au dat banii datoraţi. Peste încă o săptămână eu m-am înţeles cu o bancă să-mi împrumute fără procente o sumă foarte mare de bani. Am înţeles că faza proastă a trecut şi am hotărât să-mi întăresc poziţiile. Am mers la o vrăjitoare care-ţi face farmece ca să ai succes. Ea s-a rugat mult lângă mine, îndeplinea nişte ritualuri, mă presăra cu ceva, mai apoi mi-a dat nisipul descântat şi mi-a spus să-1 împrăştii prin casă. Peste câteva zile am mers la bancă unde mi s-a refuzat împrumutul. Iar ca rezultat al aces tor încercări am pierdut şi banii care-mi fuseseră returnaţi. Acum situaţia mea este şi mai proastă decât atunci când am venit la dumneavoastră prima dată. Acum mă căiesc şi sunt gata să lucrez în continuare. _ Schimbările dumneavoastră sunt foarte superficiale, -i-am spus acestui bărbat. - Ambiţiile şi orientarea către un destin favorabil sunt mai puternice decât iubirea. Ca banii să vină înspre dumneavoastră trebuie ca în plan lăuntric să vă îndepărtaţi de ei. încercaţi a doua oară, la modul real, să vă schimbaţi. Toate acestea vor dura acum mai mult timp şi vor fi mult mai dificil de executat.

Ulterior asistentul mi-a povestit că omul acesta a mers mult timp prin cameră, vorbind încet de unul singur.

__Aşadar, trebuie să-mi purific de urgenţă karma. O să mă-ncui în cameră o săptămână sau chiar două. Timp de două săptămâni voi face foamea. E puţin. Ce-aş putea să mai fac? Mă deconectez de la toate gândurile, planurile şi regretele. Simt că şi asta e puţin. Ce-ar mai fi de făcut? Cum aş putea să-mi purific karma? Să mă spânzur, poate? Nu, e prea devreme.

Nu l-am mai văzut de atunci. Sper, însă, că a înţeles corect în ce direcţie trebuie să meargă. în general, înainte aveam o atitudine sovietică faţă de „business". Murdărirea pentru îmbogăţire şi jecmănirea celorlalţi - iată la ce se reducea pentru mine noţiunea de „business". Ulterior părerile mele au început puţin câte puţin să se schimbe. îmi amintesc cum corespondenţii sovietici îi luau un interviu unui miliardar japonez. Bătrânelul în cască de protecţie şi într-un combinezon de lucru îşi inspecta unul din şantierele sale navale:

— De ce mai lucraţi? - nu înţelegeau corespondenţii. - Doar aveţi o groază de bani?

— Acesta e scopul vostru - să aveţi bani ca să nu mai lucraţi, - le-a explicat miliardarul, - dar pentru mine esenţialul este lucrul, posibilitatea de a mă realiza, de a fi mai inteligent, de a avea un nivel mai înalt de dezvoltare. Banii sunt doar un produs secundar al muncii mele asupra mea.

Nu voi distrage atenţia cititorilor cu discuţii despre busi-ness. în cercetările mele esenţialul e sănătatea omului şi a urmaşilor săi. E posibil ca în viitoarea carte să tratez această temă mai detaliat.

Cât de nociv este telefonul mobil?

M-am uitat ce se întâmplă în planul subtil în timpul discuţiei telefonice.

în primele 30 de secunde energetica organismului blochează influenţele negative, ulterior apărarea începe să cedeze lent.

O convorbire telefonică ce durează mai mult de un minut se poate răsfrânge negativ asupra sănătăţii. De altfel, oricât de straniu ar părea, cel mai puternic pătimeşte nu zona capului, ci zona sistemului genito-urinar.

După o convorbire de trei minute are loc deformarea biocâmpului în zona capului, în zona sternului (adică are loc slăbirea sistemului imunitar) şi, de asemenea, în zona primei chakre.

Aşa că, judecând după toate acestea, o convorbire telefonică care depăşeşte un minut este de nedorit.

De câteva luni trec printr-o stare de deprimare sufletească. Simt că vor urma şi neplăcerile. Şi ele într-adevăr au început să vină. V-am citit cărţile, lucrez asupra mea. Dar e ceva în mine, ceva peste care nu pot trece. Care ar putea fi cauza?

Cu o lună în urmă m-a consultat un bărbat tânăr:

— Mă încearcă o stare de decepţie pe care n-o pot controla, -îmi spunea el.

— Cu un an în urmă aţi suferit câteva eşecuri, - i-am explicat eu, - şi destul de serioase.

Timp de o lună v-a încercat teama, neliniştea, nemulţumirea faţă de sine. Există o legitate interesantă. Să presupunem că în momentul respectiv dumneavoastră trăiaţi cu emoţiile care v-au venit din trecut; să presupunem că acestea sunt emoţii de bucurie, optimism, bunătate. Şi acum aveţi parte de neplăceri considerabile, de stres, pe care dumneavoastră nu le puteţi

învinge. Şi atunci dumneavoastră treceţi printr-o explozie de nemulţumire, ură şi decepţie. Din cantitatea aceasta de emoţii agresive dumneavoastră simţiţi doar 10%, celelalte trec în subconştient. Ulterior neplăcerile dispar şi aceste 10% se pulverizează repede la nivelul exterior. în toată această perioadă aţi trăit doar din rezerva de emoţii vechi. Peste un an, în aceeaşi perioadă a anului, sentimentele agresive care au trecut în străfundul conştiinţei urcă la suprafaţă şi pe fondul dumneavoastră curat, lipsit de nori, încep ipohondria, decepţia, explozii de nemulţumire faţă de lumea înconjurătoare. Dacă dumneavoastră nu veţi trece de această stare de lucruri vor începe să se distrugă nu numai starea dumneavoastră interioară, ci şi sănătatea, şi afacerile dumneavoastră. Orice eveniment se întinde în timp. Ca şi cum de la el ar pleca cercuri în trecut şi în viitor. Aşa că dacă aţi avut o stare de ipohondrie uitaţi-vă în trecut să vedeţi ce evenimente au avut loc în acea zi şi lună şi retrăiţi-le lăuntric corect. Să admitem că în viaţa anterioară la vârsta de 40 de ani aţi început să aveţi parte de neplăceri şi nenorociri. Acestea au durat doi - trei ani. Şi în tot acest răstimp dumneavoastră emanaţi în permanenţă emoţii negative. Peste încă cinci ani v-aţi îmbolnăvit grav şi ulterior aţi decedat. Şi-n această viaţă, la 40 de ani, chiar dacă nu aveţi neplăceri, vi se înrăutăţeşte starea interioară. Nu se ştie de unde-şi face apariţia sentimentul de agresivitate. Şi, făcând abstracţie de faptul că în prezent aveţi o viziune corectă asupra lumii şi că începeţi să lucraţi asupra eu-lui dumneavoastră, nu veţi reuşi să faceţi faţă până la capăt situaţiei. Această stare de lucruri se poate întinde pe doi - trei ani. Dacă vă veţi lăsa păgubaş şi veţi înceta să mai lucraţi asupra dumneavoastră veţi avea parte de acelaşi destin pe care l-aţi avut în viaţa anterioară. Dacă nu veţi ceda veţi avea parte de doi ani chinuitori, însă peste cinci ani nu va mai fi nici boală, nici moarte.

Iar dacă veţi reuşi să lucraţi, la modul serios, atunci schimbările dumneavoastră de profunzime vor atinge stratul vieţii anterioare şi peste câteva luni veţi trece peste o astfel de încercare fără să înţelegeţi chiar cât de serioasă a fost.

Cu câteva zile în urmă am discutat cu un bărbat:

^m fost cu un an în urmă la dumneavoastră, la o

consultaţie. Mi-aţi spus că mi se va naşte un copil. Copilul s-a născut nu demult, dar mă încearcă un sentiment ciudat. Aş vrea să vă uitaţi la el.

— E fetiţă sau băiat?

— Fetiţă.

I-am cercetat de la distanţă biocâmpul.

E ciudat, trebuia să aveţi un băiat. După energetică acesta e sufletul unui băiat.

— Dumneavoastră mi-aţi spus că voi avea un băiat, - mi-a zis el.

— E ceva ciudat: dacă sexul copilului s-a schimbat în seamnă că acţionează un program nociv pentru băiat. Dar eu nu văd nici un fel de schimbări periculoase în biocâmpul copilului şi nici în biocâmpul dumneavoastră.

— Am o presimţire că fetiţa s-ar putea să moară, - a spus omul încet.

— Poate că dumneavoastră sunteţi sensibil la un eveniment care e codificat la un nivel foarte subtil pentru mine, - i-am răspuns eu - în momentul diagnosticării văd planuri mult mai compacte. Să încercăm să ne uităm la vieţile anterioare. Optzeci - nouăzeci de procente ale evenimentelor din viaţa noastră sunt definite de ultimele trei - patru vieţi. Preţ de două ore am încercat să rezolvăm această problemă. Şi în sfârşit mi-am dat seama despre ce e vorba.

— Ştiţi, - i-am spus eu, - când cercetez biocâmpul văd imediat structurile urii, dispreţului, insultelor, adică agresivitatea în raport cu alţi oameni. Agresivitatea în raport cu sine, de cele mai multe ori este invizibilă. însă ea dăunează considerabil sănătăţii şi destinului. Dumneavoastră în celelalte vieţi aţi izbutit multe şi sentimentul importanţei proprii a depăşit limitele periculoase. înainte de naşterea copilului vi s-a dat o încercare pe care n-aţi trecut-o. Şi în loc de o explozie de iubire aţi avut una de decepţie şi autodistrugere. Aţi avut în viaţa a treia un fiu, care a murit după naştere. în cea de-a doua viaţă s-a întâmplat acelaşi lucru. în viaţa trecută vi s-a născut o fată, dar şi ea a murit după naştere. Şi de fiecare dată, dar mai ales în viaţa a doua şi a treia, dumneavoastră n-aţi putut păstra iubirea în cantitate suficientă. în această viaţă aţi început să lucraţi asupra eu-lui. Situaţia s-a îmbunătăţit cu mult, dar mai e

mult de lucru. Trebuie să continuaţi acelaşi lucru şi să vă rugaţi nu numai pentru copii, ci şi pentru nepoţi şi strănepoţi.

De obicei în câte vieţi trecute dumneavoastră aţi suprimat iubirea, tot în atâtea generaţii viitoare de descendenţi va persista această tendinţă.

— Cu ce ar trebui să încep? - m-a întrebat pacientul.

— Imaginaţi-vă că în viaţa aceasta copilul dumneavoastră a murit şi străduiţi-vă să păstraţi iubirea pentru Dumnezeu cu orice preţ. Atunci fetiţa va trăi. Şi continuaţi să vă schimbaţi mult mai temeinic decât înainte.

Există şi o a treia lege. în viaţa aceasta putem să ne aflăm în acelaşi loc în care am locuit anterior. Şi atunci ne încearcă dintr-odată o explozie de emoţii de altădată. Şi dacă emoţiile sunt negative atunci consecinţele pot fi imprevizibile pentru noi. Am simţit acest lucru pe propria-mi piele.

Cu câţiva ani în urmă mă aflam la Roma. într-una din nopţi m-am trezit cu senzaţia clară că-mi ies din minţi. Am început să mă rog dar nimic nu-mi ajuta. Trecuse o oră şi situaţia se înrăutăţea vertiginos iar mie îmi era mai greu sa-mi dau seama ce se întâmplă. Este foarte greu să pui un diagnostic când te afli sub influenţa fricii. Desenam agitat cu pixul pe o coală de hârtie încercând să înţeleg ce mi se întâmplă. în cele din urmă parcă am început să înţeleg. într-una din vieţile anterioare i-am blamat puternic şi i-am dispreţuit pe oamenii care locuiau pe teritoriul Italiei. Dreptatea, spiritualitatea, idealurile erau pentru mine mai presus de orice. Şi dacă înainte eu atacam un popor întreg la nivelul superficial al emoţiilor mele, acum atacul se desfăşura în stratul de profunzime, foarte periculos. Este inadmisibil să dăunezi unui grup de oameni prin agresivitatea ta. Deci acest proces trebuia stopat. Puteam muri în urma unei traume a capului sau prin dezintegrarea conştiinţei, care declanşa şi agresiunea. Probabil că înspre dimineaţă era să-mi ies din minţi. Am început însă să mă rog şi să mă căiesc că am blestemat şi am detestat un popor întreg. Peste cinci minute eram într-o dispoziţie minunată, iar peste zece minute am adormit.

Eu înţeleg că nu fiecare are aptitudini pentru un astfel de diagnostic. însă dacă începem să lucrăm cu mult timp înainte de situaţia critică, schimbându-ne viziunea asupra lumii şi ca-

racterul, atunci putem trece prin orice situaţie cu mult mai puţine pierderi.

Cât de importantă este pentru o căsătorie cununia religioasă? Dacă soţii vor să se cunune dar nu au încredere în biserică se pot cununa acasă?

Am studiat biocâmpul tinerilor căsătoriţi până la cununia religioasă şi după şi am observat o îmbunătăţire a structurilor karmice. Când tinerii se căsătoresc ei văd unul în altul numai ceea ce e omenesc şi dependenţa de uman va creşte cu timpul. Creştinismul se bazează pe faptul că iubirea pentru Dumnezeu e mai presus decât oricare valori umane iar răstignirea lui Hristos a demonstrat acest lucru. Asupra sentimentului iubirii la Hristos nu a putut influenţa nici trădarea, nici jignirea, şi nici moartea fizică. Şi când în procesul comunicării sufletelor a doi oameni care se iubesc e prezent ritualul adresării către Dumnezeu acest lucru îi ajută să vadă Spiritul Divin în fiecare din ei şi să diminueze dependenţa de tot ce e omenesc, înseamnă că vor fi mai puţine certuri şi infidelităţi conjugale, trădări şi ofense. Ceea ce înseamnă că şi copiii vor fi mai sănătoşi.

Apropo, un cunoscut mi-a povestit că soţia a început să-1 înşele şi nu au adus-o pe drumul cel drept nici un fel de bătăi sau vorbe bune. Au mers la biserică şi s-au cununat. După cununie lucrurile au reintrat în albia lor normală. Aşa că în multe ritualuri, care nouă ni se par deseori lipsite de sens, importanţa lăuntrică s-a păstrat până în prezent. Deşi am văzut şi familii care s-au destrămat după cununia religioasă şi care aveau şi după cununie o groază de probleme; toate acestea din cauza că soţii vedeau în cununia religioasă doar un ritual frumos şi la modă, fără a-şi da osteneala să se schimbe lăuntric şi orientându-se ca şi mai înainte spre valorile omeneşti. Iar cât priveşte locul în care preotul oficiază cununia - eu cred că acest lucru nu este relevant. (Apropo, mi-am amintit încă o istorioară despre cununie. După şaptesprezece ani de viaţă în comun soţii au hotărât să se cunune, în general la insistenţele soţiei, al cărei soţ era un chefliu şi jumătate. După cununie soţul chefuieşte tot ca înainte, în schimb soţia îi acceptă mult mai uşor şi cu mai mult calm ieşirile.)

Avântul sentimentelor atrage după sine suferinţele: dar e posibil ca prin rugăciune să preîntâmpini tumultul suferinţelor?

Un om se simţea înaripat de iubire, de sentimente frumoase, însă iubirea i-a rămas fără răspuns, sentimentele - nerealizate; şi atunci el le-a transpus pe toate în creaţia să şi a devenit fericit.

Altul s-a îndrăgostit, dar nu i-a mers în iubire şi s-a spânzurat. Şi într-un caz şi în altul e vorba de suferinţe.

Suferinţe care însă sunt total diferite ca nivel şi calitate. Vom suferi întotdeauna. însă dacă iubirea omenească a început să treacă în cea divină atunci omul, suferind, devine fericit şi îi face şi pe alţii fericiţi.

Iar dacă iubirea omenească s-a închis în sine atunci suferinţele devin chinuri insuportabile. Şi atunci omul e nevoit să se condamne la nefericire pe sine şi pe alţii.

Astăzi, înainte de a dicta textul cărţii a cincia, am stat două ceasuri lângă telefon. Aşteptam să mă sune cei care fuseseră la seminarul precedent. Vă prezint toate aceste întrebări şi răspunsurile mele.

Primul telefon

Pacientul avea probleme cu vederea, intestinul şi sistemul uro-genital. N-a avut loc nici o schimbare, deşi trecuseră două luni.

— Aveţi anumite schimbări - îi spun eu, - şi destul de semnificative. Vreau să vă previn încă o dată: cu cât mai mult vă concentraţi dumneavoastră asupra rezultatului dorit, începeţi să vă emoţionaţi, să vă temeţi sau să vă întristaţi, cu atât e mai rău pentru dumneavoastră. Concentrarea nu trebuie să fie un impediment pentru iubirea din suflet. Vă rog să mă credeţi: sănătatea sufletească e mult mai importantă decât cea fizică. Dacă sufletul s-a însănătoşit atunci şi corpul se va însănătoşi mai devreme sau mai târziu. Concentraţi-vă nu asupra îndepărtării bolilor şi problemelor fizice ci asupra propriilor schimbări, asupra rezolvării corecte a acelor situaţii, care v-au fost date astăzi.

Al doilea telefon.

O femeie tânără spune că i s-a îmbunătăţit starea sănătăţii iar caracterul i-a devenit mai maleabil. Are însă probleme cu un tânăr. O clarvăzătoare i-a spus că băiatul este blestemat.

— Aş fi vrut să aflu de la dumneavoastră., - spune fata, - dacă mai pot continua relaţiile cu acest tânăr?

— Eu nu am dreptul să vă ofer astfel de sfaturi, - i-am răspuns. - Aveţi încredere în sentimentul dumneavoastră.

— Bine. Şi mai am o întrebare. Cu două săptămâni în urmă câinele meu a avut un acces de epilepsie. Până acum câinele n-a avut nici o problemă cu sănătatea.

— E mascul sau femelă? - o întreb.

— Femelă.

— Spuneţi-mi cum o cheamă, - o rog eu.

Fata îmi spune numele căţelei şi eu cercetez de la distanţă biocâmpul acesteia. Văd în zona primei chakre, adică acolo unde se află organele genitale, o foarte puternică deformare a biocâmpului. Da, progresul de autodistrugere este foarte puternic - o agresiune în creştere împotriva iubirii. însă blocajul se instalează în zona capului. Cauza e, bineînţeles, stăpâna. Viziunea ei de profunzime asupra lumii i s-a transmis câinelui şi s-a amplificat, tot aşa cum aceasta se amplifică la copii.

— Eu v-am explicat doar la seminar ce înseamnă ataşa mentul pentru idealuri. Nu e vorba numai de permanentele pretenţii faţă de lumea înconjurătoare şi faţă de sine, când scopul principal nu mai este acumularea de iubire în suflet ci un ideal schiţat în gând. Aceasta nu e numai incapacitatea de a accepta trădarea, prăbuşirea idealurilor, destrămarea planurilor şi a speranţelor. Dependenţa de ceva anume generează frica de ajpierde ceea ce ne este drag şi face să ne dezicem de Iubire" pentru a ne păstra idealul. Iată deci că în ultimul timp aţi început să vă temeţi pentru viitorul dumneavoastră şi aţi supus unei analize şi îndoielilor posibilitatea de a continua relaţia cu tânărul bărbat. Aţi visat la ceva însă primiţi cu totul altceva. în interior simţiţi atracţie pentru el. Dacă veţi urma chemarea iubirii puteţi să aveţi parte de suferinţă în relaţii şi idealuri. Şi dumneavoastră încercaţi să salvaţi situaţia la suprafaţă, nimicind-o în viitor. Conştiinţa dumneavoastră începe să anihileze iubirea. Şi procesul acesta se amplifică în câinele dumneavoastră. Conştiinţa este blocată prin intermediul problemelor din zona capului.

Vă mai amintiţi de o legendă din Grecia antică? Zeul suprem Cronos şi-a mâncat copiii pentru că îi fusese prezis că va fi învins de fiul său. Unul dintre fii săi, Zeus, a fost ascuns, a rămas în viaţă şi 1-a învins pe Cronos, tatăl său. Cronos înseamnă timp. în Univers timpul generează tot mai mult spaţiu şi mai multă materie. Universul îşi lărgeşte tot mai mult limitele îndreptându-se vertiginos înapoi, spre origini. Şi în Univers se acumulează tot mai multă iubire care încearcă să învingă timpul şi în cele din urmă îl va învinge. Agresiunea faţă de iubire în sufletul tău e întotdeauna o agresiune faţă de descendenţi. Cronos îşi ucidea copiii fiindcă pentru el conştiinţa prevala asupra iubirii. Nu vă asemuiţi lui, nu vă ucideţi viitorii copii.

î relaţia cu un bărbat ar trebui să vă intereseze doar un •n "r lucru: vă place acest bărbat sau nu? Dacă veţi lupta împotriva sentimentelor vă veţi schilodi sufletul.

Aceasta - în primul rând. Iar în al doilea rând: fie omul iubit blestemat şi de o sută de ori, însă dumneavoastră, îndreptându-vă lăuntric de la uman spre divin, îl veţi vindeca de toate bolile şi blestemele. Ceea ce noi numim „blestem", boală" sau „nenorocire" nu este altceva decât rezultatul problemelor de profunzime în caracter şi în viziunea asupra lumii. Dumneavoastră însă ştiţi cum pot fi schimbate viziunea asupra lumii şi caracterul.

Al treilea telefon.

Sună un bărbat şi vorbeşte despre starea sa.

— Am acţionat întocmai cum mi-aţi spus, însă la puţin timp după seminarul dumneavoastră am avut un accident de maşină. Iar acum am neplăceri şi mai mari.

E straniu, - mă gândeam eu, cercetându-i biocâmpul, -arată destul de bine. Starea lui interioară e mult mai bună decât cu două-trei luni în urmă. E vorba de o greşeală dar eu nu înţeleg unde. Bărbatul continuă:

— La o lună după seminar mi s-a născut un fiu. Nu are nici un fel de probleme.

Cercetez biocâmpul fiului şi totul se clarifică. Sunt posibile moartea sau anumite nenorociri. Programul de autodistrugere e de vreo şapte ori mai mare decât limita mortală. Prinde putere

trufia, adică băiatul nu va putea accepta nici o neplăcere sau un eşec. Orice situaţie traumatizantă se va solda nu cu păstrarea iubirii, ci cu nemulţumire rigidă faţă de sine şi cu lipsa dorinţei de a trăi. Băieţelul trebuie învăţat să trăiască din iubire şi s-o salveze când toate celelalte se aduc de râpă. Şi fiindcă trufia se moşteneşte de la tată, acesta trebuie de zece ori să-şi distrugă stabilitatea valorilor umane, ca făcând faţă acestor încercări să-i indice fiului o direcţie corectă. Ii explic toate acestea tatălui.

— Reacţionaţi acum mai mult sau mai puţin corect la situaţiile care au apărut. Purificarea are loc, deşi destul de lent. însă pentru a vă purifica băiatul toate acestea sunt insuficiente, iată de ce situaţia nu se îmbunătăţeşte, ci dimpotrivă. V-am spus în cadrul seminarului că e greu să murdăreşti karmic un copil, dar nici să-1 purifici nu e uşor. Cum se face acest lucru v-am explicat, aşa că trebuie să continuaţi lucrul.

Al patrulea telefon.

Sună o doamnă care are probleme cu nepoţica.

— Situaţia s-a îmbunătăţit puţin - îi spun eu, deşi ana lizele sunt foarte proaste. Fiica dumneavoastră n-a renunţat lăuntric la pretenţiile faţă de soţ.

— Da, - e de acord doamna, - a devenit mult mai ma leabilă, însă câteva lucruri din comportamentul bărbatului faţă de ea nu le poate accepta.

— Mă înţelegeţi, - îi explic doamnei, - într-o astfel de je omu) Sau se schimbă radical, sau nu se schimbă deloc. Aici nu e vorba de un magazin în care aţi achitat banii pentru ->00 grame de salam şi l-aţi primit. Trecerea de la logica umană la cea divină e foarte dificilă dar ea e necesară şi jumătăţile de măsură nu-şi găsesc aici locul.

__ 3ine_ o să-i transmit, - continuă pacienta, - mai am însă o întrebare. Le-am adus părinţilor mei cărţile dumnea-voastră şi le-am vorbit şi despre sistemul dumneavoastră. Ulterior a început să mă doară o ureche şi era cât pe ce să rămân fără auz. Medicamentele nu-mi ajută. Există vre-o legă-tură între aceste două întâmplări?

— Da, există. în plan lăuntric v-aţi stresat puţin părinţii când le-aţi adus cărţile.
V-aţi simţit, într-o oarecare măsură, superioară lor. „Eu toate acestea le înţeleg, iar ei - nu". Senzaţia lăuntrică că sunteţi superioară cuiva e deja o agresiune faţă de cineva. Iar când

acest lucru se raportează la persoanele iubite - părinţi, copii, soţ - aici şi avantajele şi dezavantajele de amplifică de câteva ori. Se declanşează atunci agresiunea, care se transformă într-un program de autodistrugere, blocat la rândul său de durerea din ureche. Informaţia din cărţi este foarte serioasă. Poate fi periculos să împingi pe cineva brutal spre aceste lucruri. Cartea de la dumneavoastră va fi luată cu interes acum când se va observa că v-aţi schimbat în profunzime. Pentru a vă schimba eu-1 uman e necesar pentru început să vă convingeţi pe dumneavoastră înşivă şi nu pe părinţi.

Apropo, nu demult eu am descoperit una din cele mai periculoase surse ale trufiei: atitudinea arogantă faţă de cei pe care îi iubim. Noi ne iubim întotdeauna părinţii şi copiii lăuntric, indiferent dacă ştim acest lucru. Dacă i-aţi umilit în gând, dacă v-aţi considerat superioară părinţilor, să ştiţi că trufia dumneavoastră depăşeşte de câteva ori nivelul admis. Cei care din copilărie nu-şi permiteau să gândească rău despre părinţi, nu aveau frică de ei, nu erau linguşitori cu ei, nu-i idolatrizau, nu-i detestau şi nici nu erau aroganţi cu ei au de câteva ori mai multe şanse decât alţii. Şi nu demult, văzând de atâtea ori cât de periculoase sunt pretenţiile faţă de părinţi eu am înţeles în ce constă sensul profund al poruncii biblice: „Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta".

Al cincilea telefon.

— Starea nepotului meu e mult mai bună, - spune femeia, - înainte nici nu voia să discute iar atunci când îi citeam poveşti nu vroia să asculte şi ne astupa gura cu mâna, era de necontrolat. Nici acum nu vrea să asculte ce-i citim însă ne roagă mereu să-i cântăm. Iar când uităm cuvintele el ni le aminteşte.

— Ştiţi, - îi spun eu, - la fiica dumneavoastră orientarea către conştiinţă este de zece ori mai mare decât orientarea spre iubire. Şi, de asemenea, nivelul orgoliului interior este extraor dinar de mare. Agresiunea subconştientă a copilului faţă de sine este o dată şi jumătate mai mare decât nivelul letal. Insă atât timp cât conştiinţa lui e încetinită, acest program se află în stare de repaus. Dacă veţi începe să-i dezvoltaţi gândirea

logică programul se va declanşa şi-1 va ucide. Iată de ce el nu numai că nu vrea să se uite la televizor şi să citească poveşti dar nu vrea nici măcar să vorbească. Cu cât dumneavoastră veţi vorbi şi veţi gândi mai puţin, cu atât mai bine va fi pentru copil. Cunoaşterea raţională a lumii este nocivă pentru el, iar cea senzorială este necesară. Daţi-i nişte creioane colorate şi lăsaţi-1 să se joace cu diferite game coloristice - deja acest lucru îi va fi de folos. Şi mai are nevoie de muzică ritmică, de cât mai multe proceduri cu apă şi de ieşiri în natură.

— Dar de ce îşi muşcă uneori mâinile?

— Prin intermediul mâinilor la copil se dezvoltă activ apti tudinile şi conştiinţa. în momentul de faţă mâinile sunt pentru el o adevărată sursă de pericole. Deseori copiii se bat cu mâi nile în cap sau cu capul de perete - cauza e una şi aceeaşi. Oricât de greu e să depăşeşti importanţa conştiinţei, totuşi, puţin câte puţin, trebuie să continuaţi drumul. Altă cale nu există.

Femeia a închis telefonul şi eu m-am gândit cât de periculoasă este necunoaşterea legilor universale pentru orice societate sau stat. Din primele clase îi învăţăm pe copii logică, analiză şi ne grăbim să le altoim gândirea raţională iar mai târziu ne mirăm: de unde vine ura şi agresiunea faţă de alţi oameni, sinuciderile şi depresiile. în clasele primare copilul are nevoie în primul rând de teatru, muzică, desen, înot, excursii, de cunoaşterea lumii în imagini. Ca să nu mai vorbim de perceperea corectă a vieţii. Iar orientarea spre valori, însuşită în copilărie, se schimbă greu şi chinuitor. Noi uitam că aceste orientări sunt întărite nu numai în gândurile ci şi în sentimentele noastre, şi în emoţiile noastre în profunzime. Ni se pare că dacă ne schimbăm gândurile atunci ne schimbăm şi noi înşine. Şi doar peste o perioadă de timp observăm cu nedumerire că, de fapt, în interior nu s-a schimbat nimic. Un gând trebuie să fie reluat de sute şi sute de ori şi să fie întărit prin fapte ca ulterior să fie urmat, la început, de straturile de suprafaţă iar apoi de cele de profunzime ale sentimentelor. Gândurile şi sentimentele, aparent atât de efemere, au o structură bine stabilită şi o imensă inerţie. Şi e mult mai greu să ai de a face cu ele decât cu corpul fizic.

Mi-am amintit de încă un telefon, de acum câteva zile. Să vă povestesc la început preistoria acestui telefon.

Am vorbit în urmă cu trei luni cu un cunoscut de-al meu.

— Ştii, starea ta s-a înrăutăţit brusc, - i-am spus. (Cunoscutul mă suna din alt oraş)

— Ei, şi ce-am mai făcut? - mi-a răspuns vesel amicul.

— Deocamdată nimic, dar judecând după toate, ţi se va întâmpla ceva în viitor. Tu ai reacţionat deja lăuntric la situaţia care ţi se va întâmpla peste trei luni.

— Adică, voi avea în toamnă ceva neplăceri şi eu nu voi face faţă încercărilor? - E şi mai rău. Judecând după toate, tu vei da lovitura. Iar lăuntric tu deja ai cedat. Dependenţa de un destin favorabil, de aptitudini şi idealuri a crescut brusc şi, respectiv, a crescut şi agresiunea subconştientă.

— Şi ce mi se poate întâmpla? - s-a interesat el

— în cazul tău nu e vorba de boală, ci mai degrabă de moarte, - i-am spus amicului.

— Se mai poate schimba ceva?

__§e poate. Urcă în avion şi vino să vorbim.

__jn cel mai bun caz pot să vin doar pentru o zi. Nu e posi bil să realizăm o şedinţă la telefon?

__Ai o atitudine neserioasă faţă de ceea ce ţi-am comuni cat eu. încearcă, totuşi, să vii aici.

M-am gândit că dacă va putea veni măcar pentru o zi atunci mai are o şansă de supravieţuire. E vorba într-un fel de îndepărtarea de afaceri, de bunăstare, şi astfel dependenţa de fericirea omenească se va diminua.

Când a ajuns, amicul m-a întrebat cum trebuie să lucreze.

— Trebuie să stai singur câteva ore într-o cameră goală şi să lucrezi aşa cum recomand eu în cărţi şi la seminare. însă mult mai serios decât o făceai tu înainte.

— Asta e ceea ce ţine de trecut, dar cum să lucrez cu vii torul?

— Aminteşte-ţi în gând de toate visele şi planurile tale, de la cele mai mici şi până la cele mai mari posibile. începe de la cele mai mici. Concentrează-te asupra lor. încearcă să-ţi ima ginezi în întregime toată gama fericirii şi bucuriei tale. Treci treptat la bucurii şi mai mari oferite de soartă. Concentrează-te asupra fericirii care pentru tine este mai presus de orice. Familiarizează-te cu ea, simte-te fericit. încearcă mai apoi să reduci încetul cu încetul din importanţa acestei fericiri. Imagi-

nează-ţi că te-ai îmbolnăvit de SIDA. că ai îmbătrânit şi ai murit, adică fericirea ta omenească a rămas, i-ar tu te-ai dezin tegrat. Şi simte că în această clipă tu ai mult mai multă fericire pe care o purtai în tine fără să bănuieşti măcar. Aceasta e ceea ce te leagă pe tine de Creator: sentimentul iubirii care nu depinde de nimic. Concentrează-te asupra lui înlăturându-le pe toate celelalte şi uitând de toate. Imaginează-ţi apoi că toată fericirea omenească spre care ai tins s-a destrămat, iar tu ai rămas în viaţă. Şi concentrează-te din nou asupra sentimentului de iubire faţă de Dumnezeu, din sufletul tău. Apoi imaginează-ţi că s-a destrămat tot ce ţi-a fost drag şi te-ai dezintegrat şi tu. Şi concentrează-te din nou asupra sentimentului de iubire faţă de Dumnezeu. Revino apoi armonios la visele tale şi simte cât de neimportante sunt ele în comparaţie cu iubirea faţă de Dumnezeu.

El bineînţeles că s-a străduit să lucreze asupra sa. Există însă stereotipuri greu de învins. Noi considerăm că vedem cu ochii şi auzim cu urechile. De fapt, noi vedem şi auzim cu sufletul. Iar creierul şi ochii sunt doar intermediari. Dacă sufletul nostru e insensibil, atunci noi, văzând şi auzind, nu vedem şi nu auzim. Dacă omul se străduieşte să se schimbe, apelând doar la raţiune, atunci în cel mai bun caz, nu vor avea loc nici un fel de schimbări.

Aceasta este, cred, una din greşelile esenţiale. Omul se căieşte, se roagă, îşi revede viaţa, dar nu vrea să se schimbe, însă schimbările binefăcătoare încep numai atunci când noi ne simţim secundari faţă de iubire. Când ne simţim total neapăraţi în faţa iubirii şi nici nu încercăm să ne apărăm de ea. La amicul meu schimbările binefăcătoare au început. Totuşi, s-a observat o anumită frivolitate în revizuirea valorilor autentice. Cu câteva zile în urmă m-a sunat din nou.

— Lucrez încontinuu asupra mea, - mi-a spus el, - şi-mi dau seama că sistemul funcţionează.

— Cum adică? - m-am interesat eu.

__ Ieri seara mergeam într-o maşină prin oraş. Am trecut " tersecţia pe culoarea verde a semaforului. N-am observat că o maşină a trecut pe roşu în întâmpinarea noastră. Ne-am lovit de ea cu viteza de optzeci de kilometri la oră. Eu stăteam pe locul din faţă şi n-aveam pusă centura de siguranţă. însă per-

nele protectoare din faţa mea şi a şoferului au funcţionat. Din maşină au rămas doar volanul şi roţile. Eu şi şoferul n-avem nici o zgârietură. Cel care a trecut pe roşu a rămas în viaţă, dar e internat la spital.

— Apropo, aveţi aceleaşi ataşamente ca şi el, numai că la el sunt de două-trei ori mai mari, respectiv şi agresiunea e mai mare. Dacă ar fi fost invers, maşinile şi-ar fi schimbat locul.

— Ar fi putut să aibă influenţă asupra celor întâmplate faptul că eu mi-am cumpărat cu o săptămână în urmă un apartament şi că a început să-mi meargă bine în afaceri? - m-a întrebat îngrijorat amicul meu.

Am strâns din umeri:

— Tocmai despre aceasta am şi vorbit asta vara. Mulţi oameni îşi cumpără apartamente, iar apoi se îmbolnăvesc sau mor. Ei consideră că e un deochi sau un blestem când, de fapt, şi aici e acelaşi mecanism.

— Apropo, - m-am interesat eu, - cum merge cu lucrul asupra eu-lui tău?

— Da, acum simt că încep să mă schimb la modul real, - mi-a răspuns.

M-am gândit cât de puternică şi de neclintită mi se pare lumea materială ce ne înconjoară. Şi cât de fragilă şi de neapărată este ea în realitate. Ni se pare o veşnicie şi o mare realitate piramida lui Kheops care a existat încă cu mii de ani înaintea apariţiei noastre. Şi nouă ni se pare o iluzie şi bătaia aripilor unui fluture, sentimentul iubirii care vine şi se dizolvă în sufletul nostru. Noi spunem: „Iubirea trece", - când de fapt ne trecem noi, zburând ca fluturii deasupra flăcărilor. Din perspectiva veşniciei, iubirea este unica realitate iar toate celelalte sunt doar iluzii. Corpul şi conştiinţa noastră ne forţează mereu să credem că adevărata realitate este cea care seamănă cu corpul nostru şi cu conştiinţa noastră. Şi cu cât mai mult auzim noi vocea eu-lui nostru autentic, dizolvat într-o iubire fără de sfârşit, cu atât mai uşor ne va fi să păstrăm şi să nu distrugem acea iluzie, pe care noi o numim „realitate".

Diferite nivele ale iubirii. La unul iubirea e ca o lumânare, la altul - ca o candelă, la al treilea - ca un soare. De ce depinde viteza de secare a sentimentului de iubire?

Cu cât iubirea depinde mai mult de fericirea omenească, cu atât ea începe să piardă din putere şi să se diminueze. Serghei Nikolaevici, nu mă pot nicidecum concentra. Am o stare de irascibilitate şi frisoane. Toate îmi merg prost şi asta tocmai în săptămâna aceasta când e seminarul. Şi altceva: când tejţţrădjikglLşjji te îndepărtezi de un om, îţi imaginezi pierderea lui, te împaci cu gândul acesta,

-ti dai seama la un moment dat că el ţi-e indiferent şi nu-1 mai iubeşti. Ce-i de făcut dacă acest om îţi este soţ?

în timpul seminarului are loc o reorientare interioară a emoţiilor de profunzime ale omului şi a energeticii sale. Cu cât omul este mai puternic dependent de fericirea pământească cu atât mai greu îi va fi să facă această trecere. în acest caz, conştiinţa activă îl poate doar împiedica să facă ceea ce trebuie. Pentru a trece mai uşor la iubire se amplifică destabilizarea conştiinţei. Frisoanele lăuntrice reprezintă teama de a pierde acel punct de sprijin, pe care-1 aveaţi în trecut. Lipsa de concentrare, slăbirea memoriei, dorinţa nestăvilită de a dormi ş.a.m.d., sunt factorii care contribuie la diminuarea dependenţei de conştiinţă, adică de toate valorile umane.

Cea de-a doua întrebare pe care mi-aţi pus-o ne priveşte pe noi toţi. Iubirea umană care se înfiripează se alimentează cu iubire divină, însă fiindcă omul are o dublă natură - în interior divină, iar în exterior, umană - atunci este cu două înţelesuri şi sentimentul de iubire care-1 încearcă pe om. Există stratul interior care nu depinde de nimic şi cel secundar - stratul de suprafaţă - când sentimentele noastre depind de cât de bogat este omul, dacă este frumos, spiritual, echitabil, cumsecade şi bun. Şi iată cum are loc conştientizarea faptului că iubirea divină este primordială. Unui om i se întâmplă o mică neplăcere şi o pierdere. El este irascibil, nemulţumit. Iubirea umană este oprimată şi aceasta îi generează persoanei respective o senzaţie de nefericire.

Apoi i se întâmplă o nenorocire şi mai mare. Şi din nou pierdem iubire pe planul exterior. Urmează apoi boli şi neplăceri şi mai mari. La început se distrug situaţiile, apoi ne distrugem noi înşine. Şi deodată, când am pierdut practic aproa-pe tot, inclusiv eu-1 personal, toate în jur se luminează de căldură şi iubire. Când venim în contact cu Divinul, omenescul trebuie să fie oprimat iar dependenţa de el -diminuată. Iar atunci când ne adresăm benevol Divinităţii are loc, pentru o anumită perioadă de timp, tocirea tuturor sentimentelor umane, fiindcă noi ne străduim să unim, să îmbinăm împreună umanul şi divinul, iar acest lucru este inadmisibil. Omul ar putea pur şi simplu muri dacă s-ar permite o atingere bruscă a Divinului, fără a avea pregătirea necesară. Iată de ce. cu cât mai mult şi mai stăruitor transformă o parte a iubirii sale omeneşti în iubire divină, cu

atât mai repede are un intermediar între Divin şi uman. Şi atunci, purtând în sine legătura cu Dumnezeu, el îşi păstrează totodată umanul, iar la contactul cu Divinul, omenescul nu mai piere şi nici nu este oprimat. Conştiinţa iraţională se completează cu cea raţională. Ştiinţa completează religia. Cu cât mai mult spirit divin acumulăm în suflet, cu atât mai mult e posibilă dezvoltarea umanului.

Vorbind mai simplu, ataşamentul lăuntric faţă de soţ, dependenţa de tot ce e uman în el şi, respectiv dependenţa de iubirea umană sunt exagerate. Iar contactul cu Divinul este limitat la minimum. E de ajuns să vă imaginaţi că aţi pierdut ce aveţi mai scump că vă şi încearcă o senzaţie de dezagregare şi de pierdere a iubirii din suflet. Dacă orientarea spre iubirea divină creşte în suflet, atunci stratul superficial al iubirii umane, legat de ea, se distruge parţial şi senzaţia de nesfârşită fericire şi bucurie se păstrează orice s-ar întâmpla.

O dată o pacientă mi-a povestit istoria sa. _ ^|_a ^rit fiul, pe care-1 iubeam foarte mult, - îmi po-
tea ea, - durerea era atât de insuportabilă că simţeam că-mi ies din minţi. Mergeam ore întregi prin oraş rugându-mă. Şi la un moment dat am simţit aşa o fericire şi o beatitudine pe care nu le simţisem niciodată în viaţă. îmi murise fiul iar sufletul meu era pătruns de senzaţia unei fericiri inexplicabile. Era ceva atât de îngrozitor şi de neînţeles pentru mine, că am început să mă lupt cu această senzaţie de fericire. Iar acum discutând cu dumneavoastră, mi-am dat seama cât de nedreaptă am fost.

__Spre deosebire de lumea fizică, - îi explicam eu, - în cea spirituală totul poate fi îndreptat retroactiv. Aşa că retrăiţi acele clipe şi cereţi iertare pentru că dezicându-vă de iubirea dumnezeiască aţi pricinuit rău sufletului dumneavoastră şi celui al fiului dumneavoastră. Spiritul divin se instaurează chinuitor în om, şi este, la început, nespus de greu să trăieşti conform celor două logici, umană şi divină. Apropo, încă mult timp după această discuţie eram convins că evenimentele ce au loc în planul fizic sunt ireversibile. Ulterior am ajuns la concluzia că lucrurile stau altfel, adică ireversibilitatea evenimentelor nu este nicidecum o lege, ci doar o regulă.

îmi amintesc că la o consultaţie o doamnă mi-a împărtăşit temerile sale:

— Fiica mea era foarte capabilă, totu-i mergea bine. Avea chiar şi aptitudini extrasenzoriale. Acum nimic nu-i iese cum trebuie şi e proastă rău de tot. Probabil că a fost deocheată. Acum nu mai este capabilă să facă nimic.

— Aceasta nu e deochi, ci puternicul înger-păzitor, - i-am răspuns eu, - aptitudinile fiicei dumneavoastră n-am dispărut nicăieri. Ele sunt neoperaţionale pentru o perioadă de timp, ca fiica dumneavoastră să nască copii sănătoşi. Văzând privirea neînţelegătoare a femeii, am continuat:

— Dacă aptitudinile ei n-ar fi fost acum limitate, depen denţa de ele putea creşte, şi atunci ar fi început să piardă iubire din suflet iar viitorii ei copii n-ar fi apărut pe lume. Fetiţa a fost lăsată acum fără apărare şi e vulnerabilă ca ea să tindă şi mai puternic spre iubire şi acest impuls ea 1-a transmis şi copiilor.

Femeia dădea din cap înţelegător. Ea voia deja să plece când mi-am amintit de aptitudinile extrasenzoriale:

— Apropo, ce fel de aptitudini avea fiica dumneavoastră în planul diagnosticării şi al tratării?

Doamna a zâmbit stingherită:

— Aptitudinile şi le-a demonstrat doar o singură dată. Mer geam cu maşina şi soţul meu a călcat întâmplător un câine. Am ieşit din maşină şi am văzut câinele murind. Organele îi ieşiseră în afară iar sângele se împrăştiase pe asfalt. Fetiţa s-a apropiat de câine şi a început să facă un gest în aer de parcă ar fi adunat totul la un loc şi, sub privirile noastre, intestinele şi sângele s-au resorbit în interior, coastele fracturate s-au refăcut iar câinele s-a ridicat şi a fugit.

— Da, - am spus eu mirat, - fetiţa are capacităţi deosebite.

După ce pacienta a plecat m-am uitat ce se întâmpla in momentul învierii câinelui. Fetiţa s-a conectat fulgerător la nivelurile superioare. Conectarea la acestea pentru un timp definit genera un nivel extraordinar al aptitudinilor. Puteam doar diagnostica aceste nivele, deşi totul era împrăştiat şi neclar. Dacă aş fi lucrat în contact cu un asemenea nivel cel puţin jumătate de an nu aş mai avea şanse de supravieţuire. Dar cine ştie cu ce se vor solda cercetările mele? Aveam în tinereţe ciudata senzaţie a unui sentiment lăuntric: mi se părea că aptitudinile mele sunt nelimitate. Probabil că fiecare încearcă aceste senzaţii în copilărie şi adolescenţă. Ulterior uităm de ele.

Eu ţin minte şi simt acest lucru până în prezent. Nu demult am mers cu prietenii la o baie publică. Unul din ei se schimbase cumva şi nu puteam nicidecum să înţeleg ce se întâmplă. Şi dintr-o dată totul s-a clarificat.

— Ascultă, tu doar încărunţisei cu totul, iar acum jumătate din părul tău este negru.

— Vezi părul de pe piept- era şi el cărunt- iar acum nu mai am nici un fir alb.

— Impărtăşeşte-ne şi nouă această taină îngrozitoare, - l-am rugat eu, - o voi relata cititorilor într-una din cărţile mele.

— M-am îndrăgostit, nu mai beau, fac sport - mi-a răspuns scurt amicul.

Şi din nou mi-am amintit că iubirea trebuie să învingă timpul. Şi când acest lucru se va întâmpla, nu vor mai fi, probabil, procese ireversibile!

Stimate Serghei Nikolaevici, v-am citit cărţile: schimbările fizice şi emoţionale sunt pur şi simplu uimitoare, »nsă nu am în continuare nici un fel de viaţă personală. sPuneţi-mi, în ce direcţie ar trebui să lucrez?

Aţi avut o dependenţă foarte puternică de relaţii, de omul iubit. Această dependenţă se manifesta nu ca gelozie, ură şi supărare pe bărbaţi, prin care se face purificarea, ci ca lipsa dorinţei de a trăi, ca un refuz al iubirii proprii. Toate acestea s-au transmis sufletului copilului pe care eu îl văd în bio-câmpul dumneavoastră. Refuzul de a trăi în ceartă, trădare, infidelitate, la copil e mai mare decât la dumneavoastră. Cu cât vor fi mai bune relaţiile dumneavoastră cu bărbaţii cu atât mai dăunător va fi acest lucru pentru copil. Continuaţi să lucraţi asupra dumneavoastră şi rugaţi-vă pentru copii şi nepoţi. Un astfel de mecanism este destul de răspândit: am în vedere problemele din viaţa personală cauzate de orientarea de profunzime greşită a copiilor.

îmi amintesc cum o femeie îmi vorbea cu uimire despre problemele sale.

— Sunt fără soţ şi îmi cresc singură fata. Ori de câte ori încep o relaţie, mi se îmbolnăveşte fiica. Rup relaţia şi fiica mea se face bine. Şi acest lucru se repetă de fiecare dată. Alt exemplu. Nu de mult o cunoştinţă de-a mea mi-a sugerat să mă uit la biocâmpul prietenei sale.

— Ce s-a întâmplat?

— Iată fotografia soţului ei: a părăsit-o. Se întoarce uneori, plânge, îi spune că o iubeşte şi iar pleacă fără urmă. Toţi zic că i s-au făcut farmece, dar nimeni nu i le poate dezlega.

Obosit, mă uit spre tavan. Informaţia nu e disponibilă.

— Şi ce înseamnă acest lucru? - e curioasă amica mea.

Asta înseamnă că nu pot s-o ajut. Caracterul ei e foarte dur, trufia e imensă. Şi mai degrabă ea este vinovată de toate şi i   i iar iudecând după energetică nu este la curent nici nu soţul ei. i" j
cu cărţile mele.

_ Da ea are o atitudine critică faţă de cărţile tale.

__ Poate fi ajutat cel care a vrut să se ridice şi a încercat s-o facă - i-am răspuns eu, - dar pe cel care zace şi cere să fie dus de cineva e periculos să-i ajuţi.

Cât de interesant decurg toate, - mă gândesc.

Periodic primesc sfaturi referitor la cărţile mele. „Sunt foarte multe repetări şi orice caz s-ar analiza, sfârşitul e unul şi acelaşi: cel mai mult să-1 iubiţi pe Dumnezeu." Şi de fiecare dată spun despre cărţile mele că nu sunt romane despre aventurile cuiva, ci tratate de supravieţuire. Fiecare volum vizează să-i ajute în primul rând pe cei care au citit cărţile anterioare şi nu şi-au rezolvat problemele. Nu am deocamdată puteri să mă gândesc la valoarea literară a cărţilor mele. Mai bine să repet un lucru de trei ori decât să-1 las fără atenţia cuvenită şi din cauza asta cuiva să i se întâmple o tragedie.

Am în faţă un bileţel pe care n-am reuşit să-1 citesc în timpul şedinţei. La sfârşitul bileţelului e un număr de telefon scris de fratele unei femei tinere.

Sora mea era o admiratoare înflăcărată a cărţilor dumneavoastră şi le-a propus pentru a fi citite şi multor rude. Nu demult ea s-a sinucis, lăsând în urmă un băieţel de cinci luni. Cum se poate explica acest lucru?

Prin intermediul grafologiei am ajuns la biocâmpul fratelui ei, apoi la biocâmpul surorii moarte şi apoi m-am uitat cum se desfăşoară aceasta situaţie în timp. L-am sunat mai târziu pe fratele acestei nefericite şi i-am spus ce-am văzut.

— în vieţile anterioare sora dumneavoastră avea un nivel imens al trufiei. în două din vieţile trecute, din cauza pretenţiilor permanente faţă de soţ, i-au murit copiii. Ea simţea că poartă în sine programul de lichidare a propriilor copii şi mai simţea că

informaţia din cărţile mele o ajuta. Programul însă s-a dovedit a fi mai puternic şi de proporţii mai mari. în subconştient femeia îşi dădea seama că nu va putea învinge mecanismul de lichidare a propriului copil şi atunci 1-a întors împotriva sa. Apropo, nici biocâmpul copilului nu arată prea bine. Nivelul orgoliului şi lipsa dorinţei de a trăi în cazul unor eşecuri este cu mult mai mare decât limita admisă. Dacă cei care îl înconjoară vor găsi înăuntrul lor puteri să se roage atât pentru el cât şi pentru ei, atunci aceştia îi vor salva copilului şi sănătatea, şi viaţa.

Stimate Serghei Nikolaevici, citesc şi recitesc în caz de nevoie cărţile dumneavoastră. La serviciu (eu lucrez la şcoală) nu mă înţeleg cu directorul, avem relaţii tensionate, deşi sincer nu-i doresc răul! Din această cauză mă încearcă deseori crize de negare totală a capacităţii mele de a preda. Am luat în prezent decizia de a pleca din şcoală la sfârşitul anului şcolar. Care este cauza karmică? La dumneavoastră agresiunea subconştientâ faţă de bărbaţi de aproximativ 400 de unităţi. Ataşamentul pentru idealuri j îngrădirea viitorului depăşesc de câteva ori nivelul periculos" Nu arată prea bine nici situaţia copiilor, a nepoţilor şi strănepoţilor. De la douăzeci până la douăzeci şi patru de ani ati avut foarte multe supărări şi pretenţii faţă de bărbaţi, pe care i-aţi şi detestat. Tratamentul prin înjosirea idealurilor nu 1-ati urmat. Iată de ce oricare bărbat simte intuitiv în dumneavoastră un pericol şi încearcă să se apere. Nici dorinţa dumneavoastră de a pleca din învăţământ nu se explică prin conflictul cu directorul. Cu cât pedagogul este mai puternic orientat spre spiritualitate şi nu spre iubire, cu atât acest lucru e mai periculos şi pentru el şi pentru elevi. Dumneavoastră mi-aţi citit cărţile, însă nu v-aţi putut schimba lăuntric. Amintiţi-vă de relaţiile dumneavoastră cu părinţii şi începeţi de acolo. Reţineţi un singur lucru: pentru a vă schimba eu-1 dumneavoastră uman trebuie să ieşi din limitele lui. în plan subtil omul ocupă întregul Univers. A ieşi dincolo de hotarele Universului se poate numai prin intermediul iubirii faţă de Dumnezeu. Asta înseamnă că atât timp cât nu veţi anihila agresiunea faţă de iubire nu vă veţi putea schimba în profunzime. Aveţi o nemulţumire profundă şi faţă de sine. încă din adolescenţă v-au rămas multe pretenţii faţă de bărbaţi şi, de asemenea, faţă de părinţi. Aşa că lucraţi

în continuare. Şi cu cât lucrul dumneavoastră va fi mai eficace, cu atât mai repede se va schimba şi atitudinea faţă de dumneavoastră a bărbaţilor
şi a altor oameni.

Există o ghicitoare: „Cum să defineşti o aristocrată adevărată?'' - „Dur ă felul cum se îmbracă, cum îşi vopseşte unghiile, după parfumurile pe care le foloseşte, după mersul ei sau după felul cum se poartă cu alţi oameni?" răspunsul corect e următorul: „O aristocrată adevărată poate fi definită după atitudinea pe care o au faţă de ea ceilalţi oameni".

M-a sunat din alt oraş, cu câteva luni în urmă, un cunoscut de-al meu.

— Se pare că situaţia mea nu e deloc bună, - mi-a spus el. - La serviciu am numai neplăceri, m-am certat cu vecinii, nu ne mai salutăm.

— Ai o părere foarte bună despre tine, - i-am răspuns, - afacerile au început să-ţi meargă foarte bine. Atât timp cât ai avut doar insuccese fondul de trufie şi de dispreţ faţă de oameni era ca şi aţipit. Insă când ai obţinut succese mai mari decât puteai tu suporta lăuntric s-a activat pe nesimţite senti mentul propriei importanţe, preluat dintr-o viaţă anterioară; iar acum se declanşează mecanismul de echilibrare.

Peste zece zile m-a sunat din nou.

— Biocâmpul tău arată mult mai bine, - i-am spus.

—Eu am înţeles acest lucru acum două zile, - mi-a con firmat el, - vecina a fost prima care a început din nou să mă salute.

Sunt căsătorită, copii nu am. Cu o lună în urmă mi-am făcut programare la o consultaţie la dumneavoastră. Cu patru zile în urmă am fiert ouă tari şi le-am pus în frigider. Ouăle le-am fiert mult. Ieri am spart unul din ouăle fierte iar din acesta a curs sânge roşu - aprins. Cum se explică aceasta?

Acest lucru e în legătură cu sufletele copiilor dumnea-T* E un fel de semn şi nu atât pentru dumneavoastră, cat V mine în timpul consultaţiilor sufletele copiilor nenăs-eutÎLori ne fac anumite semne ca să ne atragă atenţi. Ei au nevoie să se nască sau să se purifice. Acest lucru <n. face sa studiez mai detaliat anumite probleme, pentru a le ajuta copiilor să se nască sau să se purifice.

Cum pot să înţeleg dacă sunt sau nu ataşat de idealuri?

Dacă nu puteţi spune „nu" atunci când sufletul dumneavoastră protestează înseamnă că sunteţi ataşat de idealuri. Dacă vă simţiţi incomod să verificaţi o persoană, care vă fură din bani, înseamnă că sunteţi dependent de idealuri. Dacă judecaţi sever oamenii şi evenimentele, înseamnă că principiile sunt pentru dumneavoastră mai importante decât iubirea. Dacă aveţi o astfel de atitudine faţă de lume înseamnă că problemele vă sunt asigurate.

Avem mari probleme cu copiii. Soţia mea însă nu vrea să citească cărţile dumneavoastră şi nu vrea să lucreze asupra sa. Ce-i de făcut?

Dacă cineva nu vrea să accepte informaţia înseamnă că din anumite motive el nu este pregătit pentru acest lucru. Nu vă puteţi supăra pe soţie şi nu trebuie s-o forţaţi să-mi citească cărţile.

Şi-n al doilea rând: dacă dumneavoastră începeţi să vă schimbaţi lăuntric, mergând în direcţia corectă, atunci copilul se va apropia intuitiv de dumneavoastră şi va depinde mai mult de dumneavoastră, decât de mamă.

Am văzut deseori cum copiii încep să se ataşeze mai puternic de mama sau tatăl adoptivi şi încetează practic să mai depindă de karma părinţilor naturali. Probabil că din această cauză există obiceiul naşilor de botez. Atunci copilul se poate sustrage intuitiv „murdăriei" karmice a părinţilor şi se poate conecta la karma unui om mai curat.

Dacă părinţii mei au murit cum pot eu să-i eliberez de păcate?

Tot ce au simţit strămoşii dumneavoastră şi ceea ce aţi simţit dumneavoastră în vieţile anterioare este acum codificat în caracterul dumneavoastră şi în sentimentele dumneavoastră de profunzime. Cât de profund vă veţi schimba dumneavoastră cu atit mai re pede va dispărea acel rău pe care l-aţi moştenit

Cum să nu depind de omul iubit dacă acesta îmi place foarte mult?

învăţaţi-vă să vedeţi în bine răul şi în rău - binele, şi apoi să iubiţi şi unul şi altul concomitent.

Când primul nostru copil a împlinit un an, soţul meu a primit un post nou şi practic nu mai trecea pe acasă. Cu un an în

urmă l-am născut pe cel de-al doilea copil şi practic se repetă aceeaşi situaţie. Care poate fi cauza?
La un an copilul începe să meargă şi să vorbească. Dacă în acest timp dependenţa mamei de valorile umane nu este prea mare copilul se dezvoltă activ şi aceasta nu pune în pericol sănătatea şi viaţa lui. Dacă însă mamă se cufundă în tot ce ţine de omenesc, atunci copilul se poate îmbolnăvi şi dezvoltarea lui este îngreunată. în acest caz i se ia femeii sursa principală a omenescului, adică relaţia ei cu bărbatul. Când bărbatul nu este alături nu există nici primul pas de la dezicerea de Dumnezeu, omul iubit fiind identificat în subconştient cu Dumnezeu.
Absenţa omului apropiat de alături reprezintă o înjosire a relaţiilor, idealurilor şi a destinului. Dar păstrând bunătatea, acest lucru echilibrează energetica interioară a mamei şi a copilului.
Când mă îndrăgostesc îmi pierd pofta de mâncare. De

în planul subtil al energeticii sentimentul sexual şi cel al foamei arată la fel. Evoluţia omului constă în aceea că el trece de la emoţiile animale la cele umane iar mai apoi - la cele divine. Când omul se îndrăgosteşte se emană o cantitate enormă de energie. Concentrarea pe aspectul sexual nu-i permite sentimentului să se dezvolte corect. Când dumneavoastră încetaţi să mai mâncaţi, concentrarea pe aspectul fizic, sexual, scade. Şi atunci sentimentele dumneavoastră se dezvoltă într-o direcţie corectă. Adică organismul trece intuitiv la un regim corect de existenţă.

De ce plâng când sunt insultată de soţ? Probabil că acesta e un lucru rău?

E mai bine să plângeţi, decât să urâţi. Dacă n-aţi reuşit să vă învingeţi pe dumneavoastră înşivă atunci agresiunea se acumulează în mod inevitabil. Şi, eliberându-se, vă va ucide pe dumneavoastră sau pe soţul dumneavoastră. Atunci când plângeţi agresiunea apărută se distruge şi nu pricinuieşte rău -ui Nu întâmplător copiii mici plâng de supărare -acesta """"mecanism de apărare creat de natură. 6 "Feml-bu.e să se teamă de puterea ei, şi nu de slabi-ciunea e, iubirea nu vine prin intermediul puterii, ci prin slăbiciune.

De unde provine puternica mea alergie faţă de animale?

Mă pregăteam odată să merg cu un grup de prieteni la măriile sudice. Acestea mişunau de rechini şi băieţii m-au rugat să verific dacă vreunul din noi va fi înghiţit de rechin.

— Rechinul îl va mânca pe acela care manifestă agresiune subconştientă puternică faţă de animale, - le-am spus, - vreo două persoane din echipa noastră riscă cu siguranţă.

Oamenii s-au neliniştit.

— Ei bine, dar de unde apare o asemenea agresiune puter nică faţă de animale?

— Nici eu nu ştiu, - am strâns din umeri, - să încercăm să ne uităm.

Peste câteva minute mi-am dat seama ce se întâmplă.

Pe orice om noi îl percepem ca pe o natură dublă: ca pe un înveliş spiritual şi ca pe un corp fizic. Pe animale însă le percepem numai ca pe corpuri fizice, Iată de ce, dacă noi manifestăm agresiune faţă de corpul uman, atunci vom manifesta agresiune subconştientă şi faţă de animale, chiar dacă nu bănuiam acest lucru.

— Ei bine, dar cine manifestă agresiune faţă de corpul
Eu am zâmbit din nou şi-am strâns din umeri: — Cum cine, fraţilor? Geloşii.

Dacă aţi fost gelos în vieţile anterioare şi în această viaţă v-aţi amplificat sentimentele agresive de profunzime, atunci puteţi avea probleme cu orice animal: veţi putea avea şi alergie, şi boli contactate de la animale, pe care dumneavoastră le veţi lua mult mai repede decât alţii, şi veţi putea fi şi obiectul agresiunii din partea animalelor. De obicei, rechinii nu atacă niciodată un om care se află în barcă. Văzusem într-o revistă o fotografie şi relatarea despre faptul cum un rechin uriaş, ieşind din apă lângă un iaht, 1-a înşfăcat pe un tânăr care stătea lângă bord şi s-a cufundat în apă. Am cercetat de la distanţă biocâmpul tânărului: ataşamentul acestuia faţă de relaţii era de şapte ori mai mare decât limita mortală.

Peste puţin am mai văzut o fotografie. Un rechin înghiţise un bărbat sub ochii prietenilor înţepeniţi de frică. Peste puţin timp rechinul 1-a vomitat pur şi simplu şi s-a retras în adâncuri. Am încercat să văd în planul subtil ce s-a întâmplat totuşi?
Şi iată ce se întâmplase: bărbatul avea o dependenţă de relaţii de patru ori mai mare decât nivelul mortal. Când fusese înghiţit de rechin el şi-a luat atât de repede rămas-bun de la viaţă, de la toată lumea şi toate relaţiile sale, încât gelozia lui profundă şi agresiunea au dispărut ca fumul. Un astfel de om nu poate fi mâncat. Rechinului pur şi simplu i-a venit să vomite şi neînţelegând ce se întâmplă s-a îndepărtat. Noi uităm că în planul subtil toţi suntem uniţi, ca rădăcinile copacului. Nouă ni se pare că manifestăm agresiune numai faţă de un singur lucru, dar uităm că atunci când agresiunea coboară la rădăcinile noastre noi începem să atacăm tot ce e însufleţit şi neînsufleţit din Univers. Cred că n-ar trebui să uităm aceste lucruri.

Cum să te abţii de a judeca pe cineva?

Aveţi grijă cum vorbiţi.

Se poate spune „murdar ca un porc", dar se poate spune şi ..murdar ca un purceluş".

Care din aceste expresii aparţine unui om bolnav şi care - celui sănătos?

Eu cred că veţi înţelege.

Prietenul meu lucrează conform sistemului dumneavoastră. El mi-a pus diagnosticul şi mi-a spus că viitorul meu este închis 100%. E adevărat?

Prietenul dumneavoastră greşeşte. Pentru a vorbi de anumiţi parametri trebuie să intri în structurile fine ale omului şi să interacţionezi cu ele luând informaţia. Acest lucru poate fi periculos şi pentru cel care pune diagnosticul, şi pentru pacient. Asta - în primul rând.

Şi în al doilea rând: întreg sistemul meu şi cercetările mele au apărut după ce eu am văzut în biocâmpul omului structurile karrnice. M-am străduit mulţi ani de-a rândul să pătrund la nivelul acesta subtil dar nu reuşeam nimic. Pentru a afirma că lucrezi conform metodei mele trebuie şi să parcurgi acea cale pe care eu am parcurs-o. Iată de ce când cineva afirmă că lucrează după „metoda lui Lazarev" sau greşeşte, sau face acest lucru cu un anumit scop. Eu cred că sunt destul de mulţi clarvăzători mai buni decât mine. Fiecare însă lucrează în felul său şi nu au de ce se ascunde în spatele metodei mele sau a numelui meu. Uşurinţa cu care sunt definiţi parametrii unui subiect anume este foarte amăgitoare. Am lucrat timp de opt ani la limita posibilităţilor mele dar nici acum nu mă orientez corect întotdeauna. Nu v-aş sfătui să faceţi experimente infiltrându-vă în sufletul cuiva.

I-am pus două întrebări unei paciente care a venit să mă consulte.

Ea mi-a povestit pe scurt că soţul ei nu câştigă bani, că se poartă ca un nemernic cu ea, o părăseşte des, că viaţa cu el şi-a pierdut orice sens. Am întrebat-o:

— Vă plictisiţi cu el?

Ea m-a privit nedumerită şi, după o mică ezitare, a spus:

— Nu.

— Vă simţiţi atrasă de el?

Şi după o pauză scurtă, chinuitoare a zis:

— Da.

— Asta-i tot. Plecaţi.

Văd silueta ei încremenită şi în ochii ei nedumerire. Şi dintr-o dată faţa i se înseninează. Zâmbeşte voios. îmi mulţumeşte şi pleacă.

Fiica mea suferă de o boală grea care îi afectează picioarele. Care este cauza?

E vorba de fondul de agresiune faţă de bărbaţi şi de trufie -un fond care se prelungeşte de-a lungul a trei generaţii pe linia feminină. Pentru a naşte un copil ea trebuie periodic să accepte înjosirea a tot ce e uman din partea bărbatului. Practic ea nu are nici o şansă pentru a se purifica în acest mod. Iată de ce are parte de înjosiri în fiecare secundă, în porţii mici, dar permanente. E vorba sau de o boală incurabilă sau de o traumă serioasă a membrelor. Cu cât părinţii, mai ales mama şi bunica, vor învăţa retroactiv să accepte înjosirea umanului şi vor învăţa să păstreze iubirea cu orice preţ, iertându-i pe toţi şi înţelegând că nimeni nu e vinovat, văzând în toate voia Domnului, cu atât mai repede fata se va simţi mai bine. şi încă ceva. Dacă blocajul s-a declanşat în zona picioarelor înseamnă că în vieţile anterioare aţi fost foarte nemulţumită de sine, de situaţia şi starea dumneavoastră. Prin urmare e necesar să vă debarasaţi de nemulţumirea provocată de boală. Boala corpului este un vaccin împotriva îmbolnăvirii şi distrugerii sufletului.

Am întrebat-o pe una din paciente : ştiţi cum este o femeie de 100%?

— Spuneţi-mi, s-a arătat ea curioasă.

— E o astfel de femeie care ştie că soţul ei n-are dreptate 100%, şi cu toate acestea îi spune: „Sunt de acord cu tine, iubitule".

Vreau să ajut oamenii, dar de câte ori îi ajut încep să mă simt prost fizic: am crampe, slăbiciuni.

Dumneavoastră ajutaţi oamenii nefiind ghidat de iubire, ci de moralitate, spiritualitate, de idealuri. Şi fiecare faptă a dumneavoastră amplifică orientarea spre spiritualitate şi idealuri. Iubirea v-ar putea sugera pe cine trebuie să ajutaţi şi cine se poate descurca singur. Conştiinţa în acest plan nu este niciodată exactă.

Soţul meu îmi spune că în mine coabitează doi oameni -unul e bun, cumsecade, moral şi spiritual, celălalt e dur, urăşte şi dispreţuieşte. Eu nu am pricinuit niciodată rău nimănui. M-am purtat tot timpul corect. Mă deranjează doar unele lucruri la oameni. Simt însă că soţul are dreptate. Simt că sunt duală. Prin ce se explică aceasta?

Dumneavoastră v-aţi păstrat în profunzime rezerve de iubire şi sunteţi un om destul de bun. însă educaţia dumneavoastră,

cărţile citite, v-au orientat în aşa fel încât ţelurile, principiile şi idealurile s-au dovedit a fi mai presus de iubire. Acest proces e în continuă creştere şi cu timpul vă poate distruge şi bunătatea, şi iubirea dumneavoastră. Retrăiţi-vă în gând viaţa şi schimbaţi-vă atitudinea nu numai faţă de evenimente şi de oameni, ci şi faţă de cărţile citite, în care principiile erau mai importante decât iubirea şi viaţa. Revizuiţi sfaturile pe care le-aţi primit în copilărie şi adolescenţă. Cu cât omul e mai armonios dezvoltat, cu atât e mai periculoasă viziunea lui asupra lumii: la început doar pentru ceilalţi, ulterior şi pentru el însuşi.

Revoluţia socialistă a fost făcută de oameni în general spirituali şi principiali. A fost însă de ajuns să accepte teza că poţi ucide în numele viitorului luminos, principiile şi ţelurile fiind mai importante decât iubirea şi viaţa, ca treptat aceştia să se transforme din oameni morali şi spirituali în călăi, iar mai apoi în jertfe.

Kirov a fost unul din cei mai respectaţi oameni fiindcă toţi îi vedeau principialitatea, cinstea şi omenia. Am aflat un lucru care m-a şocat. El a dat afară zece mii de familii de intelectuali, în Leningrad, şi i-a instalat acolo pe muncitori. Pe cei cu studii superioare i-a cazat în barăci, unde aceştia mureau. Dacă el ar fi fost mai puţin principial aceşti oameni ar fi supravieţuit. Războiul din Crimeea era greu şi cu mari vărsări de sânge în ambele tabere. Comandantul de oşti sovietic Frunze (născut în actuala Republică Moldova) a spus că vrea să oprească vărsarea de sânge şi ajurat pe onoarea sa de ofiţer că tuturor celor care se vor preda le va fi garantată viaţa. Şaizeci de mii de albgardişti au depus armele şi au fost ulterior măcelăriţi. Ordinul nu fusese dat de Frunze, aceasta chiar a vrut să se împuşte după acest caz. Un om onorabil, indus în eroare, poate face mai multe rele decât ultima canalie. La baza tuturor acestor greşeli şi rătăciri se află ţelurile umane, situate mai presus de viaţă şi iubire, când tot ce e uman încearcă să înăbuşe spiritul divin.

într-una din lucrările lui Fr. Engels am citit o frază curioasă: „Când e vorba de interesele de clasă ale proprietarului, nu poate fi vorba de nici un fel de etică şi moralitate".

Trebuie să ne amintim mereu că nici o valoare umană nu poate fi scop în sine.

Iubirea faţă de Dumnezeu naşte iubirea faţă de lumea înconjurătoare şi oameni.

Iubirea faţă de oameni e cea care generează eticul şi moralitatea. Acestea, la rândul lor, generează nobleţea şi idealurile.

Spiritualitatea creează familia, aptitudinile, intelectul şi destinul favorabil. Iată de ce noi trăim, în primul rând, pentru a acumula iubire faţă de Dumnezeu şi acest lucru este esenţial şi trebuie să ne fie îndrumător pentru faptele noastre.

Doar atunci iubirea şi viaţă vor fi mai importante decât alte scopuri şi probleme. Şi nici un fel de teorii şi proiecte, oricât de grandioase ar fi acestea, nu vor duce la moartea oamenilor şi a întregii omeniri. în alte cazuri ne vom ataşa în permanenţă de bani, de principii şi idealuri, de etic şi moralitate divi-nizându-le, ceea ce va cauza inevitabil crahul şi moartea a tot ceea ce ne-am dorit şi pentru care ne-am rugat.

Am o senzaţie de disconfort atunci când comunic la serviciu cu o anumita subalternă. Simt din partea ci o anumită agresiune faţă de mine. Pot s-o concediez?

ti să vă debarasaţi de un factor traumatizant, fără a !Ca L veţi avea parte de o traumă şi mai mare. Aveţi un Tdeosebit faţă de femei. Iată de ce a apărut această nrin intermediul căreia orientarea dumneavoastră spre Uzarea femeii scade. Lucrând corect asupra eu-lui, factori traumatizant ar trebui să plece singur, ad.câ sau femeia va deveni lăuntric mai maleabilă faţă de dumneavoastră sau îşi va da singură demisia.

Mama mea suferă de leucemie. îmi făceam mari griji pentru ea. La un moment dat însă mi-am spus: „Dacă va muri înseamnă că asta a fost voia Domnului". Ulterior starea maniei s-a îmbunătăţit brusc. Aceste două împrejurări au legătură una cu alta?

Problemele mamei sunt legate de dumneavoastră; dacă dumneavoastră începeţi să vă purtaţi corect, încetaţi să mai ucideţi iubirea cu temeri şi regrete, atunci şi starea mamei dumneavoastră se va îmbunătăţi.

Spuneam în rugăciunea mea: Doamne, îţi cer iertare pentru că mi-am iubit fiica mai mult decât pe Tine: După aceasta fiica mea nu mai voia să trăiască. De ce?

Nu poţi cere iertare pentru că iubeşti. Poţi cere iertare pentru suprimarea iubirii, iar căinţa nu poate fi transformată într-o nemulţumire de sine. E necesar să simţi cât mai puternic spiritul

divin în tine şi în alţii, adică nu trebuie să te dezici de tot ce e omenesc, ci trebuie în tot ce e omenesc să iubeşti şi să vezi tot mai mult spiritul divin.

Când eu şi soţia ne punem inelele de căsătorie, imediat ne şi îmbolnăvim. Le scoatem - şi ne facem bine.

Lăuntric sunteţi foarte ataşaţi unul de celălalt iar omenescul pune tot mai mult în umbră spiritul divin. Atunci când vă puneţi verighetele procesul dependenţei de omenesc se amplifică brusc. Şi fiindcă ne ataşăm de omenesc, în primul rând, prin agresiunea faţă de iubire, trebuie să vă iertaţi reciproc şi să vă deziceţi de supărările din trecut şi mai ales de cele din perioadele când vindecarea avea loc prin intermediul înjosirii relaţiilor şi idealurilor.

Mi se întâmplă lucruri aproape mistice, fel de fel de tâmpenii aiurite care n-au nici o explicaţie. Simt că toate acestea sunt o avertizare, numai că nu înţeleg ce se întâmplă de fapt?

. cercetat biocâmpul bărbatului şi la început n-am înţeles Din cauza comportamentului său incorect puteau muri lC' în alte lumi, în deosebi un pericol mare îl păştea pe Tdin ei Problema părea de nerezolvat. Am început să-1 """etez cu mai multă atenţie. Nu ştiu de ce bărbatul se dezi-Z de iubirea acestor oameni, iar ei tindeau spre el. Fiind la limita posibilităţilor am încercat încă puţin timp să stabilesc despre ce fel de oameni era vorba. Şi deodată toate s-au clarificat. Acestea erau sufletele viitorilor săi copii, dar nu făcuţi cu soţia lui. Am înţeles totul.

_ Aveţi soţie?

— Da?

— O iubiţi?

— Da.

— Aveţi amantă?

— Am.

— O iubiţi?

— Da.

— Nu vreţi să aveţi copii cu amanta?

— Nu vreau.

Se pare, totuşi, că va trebui să aibă copii.

Locuiesc la ţară şi am în gospodărie vaci şi porci. Odată le dădeam mâncare porcilor şi un purceluş se băga oarecum obraznic înaintea celorlalţi. M-am supărat şi Nam lovit cu o

jordie. După asta purceluşul a început să bolească şi nu-i ajuta nimic: nici îngrijirea sporită, nici hrana suplimentară. Am mers la o babă-doftoroaie care locuieşte la noi în sat.

— Vinde purcelul, - mi-a zis ea, - şi atunci îşi va reveni.

— Păi cine-1 cumpără, - i-am zis eu, - că a rămas din el doar pielea şi oasele.

— Ia şi vinde-1 feciorului tău, pentru o rublă.

M-am întors acasă şi le-am povestit alor mei ce mi-a zis bătrâna, iar a doua zi, în prezenţa rudelor, fiul meu mi-a înmânat solemn o rublă şi eu i-am vândut porcul. Şi, deşi după asta hrăneam animalele ca şi mai înainte, purcelul acela a început să se întremeze foarte repede iar peste o lună chiar îi întrecuse pe ceilalţi în greutate şi înălţime. Cum se explică aceasta?

Savanţii spun că electronul este concomitent şi particulară, şi undă. Orice obiect, având o formă concretă şi o suprafaţă, este amplasat în timp şi în spaţiu. De asemenea şi orice emoţie este dispersată în spaţiu şi timp. Cu cât o emoţie este mai puternică cu atât mai mult ea se prelungeşte din inerţie în viitor. Emoţia dumneavoastră ucidea purcelul, el era receptiv şi depindea de dumneavoastră ca stăpân. Iar când l-aţi „vândut" el a încetat să mai depindă de energetica dumneavoastră. Şi de aceea s-a şi făcut bine.

De câte ori mă rog lui Dumnezeu încep să casc. De ce?

Dumnezeu noi îl percepem prin iubire şi conştiinţa ne £dică în acest sens. Iar dacă noi nu putem să îndepărtăm ,mpie i ^ îngheţăm", atunci sau nu ne vom putea ruga, Rugăciunea noastră va fi lipsită de sens. Dacă dumneavoastră căscaţi înseamnă că nici conştiinţa nu s-a deconectat până li capăt şi se desfăşoară un blocaj intuitiv.

Deci, efectul unei rugăciuni este mai mic dacă textul ei este gândit mult timp. Cu cât sunt mai puţine cuvinte în rugăciune şi cu cât rugăciunea aduce mai mult a poezie, cu atât mai bine. în versuri gândul trece în sentiment. Acelaşi lucru trebuie să se întâmple şi la rugăciune.

Ce ne stânjeneşte cel mai mult când ne rugăm?

Agresiunea faţă de iubire, incapacitatea de a-ţi dizolva propriul eu uman, de care trebuie să uiţi atunci când te rogi lui Dumnezeu.

Care pacienţi sunt trataţi cel mai greu?

Acei care în permanenţă se tem şi au dubii. Acei care vor să aibă garanţii:
— într-adevăr mă voi simţi mai bine dacă mă voi ruga? Persoanele a căror conştiinţă e prea activată din cauza funcţiilor şi a bogăţiei.

Acei care au comis crime împotriva iubirii. Unui om înrăit şi lipsit de orientare îi va fi mai greu să se însănătoşească decât unuia onest şi bun.

Tatăl meu a fost un om foarte bun şi onest şi n-a făcut rău nimănui. S-a îmbolnăvit de cancer şi peste puţin timp s-a stins din viaţă: nu i-au ajutat nici un fel de medicamente. îmi puteţi explica de ce?

O doamnă mi-a arătat la o consultaţie poza unui sfânt.

— A murit de cancer, - mi-a spus. - Există o tendinţă stra nie: mulţi dintre sfinţi mor tocmai din cauza cancerului.

— De ce se întâmplă aşa ceva?

Ei nu ştiau că nu te poţi gândi la tine însuţi cu umilire şi dispreţ.

Isus Hristos spunea:

— Eu sunt în Dumnezeu şi Dumnezeu este în mine.

Adică în El spiritul divin era mai mult decât umanul şi încetase de a mai depinde de ce e omenesc. Eu-1 nostru suprem se regăseşte în Dumnezeu şi Dumnezeu se regăseşte în fiecare dintre noi.

Nemulţumirea superficială faţă de sine şi faţă de situaţia în care te afli te îndeamnă la acţiune. Nemulţumirea de sine, în straturile de profunzime, dispreţul faţă de sine şi umilirea reprezintă o agresiune faţă de sine şi umilirea reprezintă o agresiune faţă de iubire şi Dumnezeu, şi ea trebuie stopată.

Mi-am dorit să-l văd pe fiul meu mai bun, mai deştept şi mai frumos, şi cu cât mai mult mi-am dorit acest lucru cu atât mai nervos şi mai rău devenea el.

Aţi trăit cu gândul la idealuri, adică la viitor, ceea ce înseamnă că aţi fost în permanenţă nemulţumită de prezent. Cu cât mai puternic vă ataşaţi de idealuri în privinţa fiului cu atât mai repede acestea se vor destrăma.

Fiecare dintre noi îl poartă în sine pe Dumnezeu. Pe cât suntem în stare să vedem spiritul divin şi să ne învăţăm să-1 vedem şi mai mult, pe atât înţelegeam cât de frumos e copilul nostru acum, în această clipă şi secundă, şi cu cât mai multă

iubire avem în noi, cu atât mai frumos se face copilul nostru. Frumuseţea se naşte din iubire şi nu din idealuri.

încă din copilărie fiica mea nu poate mânca legume, fructe, verdeţuri - are o alergie foarte puternică. De unde i se trag toate acestea?

In două vieţi trecute ea a locuit în India şi a fost vege-tariană. Orientarea către valorile spirituale a devenit periculoasă. Pentru a supravieţui se dezvoltă o orientare sporită către valori materiale, pământeşti.
Şi cu cât părinţii vor ridica retroactiv agresiunea faţă de re "" atunci când erau vindecaţi prin înjosirea spiritualităţii - cu atât contactul cu valorile spirituale va fi mai puţin periculos pentru fetiţă.

Am visat un vis ciudat. Să încep cu începutul. Aveam un soţ dar ne-am despărţit când am aflat că mă înşela. Nu demult l-am văzut în vis : fără mâini, fără picioare, schilod, pe jumătate orb, neînţelegând nimic. Mă bucur în somn, plâng de bucurie şi-i spun :

— In sfârşit te-am găsit. Slavă lui Dumnezeu! Şi deodată totul dispare. Cum poate fi explicat acest vis?

Aptitudinile sunt legate de zona mâinilor, destinul - de cea a picioarelor, intelectul - de cea a feţei, înţelegerea - de conştiinţă. V-aţi iubit soţul pentru aptitudini, spiritualitate, adică treptat conştiinţa a început să însemne pentru dumneavoastră mai mult decât iubirea. Vi s-a oferit o portiţă de salvare - destabilizarea conştiinţei prin infidelitatea soţului. N-aţi acceptat oferta dată şi v-aţi dezis de iubire şi, judecând după toate, ar fi trebuit să muriţi sau, în cel mai bun caz, să vă îmbolnăviţi. In somn conştiinţa este încetinită şi e mai uşor să faci faţă încercării de a păstra iubirea. Aţi trecut cu bine de această încercare - iată de ce aveţi acum şansa de a supravieţui şi a fi sănătoasă.

Cum se poate determina cât de eficient lucrezi asupra ta?

Dă starea lăuntrică a dumneavoastră şi după atitudinea care o au oamenii faţă de dumneavoastră. Senzaţia că iritul divin este prezent în toate este un semn că schimbările binefăcătoare au început.

Lucrez asupra mea dar nu sunt nici un fel de schimbări. Cum pot determina cât am făcut deja?

Nu trebuie să determinaţi. Lucraţi în continuare.

Sunt bolnav de epilepsie. încă din copilărie, de când mă ţin minte, mă chinuiesc în permanenţă stările de deprimare. Când încep să mă rog simt în jurul meu un cerc închis. De ce?

Decepţia este, în profunzime, o nemulţumire faţă de sine şi de soartă, adică e o perpetuă agresiune faţă de iubire. Epilepsia este rezultatul unei depresiuni de profunzime. Trebuie să te rogi lui Dumnezeu atunci când te-ai dezis de tot ce e omenesc, de toate problemele, emoţiile, temerile şi decepţiile.

Dacă omenescul v-a acaparat destul de mult puteţi începe cu un antrenament mental. Puteţi repeta:

— Totu-i creat de Dumnezeu şi eu accept în suflet acest lucru. Eu nu conduc pe nimeni şi nimic, nu-mi fac emoţii pentru prezent, nu mă tem de viitor. Nu mă deranjează absolut nimic. îi iert pe toţi. în sufletul meu e bucurie, lumină şi iubire.

Pentru primul pas acest antrenament e destul de eficient.

Soţul tn-a lăsat cu copii mici. Copiii au crescut şi spun că au fost lipsiţi de copilărie şi îşi blamează tatăl. Ce să le spun?

La copiii dumneavoastră dependenţa de omul iubit, de idealuri şi relaţii a depăşit cu mult nivelul periculos. Şi ei puteau fi salvaţi prin înjosirea relaţiilor şi a idealurilor. Dacă nu ar fi fost lipsiţi de copilărie, li s-ar fi luat viaţa. Când vor înţelege aceste lucruri eu cred că ei îşi vor ierta tatăl.

lucru să nu fie posibilă ieşirea la un nou nivel de gândire. să faci un pas decisiv înspre spiritul divin trebuie să latini" tot ce ţine de omenesc. Nu în zadar Moise şi-a purtat 'patruzeci de ani poporul său prin pustiu. încă nu demult Rusia se închina sărăciei. Principala divinitate a Rusiei erau planurile principiile şi ţelurile. Dar n-a ieşit nimic din toate acestea. Rusia a bolit de socialism şi s-a vindecat. Acum ţara încearcă să se închine bogăţiei şi divinitatea supremă este bunăstarea personală. Ne vom însănătoşi după ce vom boli şi de aceasta. Pentru ca noi să avem idei şi bani nu trebuie să depindem lăuntric nici de unele, nici de celelalte. Cu cât mai repede vor avea loc schimbări binefăcătoare în sufletele noastre, cu atât mai repede Rusia va pune bazele unei societăţi în care banii nu vor ucide spiritualitatea, iar principiile şi idealurile nu vor fi cauza sărăciei. Şi pe cât de mult nu vom simţi lăuntric legităţile a ceea ce se întâmplă cu Rusia, cu atât mai multe vor fi bolile incurabile şi epidemiile.

Ieri am auzit că în Rusia a început o epidemie de tuberculoză, într-o formă nouă, care nu răspunde la nici un tratament. Pentru cercetări sunt necesare sume enorme de bani, care lipsesc. Ce ar putea face în acest caz fiecare din noi?

în planul energetic tuberculoza este consecinţa faptului că ne supărăm pe noi înşine şi pe destin. Suntem nemulţumiţi de ţara în care trăim, suntem supăraţi pe funcţionari şi pe lumea din jur. în prezent, în Rusia, are loc cea mai mare destabilizare a conştiinţei. Judecând după toate acestea, s-ar putea ca fără
Sunt întrebat deseori: „Şi ce să fac, totuşi, dacă nu-mi trece supărarea? Vreau să iert un om dar când îmi amintesc ce-a făcut - gata, nu mai pot, e mai presus de puterile mele."

— Dumneavoastră nu trebuie să-1 iertaţi, - îi explic - când veţi înţelege că el nu e vinovat, dar absolut deloc, supărarea vă va trece de la sine. Pe cât veţi vedea şi simţi voia Domnului în toate, pe atât de pătrunzător veţi simţi caracterul secundar şi iluzoriu al voinţei umane. Iar atunci va trebui să depuneţi tot mai puţine eforturi pentru ca supărarea să plece din sufletul dumneavoastră şi din sufletele urmaşilor dumneavoastră. Ca să vezi în toate voia Domnului trebuie să lucrezi greu şi mult asupra ta. Dacă am primit o primă substanţială noi sesizăm destul de uşor voia Domnului şi-i mulţumim. Când peste câteva zile această primă ne-a fost furată ne e mai greu să vedem aici tot voia Domnului. Iar când încă peste câteva zile veţi fi bătut, pentru nimic, la intrarea în blocul în care locuiţi -s-ar putea să nu vedeţi deloc în aceasta voia Domnului. însă cât de des ne străduim să vedem spiritul divin în jur şi, respectiv, păstrăm lăuntric iubirea pentru tot ce ne înconjoară, tot atât de mult spiritul divin începe să se desfăşoare în sufletul nostru. Pe cât de mult spirit divin vedem în orice om şi păstrăm lăuntric iubirea pentru el, pe atât noi ne apropiem de spiritul divin şi atunci în noi nu se destramă, ci se dezvoltă activ omenescul. Am putea găsi foarte multe exemple. O să vă dau un exemplu, pe care-I cunoaşteţi cu toţii.

înainte mă tot străduiam să înţeleg de ce Noul Testament este scris aşa?
Sunt patru Evanghelii şi în fiecare este expusă propria versiune asupra înălţării şi morţii lui Hristos. Nu ar fi fost mai simplu să i se adune toate poruncile şi învăţăturile şi să fie urmate întru totul? Mai apoi am înţeles că deseori situaţiile şi

interdependenţa dintre fenomene poartă o informaţie ne care noi nu o putem conştientiza de la început, însă pe care o receptăm cu simţurile noastre şi inconştient tragem anumite concluzii. Să încercăm să analizăm, din punctul de vedere al logicii umane, comportamentul învăţăceilor lui Isus Hristos şi terul acestora. Dacă ne vom întreba care din apostoli este l fricos vom vedea că acesta e Apostolul Petru. El de trei ori dezis cu înfricoşare de învăţătorul său. Un amestec ciudat de frică şi curaj. Când Hristos mergea pe apă tocmai Petru a fost cel care i-a mers în întâmpinare şi tot Petru a pus la îndoială învăţătura lui Hristos şi nu a crezut în El şi atunci a început să se înece. Reiese că necredinţa la Petru era mult mai puternică decât credinţa; laşitatea era mult mai puternică decât curajul. De ce, totuşi, Hristos i-a oferit acestuia, dintre toţi discipolii săi, rolul principal?

Să ne întoarcem acum la Iuda. Judecând după tot ce ştim, Iuda era cel mai principial şi avea cea mai mare voinţă dintre toţi Apostolii. Cu cât omul are mai multă voinţă, mai mult intelect şi spiritualitate, cu atât mai dur el poate reacţiona la orice nedreptate. Iar comportamentul lui Hristos înainte de a fi răstignit a fost, din punct de vedere al logicii omeneşti, ilogic şi incorect. El făcea ceea ce-şi permiteau doar oamenii bogaţi. Iuda îşi zămislise în sufletul său chipul unui învăţător extraordinar de talentat, inteligent şi dezinteresat. Şi dintr-o dată acest ideal s-a destrămat: Iuda nu a vrut să mai slujească celui care i-a trădat şi i-a întinat idealurile. Toţi învăţăceii îl criticau pe Isus Hristos pentru un comportament inadecvat însă Iuda, omul cel mai puternic şi mai volitiv, a dus această critică până la capăt. Trebuia oprită dezagregarea morală a învăţătorului, trebuia păstrat chipul său luminos în faţa celor care credeau în El. Iar pentru aceasta El trebuia să fie omorât. Şi cei treizeci de arginţi nu erau aici o banală dorinţă de parvenire ci exprimarea unei tendinţe care există în sufletul fiecăruia dintre noi.

Dacă tot ce e sfânt e călcat în picioare, atunci scuipi pe spiritualitate şi trăieşti cu valorile materiale, cu bani, adică fapta lui Iuda reprezenta o dezicere simbolică de la spiritualitatea încălcată şi găsirea unui nou punct de sprijin - banii ca sens suprem. Se sinucid, de obicei, oamenii mândri. De ce însă Iuda s-a decis să-şi pună capăt zilelor? Să se fi deziluzionat atât de

repede şi de bani? Este însă imposibil să te deziluzionezi de bani într-un termen atât de scurt. înseamnă că a avut altfel de motive. Care-s acestea?

Să-i comparăm încă o dată pe aceşti doi Apostoli, reprezentând fiecare câte o tendinţă. Aşadar, omul principial, inteligent şi cu multă voinţă a dat faliment în viaţă şi s-a sinucis. Cel fricos, laş, şovăitor a ajuns principalul propovăduitor şi purtător al ideii de creştinism. Care este cauza celor întâmplate şi prin ce se deosebeau ei atât de mult? Există o diferenţă. Când Hristos şi-a întrebat învăţăceii: „Cine sunt eu, ce mă consideraţi voi?" toţi apostoli au început să-i răspundă că îl consideră proroc, clarvăzător, etc. Ei vedeau în El doar ceea ce era omenesc şi doar Petru a văzut în El pe Fiul Domnului, adică a simţit spiritul divin în spatele celor lumeşti. Pe cât suntem în stare să vedem spiritul divin în alt om, tot pe atâta acest spirit creşte în noi. Şi-atunci tot e omenesc - slab şi fără puteri -începe să se întărească şi să se dezvolte.

Tragedia lui Iuda constă în faptul că acesta, simţindu-se lider în comparaţie cu ceilalţi, se concentra tot mai mult asupra aptitudinilor, intelectului şi spiritualităţii. Şi omenescul punea tot mai mult în umbră divinul din el. A început să trăiască după logica omenească şi să se închine acesteia. Şi în Hristos vedea doar ce era omenesc. Şi când ceea ce era omenesc i-a jucat festa, el s-a dezis de tot ce e uman.

Ce s-a întâmplat mai apoi? Iuda a văzut cum s-a purtat Hristos după ce a fost arestat. Iuda era încredinţat că atunci când omenescul din Isus Hristos va începe să se destrame, locul lui va fi luat de durere şi chin, de ură şi supărare. Când însă vălul omenescului a început să cadă de pe Hristos atunci Iuda a văzut în loc de ură, depresie şi teamă, aceeaşi iubire pe care o văzuse şi înainte. Omenescul s-a destrămat şi Iuda a văzut în sfârşit, divinul. Şi atunci a înţeles că a trădat nu ceva omenesc, ci spiritul Divin şi că nu a făcut dreptate ci a călcat în picioare divinul din sufletul său. Acest lucru I-a şi împins spre sinucidere. Iuda era asemenea unui munte care se prăbuşeşte, iar Petru era asemenea unui deal care se înalţă. Hristos ştia că având o astfel de viziune asupra lumii Iuda este predestinat să trădeze şi să se dezică de iubire. Iuda era purtătorul unei tendinţe care-şi găseşte loc până azi în sufletele noastre. Iată de ce Hristos i-a spus: „Mergi şi înfăptuieşte ce-ai gândit". Şi totodată Hristos a

văzut că fricosul, şovăitorul Petru, dar care putea vedea divinul, va putea duce după sine şi pe ceilalţi. Iar tot ce e omenesc în el va înflori şi nu se va destrăma ca la Iuda.

Apostolul Pavel, căruia i se spune cel de-al treisprezecelea apostol, şi-a început calea de viaţă ca şi Iuda, fără a vedea divinul în alţi oameni, urmând cu tot mai multă severitate logica umană; apoi s-a înseninat, a putut să vadă şi să atingă spiritul divin din lumea înconjurătoare. Şi după asta a mers pe calea Apostolului Petru, înfrângând chingile conştiinţei şi simţind că Dumnezeu este iubire.

Noi citim în prezent Biblia, ne batem joc de Iuda şi avem o aptitudine arogantă faţă de acesta. E nevoie de cineva rău ca noi să ne simţim buni. Dar într-un moment oarecare noi încetăm de ce a mai simţi Voia Divină în tot ce se întâmplă, noi nu mai vedem divinul din fiecare om şi devenim sclavi ai omenescului şi mergem spre distrugere şi ucidere. Unul a putut să-şi suprime omenescul din el şi i-a condus spre fericire şi ispăşire şi pe ceilalţi. Altul n-a putut şi-a sfârşit tragic. în fiecare secundă noi sau ne dezicem de spiritul divin sau mergem înspre el. Noi sau suprimăm iubirea, sau o salvăm şi o păstrăm. Şi aici foarte multe depind de fiecare dintre noi.

Sufăr de varice, am probleme de natură ginecologică, îmi amorţesc şi mă dor mâinile din cauza afluenţei insuficiente a sângelui. îndeosebi de rău mă simt în timpul lumii pline.

Răcirea membrelor e o problemă ce ţine de gelozie, de ataşarea de relaţii. Problemele ginecologice sunt rezultatul agresiunii faţă de bărbaţi în planul relaţiilor şi al idealurilor. Varicele vin din faptul că sunteţi supărată pe sine, pe soartă, că nu vreţi să trăiţi atunci când omul iubit vă provoacă neplăceri. Când e lună plină are loc activarea subconştientului iar supărările care s-au adunat din vieţile anterioare, gelozia şi lipsa dorinţei de viaţă amplifică răul. In primul rând, retrageţi orice agresiune faţă de iubire pe care aţi avut-o în viaţa dumneavoastră. Retrageţi-vă pretenţiile faţă de bărbaţi. Retrăiţi în gând periodic situaţii în care să-i iertaţi pe cei care vă t dragi şi tot ce vă este drag. Din când în când staţi singură.

ea sănătăţii dumneavoastră se va îmbunătăţi în măsura în care veţi putea vedea spiritul divin în tot ce vă este drag şi vă veţi putea îndepărta de ceea ce este superficial.

Apropo, unei doamne cu aceleaşi probleme i-am spus:

__Imaginaţi-vă că v-a părăsit soţul, v-a înşelat sau a murit şi încercaţi să vă păstraţi iubirea în suflet.

Peste puţin timp doamna mi-a spus uimită:

__Am încercat să fac ce m-aţi sfătuit şi-au început să-mi .,ardă" mâinile şi picioarele.

__E bine, i-am spus, - energia se restabileşte, venele se lărgesc.

însă pentru o restabilire complexă a sănătăţii e necesar să vă convingeţi sufletul că în raport cu sentimentul iubirii, omul iubit este secundar.

Copiii răspund pentru părinţi, scrieţi dumneavoastră. Unde e aici dreptatea?

Când mă ocupam de cercetări şi am văzut zeci şi sute de dovezi cum că soarta, caracterul şi sănătatea copiilor depinde de părinţii lor, nici prin cap nu mi-a trecut dacă acest lucru este drept sau nedrept. Există date, ele pot fi generalizate şi din ele se poate extrage ceva util. Părinţii îşi pot educa bine copilul şi atunci el va avea un caracter bun şi un destin favorabil. Dar ei pot sa-i dea copilului nişte orientări valorice incorecte şi aces-vor distruge sănătatea, caracterul şi destinul. Copiii depind într-o măsură mare de părinţi. Pe noi însă această dependenţă nu ne indignează.

Alt exemplu.

Şoferul autoturismului, căpitanul unei corăbii sau pilotul unui avion s-au purtat incorect şi din cauza aceasta au murit mulţi oameni. Noi doar nu ne întrebăm: „Unde e dreptatea?" Noi ştim pur şi simplu că o astfel de dependenţă este un fapt dat şi că pentru a se întâmpla cât mai puţine tragedii trebuie să le acordăm cât mai mult timp şi energie celor de care depinde viaţa cuiva. Cercetările mele demonstrează că nu numai copiii depind de părinţi. Atitudinea incorectă faţă de lume, transmisă copiilor conştient sau inconştient, este chiar cauza unor boli grave şi incurabile. Nimănui cred că nu i-a trecut prin cap că legea gravitaţiei universale este incorectă. Noi o receptăm ca un fapt dat şi cu cât mai bine o studiem cu atât mai multe perspective ni se deschid. Iar legile, după care există sufletul nostru, noi de abia am început să le cunoaştem.

— Dumneavoastră recomandaţi rugăciunea pentru a ne schimba şi a învinge bolile. Nu consideraţi dumneavoastră creştinismul, catolicismul, mahomedanismul mai competente

decât dumneavoastră în această problemă? Şi dacă e să întrebaţi pe cineva cui să te rogi, e mai bine să întrebi un preot decât pe dumneavoastră?

— Eu sunt savant şi mă ocup de cercetarea şi analizarea faptelor. Pe baza acestor date eu vă pot spune că rugăciunea ază mult mai benefic asupra omului şi destinului său decât aCţ^ antrenament mental. Autosugestia şi hipnoza sunt lucruri are eu vă vorbesc. Cu cât omul va reuşi înainte de urâciune să renunţe la toate şi să uite de toate problemele lui, cu tât de puternic va fi efectul binefăcător al rugăciunii. Şi încă ceva Dacă omul nu a putut ierta pe cineva şi regretă în permanenţă trecutul, atunci rugăciunea nu va avea nici un efect.

Dumnezeu este iubire" - se spune în Biblie. Cu cât mai des am suprimat în viaţă sentimentul iubirii şi am manifestat aere-siune faţă de el, blamând alţi oameni, evenimente curente sau soarta, cu atât mai puţine sunt şansele de a ne purifica prin rugăciune. Şi dacă înainte de rugăciune omul îşi aminteşte de situaţiile esenţiale din viaţa sa şi trece peste acestea păstrând iubirea şi retrăgând orice pretenţii, atunci o astfel de rugăciune vindecă şi sufletul, şi corpul.

Mulţi oameni se roagă şi totuşi se îmbolnăvesc şi mor. Unora rugăciunea le ajută, altora - nu. Există şi aici anumite legităţi. Studierea lor ne permite să înţelegem de ce rugăciunea le ajută unora, iar altora - nu. Dacă omul se roagă pentru a-i cere lui Dumnezeu sănătate, bunăstare sau alte bunuri atunci această rugăciune poate, în cele din urmă, să-i dăuneze.

Cred că multe din lucrurile pe care le-am aflat şi le-am înţeles au fost deja descoperite şi spuse de alţi savanţi şi militanţi religioşi. Eu nu am nici timp şi nici puteri ca să aflu ce s-a spus până la mine şi ce n-a fost spus. Eu trebuie să ajut concret un om. Acesta îşi revede viaţa, devine mai bun, îşi retrage pretenţiile, starea lui se îmbunătăţeşte, însă boala nu cedează definitiv. Omul se roagă, însă nu au loc nici un fel de schimbări de profunzime. Eu încerc să-1 ajut ca el să se învingă pe sine. îi explic că rugăciunea trebuie să fie dezinteresată.

— Noi nu ne rugăm pentru a primi mai multă fericire omenească, ci dimpotrivă - ne rugăm pentru a ne dezice de fericirea omenească, pentru a diminua dependenţa de ea şi pentru a simţi că există o fericire mult mai intensă şi de mai

lungă durată decât orice valori umane. Omul începe să se roage astfel şi eu văd cum el începe să învingă boala. Probabil că nici el n-a reuşit să citească toate cărţile sfinte şi toate tratatele ştiinţifice. De ce să nu-1 ajut cu ceea ce ştiu?

Eu văd că teama de viitor, frica de moarte şi neîncrederea în forţele sale îl împiedică pe om să se însănătoşească.

încetaţi să nu mai aveţi încredere în dumneavoastră, - îi spun, - puterile vă sunt determinate de dorinţa dumneavoastră. Dacă aveţi o dorinţă mare de a vă schimba veţi învinge boala. Nu vă mai temeţi de viitor. Din cauza fricii, a regretelor şi a nemulţumirii de sine pierdeţi foarte multă energie. Iar ea vă e necesară acum pentru a lucra asupra dumneavoastră. Nu vă temeţi de moarte. Dumneavoastră vă identificaţi eu-1 personal cu învelişul fizic şi din această cauză vă sperie atât de mult dezagregarea posibilă a corpului dumneavoastră. Eu-1 care e legat de corpul dumneavoastră nu este unicul. Eu-1 dumneavoastră suprem, adevărat, se află dincolo de limitele timpului. El este veşnic şi se regăseşte în Dumnezeu şi în iubire.

Iar cât priveşte eu-1 dumneavoastră fizic dacă vă este sortit să muriţi veţi muri şi nimeni nu vă va salva: nici vracii, nici medicamentele. De aceea acceptaţi-vă cu anticipaţie propriul deces. Trebuie să vă purificaţi sufletul indiferent dacă veţi supravieţui sau veţi muri. Iar excesul lăuntric al emoţiilor dăunează şi i • d coreului Omul se calmează şi începe să lucreze asu-sufletuiui, şi >- f

- cu succes. Dar ceva totuşi nu merge bine. Vad ca onen-Irea spre valorile umane, conştiinţa este încă destul de mare.

__Dumnezeu e iubire, iar omul e conştiinţa, - îi explic, -

cât mai tare vă veţi îndepărta de conştiinţă cu atât mai uită iubire va veni în sufletul dumneavoastră. Acum e de dorit să gândiţi, să cutezaţi şi să analizaţi cât mai puţin posibil. Astfel are loc excitarea conştiinţei. Sentimentul puterii', al încrederii şi siguranţei este asigurat de iubire, nu de conştiinţă, lată de ce când vă rugaţi lui Dumnezeu nu trebuie să vă gândiţi !a nimic. Fiţi cu totul deschis şi sincer. Trebuie să vă simţiţi slab şi neapărat ca un nou-născut. De obicei, înainte de a se ruga oamenii îşi amintesc de toate problemele lor. Nu poţi merge cu probleme la Dumnezeu. La Dumnezeu se merge cu iubire. Şi când te rogi lui Dumnezeu încearcă să iuţi de tine. Şi ceea ce veţi simţi în acel moment poate fi mai bun decât orice

medicament. Pe măsură ce avansez în cercetările sufletului uman eu mă conving că pe alocuri n-am avut dreptate, ceva n-am înţeles, şi mă străduiesc să-mi revăd şi să-mi corectez greşelile. Sper că rezultatul de ansamblu al cercetărilor mele de viitor va fi pozitiv.

Ce ne facem cu bolile transmise prin intermediul virusurilor?

Cu cât sunt mai bolnave caracterul şi sufletul omului, cu atât mai puternice sunt blocajele constituite din boli fizice şi spirituale. Boala poate avea orice origine, inclusiv una virotică. Am studiat energetica unor grupuri de oameni şi a întregii omeniri. Se vede că periodic au loc amplificări sau reduceri ale anumitor programe. Să admitem că are loc creşterea dependenţei de relaţii - tema geloziei- deci are loc creşterea fondului lăuntric agresiv al multor oameni. Oamenii cu o orientare asemănătoare se pot îmbolnăvi de diferite boli grave, precum reumatismul, poliartrita, probleme auditive ş,a.m.d. Şi cu cât mai repede vor fi stopate intensificarea dependenţei şi agresiunea, cu atât consecinţele vor fi mai puţin grave. în diferite zone a avut loc activarea orientării sporite către oricare dintre valorile umane soldată cu boli grave. Fiecare popor, fiecare civilizaţie era ca un om: cu un anumit caracter, energetică, cu un anumit nivel al dependenţei de valori umane. Unul se îmbolnăvea şi murea, iar altul se dezvolta şi lăsa urmaşi. E vorba de zeci şi sute de oameni (popoare) şi fiecare avea o formă individuală de cunoaştere a lumii. Greşeala unuia nu costa viaţa altuia. în toată lumea, ca într-un organism unic, aveau loc periodic explozii ale dependenţei de valori umane şi atunci multe civilizaţii mureau dar supravieţuiau cele al căror potenţial de dezvoltare corectă era mai mare. Diferenţele dintre popoare, state şi civilizaţii (împrăştierea în spaţiu), insularitatea lor le încetineau evoluţia, dar le permiteau în general să supravieţuiască. în prezent putem vorbi despre întreaga omenire ca despre o singură civilizaţie nu numai fiindcă s-au deschis frontierele şi au loc modificări genetice, nu numai din cauza dezvoltării transportului şi a turismului, ci din cauza radioului, televiziunii şi a sistemului prin satelit, toate acestea reprezentând un per- manent schimb de informaţii. Corporaţiile industriale lucrează conform aceloraşi legi în toate ţările lumii şi în plan economic toată lumea e un ansamblu de relaţii. De

douăzeci de ani existăm ca o civilizaţie unică. Comuniunea la nivel energetic amplifică de câteva sute de ori posibilităţile fiecăruia dintre noi. O omenire unită este în aşteptarea unei explozii de noi posibilităţi şi noi perspective - acestea sunt avantajele.

Să vorbim acum despre dezavantaje.

Pentru fiecare greşeală, nu va suferi doar o parte din omenire, ci întreaga omenire. Cel mai probabil e că dacă vot apărea noi boli ele vor cuprinde întreaga omenire, indiferent de eforturile medicinii. Şi pentru greşelile grave în viziunea asupra lumii, omenirea ar putea plăti nu cu moartea unei civilizaţii aparte sau cu dispariţia unui popor ci cu propria moarte şi dispariţie. Vorbim acum despre faptul că toţi locuitorii devin o singură naţiune. Şi posibilităţile, şi responsabilităţile sunt enorme. Nu suntem pregătiţi nici pentru unele, nici pentru celelalte. Şi această lipsă de pregătire îşi va spune cuvântul şi în proporţii din ce în ce mai mari. Mai departe: fiecare religie a pus bazele unei civilizaţii mai mici, care aveau o viziune şi mai redusă asupra lumii. însă această comasare a amplificat semnificativ dezvoltarea religiei respective, dar a şi agravat conflictul cu altă religie, cu altă civilizaţie. Conflictul economic care a fost cauza multor războaie e mult mai puţin periculos decât conflictul ideologic.

Şi iată cum se prezintă situaţia acum.

Faptul că omenirea este împărţită în câteva civilizaţii religioase poate face ca acest conflict să ducă la pieirea tuturor. Pe de altă parte, tot ce e comun în planul subtil şi în planul pur exterior- îmbrăcăminte, modă, computere, obiecte de uz casnic - poate fi la fel de periculos.

Totul se întâmplă nespus de repede iar omul nu s-a adaptat încă la viteze şi posibilităţi foarte mari.

Cu cât va fi mai puţin pregătit fiecare din noi pentru volumul mult mai mare al posibilităţilor umane în deceniul apropiat şi pentru o mai mare responsabilitate pentru aceste valori, cu atât mai puternic va fi încetinită unirea omenirii: o izolare la nivel economic este imposibilă, deci ea va decurge mult mai activ la nivel spiritual. Ceea ce înseamnă o amplificare a conflictelor religioase şi politice cu tendinţă crescândă de a se transforma în războaie, ale căror consecinţe ni le putem imagina cu uşurinţă.

înseamnă că pentru supravieţuirea tuturor şi a fiecăruia din noi trebuie să fim pregătiţi pentru ceea ce se va întâmpla peste câteva decenii şi ceea ce a început deja.

Când spre noi vine o mare cantitate de fericire omenească - bani, bunăstare, aptitudini, împlinirea planurilor noastre şi a speranţelor, noi - trăim o senzaţie de bucurie şi euforie. Noi nu ştim că fericirea ucide mai repede decât nefericirea. Dacă în suflet cantitatea de iubire este mai mică decât fericirea care ne-a parvenit, dependenţa sporită de valori umane ne destramă sufletul şi ne ucide corpul foarte repede. Ideologia, viziunea asupra lumii şi caracterul omenirii, în prezent, nu permit, judecând după toate, fiecărui om să acumuleze în suflet acea cantitate de iubire care i-ar permite să nu depindă de bunăstarea materială de care va dispune omenirea în timpul apropiat. Şi cu cât fiecare dintre noi depune mai multe eforturi pentru a-şi aduce în ordine sufletul său, cu atât el ajută prin aceasta întregii omeniri în învingerea viitoarelor epidemii, boli şi războaie.

Toate ceasurile pe care le port la mână se opresc pentru un anumit timp. Dacă nu se opresc ceasurile atunci mi se rup brăţările.

M-a consultat o dată un bărbat tânăr care mi-a povestit următoarele:

__Am înţeles din cărţile dumneavoastră că starea lăuntrică a omului se răsfrânge asupra lucrurilor care îl înconjoară. Şi dacă omul are un puternic program interior de autodistrugere atunci i se strică şi i se autodistrug cu mult mai repede lucrurile care îi aparţin. în cazul meu procesul acesta s-a agravat. Lucrurile mele au început să se uzeze mult mai repede. Mi-am cumpărat în Emiratele Arabe o maşină „Toyota" şi am adus-o în ţară. Maşina era nouă, avea doar câteva luni. Şi deodată începe să se strice. Mecanicii se uită la ea şi mă întreabă: „Câţi ani are?" Şi nu mă cred când le spun că maşina e nouă.

Istoria pe care mi-a povestit-o acest bărbat tânăr nu este una extraordinară. Astfel de cazuri sunt destul de frecvente. Cu cât programul de autodistrugere pătrunde mai profund în noi cu atât mai repede se degradează corpul nostru şi tot ce ne înconjoară. Programul de autodistrugere este consecinţa pretenţiilor foarte mari faţă de lume. Iar acestea, la rândul lor, sunt

rezultatul dependenţei sporite faţă de valori umane. Valorile umane sunt alcătuite din materie, spaţiu şi timp. Fie-
care lucru din Univers poartă în sine cauza primară şi este dependent de ea. Iar noi toţi - tot ce e viu şi tot ce e neînsufleţit - îl purtăm în noi pe Dumnezeu. Dar sunt şi factori exteriori, cu o anumită cantitate de iubire, care determină specificul unui lucru. Materia conţine în sine o anumită cantitate de iubire. în spaţiu e mai multă iubire. Iar în timp e şi mai multă. Omul e limitat la parametrii corpului său. Din acest motiv el se dezvoltă mai activ în spaţiu şi în timp. Cu cât parametrii valorilor sale spirituale sunt mai mari, cu atât mai mult spaţiu şi timp se găsesc în structurile lui spirituale. însă orientarea esenţială trebuie să fie întotdeauna cea către iubire, căci ea guvernează şi timpul, şi spaţiul, şi materia. Dacă această orientare se atenuează atunci se amplifică dependenţa de nivelul exterior şi îşi face apariţia agresiunea faţă de iubire. Agresiunea noastră nu va pătrunde către Creator, însă va afecta straturile de suprafaţă ale iubirii. Şi fiindcă iubirea generează timpul, spaţiul şi materia, atunci agresiunea faţă de iubire este şi o agresiune faţă de toate celelalte, adică încep să se distrugă lucrurile de care depindem şi pentru care ne rugăm.

Să revenim la autorul bileţelului.
Dacă ne orientăm spre iubire mai mult decât spre orice altceva, atunci, fiindcă iubirea trece dincolo de limitele spaţiului şi ale timpului, noi ne simţim lăuntric ca un tot unitar şi nici nu putem fi nemulţumiţi de ceva sau de cineva. Dacă balanţa se înclină spre parametrii valorilor spirituale, noi începem să resimţim eu-1 nostru autentic deja nu ca iubire, ci ca pe un corp material care există în spaţiu şi în timp. Şi pentru a supravieţui se declanşează mecanismul agresiunii. Cu cât e mai mare volumul valorilor spirituale, cu atât mai mare şi mai fină e agresiunea.

Dacă la omul limitat şi ancorat în teluric agresiunea este direcţionată mai mult spre exterior, spre planul fizic, iubirea având mai puţin de suferit, la omul spiritual agresiunea se desfăşoară nu numai în planul material, ci şi la nivelurile spaţial şi temporal. Unuia nu-i place cum se comportă vecinul, altuia nu-i place cum se comportă vecinul şi cum gândeşte aceasta, celui de-al treilea nu-i place cum se comportă vecinul, cum gândeşte el şi nu-i place că aceasta există pe lume.

Ceasurile pe care le purtăm la mână merg într-un anumit regim temporal. Şi dacă apare o mare dorinţă agresivă de a controla situaţia nu numai în plan fizic - material sau spiritual - spaţial, ci şi în cel temporal, atunci ceasul este perceput ca un „vecin" independent care se comportă inadecvat, gândeşte incorect, care a apărut din greşeală pe această lume în care nici măcar nu şi-a găsit locul potrivit. Agresiunea faţă de timp este şi una împotriva ceasurilor, iată de ce acestea se pot defecta.

O astfel de agresiune vorbeşte despre rezerva interioară de spiritualitate, despre dependenţa extrem de puternică a nivelurilor înalte ale spiritului şi despre volumul mare al agresiunii de profunzime, care poate crea probleme şi celui care poartă ceasul şi generaţiilor ulterioare. în orice caz, observ la autorul bileţelului, în plan fin, mari neplăceri cu proprii copii. Ceasurile nu numai că se pot strica dar îşi pot schimba şi mersul.

De obicei când sunt încălcate legile supreme ceasurile se grăbesc. în cazul unor schimburi pozitive mersul timpului se încetineşte oarecum. însă ele întârzie nu în permanenţă ci doar la începutul schimbărilor pozitive. Atunci când te îndepărtezi brusc de valorile umane are loc o încetinire a timpului. în prima zi, când am început sâ lucrez asupra acestei cărţi dictarea şi înregistrarea materialului au durat în jur de cinci ore. în acest timp ceasul meu a rămas în urmă cu trei ore şi jumătate. A doua zi mergea ca de obicei şi nu întârzia. Au mai fost multe situaţii curioase şi o să vă relatez una dintre ele.

Mi-am cumpărat un ceas de perete în biroul unde aveam consultaţii. Mai apoi am observat că ceasul e defect, minutarul mergea bine, însă limba care indica ora stătea pe loc. Am vrut să merg să-t înlocuiesc cu alt ceas dar nu găseam timp nicicum. Peste câteva zile am discutat cu un bărbat care m-a sunat după o consultaţie şi mi-a spus cu uimire că ceasul lui care costă 700$ merge ciudat. Acul care indică orele stă pe loc, iar minutarul continuă să meargă de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Mi-am dat seama că nu e vorba de ceas ci de starea mea interioară. Am început să cercetez planul subtil şi peste ceva timp am descoperit cauza. Se vede că la consultaţii o-rientarea mea către îmbunătăţirea condiţiei fizice a depăşit orientarea către spiritul divin. S-a declanşat o agresiune faţă de timp şi ceasurile au reacţionat atât de ciudat. Peste câteva zile

ceasul meu şi ceasul bărbatului de care v-am vorbit şi-au revenit şi merg fără nici un fel de abateri.

S. N, care este atitudinea dumneavoastră faţă de lucrările lui Rerih, Blavatskaia, Daniil Andreev (Trandafirul lumii"), Naumkin („Kalaghia")?

Dacă am testa lucrările autorilor amintiţi aici am vedea că pe toţi îi uneşte o dependenţă sporită faţă de idealuri, spiritualitate, nobleţe, tendinţa către idealurile binelui, victoria binelui asupra răului. Şi în cele din urmă îi uneşte o tot mai puternică orientare spre conştiinţă care devine pentru ei scopul suprem. Dumnezeu este iubire, omul - conştiinţă. întregul Univers este o formă de conştiinţă. Gândurile noastre sunt alcătuite concomitent din conştiinţă, timp şi materie.

Conştiinţa e cea care împarte lumea în dreapta şi stânga, luminos şi întunecat, în sublim şi abject. Iubirea adevărată nu compară, nu face aprecieri şi nu critică dintr-un simplu motiv, ea se află dincolo de limitele spaţiului şi ale timpului. în ea totul e uimitor: şi sublimul, şi abjectul, şi binele, şi răul. Agresiunea se declanşează când apare posibilitatea de a compara şi a aprecia situaţia. Comparaţia e posibilă atunci când există spaţiu şi timp. Iar dacă omul vrea să trăiască cu idealurile nobleţei, ale purităţii, vrea să vadă lumea doar prin intermediul frumosului, atunci el trăieşte nu prin iubire, ci prin conştiinţă. Cu cât omul divinizează mai mult binele cu atât mai mult urăşte şi dispreţuieşte răul. O femeie se îndrăgosteşte de un bărbat şi îşi imaginează chipul lui doar în culori luminoase. Şi cu cât ea este mai încântată de spiritualitatea, nobleţea şi frumuseţea lui, cu atât mai multă trufie şi dispreţ simte faţă de alţi bărbaţi, în care ea vede abjectul şi imperfecţiunea. Cu cât ea este mai încântată de valorile conştiinţei, cu atât mai puternic acestea înlătură iubirea de sufletul ei.

La un moment dat are loc o schimbare neobservată. Valorile conştiinţei se situează pe primul loc, iar iubirea – pe locul al doilea. Idealurile dreptăţii, spiritualităţii, ale frumuseţii şi purităţii devin mai importante decât iubirea şi viaţa. Cel mai mic neajuns observat la omul iubit este motiv de enervare şi nemulţumire. Iar agresiunea în permanentă creştere distruge în cele din urmă conştiinţa.

M-am gândit mult timp: care este, totuşi, sensul păcatului primar pe care-1 purtăm în noi de pe vremea lui Adam şi Eva?

Nu puteam de fel înţelege următoarea situaţie: o femeie şi un bărbat alergând dezbrăcaţi printr-o poiană au mâncat ceva şi-au început să se ruşineze iar după asta au şi păcătuit. Ce-i drept, graţie acestui păcat, noi toţi trăim pe acest pământ păcătos şi toţi suntem - încă din născare - vinovaţi faţă de Dumnezeu. Nu demult însă am recepţionat această parabolă cu totul altfel.

Omul se afla în rai şi era fără păcat până a gustat din roadele cunoaşterii, roadele binelui şi ale răului, adică omul a gustat din rodul conştiinţei. S-a constituit conştiinţa, s-a revendicat iubirea, şi în ea şi-a găsit loc timpul, spaţiul şi materia. A apărut eu-1 personal, individual, şi eu-1 acesta a început să compare, să aprecieze şi să analizeze. A apărut ruşinea ca o consecinţă a aprecierii situaţiei. Eu-1 uman a început să lucreze pentru sine. A apărut posibilitatea de a face un scop în sine din cunoaştere şi conştiinţă. Umanul a ieşit din spiritul divin. Acest fapt i-a permis o dezvoltare rapidă dar 1-a pus totodată în faţa ispitei de a face din conştiinţă şi nu din iubire scopul principal în viaţă.

Sentimentul iubirii pe care-1 simţim are întotdeauna două straturi - cel divin şi cel uman. Noi primim prin intermediul atracţiei sexuale şi a dorinţei de procreare un impuls puternic către dezvoltarea a tot ce e uman şi viu. Dacă însă în acest impuls plăcerea fizică este esenţială, atunci are loc o redirecţi-onare bruscă în planul conştiinţei şi nu al iubirii; deci, o atitudine eronată faţă de sentimentele sexuale ne poate face repede şi pe neobservate sclavi ai umanului. Şi atunci iubirea divină va fi înlăturată de cea umană, dimpreună cu gelozia, frica, ura şi dispreţul caracteristice acesteia.

Să vorbim mai clar: când omul nu avea o conştiinţă individuală, iubirea era pentru el mai importantă, umanul nu punea în umbră divinul. Cu cât omul se dezvoltă mai mult cu atât mai frumoase devin corpul, sufletul şi spiritul lui, dar cu atât mai mari sunt şi ispitele de a se orienta către valorile umane supreme ca fiind cele esenţiale. învingerea, în fiecare dintre noi, a păcatului primar este totodată şi victoria asupra orientării sporite spre spaţiu, timp şi materie, spre conştiinţă şi valorile umane supreme. Acest lucru e posibil doar când tinzi mereu către iubire şi Dumnezeu. E necesar un efort constant pentru a păstra şi a înmulţi iubirea.

Conform Bibliei, în istoria lumii noastre sunt două păcate esenţiale. Primul e păcatul lui Adam şi al Evei, iar al doilea - sau mai bine zis primul - e păcatul îngerului care s-a pre-schimbat ulterior în diavol, adică acest păcat e ca al întregului Univers. S-a prefăcut în diavol cel mai inteligent şi mai talen-tat dintre îngeri, deci cel care avea conştiinţa mai dezvoltată decât a celorlalţi.

Purtăm cu toţii în noi cauza primară. La baza conştiinţei, însă, se află iubirea. Şi atât timp cât îngerul şi-a simţit unitatea cu Dumnezeu el a fost înger. Ulterior însă conştiinţa a decis să se separe de iubire şi îngerul s-a declarat Dumnezeu, adică şi-a numit cu numele de Dumnezeu eu-1 său secundar - aptitudinile şi intelectul.

Copacul care-şi pierde rădăcinile la început se înnegreşte şi apoi se prăbuşeşte. Aşa că diavolismul nu este o personalitate, ci o tendinţă către o evoluţie greşită. Oricât de măreaţă ar fi omenirea ea va fi întotdeauna secundară faţă de iubire.

De obicei, cele mai mari realizări spirituale sunt legate de cunoaşterea religioasă a lumii. în budism, de exemplu, starea lui Buddha nu este altceva decât înfrângerea dependenţei de toate formele conştiinţei. Acest lucru provoacă o senzaţie de umilire şi fericire: aceasta este senzaţia divinului în sufletul nostru. O atare senzaţie simte fiecare din noi când îl iartă pe cel care 1-a trădat! O astfel de senzaţie o simt femeile care-şi iubesc soţul cu toate neajunsurile şi calităţile lui. Când iubim lumea înconjurătoare în toate manifestările ei atunci iubirea noastră încetează de a mai depinde de lumea înconjurătoare şi, în cele din urmă, şi de conştiinţă. Cu cât suntem mai mult în stare să-1 vedem pe Dumnezeu în toate, cu atât mai pregnant va fi spiritul divin în sufletul nostru.

Şi atunci când înmulţim valorile spirituale şi intrăm în contact cu planurile superioare nu trebuie să uităm nici pentru o clipă că, sentimentul cald al iubirii pe care o purtăm în suflet va fi mai important decât cea mai mare şi mai necesară informaţie.

S.N., după o traumă soţul meu a început să sufere de epilepsie. Care e cauza? Sunt eu oare vinovată? Lăuntric l-aţi admirat întotdeauna pentru spiritualitatea sa, l-aţi făcut un ideal. Respectiv, nu aţi mai putut accepta ceea ce nu mai corespundea idealurilor dumneavoastră. La dumneavoastră e

exagerată agresiunea subconştientă. Şi aceasta influenţează într-o oarecare măsură asupra sănătăţii şi destinului soţului.

Mai departe. Dacă femeia iubeşte în bărbat la început spiritul divin şi apoi omenescul din el, atunci această iubire nu depinde de uman. Atunci când e vorba de iubire, pe dumneavoastră puţin vă interesează dacă e nobil soţul dumneavoastră sau e o lichea, e inteligent sau e tâmpit, e frumos sau e invalid. Dacă însă soţia îşi iubeşte soţul fiindcă acesta e bogat ea se ataşează prin această iubire de banii lui de zece ori mai puternic şi soţul îşi pierde sau banii, sau sănătatea, sau viaţa. Dacă ea îl iubeşte pentru că e un bun familist, atunci, dacă el nu va chefui în stânga şi-n dreapta se poate îmbolnăvi şi muri. Dacă ea îl iubeşte pentru că el este capabil şi inteligent el va trebui să aibă parte de înşelăciuni şi insuccese sau va trebui să-şi înjosească aptitudinile. Dacă femeia iubeşte un bărbat pentru că acesta e spiritual, nobil atunci el sau începe să se poarte josnic, sau încep să nu-i mai meargă afacerile, sau el trebuie să aibă o atitudine nedreaptă şi lipsită de nobleţe faţă de ea, etc.

Cu cât bărbatul se orientează mai puţin spre spiritul divin din sufletul său, cu atât mai repede femeia îi va învinge dependenţa de valorile umane şi cu atât mai repede el va pierde aceste valori, sau sănătatea, sau viaţa. Şi încă: dacă femeia are un ataşament de 100%, atunci la bărbat el este de 200%, deci procesul de dezagregare are loc mult mai repede.

în cazul dat, ataşamentul faţă de idealuri este de câteva ori mai mare decât nivelul mortal. Se desfăşoară în permanenţă un fond de nemulţumire faţă de alţii şi faţă de sine însuşi. Agresiunea subconştientă s-a transformat într-un program de autodistrugere. Agresiunea interioară faţă de sine i-a cauzat trauma. Şi fiindcă trauma nu a anihilat complet programul de autodistrugere, epilepsia a devenit o verigă ajutătoare în acest proces.

Ce se poate face în acest caz? La început trebuie să lucraţi dumneavoastră: îndepărtaţi-vă de omenesc şi simţiţi spiritul divin. Acceptaţi înjosirea omenescului ca o purificare a eu-lui dumneavoastră suprem. Iertaţi-i pe toţi cei prin care vi s-a dat purificarea. Aceşti oameni nu au nici o vină.

Iertaţi-vă, în primul rând, soţul, retrăind în gând viaţa dusă împreună. înţelegeţi că purtarea soţului dumneavoastră este o reflectare a stării dumneavoastră lăuntrice. Acceptaţi ca pe o

purificare falimentul idealurilor, trădarea, nedreptatea şi încercaţi să simţiţi că orice valori spirituale chiar şi cele mai sfinte, sunt secundare în raport cu iubirea. învăţaţi-vă să vă iubiţi soţul cu toate neajunsurile lui. Nu vă închinaţi în faţa calităţilor şi atunci nu veţi dispreţui nici defectele.

Când veţi simţi schimbări serioase în interiorul dumneavoastră atunci ele vor fi urmate şi de schimbări în sufletul soţului. E de dorit ca el să renunţe la toate supărările cauzate de dumneavoastră şi de el însuşi. Şi dacă viziunea dumneavoastră incorectă asupra lumii nu s-a transmis copiilor şi nepoţilor atunci schimbările în bine vor veni destul de repede.

Mai repede sau mai încet, însă schimbările au loc întotdeauna.

Nu demult m-am întâlnit întâmplător cu un bărbat.

__Ştiţi, am citit toate cele patru cărţi ale dumneavoastră, - mi-a spus el, - însă e foarte greu să mă schimb, nu-mi ajung puterile.

__Dumneavoastră v-aţi şi schimbat deja, - i-am spus eu, - numai că încă nu ştiţi lucrul acesta! La dumneavoastră dependenţa de idealuri era de trei ori mai mare decât nivelul admis. Iar acum sunteţi la limită. Aveaţi o agresiune subconştientă de 210 unităţi. Nu trebuie să vă dedaţi la acte de eroism, ci lucraţi puţin câte puţin asupra sa, încontinuu, şi vă veţi schimba. Rezultatul vă este garantat.

Revin însă la întrebarea din bileţel. Ca să puteţi controla toate supărările trebuie să ştiţi a vă îndepărta de toate formele conştiinţei. Conştiinţa reprezintă valorile noastre materiale şi spirituale, ea reprezintă şi controlul asupra situaţiei, analiza şi aprecierea evenimentelor.

Un pacient mi-a povestit o istorie curioasă în care a fost antrenat. îl ofensase un om. Şi nu-1 putea ierta, oricâte eforturi ar fi depus. Soluţia i-a venit pe neaşteptate. Din lucrurile sale a ales pe cele care-i plăceau cel mai mult şi i le-a dăruit celui care 1-a ofensat. După aceasta i-a trecut supărarea. Dacă v-a ofensat s-au v-a jignit o persoană, sau vi s-a întâmplat o mare neplăcere spuneţi-vă ca pentru sine:

— Peste o lună voi aprecia situaţia şi voi decide cine are dreptate şi cine e vinovat, dar acum spun doar un singur lucru: „Ceea ce mi s-a întâmplat mi-a fost dat de la Dumnezeu, vinovaţi nu există. Dacă s-a întâmplat înseamnă că există o raţiune

supremă şi mie nu-mi rămâne altceva de făcut decât să accept cele întâmplate."

Trebuie să învăţăm să înţelegem că logica umană este secundară.

Odată i-am spus unei doamne:

— încercaţi măcar o dată pe săptămână să vă deziceţi de controlul asupra bărbatului dumneavoastră.

O astfel de faţă ca a doamnei căreia i-am spus lucrurile de mai sus poţi vedea doar la un om care vede că se prăbuşeşte lumea. Când şi-a mai revenit un pic am adăugat:

— Şi mai încercaţi o dată pe săptămână să vă lăsaţi dusă de curent, să nu vă gândiţi la nimic şi să trăiţi doar prin emoţii. Şi atunci soţul dumneavoastră va fi mai sănătos.

Ştim cu toţii că primii care au gustat din roadele cunoaşterii, ale binelui şi răului, au fost Eva şi Adam, adică, reieşind din acestea, femeia este mult mai păcătoasă decât bărbatul. Ce înseamnă, totuşi, acest lucru? Aceasta înseamnă ca prima care a făcut un pas în direcţia valorilor umane a fost femeia şi că rolul ei în înfrângerea valorilor umane ar trebui să fie mai important. Tendinţa de a diviniza omul iubit e mai puternică la femei decât la bărbaţi. Şi atunci când omenescul la o femeie începe a pune în umbră spiritul divin acelaşi proces se declanşează şi la bărbat.

Iată de ce natura a făcut-o pe femeie mai dornică de iubire decât bărbatul şi omenescul din femeie a fost înjosit mult mai puternic decât cei din bărbat. Şi cu cât erau mai fragile şi mai vulnerabile corpul femeii, starea ei materială, politică şi familială cu atât mai tare tindea ea către iubirea de Dumnezeu.

Pentru a naşte un copil femeia trebuie să-i transmită un impuls - tendinţa către Dumnezeu - şi impulsul acesta trebuie să fie de câteva ori mai mare decât tendinţa spre alte posibile valori umane. Cu cât femeia se simte lăuntric mai neapărată şi lipsită de putere, cu atât mai uşor îi va fi să păstreze iubirea atunci când este înjosit omenescul din ea.

Fiecare bărbat vede, în mod inconştient, în fiecare femeie propria mama. Şi dependenţa lui este sporită, Iată de ce atunci când ofensele şi pretenţiile se ridică deasupra iubirii acest lucru loveşte nu numai în copii ci şi în soţul ei.

Să vă mai prezint un exemplu.

Soţul femeii care mi-a vorbit despre viaţa ei a fost internat cu douăzeci de ani în urmă într-o clinică de psihiatrie şi a stat acolo câteva luni. Femeia nu avea nici regrete, nici pretenţii şi nici un fel de temeri. Ea îl iubea şi avea grijă de el. Bărbatul s-a însănătoşit, a avut parte de succese în viaţă şi douăzeci de ani nu a prezentat nici o urmă că ar fi fost bolnav. Şi dintr-o dată boala a recidivat.

— Nu înţeleg nicidecum cum s-a putut întâmpla una ca asta? - spune cu uimire femeia dezolată.

— Să încercăm să clarificăm situaţia, - i-am propus eu. La soţul dumneavoastră s-a amplificat brusc orientarea către conştiinţă. Iar dereglarea psihică a venit ca o frânare a inten sificării dependenţei de valorile spirituale. însă cauza stării lui ţine de schimbările din dumneavoastră. în ultima jumătate de an vi s-au amplificat pretenţiile de profunzime faţă de soţ şi de alte persoane, în general, vi s-a mărit brusc trufia şi depen denţa fata de principii şi idealuri. Ce evenimente au avut loc în ultimul an în viaţa dumneavoastră?

Femeia a început să-şi amintească şi să povestească şi totul a început să se clarifice. Ea dintotdeauna îi admira lăuntric aptitudinile şi spiritualitatea soţului. Nu avea nici un fel pretenţii faţă de el, iar dependenţa de aceste valori creştea treptat. Femeia avuse tot timpul o slujbă care nu-i plăcea, nu-i permitea să-şi dezvăluie aptitudinile în toată amploarea lor. Cu un an în urmă a obţinut o slujbă prestigioasă cu un salariu foarte bun. Iubirea divină a trecut pe neobservate pe planul al doilea. Iar pe primul plan au ieşit cariera, aptitudinile, intelectul spiritualitatea şi conştiinţa. Şi dintr-o dată a străfulgerat-o un gând:

— Soţul meu nu e chiar atât de inteligent şi spiritual cum credeam eu înainte.

Nemulţumirile şi iritările erau din ce în ce mai multe, iar prietenie, căldură şi iubire erau tot mai puţine. Rezultatul a fost deplorabil:

— înţelegeţi - îi spuneam eu, - omul iubit e un pretext pentru a simţi iubirea. Şi dacă el a fost motivul iubirii atunci puteţi să vă debarasaţi de tot ceea ce împiedică acest senti ment. Atât timp cât omenescul din dumneavoastră era înjosit, dumneavoastră vă lăsaţi ghidată de iubire. Aţi primit însă ceva mai multe posibilităţi omeneşti şi nu le-aţi putut face faţă.

încercaţi să învingeţi importanţa a ceea ce aveţi deja. Dacă nu reuşiţi, renunţaţi la slujbă. Acel sentiment de iubire pe care-I aveţi pentru soţul dumneavoastră - iubire fără pretenţii, temeri şi regrete pentru dumneavoastră, soţul şi urmaşii dumnea voastră este de o mie de ori mai importantă decât orice carieră a dumneavoastră şi orice realizare spirituală. De foarte multe ori cariera, politica, puterea unui magnat financiar sau doar descoperirea unui savant notoriu sunt doar expresia şi reali zarea unei cantităţi mari de iubire din sufletul şi realizarea unei cantităţi mari de iubire din sufletul soţiei sale.

în cunoaşterea lumii bărbatul generează efectul exterior, iar femeia - pe cel interior. Dacă femeia vrea să-şi cheltuiască toată energia pentru obţinerea efectului exterior ea devine sterilă şi singuratică sau bărbaţii din jurul ei se îmbolnăvesc, pierd totul şi mor.

Iată de ce femeii, iubirea de Dumnezeu ca valoare supremă, mărinimia, priceperea de a ierta şi a uita ofensele, capacitatea de a păstra iubirea cu orice preţ îi dau posibilitatea să devină cu adevărat fericită şi să-i facă fericiţi pe soţul şi copiii săi.

S.N., o ghicitoare mi-a spus despre copilul meu că poate muri, şi că cel mai probabil va muri la vârsta de doisprezece ani. Ce poate influenţa această prezicere?

Situaţia copilului dumneavoastră nu este într-adevăr prea bună. Vă voi descrie starea dumneavoastră de până la citirea cărţilor mele iar apoi - starea copilului dumneavoastră în clipa de faţă. Până la citirea cărţilor ataşamentul faţă de aptitudini era de două ori mai mare decât nivelul critic. Ataşamentul faţă de principii şi idealuri era la fel de mare. Nivelul trufiei era de 7-8 ori mai mare decât nivelul admis. Concentrarea pe propriul eu uman era foarte înaltă. Agresiunea subconştientă faţă de bărbaţi era de 400 de unităţi. Mai există şi un fond de nemulţumire faţă de lumea înconjurătoare. Omul cu un orgoliu exagerat este întotdeauna nemulţumit lăuntric de ceva. Şi acesta nu este rezultatul vieţii actuale ci şi a două vieţi anterioare. Aţi încercat să vă schimbaţi şi rezultatele se observă. Agresiunea subconştientă faţă de bărbaţi şi de lumea înconjurătoare este de 120-150 de unităţi. Toţi parametrii s-au îmbunătăţit. însă concentraţia depăşeşte încă de 2-3 ori tendinţa spre iubire şi spre Dumnezeu.

Iată de ce schimbările la copil decurg foarte lent. La el dependenţa de intelect şi aptitudini este de 6-8 ori mai mare decât nivelul periculos, iar dependenţa de principii şi idealuri este de patru ori mai mare. Nivelul trufiei depăşeşte de 20 de ori limita admisă. în perioada maturizării sexuale, de la doi-sprezece la paisprezece ani, la copil, în planul fin, au loc acele evenimente care trebuie să i se întâmple în viitor. La o astfel de dependenţă puternică faţă de tot ce e omenesc copilul are puţine şanse să ţină piept încercării chiar şi în plan subtil. Aşa că într-adevăr va avea parte de probleme. Să vedem acum ce se poate face în situaţia creată.

în primul rând, copilul trebuie făcut să înţeleagă că spiritul divin e primar iar cel omenesc e secundar. încercaţi să vă reeducaţi şi pe dumneavoastră înşivă şi pe copil. Trebuie să retrăiţi în gând viaţa, orice insucces, neplăcerile din destin, trebuie să acceptaţi înjosirile ca pe o salvare a fiului dum-neavoastră renunţând la cele mai mici pretenţii faţă de sine şi de ceilalţi. Simţiţi în interiorul dumneavoastră veşnicia. înde-părtaţi-vă de tot ce e omenesc şi acceptaţi înjosirea acestuia sub orice formă, ca o purificare a eu-lui suprem. Rugaţi-vă pentru iubirea suprimată în sine şi în alţii. Rugaţi-vă pentru copilul dumneavoastră ca acesta să nu-şi salveze, în primul rând, mândria şi principiile sale, ci iubirea pentru Dumnezeu din sufletul său şi sentimentul propriu-zis al iubirii. Imaginaţi-vă că sunteţi fără puteri, fără apărare şi vulnerabilă. Renunţaţi la voinţa de a guverna lumea înconjurătoare şi încercaţi un sentiment de bucurie. Nu regretaţi trecutul. Nu vă faceţi griji pentru prezent. Nu vă temeţi de viitor. învăţaţi-vă să gândiţi mai puţin şi să simţiţi mai mult. Şi atunci când dorinţele dum-neavoastră omeneşti vor dispare rugaţi-vă pentru copii şi nepoţi. Rugaţi-vă ca fericirea supremă pentru ei să fie acumularea spiritului divin în sufletul lor. Ca mai întâi şi întâi să vadă şi să iubească în sine şi în cei din jur spiritul divin şi doar apoi pe toate celelalte. Rugaţi-vă să poată ierta înţelegând că nu există vinovaţi în faţa lui Dumnezeu. Tot ce este legat de dezvoltarea intelectului şi a aptitudinilor poate fi periculos pentru copil. Iată de ce nu e voie să certaţi copilul pentru note proaste. Cunoaşterea lumii trebuie să fie senzorială. Cântul, dansurile, muzica, desenul şi artele plastice trebuie să fie formele esenţiale ale învăţământului. Copilul ar trebui deo-

camdată să se lipsească de computer şi televizor. E de dorit ca hrana să fie uniformă. Dulciurile amplifică gelozia, dar reduc orgoliul, deci le puteţi da dulciuri copiilor. E bine ca hainele să fie simple, să nu scoată cu nimic copilul în evidenţă. înotul, traseele turistice, mersul pe jos timp de mai multe ore şi munca fizică pe lângă casele de vacanţă asigură un fond pozitiv. Puteţi lăsa copilul singur într-o cameră ca el să stea acolo şi să se roage şi să se obişnuiască treptat cu acest lucru. Sunt foarte multe posibilităţi de a salva un copil şi de a-i îmbunătăţi destinul. Posibilitatea esenţială o reprezintă însă schimbările de profunzime în caracterul mamei şi în viziunea ei asupra lumii. Aşa că, în primul rând, dumneavoastră trebuie să vă schimbaţi.

Soţului meu, după ce a fost codificat1 împotriva alcoolului, i-a scăzut brusc potenţa. Există vreo legătură între aceste două lucruri?

Natura o apără pe femeie pentru păstrarea şi supravieţuirea neamului. Iată de ce o atitudine incorectă faţă de lume se răsfrânge mai puternic asupra copiilor ei decât asupra ei însăşi.

Am observat deseori la soţi aceeaşi imagine a biocâmpu-rilor. Soţia are o agresiune inconştientă sporită faţă de lumea înconjurătoare şi de bărbaţi, iar soţul - o agresiune sporită faţă de sine.

Programul de autodistrugere la bărbat este alimentat la început de neplăcerile de la serviciu, apoi şi de cele de pe linia destinului. Mai târziu el începe să bea pentru a încetini programul de autodistrugere sau îi provoacă neplăceri soţiei, încercând s-o echilibreze, sau face şi una şi alta concomitent. Dacă nu ar face aceste lucruri s-ar putea îmbolnăvi şi muri. Dacă femeia este sinceră şi bună, pretenţiile ei nu vor ajunge în straturile de profunzime. Şi chiar dacă nu le poate controla, la suprafaţă ele sunt cu mult mai puţin periculoase decât în interior. Dacă ea tinde intuitiv către iubire şi renunţă la pretenţii atunci starea ei se echilibrează iar ulterior se echilibrează şi starea soţului ei. Dacă însă ea îşi „cosmetizează" sentimentele exterioare, păstrând iritarea în interior, ea îşi poate ucide soţul fără a bănui măcar. Dacă bărbatul va înceta să bea atunci programul de autodistrugere îi poate provoca diferite boli sau diminuarea funcţiilor diferitor organe.

Iată de ce trebuie să lucreze împreună dar, în primul rând, femeia. Să se ierte unul pe altul retrăind în gând întreaga viaţă. Nu este necesar să vă amintiţi cu minuţiozitate fiecare detaliu. E mai bine să retrăieşti în gând o singură situaţie serioasă decât să-ţi aminteşti de o sută de situaţii nerelevante. Schim-bându-vă atitudinea faţă de trecut vă schimbaţi acum, în prezent. Retrăiţi-vă viaţa văzând în toate logica divină. Revedeţi orice situaţie din punctul de vedere al logicii divine şi nu al celei omeneşti. Imaginaţi-vă că aţi murit azi dimineaţă. Mai târziu imaginaţi-vă că aţi murit cu câteva luni în urmă şi că problemele dumneavoastră şi corpul dumneavoastră sunt deja în trecut. Luaţi-vă rămas-bun de la tot ce vă este drag şi renunţaţi la toate. Amintiţi-vâ cele mai mari nenorociri şi uitaţi-vă la ele fără nici o emoţie. Amintiţi-vă de cea mai neplăcută situaţie din viaţa dumneavoastră şi uitaţi-vă la ea din punctul de vedere al veşniciei. Sau să admitem că v-a jignit şi v-a înjosit cineva. Retrăiţi această situaţie înlăuntrul dumneavoastră şi amintiţi-vă de sentimentele dumneavoastră. Acum încercaţi să vă imaginaţi aceeaşi situaţie din punctul de vedere al părinţilor dumneavoastră. Mai reveniţi încă o dată la situaţia respectivă din punctul de vedere al ofensatorului. Treceţi prin această situaţie imaginându-vă că încă nu sunteţi născută şi concepută. Apoi treceţi aceeaşi situaţie imaginându-vă că sunteţi un bătrân sau o bătrână neajutorată. în cele din urmă ar trebui să aveţi senzaţia de iubire pentru orice, orice s-ar fi
întâmplat. Ceea ce înseamnă că vă uitaţi deja la situaţia dată prin perspectiva divină.

Trebuie să înţelegeţi că orice situaţie din viaţa dum-neavoastră, bună sau rea, este un mijloc de a acumula iubire pentru Dumnezeu şi spiritul divin în sufletul dumneavoastră. Nu împărţiţi lumea înconjurătoare în rău şi în bine. Aceste noţiuni sunt legate numai de corpul şi conştiinţa noastră.

Ce este binele? E ceva folositor pentru corpul şi conştiinţa noastră. Ce este răul? E ceva dăunător, însă ceea ce a fost nociv ieri astăzi poate fi util. Dincolo de limitele corpului nostru şi ale conştiinţei noastre nu există bine şi rău, există doar iubire. Atunci când ne străduiam să încadrăm lumea întreagă în noţiunile de „bine" şi „rău" noi ne asemuim unei celule canceroase care încearcă să impună întregului organism, logica "corpului" ei, programul ei individual. Noţiunile de „bine" şi

„rău" au existat şi vor mai exista încă. Trebuie pur şi simplu să ne dăm seama cât de relative sunt ele.

Să revenim la codificarea împotriva alcoolului.

Lucrând asupra sa, schimbându-ţi atitudinea faţă de lume, cerându-ţi iertare pentru agresiunea faţă de iubire, pot fi evitate consecinţele nedorite ale codificării.

Nu demult mi s-a pus o întrebare curioasă: dacă un om de afaceri se lasă de băut, chiar fără a se codifica, el devine deseori, în mod patologic, lacom. I se modifică şi caracterul şi nu înspre bine. Am fost rugat să explic ce se întâmplă. S-a dovedit că banii mulţi sunt, în primul rând, nu valori materiale, ci spirituale. Pentru a deţine o mare sumă de bani trebuie să ai mari aptitudini, să deţii controlul asupra situaţiei, să guvernezi o situaţie din viitor, adică să ai o intuiţie dezvoltată, etc.

Nu poţi fi bogat fără o rezervă lăuntrică de valori spirituale.

Iată, deci, că pentru un om de afaceri pericolul principal îl reprezintă nu ataşamentul faţă de valorile materiale, ci ataşamentul faţă de valorile spirituale. Când acesta consumă alcool, frecventează baia cu aburi, iese deseori în natură are loc o încetinire a conştiinţei. Dependenţa de valorile spirituale se micşorează şi deţinerea unor sume enorme nu mai este periculoasă. Dacă însă nu are loc destabilizarea conştiinţei atunci dependenţa de valorile spirituale se amplifică brusc. Şi atunci, pentru a supravieţui, omul se aruncă de la cele spirituale la cele materiale. Scuipă pe tot ce e sfânt şi începe să aibă apucături de om mărginit. El devine un materialist înrăit şi în cele din urmă potenţialul spiritual i se diminuează, ulterior începe să piardă banii, adică lăcomia şi pragmatismul exagerat reprezintă, provizoriu, o măsură de salvare, Iată de ce a avea mulţi bani şi a nu bea, fără a-i dăuna caracterului şi destinului, poate doar omul care crede lăuntric în Dumnezeu şi care are o rezervă mare de iubire şi bunătate. Pentru ceilalţi cred eu, e mai bine să bea.

Drogurile, alcoolul şi fumatul sunt forme ale destabilizării conştiinţei. Iar neplăcerile, nenorocirile şi bolile sunt şi ele forme ale destabilizării conştiinţei. Iată de ce alcoolul şi ţigările sunt un factor antistres. Il sfătuiam pe unul din cunoscuţii mei:

— Dependenţa ta faţă de valorile umane e atât de mare încât într-o situaţie critică vei avea o izbucnire de ură şi nu vei mai vrea să trăieşti. Dacă stresul e foarte puternic şi situaţia e periculoasă urmează, în ordine, câteva proceduri. Intră în cada de baie şi dă drumul pe rând la apa fierbinte şi rece. Dacă simţi că ţi-a mai trecut - mergi la bucătărie. Ia un baton de salam, o bucată de pâine şi o sticlă de vin sau votcă. Taie o felie subţire de salam şi una de pâine. Bea şi mănâncă ceva. Mai aşteaptă câteva minute. Dacă simţi că ţi se activează conştiinţa reia din nou procedura. Mai târziu dacă ai în casă un fotoliu balansoar aşează-te în el şi leagănă-te preţ de o oră. Mişcările ritmice, ca de pendul, frânează bine conştiinţa. Nu în zadar copii mici sunt legănaţi. Aşa poate fi învins stresul prin frânarea conştiinţei. Dacă nu aveţi un fotoliu balansoar vă puteţi plimba câteva ore.

în timpul stresului e important să nu apreciezi situaţia şi să te străduieşti să ai emoţii pozitive. însă cea mai bună apărare împotriva stresului e să ştiţi că stresul nu e întâmplător şi că există în aceasta o logică supremă.

Mijloacele pentru depăşirea situaţiilor dificile despre care am vorbit acum sunt destul de primitive şi nu pot fi folosite de multe ori. Cel mai bun mijloc de a învinge stresul este acumularea de spirit divin în suflet, este acea stare când noi iubim tot ce e omenesc, dar nu depindem de acesta. în acest plan posibilităţile de lucru sunt inepuizabile. Şi e de dorit să se lucreze în această direcţie.

Vă voi comunica la început rezultatele diagnosticării iar mai apoi vom trage concluziile. Ataşamentul copilului faţă de principii şi idealuri este de 900 de unităţi, adică depăşeşte de nouă ori nivelul periculos. Ataşamentul pentru idealuri este dorinţa de a vedea lumea întreagă luminoasă şi curată, de a vedea imaginea omului iubit, numai în culori luminoase ş.a.m.d. în conformitate cu principiile şi visurile sale omul încearcă să-şi „modeleze" oamenii apropiaţi şi lumea înconjurătoare. Are loc o luptă permanentă şi se declanşează o agresiune împotriva oamenilor apropiaţi şi a întregii lumi. Lumea ideală este moartă, ea nu mai evoluează. Se dezvoltă doar lumea care iubeşte. Şi nu există iubire fără murdărie şi imperfecţiuni. Mama copilului are un fond permanent de nemulţumire faţă de soţ şi

lumea înconjurătoare şi o concentrare foarte puternică pe idealuri şi spiritualitate. Orientarea copilului către conştiinţă e atât de mare încât acesta caută intuitiv o formă de destabilizare. Apa curgătoare şi focul sunt percepute ca nişte simboluri ale destabilizării care încetinesc conştiinţa iar dependenţa de ea scade. Agresiunea subconştientă a copilului faţă de lumea înconjurătoare este de 100 de unităţi. Cu timpul însă ar fi putut creşte. După codificare ataşamentul faţă de idealuri a scăzut până la zero. S-a micşorat şi agresiunea subconştientă faţă de lumea înconjurătoare. S-a amplificat însă brusc programul de autodistrugere. în bi-ocâmpul copilului şi-au făcut apariţia copiii, nepoţii şi strănepoţii cu şanse mici de supravieţuire, adică agresiunea faţă de lume s-a întors împotriva autorului ei şi această schimbare va crea anumite probleme în destinul copilului şi al descendenţilor săi.

Iată de ce codificarea are indiscutabil avantajele, dar şi neajunsurile sale. Părinţii băiatului nu au acceptat destabilizarea principiilor, a idealurilor şi a conştiinţei lor, apărând în suflet nu iubirea, ci valorile umane. La copil această tendinţă este de câteva ori mai mare. însă cu cât mai mult ne rugăm pentru valorile umane, cu atât mai mult creşte în noi dorinţa de a le demola şi nimici. Şi aceasta este, oricât de paradoxal pare, o măsură de protecţie. Orice încercare forţată de a redresa situaţia se soldează inevitabil cu consecinţe nocive. Iată de ce ambii părinţi, dar mai ales mama, trebuie să înceapă schimbările cu ea însăşi.

De ce copiii îşi rod deseori unghiile?

Mâinile sunt într-o anumită relaţie cu aptitudinile. Dacă omul are un nivel înalt al aptitudinilor şi i se amplifică brusc dependenţa de acestea atunci îi pot fi traumatizate mâinile sau îi pot fi afectate de o eczemă ş.a.m.d.

Apropo, aşa-zisa buză de iepure la copii este şi ea o consecinţă a blocajului dependenţei exagerate faţă de aptitudini şi intelect. Dacă părinţii au un nivel înalt al perfecţiunii şi al aptitudinilor şi ei nu i-au putut ţine piept, atunci copiii primesc nu numai problemele legate de soartă şi boli, dar şi problemele legate de mâini. Uneori, copilul îşi roade unghiile - ceea ce constituie o încercare intuitivă de a se echilibra, micşorând

ataşamentul de capacităţi, adică umilind mâinile şi aptitudinile în acelaşi timp.

în consecinţă, părinţii trebuie să parcurgă în mod just toate neplăcerile şi umilinţele, micşorând cadrul nemulţumirii de sine mai ales până la conceperea copilului şi în timpul sarcinii.

Mai există un moment important.

Cel mai puternic contact cu urmaşii are loc la începutul primăverii, adică de la mijlocul lui februarie până la mijlocul lui aprilie. în această perioadă posibilitatea de a ne schimba pe noi înşine şi prin noi de a-i ajuta pe copii, nepoţi şi strănepoţi este destul de mare. De la mijlocul lui noiembrie până la mijlocul lui decembrie există de asemenea aceasta tendinţă. Dacă copilul îşi roade unghiile, iar dumneavoastră încercaţi să-1 convingeţi că cel mai important lucru în viaţă este obţinerea unei situaţii bune, dezvoltarea aptitudinilor, de a deveni mai deştepţi decât alţii, prin aceasta puteţi să traumatizaţi viaţa şi sănătatea copilului. Este necesar să i se amintească mai des copilului că toate acestea sunt secundare şi nu reprezintă lucrurile cele mai importante în viaţă. în măsura în care aptitudinile şi succesul vor înceta să constituie scopul principal al vieţii lui, în aceeaşi măsură i se va permite să obţină mai mult.

M-am născut prematur, la 7 luni. De ce depinde acest lucru şi poate avea vreo influenţă asupra soartei viitoare a omului?

In viaţă, copilul trece prin două perioade importante. Acestea sunt formarea în perioada sarcinii şi maturizarea sexuală. Naşterea prematură înseamnă umilirea mândriei pre- cum şi a aptitudinilor şi a idealurilor. Acest lucru permite ca în decurs de 20-30 de ani de la naştere să micşoreze nivelul de dependenţă faţă de aptitudini, de intelect şi de spiritualitate. Naşterea prematură şi prin cezariană, statura mică, toate acestea constituie cele mai indulgente forme care conduc la înfrânarea mândriei.

Astfel, dacă apreciem urmările naşterii premature, atunci ele, pe plan general, sunt pozitive. Copiii născuţi prematur sunt deseori slabi şi bolnăvicioşi, iar aceasta înseamnă aceeaşi blocare a mândriei.

Stimate domn, se vorbeşte că dumneavoastră aţi renunţat deja la cercetările şi părerile dumneavoastră din primele cărţi. Este adevărat?

Deseori sunt întrebat dacă se strecoară greşeli în diagnosticările şi în prognozele mele.

Eu răspund că se întâmplă. în diagnosticare există informaţii eronate atunci când eu mă frământ şi sunt neliniştit. Dacă sunt detaşat şi liniştit, atunci informaţiile curg cu exactitate. Nici eu nu pot să judec întotdeauna just şi să trag concluzii din informaţiile obişnuite. Iată de ce eu nu schimb textul în toate cărţile mele pentru a putea vedea evoluţia, precum şi avansarea mea destul de anevoioasă. Nu pot să-mi reneg cărţile, întrucât este vorba despre cercetări obiective. Dacă un savant a descoperit o anumită lege, el poate să renunţe la ea de o sută de ori. însă acest lucru nu mai poate avea nici o însemnătate. Eu pot să renunţ la activitatea mea viitoare precum şi la cercetare dacă văd că nu mă descurc sau dacă simt că am obosit şi nu mai doresc să mă ocup de acea problemă. Dar descoperirile mele referitoare la legităţile dezvoltării corpului şi spiritului nostru au existat până la cercetările mele şi vor exista şi după ele.

Dacă furnica doreşte să renunţe la muntele, pe care se caţără, poate face acest lucru de câte ori doreşte, dar aceasta nu schimbă nimic. Pur şi simplu, cercetările mele nu sunt comparate cu caracterul meu şi concepţia mea despre lume.

Datorită cercetărilor am dobândit un caracter mai blând, am devenit mai nobil în ceea ce priveşte concepţia mea despre lume. Dintre toţi pacienţii pe care i-am văzut, eu am fost probabil unul dintre cei mai răi. Pentru mine, în decursul vieţii, a existat un singur far călăuzitor - sentimentul dragostei din suflet. Toate celelalte au fost estompate şi strivite. Mergând înspre acest far, eu, din ateu am devenit credincios. Neavând şanse de supravieţuire şi de a avea copii, am reuşit totuşi să depăşesc toate acestea.

Iată de ce, dacă eu voi renunţa la ceva, acestea vor fi ambiţiile mari, supărarea şi ranchiuna. Sper că voi putea realiza acest lucru.

Forţele vitale au fost epuizate până la capăt, deşi medicii nu găsesc nimic. A dispărut eu-1 interior. Cum să-1 redobândesc? Vă implor, ajutaţi-mă!

V-aţi rugat prea mult pentru spiritualitate şi idealuri. De prea multe ori aţi criticat bărbaţii. O imensă agresiune subconştientă

a fost transmisă de dumneavoastră copilului. Toate acestea s-au transformat în copil într-un flux de autodistrugere. O parte din acest flux de autodistrugere se aruncă asupra dumneavoastră cu scopul de a supravieţui copilul. Starea dumneavoastră este de fapt starea profundă a copilului dumneavoastră care cu timpul se poate transforma în boală, traumatism şi moarte. Dumneavoastră aţi trăit cu eu-1 uman, cu conştiinţa dumneavoastră, cu corpul dumneavoastră şi în permanenţă aţi încercat să înăbuşiţi sentimentul iubirii din suflet, iar pentru a putea supravieţui, copilul are nevoie de o mare cantitate de iubire. Pentru ca dumneavoastră să fiţi împinsă către iubire, trebuia să se micşoreze eu-1 dumneavoastră uman, conştiinţa dumneavoastră, corpul dumneavoastră. Ceea ce vi se şi întâmplă. Dumneavoastră sunteţi sănătoasă, dar suferiţi pentru boala copilului dumneavoastră. Aţi avut o concepţie nesănătoasă despre lume şi caracter şi toate acestea le-aţi transmis copilului, amplificate de câteva ori. Astfel, nu dumneavoastră trebuie să fiţi salvată, ci copilul dumneavoastră. Cum să faceţi acest lucru, eu cred că veţi înţelege dacă veţi citi cărţile mele.

Mulţi credincioşi au pur şi simplu nevoie să citească cărţile dumneavoastră, întrucât aceştia au nereguli în familie, copiii sunt bolnavi şi numeroase boli ar putea fi I cuite după sistemul dumneavoastră. Dar ei nu citesc cărţile dumneavoastră întrucât în ele se vorbeşte despre reîncarnare, şi chiar şi cuvântul "karma" îi sperie. Poate că ar fi bine să înlăturaţi din cărţile dumneavoastră aceste noţiuni pentru a ajuta mai mulţi oameni, întrucât în toate celelalte probleme, cercetările dumneavoastră corespund pe deplin cu ortodoxia.

Când am vizitat Israelul, mi s-a spus că cercetările mele corespund pe deplin cu Kabbala. Au venit la întâlnirea cu mine musulmani care au terminat Facultatea de teologie din ţările arabe. „Tot ceea ce aţi povestit despre mine şi despre caracterul meu corespunde adevărului - a spus musulmanul - şi tot ceea ce mi-aţi arătat în general corespunde Coranului şi religiei mele. Eu vă mulţumesc foarte mult pentru acest lucru, întrucât acum ştiu cum să lucrez asupra mea şi cum să mă schimb".

Iată, deci, că la întâlnirile cu mine vin musulmani şi budişti, iudei şi catolici, ortodocşi şi atei. Tuturor le spun acelaşi lucru:

— Fiecare obiect din Univers provine din cauza primară şi este legat de aceasta. Creatorul se găseşte în afara limitelor spaţiului, timpului şi a materiei. Totodată, El este prezent şi în această lume. Conştiinţa constă din spaţiu, timp şi materie, de aceea nu se poate, prin intermediul conştiinţei, sa înţelegem Creatorul. Singura modalitate prin care putem să înţelegem Creatorul este iubirea.

Toate marile adevăruri au fost descoperite şi cunoscute prin iubire, iar conştiinţa a introdus acestea în plan uman. Ortodocşii, catolicii, musulmanii, iudeii, îşi schimbă adeseori religia şi
continuă să trăiască şi să nască copii. Dar nici unul nu a supravieţuit negând iubirea; chiar dacă a supravieţuit, atunci au murit urmaşii lui. în viaţa omului, religia joacă un rol important. Numeroase tendinţe religioase, se străduiesc, fiecare în felul ei, să cunoască Creatorul şi să se apropie de Acesta.

Cu cât există mai multă iubire la baza unei religii, cu atât mai mult aceasta oferă o imagine asupra moralei şi eticii şi conduce la dezvoltarea spirituală. Religiile mondiale actuale au creat civilizaţia existentă. Născându-se dintr-o singură rădăcină, religiile lumii au diferite trunchiuri şi ramuri. în plan religios, întreaga lume este divizată în câteva părţi, iar în plan informaţional, energetic şi economic, noi suntem deja cu toţii acelaşi popor, aceeaşi naţie, aceeaşi civilizaţie. Dar dacă părerile noastre vor fi îndreptate asupra a ceea ce desparte o religie de alta, atunci fără doar şi poate se va pune problema: "care religie şi care popor este mai bun. „înseamnă că mai devreme sau mai târziu se va naşte dorinţa distrugerii celei mai rele religii şi a celui mai rău popor. Iar în condiţiile mijloacelor tehnice contemporane, aceasta înseamnă dispariţia civilizaţiei.

Dacă vom analiza ceea ce ne uneşte, înţelegând că în faţa lui Dumnezeu nu există nimic mai bun şi nimic mai rău, că prin iubire noi suntem uniţi, atunci vom îndrepta toate forţele înspre salvarea omenirii şi nu înspre nimicirea acesteia.

Pe copilul meu l-au durut un timp îndelungat picioarele. După un anumit timp durerea a dispărut, dar câinele a murit în urma

unei afecţiuni la picioare. Să fie oare legate între ele aceste două evenimente?

Judecând după toate posibilităţile, s-ar părea că da. Atunci când omul este nemulţumit de soarta sa, îl dor adeseori picioarele. Atunci când omul este gata ca pentru o soartă mai bună să-i facă rău unei alte persoane sau să se dispreţuiască pe sine, dacă prosperitatea se năruie, atunci toate acestea pot da şi dureri, traume ale picioarelor şi o dilatare varicoasă a venelor. Iniţial la copil acţiona un program de autodistrugere din cauza idolatrizării soartei, iar apoi, probabil că sub influenţa medicamentelor sau şi a altor cauze, starea lui să se fi îmbunătăţit, dar acest program a trecut asupra copiilor pe care urma să-i aibă. De ce este periculos acest transfer asupra altei persoane? Pe de o parte - oferă un repaus temporar, o amânare. Şi dacă omul se schimbă, atunci acest răstimp poate fi folosit ca să se salveze şi pe sine şi pe urmaşii săi. Pericolul constă în faptul că atunci când răspundem noi înşine pentru greşelile noastre, noi ne schimbăm în bine mai repede.

Dar dacă pentru concepţia noastră de viaţă şi pentru caracterul nostru incorect plătesc copiii şi nepoţii, atunci când vom începe noi să plătim, deseori nu mai avem forţa necesară. Adică o amânare de durată în cazul unei concepţii incorecte de viaţă este vătămătoare şi pentru urmaşi şi pentru noi. Animalele domestice sunt ca nişte copii. Şi în cazul de faţă programul de autodistrugere aruncat asupra copiilor care urmează să apară pe lume, s-a transferat asupra câinelui. Când copilului îi va veni vremea să aibă la rândul său copii, dacă au un suflet întunecat, atunci pot să nu mai apară niciodată pe lume sau să se nască bolnavi.

Dacă sufletele sunt mai luminoase, atunci înainte de concepere începe procesul ior de" purificare, şi viitorul lor tată - al copiilor de astăzi - poate avea din nou dureri la picioare, fracturi ale picioarelor, inflamaţii, erizipel etc. Poate să se realizeze şi o altă variantă. Copiii au un suflet pur, ei se nasc sănătoşi, iar tatăl lor nu prezintă nici un fel de probleme. Dar întrucât mina acţiunii încetinite se află în câmpul lor, mai devreme sau mai târziu, va exploda. Şi dacă acest lucru va ameninţa copiii, atunci se va transfera mult mai puternic înspre tată. Şi atunci, la câţiva ani după naşterea copiilor, tatăl poate

să-şi piardă picioarele sau să aibă o afecţiune gravă la picioare. Iar acum nu voi mai intra în detalii, întrucât ele nu sunt necesare. Dacă părinţii şi copilul se vor schimba şi vor lucra asupra propriilor lor persoane, aceste probleme pot fi ocolite.

Dacă prin sterilitate se blochează ceva, atunci ce se află în spatele naşterii unor gemeni, tripleţi ş.a.m.d.?

Unul dintre componentele mândriei îl constituie sentimentul tău de unicitate şi irepetabilitate. Şi dacă omul are şanse mici de a supravieţui când se naşte singur, atunci când se nasc gemeni, mândria le este înfrânată şi acest lucru le permite să trăiască. Chiar şi în uterul mamei, gemenii sunt obligaţi să se orienteze nu atât asupra propriei persoane, cât asupra relaţiilor dintre ei. Concentrarea asupra aptitudinilor se transferă în concentrarea asupra relaţiilor, mândria înlocuindu-se cu gelozia. Aceasta este una din formele de armonizare naturală.

Eu îl insult foarte tare pe fiul meu şi mă supăr pe el pentru faptul că neagă familia, învăţătura, etc. Ce e de făcut? Aceasta se întâmplă de la sine, în ciuda strădaniilor mele de a-1 iubi.

Dumneavoastră aveţi o dependenţă interioară foarte mare faţă de toate valorile. V-aţi manifestat agresivitatea faţă de lumea înconjurătoare, faţă de oameni, aptitudini şi destin favorabil şi în planul principiilor şi al idealurilor. Pentru ca fiul dumneavoastră să supravieţuiască, este nevoit să renunţe şi la morală şi la idealuri, precum şi la destinul favorabil şi la aptitudini. Nivelul mândriei la el nu este mare. El se aseamănă cu cel care este gata să împrăştie toţi banii şi să devină sărac numai pentru a păstra iubirea în suflet. în cazul de faţă, el tinde să atingă un nivel spiritual mai înalt, ignorând complet partea materială. Iar la dumneavoastră nivelul mândriei este foarte mare. încercaţi să citiţi cu atenţie cărţile mele şi să lucraţi mai îndelungat asupra propriei persoane. Atunci se va schimba şi caracterul fiului dumneavoastră.

Domnule Lazarev, cum poate fi explicată următoarea situaţie? La mulţi dintre cei care încercau să vină la prelegerile dumneavoastră apăreau următoarele obstacole (traumatisme ale picioarelor, accentuarea radiculitei, ruperea tălpilor de la pantofi, lovirea cotului, pierderea tuturor cheilor de la locuinţă)?

La prelegeri, cantitatea de informaţie este mare şi accelerarea tuturor proceselor este mult mai puternică decât în

momentul lecturării cărţilor. Are loc un proces insesizabil, dar foarte intens asupra propriei persoane. Dacă omul nu este pregătit pentru un asemenea proces, atunci lui îi dispare dorinţa de a ajunge la prelegere. Dacă în interiorul său el este pregătit, atunci acest proces începe înainte de prelegere. Au loc diferite neplăceri, iar omul, trecând prin acestea în mod just, primeşte în decursul a două ore de expunere, posibilitatea de a desfăşura o activitate mai intensă. Uneori eu, sau nu sunt pregătit pentru a da informaţii pure, sau nu am puterea să asigur oamenii din sală în timpul şedinţei, sau sala este practic goală iar atunci fie se pierde dorinţa mea de a prezenta expunerea fie se conectează mecanismul secundar de autoapărare. Acum eu lucrez asupra temei legate de "personalitate". Despre aceste cercetări doresc să relatez mai amănunţit în viitoarea mea carte. Iată, în timpul activităţii cu sala au avut loc lucruri stranii. De obicei eu prezint cercetările mele şi informaţiile noi după 2-3 luni după ce le-am derulat şi le-am trecut prin filtrul meu. De aceea, nu mă întâlnesc des cu spectatorii. Acum am hotărât să fac o bucurie ascultătorilor, prezentând informaţii noi, deşi de fapt nu le-am verificat deplin pe propria-mi piele. Primele mele expuneri, pur şi simplu din curiozitate, le-am înregistrat cu o videocamera pentru a analiza greşelile mele şi pentru a ţine cont de părţile pozitive. Apoi, cunoştinţele mele au început să-mi ceară videocasetele, afirmând că au o influenţă mult mai puternică decât cărţile. în primul rând, toate cărţile erau concentrate într-o singură conferinţă. în al doilea rând, informaţia de bază vă parvine nu prin text, ci prin voce, mişcare. în al treilea rând, interacţiunea prin videocasetă este mai puternică decât prin carte. Este mai uşor să lucrezi asupra ta, este mai uşor să te schimbi. După aceasta eu m-am străduit să înregistrez pe videocasete toate conferinţele. în general, înregistrarea pe videocasete se adresează acelora care doreau să ajungă la consultaţie. După ce vizionau casetele, mie îmi era mult mai uşor să explic în ce constă esenţa problemelor omului şi cum trebuie rezolvate. De exemplu, în Saratov, operatorul a pornit videocamera, a fixat-o pe cortina scenei, a trecut spre mine apoi a început să mă filmeze. Camera s-a oprit. încercările de a o reconecta nu au reuşit. A fixat camera pe cortină şi a încercat să o conecteze. Camera a pornit. Ca să nu mai apară aceeaşi problemă, el a hotărât să nu o atingă, iar o oră întreagă,

pe ecran, s-a văzut cortina şi s-a auzit numai glasul meu. După o oră, el a îndreptat camera spre mine. Nu s-a mai întâmplat nimic, şi videocamera continua să funcţioneze normal. Dar eu apăream într-o imagine foarte mică. Atunci operatorul a decis să mă prezinte în prim plan. De îndată ce figura mea a ocupat tot ecranul, videocamera s-a oprit din nou. A fost nevoit să filmeze din nou cortina.

întorcându-ne la Sankt Peterburg s-a verificat video camera; totul a fost în regulă, ea funcţiona ireproşabil. După o săptămână, am ţinut o conferinţă la Oreol. Eram conştient că noua temă pe care o abordasem deja reuşisem să o fundamentez. Pentru a încheia această temă trebuia să primesc o nouă porţie de neplăceri, de nenorociri, de umilinţe, să trec prin ele în mod corect şi să mă detaşez mai mult de valorile umane pentru a mă ridica pe o nouă treaptă a cunoaşterii. Nu am chef de expunere şi anulez aceasta conferinţă. Dar deja s-a făcut reclamă, organizatorii cheltuiseră bani şi am fost rugat să n-o anulez, ci să o reprogramez. Eu am fost de acord. De data asta, la Oreol am luat cu mine două camere video, de două tipuri diferite. M-am gândit că nu se pot strica amândouă deodată. înainte de conferinţă, 150 de persoane au dat înapoi biletele la casă. Uitându-mă la sala destul de goală, eu am încercat să-mi adun gândurile. Apoi, după conferinţă, citind biletele venite din sala, am observat că unele dintre ele erau pur şi simplu jignitoare. Un asemenea lucru nu s-a mai întâmplat niciodată până acum. Să trecem la videocamere. Prima, a refuzat să funcţioneze din start. Ea s-a stricat pur şi simplu. Deşi semnalul luminos era aprins, nu a înregistrat nimic. A doua videocameră a înregistrat limpede expunerea, fără nici un cusur. Eu m-am uitat pe vizor şi m-am gândit:

— Şi iată că totuşi mi-am atins scopul şi am reuşit să înregistrez.

După aceea m-am întors la Peterburg şi am introdus caseta în aparatul video. Imaginea era foarte clară. Eu căscam gura şi dădeam din mâini în mod convingător. Sunetul însă nu se auzea. Videocameră nu s-a stricat, dar nu a înregistrat nici un sunet. După aceasta, ea a fost folosită de nenumărate ori la înregistrările obişnuite, însă niciodată nu s-a mai întâmplat aşa ceva cu ea.

Mi-am amintit că a mai avut loc ceva asemănător cu informaţiile mele. Cu un an şi jumătate în urmă, la New York, am consultat o persoană care suferea de cancer la gât. Acesta era un mare specialist în domeniul vindecării prin regim.

__Dumneavoastră aveţi cancer întrucât aţi hotărât că omul se vindecă prin regim şi spiritualitate. Dar pe om îl vindecă de fapt iubirea. Dieta şi spiritualitatea contribuie doar la aceasta.

Am mai discutat o vreme, apoi el a plecat. După aceasta a apărut şi îmbunătăţirea stării lui de sănătate. După o jumătate de an, omul a hotărât să le relateze americanilor despre cărţile şi cercetările mele. A avut loc o întreagă conferinţă. Totul a fost înregistrat pe casete video şi audio. Insă nici aparatul video, nici cel audio nu au înregistrat nimic, aşa cum am constatat ulterior. Poate că informaţia mea a fost destul de seacă. Sau el a expus lucrurile din punctul lui de vedere, dându-i o interpretare informaţională proprie, ceea ce putea fi periculos, dar în general, nu s-a înregistrat nimic.

în principiu eu mă bucur că se întâmplă asemenea lucruri. Am foarte multe probleme dar dispun de foarte puţină putere pentru a putea controla informaţiile pe care le primesc. Dacă aceste mecanisme străine de control funcţionează, înseamnă că nu trebuie să ne îngrijorăm că eu, prin informaţia mea aş putea aduce prejudicii cititorilor.

In a patra carte a dumneavoastră există un episod în care se vorbeşte despre o transfuzie de sânge care vi s-a făcut. Eu nu am putut să citesc aceste rânduri. în general, eu nu pot vedea sânge şi nici să aud despre răni. Din ce cauză?

înainte, oamenii au considerat că sufletul omului se găseşte în sângele său. în mod subconştient, omul îşi leagă personalitatea sa mai mult de sânge decât de corp. Sângerarea înseamnă înjosirea tuturor funcţiilor vitale şi a tuturor valorilor umane în acelaşi timp. De aceea prin sângerare s-au vindecat multe boli în trecut şi de aceea donarea de sânge este folositoare pentru sănătate. Nici în perioada ciclului la femei scurgerea de sânge nu este întâmplătoare. Acest lucru conferă o izbucnire a iubirii prin înjosirea laturii umane. Dacă femeia este foarte mândră, atunci menstruaţiile pot să dispară.

O femeie mi-a povestit istoria naşterii copilului său. Nivelul de spiritualitate era foarte ridicat şi trufia imensă. Avea

menstruaţie o dată pe an. Apoi a rămas totuşi într-un fel însărcinată şi în acelaşi timp i s-a pus un diagnostic - inflamare malignă a creierului. Pentru a face operaţia, trebuia întreruptă sarcina. 1 s-a făcut şi o diagnosticare cu ultrasunete pentru a vedea în ce lună de sarcină se află. Aparatul nu a indicat nimic, fătul nu exista; după toate semnele femeia se afla în a treia lună de sarcină, iar copilul nu se afla în pântece, dar sarcina exista. înseamnă că nu trebuia efectuată operaţia. Trebuia să aştepte. Au internat-o în clinică, unde a stat două luni. Medicii au mai supus-o încă o dată diagnosticării cu ultrasunete. Femeia era deja în a cincia lună de sarcină, iar aparatul arăta iarăşi că nu există nici un copil. După o lună de şedere în spital, femeia a albit cu totul. Iar apoi a început să orbească. Medicii au hotărât că este prea târziu să-i mai facă o operaţie pe creier. Au aşteptat să vadă cu ce se încheie această tevatură. După dimensiunile pântecelui, se încheia deja a cincia lună de graviditate. Deodată, într-o noapte, vecinii ei au fost treziţi de nişte sunete ciudate. Femeia vorbea într-o limbă necunoscută, aflându-se în contact efectiv cu cineva. A vorbit astfel câteva ore. în a treia zi după acea noapte a început să i se înnegrească părul şi încetul cu încetul i s-a restabilit întru totul vederea. Medicii au hotărât să cerceteze pentru orice eventu-alitate cum se comportă inflamaţia. Ea nu se mai găsea pe creier. Inflamaţia canceroasă a dispărut fără urmă. Apoi, prin radiografierea pântecelui s-a distins un copil de cinci luni pe care după alte patru luni 1-a adus cu bine pe lume.

— Cu mândria dumneavoastră şi cu ataşamentul faţă de idealuri şi spiritualitate practic nu aveaţi şanse să faceţi un copil. De aceea au început să vă pregătească cu ajutorul unor astfel de metode să puteţi naşte copilul, i-am explicat eu. Un caracter puternic poate conduce la o imensa trufie, dar el poate şi ajuta la depăşirea acelor obstacole pe care alt caracter nu le-ar suporta, adică este o pârghie care poate zdrobi omul, dar îl şi poate ridica , dacă omul va simţi corect direcţia.

— Ştiţi, că după acest eveniment eu am început să cred în Dumnezeu, - a spus ea, - şi întreaga mea viaţă s-a transformat. Eu trăiesc acum numai cu gândul la Dumnezeu şi vreau să înfiinţez un centru spiritual.

— Dar ataşamentul faţă de spiritualitate există totuşi la dumneavoastră - i-am comunicat eu cu amabilitate, ar fi de dorit să lucraţi asupra propriei persoane.

După două zile m-am convins de corectitudinea diagnosticului meu.

— Noi mergem totuşi pe căi diferite, - a spus cu tristeţe ea. Dumneavoastră aţi venit în oraşul nostru, oamenii visează numai să vă poată vedea, iar dumneavoastră petreceţi nopţile făcând beţii şi tărăboi. Aşa că fiţi bun, eliberaţi apartamentul pe care vi l-am pus la dispoziţie.

Sper că totuşi dependenţa ridicată de principii şi idealuri s-a diminuat la ea'.

Să ne întoarcem la autorul întrebării. întrucât dumneavoastră vă orientaţi asupra eu-lui, asupra corpului superior, atunci faţă de orice pericol la care este expus corpul şi viaţa, dumneavoastră vă comportaţi cu o frică exagerată. Cum puteţi să vă reveniţi, micşorând mândria dumneavoastră eu sper că veţi înţelege din cărţile mele.

Stimate Serghei Nicolaevici, după a doua sau a treia emisiune a dumneavoastră sub titlul "Bumerang" eu am fost ţintuită la pat, simţind dureri acute în tot corpul. Pur şi simplu am fost ţintuită la pat, nu am putut să-mi mişc nici mâna. Timp de cinci zile şi cinci nopţi nu am putut să mă ridic şi nici să mă întorc, întrucât orice mişcare îmi provoca dureri îngrozitoare. Ce mi s-a întâmplat? De fapt, eu nu reacţionam nici la Ciumak şi nici la Kaşpirovski. Acum m-am îmbolnăvit grav, deşi încerc să lucrez asupra mea. Doresc să am un copil (căsătorie târzie, vârsta de 37 ani). Cum să mă pregătesc, cum să mă purific? Spuneţi-mi ce să fac, ajutaţi-mă vă rog.

în momentul privirii emisiunii, dumneavoastră aţi avut o concepţie justă despre lume şi un caracter urât. în straturile adânci ale caracterului dumneavoastră, nivelul mândriei şi agresivităţii faţă de bărbaţi a fost imens ca şi dorinţa de a diviniza omul iubit care stătea la baza acestuia. Dacă dumneavoastră aţi fi avut o concepţie incorectă despre lume, atunci nu aţi fi suportat purificarea care ar fi condus la accentuarea agresivităţii, iar treaba ar fi putut să se termine cu o îmbolnăvire gravă. De aceea, fie n-aţi fi dorit să priviţi emisiunea, pur şi simplu neconectând televizorul, fie nu aţi fi putut privi chiar din primele minute. Dumneavoastră aţi obţinut

purificarea prin nenorocire, supărare, boală şi traumatisme. însă, întrucât aţi început să vă manifestaţi corect faţă de lume, eu-1 dumneavoastră superior s-a folosit de acest moment pentru a scoate la suprafaţă "murdăria" şi agresivitatea, iar orientarea corectă v-a ajutat să depăşiţi mai repede negativul pe care l-aţi purtat. Acum situaţia este mult mai bună. Boala dumneavoastră actuală nu mai este legată de dumneavoastră, ci de viitorul copil. Continuaţi să lucraţi asupra propriei persoane, rugaţi-vă pentru dumneavoastră, pentru copii şi nepoţi. Merită să vă uitaţi la casetele cu ultimele conferinţe Acolo veţi găsi o informaţie care nu este reflectată în cărţi. în primul rând, să simţiţi în sinea dumneavoastră la început Divinitatea, iar apoi umanul. în soţul dumneavoastră încercaţi să iubiţi la început Divinitatea, şi abia apoi umanul, adică închipuiţi-vă că soţul dumneavoastră a murit, v-a părăsit, a plecat sau a devenit dintr-o dată minunat, tânăr, deosebit de spiritual şi bun. După aceea, imaginaţi-vă că soţul se îmbolnăveşte şi devine invalid. încercaţi să păstraţi iubirea faţă de Divinitatea dinlăuntrul lui, indiferent de cum nu s-ar schimba latura sa umană. Atunci şi umanul îl veţi iubi fără frică, fără supărare şi pretenţii. Astfel purificarea va avea loc mai repede şi mai uşor.

Cu cât mă străduiesc mai mult să mă supun soţului, cu atât mai mult încerc o presiune mai mare şi umilinţă. De ce?

Trebuie să vă supuneţi lui Dumnezeu şi nu soţului, întrucât Dumnezeu vă conduce prin intermediul soţului. Când vă supuneţi soţului, vă supuneţi de fapt logicii umane, ceea ce înseamnă că începeţi să depindeţi de ea. Cu cât depindeţi mai mult de logica umană, cu atât mai mult se naşte înlăuntrul dumneavoastră agresivitatea. Dumneavoastră „îndesaţi" în adâncul dumneavoastră agresivitatea, încercând să fiţi blândă în exterior şi cu cât intră mai adânc agresivitatea în subconştient, cu atât mai periculoasă este pentru soţul dumneavoastră. Totodată, el este silit să devină mai agresiv pentru a supravieţui.

Mama cedează adesea în faţa capriciilor copilului său şi nu se enervează în faţa comportamentului stupid, şi totuşi prin asta ea nu se supune lui. Iată de ce este mai bine să nu i te supui soţului, ci să-i cedezi. Nu este voie să te simţi mai presus de

soţ, dar nu este voie totodată să te simţi mai prejos de el. în dragoste noi suntem egali şi unici. Dacă simţiţi că supunerea dumneavoastră trece în robie, înseamnă că nu vedeţi divinitatea ascunsă după învelişul uman al soţului dumneavoastră. Puteţi să spuneţi în gând:

£u primesc umilinţa nu de la tine, ci de la Dumnezeu care te-a trimis.

Dacă simţiţi însă că totuşi vă supuneţi umanului, atunci e mai bine să strigaţi, să zgâriaţi faţa soţului dumneavoastră. Când femeia are în suflet multă dragoste şi ea se concentrează asupra acesteia, atunci intuiţia lucrează mai bine decât la bărbat şi la orice situaţie ea se uită cu mai multă înţelepciune, în acest caz, soţul nu trebuie s-o umilească. El dirijează lucrurile mărunte şi îi va ceda mereu soţiei în problemele esenţiale. Dacă însă în suflet există iubire puţină, atunci fie femeia va exercita presiune asupra soţului, fie el asupra ei. Toate divergentele se rezolvă prin iubire. Pentru aceasta este necesar să tindem spre dragoste şi să ne orientăm mai mult spre sentimente, decât asupra unor prejudecăţi şi principii . Femeia trebuie să se comporte în aşa fel încât să îl apropie atât pe soţ cât şi pe ea de Dumnezeu. Pentru aceasta este nevoie să intensifice dragostea atât în sufletul ei, cât şi în sufletul soţului. Iată de ce, uneori, este mai folositor să îi strice buna dispoziţie soţului, să nu fie de acord cu el, să fie pus într-o situaţie neaşteptată şi prin aceasta să se destabilizeze umanul, fiindu-i astfel soţului mai uşor să simtă dragostea din sufletul lui. Supunerea oarbă faţă de dorinţele soţului îl ancorează mai puternic de toate valorile, agresivitatea lui creşte şi se denaturează caracterul.

Nu demult, un tânăr mi-a mărturisit următoarele: — M-am plimbat cu o fată timp de câteva luni. în cele din urmă am hotărât ferm să mă despart de ea. Iar acum mă simt din nou atras de ea. însă eu sunt ferm hotărât să mă despart. Cum să procedez?

— Cum ce să faci? Ignora hotărârea. Dacă vrei să o vezi, du-te la ea. Dacă te atrage, du-te şi nu mai acorda atenţie la nimic. Indiferent cum se comportă ea. orice ţi-ar spune şi orice s-ar spune despre ea, să ai încredere în sentimentele tale. Dacă în adâncul tău nu doreşti să o vezi deşi principiile, şi morala impun întâlnirea, nu te duce la aceasta. Să nu te întâlneşti din milă sau din motive morale. Va fi mai rău şi pentru tine şi

pentru ea. Bineînţeles, în relaţii trebuie să existe şi moralitate şi principii şi logică, dar principala orientare trebuie să se îndrepte mereu spre sentimentul dragostei din suflet. Cu cât omul este mai sincer şi mai binevoitor, cu atât îi va fi mai uşor să facă alegerea corectă. Este bine să cunoaştem faptul că logica şi conştiinţa umană nu vor putea niciodată determina pe deplin cum trebuie să se comporte omul. Comportamentul a doi oameni îndrăgostiţi este imprevizibil şi determinat de logica divină care nu este accesibilă conştiinţei. Iată un exemplu.

Se întâlneşte un tânăr cu o fată. El se îndrăgosteşte de ea. Ea, prin comportament şi sentimente contribuie la acest lucru, între ei începe un joc al dragostei care durează o săptămână, o lună, două, trei. Ea nu îi cedează sexual. El mi s-a adresat mie şi a încercat să afle ce se întâmplă.

— Aceasta poate fi o întâmplare obişnuită de vampirism, atunci când femeia stârneşte în mod artificial pasiunea băr batului, dar nu se culcă cu el. în acel moment el cheltuieşte în favoarea ei energie, aptitudini şi bani. Şi cu cât depinde mai mult de această pasiune şi de toate sentimentele umane, cu atât
este mai mult golit sufletul lui de această femeie. Dar aici avem un alt caz. Eu văd sentimente reale. Mai mult decât atât, eu văd în câmpul lor un copil comun.

Dumneavoastră veţi avea cu ea un copil - i-am spus eu - şi se pare că amândoi aveţi sentimente reale de iubire.

Dar după două luni ei se despart, ea nu se culcă cu el. După o jumătate de an el vine iarăşi la mine şi îmi spune că ei nu s-au mai văzut şi este puţin probabil să se mai vadă.

— Dar copilul în câmpul nostru este comun? - mă întreabă el.

Eu mă uit în câmpul lui. Nu mai văd copilul. Nu mai înţeleg nimic.

— Probabil că peste câtva timp vă veţi întâlni şi veţi avea un copil - am presupus eu.

El se uită la mine cu părere de rău, dă din umeri şi pleacă. Eu, chinuindu-mă, încerc să înţeleg unde am greşit. Dar nu înţeleg nimic. Şi astfel de cazuri au mai fost dar de fiecare dată nu am înţeles nimic. Iluminarea vine încet şi chinuitor. Se pare că genotipul câmpului copilului, structura spiritului şi sufletului se

formează în timp de câteva vieţi. Se întâlneşte tânărul cu o fată, nutresc sentimente puternice unul faţă de celălalt şi în câmpul lor are loc conceperea spirituală a copilului. Se desfăşoară un proces activ de formare a structurii spirituale a copilului. Dar tinerii nu şe culcă împreună. Ceva îi împiedică, ceva nu permite acest lucru. Se pare că dacă încep o viaţă sexuală activă, căldura sufletească scade brusc. Astfel, structura în formare a copilului va fi lipsită de energie. Se frânează brusc dezvoltarea copilului. Natura face însă totul pentru a salva copilul şi a continua procesul lui de dezvoltare. Poate apărea altă situaţie. După primul contact sexual, nu se ştie de
unde, apare o îmbolnăvire venerică, deşi până atunci ambii parteneri au fost pe deplin sănătoşi. Această întâmplare stupidă poate să-i despartă sau soarta îi aruncă în diferite oraşe. Dacă judecăm după logica umană, acest lucru îl putem numi prostie, stupiditate sau tragedie.

Aici avem însă de a face cu o altă logică, logica salvării şi dezvoltării copilului la nivelul câmpului. Astfel, timp de câteva vieţi ei se întâlnesc, fac cunoştinţă, iar schema comportamentului şi relaţiilor lor este determinată de particularitatea formării copilului în câmpul lor. Şi cu cât se vor supune mai mult partenerii logicii iubirii, şi nu vor avea pretenţii unul faţă de celălalt, cu atât mai echilibrat se va naşte copilul.

Dar dacă părinţii cedează în faţa logicii umane, înăbuşă iubirea sau dacă cedează corpului omenesc şi transformă iubirea în pasiune sexuală, câmpul genotip al copilului se deformează şi este rectificat pe parcursul a câtorva vieţi prin bolile şi nefericirile din viaţa viitorilor părinţi. Energia cea mai utilă şi înălţătoare se consumă pentru cele mai importante strategii ale omului. Cu cât mai înălţătoare şi pozitive sunt sentimentele pe care le simte copilul în timpul maturizării sexuale, cu atât mai mult această energie subtilă se va consuma pentru formarea soartei omului, a destinului şi sănătăţii viitorilor săi copii. Moralitatea, spiritualitatea, bunătatea, se nasc din dragoste omenească, iar aceasta la rândul ei se naşte din iubirea faţă de Dumnezeu. Cu cât copilul în perioada maturizării sexuale va năzui către Dumnezeu, cu cât se va afla într-o stare de bunătate şi dragoste, cu cât se vor încerca sentimente înălţătoare şi de bunătate, cu atât mai favorabilă va fi soarta acestuia şi a copiilor care vor urma. Dar dacă ado-

lescentul începe de timpuriu viaţa sexuală sau, urmând exemplul părinţilor, se înfurie şi înăbuşă dragostea din suflet, atunci acesta îşi deteriorează soarta lui şi a copiilor ce vor urma. După aceea, pentru aceasta poartă răspunderea atât el cât şi părinţii. Unul din mijloacele cele mai bune de purificare a karmei îl constituie educaţia corectă. Dacă noi nu îi educăm în mod corect pe copiii noştri, sau elevii noştri, atunci purtăm responsabilitatea şi pentru acest lucru.

Cu cât tânărul începe mai târziu viaţa sexuală, cu atât mai multe posibilităţi există să aibă copii armonioşi, şi o soartă echilibrată.

Să ne închipuim o situaţie: omul, după 2-3 ani, trebuie să sufere schimbări imense în soartă. El poate beneficia de o îmbunătăţire bruscă a afacerilor, de mulţi bani, iar înainte de aceasta, trece prin pregătire şi verificare prin neplăceri, nenorociri şi pierderi de bani.

Faţă de aceste încercări, el trebuie să se apropie cu o încărcătură acumulată de dragoste, bunătate şi spiritualitate. Şi deodată, din senin, începând cu ziua de azi, omul doreşte să fie în singurătate, dispare pofta, dispare atracţia sexuală, doreşte să trăiască în dragoste şi sentimente înălţătoare fără plăceri sexuale. Omul se sperie şi i se adresează medicului. Deodată, se naşte ideea: „Dar dacă am devenit impotent? Dacă am dobândit o boală necunoscută?"

In loc să se detaşeze de toate acestea şi să se ajute pe sine însuşi, el, fără milă, consumă energie subtilă, trecând-o în plan exterior, vizibil. După 2-3 luni, totul revine la normal, iar acele încercări care vor avea loc peste doi ani, el încă nu le-a trecut. Asta-i tot. Nu vor fi bani. Nu vor fi succese. Nu va fi sănătate.

Dar acum stereotipul obişnuit le-a învins. Logica umană triumfă. Totul este în deplină ordine. Iată de ce în relaţiile dintre bărbat şi femeie şi în relaţiile faţă de sine, este necesar să ascultăm divinitatea din interiorul sufletului nostru. A fi pregătiţi să acceptăm situaţia traumatizantă şi de umilire dinlăuntru nu înseamnă o supunere totală şi oarbă faţă de exterior. Câte discuţii au existat în jurul celor spuse de Christos: "Dacă ţi-a dat o palmă peste un obraz, întoarce-1 şi pe celălalt". Au existat numeroase încercări de a aplica această poruncă ad literam. Dar, trebuie să înţelegem pur şi simplu că porunca lui Christos

se referă nu la corpul nostru, ci la sufletul nostru. Trebuie pur şi simplu să înţelegem acest lucru. Dacă cineva te-a jignit, te-a supărat, te-a trădat, nu te răzbuna pe acel om, nu-1 urî şi nu te supăra pe el, întrucât acest lucru este dat de Dumnezeu. Să fii gata să fii supus încă unei asemenea încercări. Omului poţi să-i răspunzi, dar lui Dumnezeu nu. Dacă cineva ne atacă şi vrea să ne jefuiască sau să ne omoare, noi trebuie să ne apărăm la exterior, dar nu avem voie să ne apărăm în lăuntrul nostru.

După sistemul dumneavoastră aceasta înseamnă: să-1 iubeşti pe cel care te-a lovit şi să nu te aperi?

Dumnezeu este în toate şi noi trebuie să-1 iubim pe Dumnezeul din toate şi din toţi: şi din ucigaşul care a venit să ne curme viaţa şi din hoţul care a venit să ne ia averea şi din... care ne-a trădat încrederea. Dar şi în exterior ne putem apăra în mod diferit.

M-a jignit un om - am luat un cuţit şi l-am omorât. Este o modalitate de a te apăra. Sau l-am bătut zdravăn ca răspuns. Este de asemenea un mod de apărare. Sau i-am spus:

tj un ticălos, un nemernic, pleava societăţii, - şi eu mă apăr din nou.

Sau îi spun:

__ Ai încercat să mă jigneşti, dar cu aceasta te înjoseşti doar pe tine.

Sau mă apăr într-un alt mod, spunându-i:

— Probabil ai avut ultimele două zile lipsite de succes, dacă îi urăşti aşa pe toţi.

Sau, dând din umeri, îi spun:

— Dumnezeu să te judece.

Sau nu-i răspund nimic şi încep să mă rog şi în sinea mea îi cer scuze pentru că i-am stârnit dorinţa de a mă jigni, aceasta fiind tot o modalitate de a te apăra. Bineînţeles, mult mai eficace. Aceasta întrucât se schimbă caracterul meu şi dispare motivul de a-1 jigni. Cu cât ne schimbăm mai puţin apărându-ne, cu atât mai mult atragem atacul asupra noastră şi cu atât mai mare este agresivitatea care izbucneşte în sufletul nostru... Cu ce se poate sfârşi, eu cred că cititorul înţelege.

Informaţia nouă trece printr-o situaţie neplăcută, neaştep-tată. Şi cu cât mai crunt ne apărăm, cu atât mai mult scade posibilitatea de a ne adapta la mediul înconjurător.

Nu demult, o fată mi-a povestit o situaţie neaşteptată care i s-a întâmplat. Ea a urcat cu liftul împreună cu un bărbat care 1-a oprit între etaje şi a vrut să o violeze. Ea a început să se roage, apoi, fără supărare şi fără ură, a început să vorbească cu el. Ei au stat de vorbă, apoi au coborât la primul etaj. El a ieşit din lift a făcut un semn de rămas bun cu mâna şi a plecat.

Astfel, noi trebuie să ne apărăm, dar apărarea trebuie să se bazeze pe iubire şi nu pe ură. Pe cât de mult vedem şi simţim noi voinţa divină în tot ceea ce se petrece, pe atât de puţin ne sunt necesare ura şi furia pentru apărarea noastră. Stimate Serghei Nicolaevici, am 24 de ani şi sufăr de o puternică osteohondroză. Totul scârţâie în permanenţă (în special gâtul); pur şi simplu simt că se rupe ceva în mine. încerc să îmbunătăţesc starea mea, dar nu reuşesc. Vă sunt recunoscător şi pentru cărţile dumneavoastră, ele m-au ajutat foarte mult. încă o dată mii de mulţumiri.

Să începem cu parametrii. Până când aţi făcut cunoştinţă cu cărţile mele, aţi avut o dependenţă puternică faţă de relaţii (de patru ori peste normal), faţă de idealuri (de asemenea de 4-5 ori mai mult decât nivelul limita) şi faţă de dorinţa de a vă ruga pentru omul iubit. Acum, dependenţa aceasta a scăzut de câteva ori, dar dorinţa de a vă ruga pentru omul iubit s-a păstrat totuşi, adică în ciuda schimbărilor substanţiale, deo-camdată nu au avut loc schimbări cardinale şi profunde.
In interiorul dumneavoastră, încă mai consideraţi că valorile omeneşti, sunt fericirea şi ţelul suprem. Imaginaţi-vă că cele mai luminoase visuri s-au adeverit şi în plan mental primiţi tot ceea ce aţi visat şi chiar mai mult. Apoi încercaţi să vă asiguraţi pe deplin fericirea dumneavoastră. închipuiţi-vă că îmbătrâniţi că vă îmbolnăviţi iar apoi că muriţi. Treceţi prin toată viaţa şi eliminaţi nu numai ceea ce pentru dumneavoastră este neplăcut şi pretenţiile, dar şi ceea ce pentru dumneavoastră este cel mai scump, înţelegând că o să pierdeţi toate aceste lucruri indiferent ce aţi face. Dar prin asta simţiţi nu frică, părere de rău şi tristeţe, ci o iubire mai mare faţă de Dumnezeu.

Nu demult a venit la mine un tânăr. Nu era la prima audienţă

— Totul se destramă, a spus el iar în familie situaţia con duce la divorţ.

Am cercetat câmpul lui şi am rămas uluit - situaţia era îngrozitoare. Printre altele, el a citit toate cărţile mele. A văzut videocasetele şi a fost la mine la audiente. Ataşamentul faţă de idealuri, închiderea viitorului erau de zece ori mai mari faţă de nivelul periculos. încercările de a explica motivele care au determinat acest lucru nu au dat nici un fel de rezultate. Apoi am examinat câmpul soţiei, după care m-am uitat cum anume se schimbau în ultimul timp structurile de câmp ale lui şi ale soţiei şi încet, încet s-a conturat tabloul general.

— Sunteţi prea bine educat - i-am spus eu lui. Vă este frică să o supăraţi pe soţie cu cea mai mică problemă. Şi în interiorul dumneavoastră vă rugaţi pentru ea. Acest lucru însă întăreşte dependenţa dumneavoastră faţă de ea, iar nu de mult timp structura karmică a vieţii anterioare a soţiei a ieşit la suprafaţă. în aceasta există un pachet întreg de dispreţ, de ură Şi trufie faţă de bărbaţi. Şi sub ea există o structură şi mai adâncă de divinizare a omului iubit. Dacă dumneavoastră aţi fj mers după sentimentul de dragoste, atunci aţi fi jignit-o, aţi fj înjosit-o sau v-aţi fi certat cu ea, demonstrând în acelaşi timp şi dragoste faţă de ea. Dar principiile dumneavoastră, moralitatea, nu v-au permis s-o faceţi. Prin aceasta, dumneavoastră v-aţi ataşat de principii şi idealuri şi de soţie în acelaşi timp. Iar dependenta ei de valorile umane respectiv agresivitatea au început să crească şi mai rapid. încă vreo câteva luni şi cineva s-ar fi îmbolnăvit şi ar fi murit: fie dumneavoastră, fie ea. De aceea să nu vă fie teamă să jigniţi omul iubit. Pur şi simplu nu trebuie să săriţi calul şi să manifestaţi neîncetat bunătate. Aşa cum spunea un filozof: "fericirea bărbatului şi a femeii nu constă în faptul de a se uita unul la celălalt, ci în faptul de a se uita în aceeaşi direcţie". Dacă soţii încearcă să tragă relaţiile lor într-o linie dreaptă ascendentă, această linie cade în jos în poziţie verticală. Linia dreaptă înseamnă moarte, iar cea sinusoidală înseamnă viaţă. Răceala în relaţiile dintre soţi este din când în când necesară, precum şi mărirea distanţei dintre ei în mod periodic. Cu cât fiecare dintre soţi se străduieşte să accentueze divinitatea din sufletul său, tinzând spre iubire şi spre Dumnezeu, cu atât această linie sinusoidală va fi mai puţin dureroasă. Răcirea temporară a relaţiilor se va putea folosi ca o posibilitate de a simţi prioritatea iubirii divine faţă de cea umana. Insă, dacă orientarea spre valorile umane începe să

crească, atunci răcirea temporară a relaţiilor se transformă într-o răcire de durată şi va sluji drept cauză pentru înşelări şi destrămarea familiei.

Facem cu toţii o greşeală des întâlnită. închipuiţi-vă că noi am văzut un om nu prea puternic, slab şi gârbovit şi i-am spus: "'ne să te scoli frumos şi sănătos". Apoi ne supărăm zitor pe el a doua zi dacă nu a devenit astfel. Situaţia se "zintă comic. Oricine ştie că trupul are o inerţie şi că este evoie să muncim mult şi permanent pentru a schimba situaţia. . sufletul este şi mai greu. Cu toate acestea noi dorim ca omul invidios şi îngâmfat să devină în câţiva ani bun şi sensibil. El vrea să devină astfel dar nu reuşeşte. Şi astfel, asemeni cocoşatului care nu poate să se îndrepte, adesea nu se pot îndrepta nici cei cu spirit şi suflet cocoşat. Fiecare om are dreptul să-şi trăiască soarta. Fiecare om are dreptul să nu semene cu noi. Fiecare dintre noi la început este executant, apoi actor. în sfârşit, fiecare om se poate îndrepta. Pentru aceasta este însă nevoie să găsim punctul de reper în noi. Acest lucru este posibil numai prin iubire faţă de Dumnezeu. Pentru a putea atinge ceva în viaţă este necesar să se lucreze în permanenţă. Pentru a fi fericit este nevoie de o activitate permanentă pentru a mări iubirea din suflet. Şi cu cât lucrăm mai mult, neîncetat, în această direcţie, cu atât mai repede şi mai mult obţinem în viaţă din tot ceea ce numim „sănătate" şi „fericire".

Am sentimente puternice faţă de o fată. Dar aşa cum se comportă ea, nu se potriveşte cu cadrul concepţiilor mele. încerc să mă despart de ea, dar nu pot. Ce să fac?

Dacă vă veţi despărţiţi de ea, înăbuşindu-va sentimentele, Munci după un timp vă veţi putea îmbolnăvi grav. Mi se pare că este mai bine să suferiţi din dragoste decât din cauza une' boli.

Cu trei ani în urmă am pierdut un om foarte apropiat şi foarte iubit, după care, la scurt timp, m-am îmbolnăvit. M-a durut stomacul, s-a deteriorat sistemul digestiv, am pierdut mult din greutate şi înfăţişarea mea s-a schimbat cu douăzeci de ani. Medicina nu îmi pune un diagnostic (nici internistul, nici oncologul). Ce am de făcut?

Cu o jumătate de an în urmă, dacă ar fi trebuit să vă pun un diagnostic, v-aş fi spus următoarele:

— Aţi avut un ataşament puternic faţă de idealuri. Nu aţi trăit aşa cum se poate, ci cum trebuie. Aţi trăit în viitor şi nu în

prezent. Cu cât mai puternic se transferă punctul de sprijin în viitor, cu atât mai puternic veţi depinde de planuri, speranţe şi idealuri. Pierderea idealurilor se poate materializa ca o trădare, ca o prăbuşire a scopurilor, planurilor şi speranţelor, ca o îmbolnăvire gravă sau ca o scădere a vederii, a memoriei, o traumă a feţei. Moartea celor apropiaţi şi a rudelor înseamnă tot o pierdere a idealurilor. Cu cât reprezintă mai puţin pentru dumneavoastră, sentimentul iubirii din suflet în comparaţie cu idealurile, cu atât mai aspră va fi neacceptarea unei situaţii traumatizante. Când trăiţi prin iubire, ceea ce a fost în trecut şi ceea ce va fi în viitor nu reprezintă pentru dumneavoastră principalul lucru. Principalul este că dumneavoastră puteţi acum simţi în suflet sentimentul de iubire. în prezent păstraţi ■ hrea şi o amplificaţi. Ce se va întâmpla în viitor nu veţi ide însă dumneavoastră. Dar aţi trăit altfel. Acum vedeţi în ecut - moartea, iar în viitor - un gol şi singurătate. Având în dere faptul că aţi trăit nu în prezent, ci în trecut şi viitor, cum pentru dumneavoastră apar în fiecare secundă situaţii traumatizante. în fiecare zi şi cu fiecare lună se măreşte programul de autodistrugere. Acest program este parţial înfrânat de dureri de cap şi probleme legate de tractul digestiv. Stomacul reprezintă o insatisfacţie teribilă faţă de alţii, faţă de sine şi faţă de soarta proprie. O îmbătrânire puternică, schimbarea feţei reprezintă o înjosire a idealurilor. Cu cât mai puternic veţi fi umilit în prezent în direcţia valorilor spirituale, cu atât mai uşor va fi să suportaţi pierderea omului iubit. De aceea schimbarea feţei, bolile, neplăcerile, vă ajută să depăşiţi această pierdere. Dacă reuşiţi să faceţi singură acest lucru, atunci nu aveţi nevoie de un asemenea ajutor.

Ce se poate face în acest sens? în primul rând este important de înţeles următorul lucru: noi, înlăuntrul nostru, în plan subtil, nu ne despărţim niciodată. Oriunde s-ar afla sufletele noastre, pe Pământ, în lumea de dincolo de mormânt sau în alte lumi, noi continuăm să comunicăm, să ne iubim reciproc şi să ne ajutăm unul pe celălalt. Distrugerea stratului superior legat de corp nu poate avea aici nici o semnificaţie. In al doilea rând: cu cât mai mult suferiţi şi nu acceptaţi moartea omului apropiat, cu atât mai mare prejudiciu îi aduceţi sufletului lui, îngreunând pătrunderea şi instalarea în lumea de dincolo de mormânt şi trecerea ulterioară prin alte lumi. De rapt, cu cât are mai puţină

dragoste sufletul dumneavoastră, cu atât mai mult o preluaţi de la sufletul celui dispărut. în al treilea rând: cu cât dumneavoastră simţiţi mai mult voinţa divină în toate, cu atât mai mult înţelegeţi că fiecare om are o schemă de părăsire a Pământului, fapt care are loc după o logică proprie, şi cu atât mai uşor va fi să acceptaţi plecarea omului iubit.

în continuare: dumneavoastră aţi trăit numai cu logica umană, superficiala. Aceasta a fost strâns legată de iubire. Când logica de suprafaţă s-a destrămat însă, a început să se destrame şi sentimentul de iubire din sufletul dumneavoastră. Uitaţi pentru un timp logica umană şi încercaţi să trăiţi cu cea divină. Nu gândiţi, nu apreciaţi situaţia, să nu vă pară rău după trecut şi să nu vă fie frică de viitor. Conştiinţa dumneavoastră a înăbuşit prea mult sentimentele dumneavoastră. Este foarte simplu să te simţi fericit. Trebuie să înveţi să te debarasezi de povara grijilor, a fricii şi părerii de rău. Aduceţi-vă aminte perioada când aveaţi 5-7 ani. Simţiţi-vă ca un copil care nu are trecut şi pe care îl frământă mai puţin viitorul.

Eu am înţeles de curând de ce Iisus Christos a spus: ''Fiţi precum copiii". Indiferent câţi ani aţi avea, trebuie să vă simţiţi ca un copil sufleteşte. Astfel, nici un fel de cunoaştere sau titlu, nici un fel de bani sau datorii, nici un fel de pierdere sau cucerire nu vă umbresc fericirea dumneavoastră. Insă pentru ca să simţiţi acest sentiment şi să vă debarasaţi de povara conştiinţei, trebuie, prin rugăciune, şi smerenie să scoateţi din suflet agresivitatea faţă de iubire. Programul dumneavoastră de autodistrugere a pătruns destul de adânc. Eu am început de curând să lucrez cu structuri care determină procesele de îmbătrânire ale organismului. Nu vă pot spune multe, dar ştiu că agresiunea care a pătruns adânc până la 1 l subtil, poate să accelereze brusc procesele de îmbătrânire, atât în noi cât şi în copiii noştri.

Cu cât mai sus se află planurile sufleteşti de care se apropie omul cu atât mai mult responsabilitatea şi rezultatele unui comportament greşit sunt mai periculoase. Prin atitudinea dumneavoastră incorectă faţă de trecut, aţi adus prejudicii nu numai sufletului propriu dar şi sufletului omului dispărut precum şi sufletelor copiilor dumneavoastră. Mai aveţi un ră-oaz de un an. Totul se poate corecta şi îndrepta. Dacă informaţia negativă nu dispare până la o perioadă anume, ea pătrunde în

acele straturi unde va trebui să depunem un efort de zeci sau sute de ori mai mare pentru a pune totul în ordine.

Ce se întâmplă cu sufletele copiilor avortaţi? Se mai poate îndrepta ceva?

Eu am văzut cum uneori sufletul copilului, după avort, nu pleacă în lumea cealaltă, ci rămâne în câmpul mamei. După aceea are loc a doua sau a treia încercare. Dacă copilul nu se naşte, sufletul lui pleacă pentru mult timp în lumea de dincolo de mormânt. Se întâmplă ca în cazul avortului, principalul să nu fie întreruperea fizică a sarcinii, ci renunţarea la dragostea faţă de copil şi la motivele după care s-a condus mama când a întrerupt sarcina. Starea interioară a tatălui are de asemenea o mare însemnătate în aceste cazuri. Cu cât sufletul copilului viitor are o orientare spre valorile umane, şi în consecinţă spre agresivitatea subconştientă, cu atât mai des se poate întrerupe sarcina şi cu atât mai puţin părinţilor lor, mai ales tatălui, i se naşte dorinţa de a avea copii. Astfel, trebuie să ne rugăm nu numai pentru noi înşine, dar şi pentru sufletul copilului nenăscut.

Cum influenţează computerele sănătatea copiilor?

In legătură cu tema aceasta mi se pun deseori întrebări. Deşi nu dispuneam de fapte, eu trebuia să răspund, ceea ce nu a fost uşor. Iată de ce o să vă relatez ceea ce s-a întâmplat cu 15 zile în urmă, expunând concluziile la care am ajuns. Anul acesta m-am odihnit cu familia în Crimeea. Copiii mei şi-au petrecut de mai multe ori vacanţa în sudul ţării şi s-au simţit bine. De data aceasta a venit la mine fiul meu de 12 ani, arătându-mi mâinile. De pe buricele degetelor se cojea pielea.

— Aceasta este probabil de la apa mării - am spus eu.

— Dar şi anul trecut m-am scăldat şi nu am păţit nimic.

— Nu ştiu, am dat din umeri eu, o să-ţi treacă.

A trecut o săptămână şi iar mi-a arătat mâinile. Pielea se cojea până la carne.

— Tată, ce mi se întâmplă mie, - m-a întrebat din nou fiul meu. Poţi să-mi explici?

— Ciudat, am spus eu, - este foarte clar că nu este vorba de apă.

După aceea, cineva din cunoştinţele mele a presupus că este vorba de avitaminoză. Dar ce avitaminoză poate fi în sud şi încă vara? Eu am trecut la diagnosticarea fiului şi nu am .. 1 nimic.

Foarte brusc şi puternic s-a accentuat ataşatul faţă de soarta favorabilă. A crescut nivelul mândriei şi 1 agresivităţii subconştiente. Mâinile sunt legate de aptitudini. Daci intelectul, aptitudinile şi soarta favorabilă încep să conteze foarte mult pentru noi, aceasta reprezintă punctul de pornire a ceea ce numim „mândrie", Nu am înţeles deloc ce tea s£_j ataşeze de aptitudini, intelect şi destin favorabil. _- Probabil că i-a plăcut prea mult odihna în sud - m-am gândit eu.

Ne-am întors acasă - totul a trecut.

Versiunea a fost slabă, dar neavând alta am hotărât să mă opresc asupra acesteia. A mai trecut însă o săptămână şi după ce m-am uitat din nou la mâinile fiului, am înţeles că nu e de glumit şi m-am impacientat. Buricele degetelor au devenit roşii. Atârnau din ele fâşii de rămăşiţe de piele. Priveam şi nu înţelegeam nimic. Ataşamentul de aptitudini, intelect şi soarta favorabilă depăşea de câteva ori nivelul critic. Dar nu înţelegeam în continuare ce a constituit izvorul acestei situaţii periculoase. Situaţia a fost salvată de o prietenă a soţiei: "Ştii ce -a spus ea - mi se pare că el s-a contaminat de la computere cu o ciupercă". Deodată mi-a picat fisa. Copilaşul, ca un fanatic, fugea în fiecare zi la jocurile mecanice care se aflau la o distanţă ce depăşea un kilometru. Jocurile se găseau la capătul plajei. Chiar când nu mai avea bani, fugea totuşi acolo ca să privească cum se joacă ceilalţi copii. Am examinat cum 1-a influenţat jocul pe computer.

Totul corespundea. Orientarea puternică asupra aptitudinilor, intelectului şi a soartei favorabile. Dacă lucrurile vor continua astfel, atunci lui vor începe să i se estompeze aptitudinile, intelectul şi vor începe neplăcerile şi nefericirea pe linia destinului.

— Nu mai ai voie să te joci la computere - i-am spus eu.

— Dar tu ai putea să te uiţi ca să vezi care sunt cele mai periculoase jocuri de pe computere, a replicat fiul neastâmpărat.

— Cu plăcere - am căzut eu de acord. - Astfel, cel mai periculos joc este acela cu lupte. Acolo, poţi să-i snopeşti pe toţi. Tu eşti cel mai capabil şi mai grozav dintre toţi. Prin asta jocul îţi creează impresia că eşti cel mai bun

— Dar acolo unde alergi pentru a supravieţui? - a întrebat el.

— Acolo, există de asemenea o orientare puternica asupra destinului favorabil.

— Iar jocurile strategice?

— Sunt mai bune, cu toate ca intelectul este solicitat.

— Ce zici de jocul compus de programatorii noştri ruşi la care joc eu?

— Interesant - m-am mirat eu - acest joc este, practic normal. Dar cu toate acestea, la computerele de aici n-o să te mai joci.

După câteva zile eu am plecat şi după o săptămână am sunat în Crimeea pentru a afla care este starea fiului. In aceste zece zile pielea de pe degetele lui s-a refăcut complet. De fapt şi bioenergia sa.

Eu am început să calculez cât de des poate copilul să se joace la computer. S-a adeverit că varianta cea mai bună era: numai o dată pe săptămână. La televizor putea să se uite maximum trei zile într-o săptămână. n mă această poveste, printre altele, mi-am adus aminte de lea cu siliciu" (cremene) din Statele Unite, unde se desfă-ă o activitate ferventă pentru crearea computerelor şi pro-amelor pentru ele. Acolo s-a petrecut un fapt interesant. Specialiştii de seamă din America au creat programe educaţionale pentru copii. După un timp, ei au refuzat să se mai joace la computere. Era de neexplicat. Apoi cuiva i-a trecut prin cap ideea să încredinţeze crearea unor programe educaţionale celor de origine rusă. Au încercat, şi totul a mers. Copiii s-au jucat la computere cu un interes deosebit. Concepţia despre lume a celui care creează programe, orientările sale nepreţuite, emoţiile sale deosebit de profunde, toate acestea se transmit şi se accentuează înlăuntrul copilului care stă în faţa computerului. Acesta creează din ce în ce mai mult senzaţia realităţii. Nu mai este o simplă jucărie, ci un mecanism de formare a copilului care stă în faţa computerului. Printre altele, computerul reprezintă o lupă. Este de dorit să fie trase înainte concluziile corespunzătoare.

Ce se întâmplă în cazul în care nu există sentiment matern, deşi există copii?

Există o poveste care se repetă adeseori. Femeia se comportă indiferent faţă de soţul ei. Nu mai are faţă de el nici un fel de sentiment, în afară de respect. Apoi se îndrăgosteşte de un alt bărbat şi astfel ia naştere o poveste lungă şi chinuitoare, în cele din urmă ea decide să fie cinstită şi pleacă de la soţul ei la celălalt bărbat. Trec câteva luni, şi brusc îi vine iluminarea îi devine clar că ea şi-a iubit cu adevărat întotdeauna soţul, iar faţă de celălalt bărbat a simţit numai o atracţie puternică şi 0 izbucnire a pasiunii. Ce s-a întâmplat?

Se pare că o faţetă exhaustivă a naturii şi a stării personale a omului i se oferă aceluia care este bine orientat. Să diferenţieze pasiunea sau atracţia de iubire poate să o facă numai acela pentru care iubirea faţă de Dumnezeu este mai presus de toate celelalte. Adeseori, dacă femeia este gata lăuntric să se roage pentru bărbatul iubit, trupul lui, relaţiile cu el, momentele spirituale superioare de apropiere devin un scop principal şi o întruchipare a fericirii; în acest caz, cu cât sunt mai bune relaţiile lor, cu atât mai mult femeia înţelege că îşi iubeşte soţul, cu atât mai periculos devine pentru amândoi acest lucru. Căsătoria poate fi salvată numai de sentimentul că ea nu-şi iubeşte soţul. Iubindu-I cu adevărat, ea nu bănuieşte acest lucru. Şi invers - se consideră adesea înşelată. Ataşamentul se micşorează; la fel şi agresivitatea. Adică subconştientul nostru ne conduce nu numai către îmbolnăviri şi traume ca să micşoreze dependenţa de fericirea omenească. Uneori boala este înlocuită de sentimente care nu reflectă corect o situaţie. Şi acest lucru ne salvează în mod obligatoriu şi ne echilibrează.

Să ne întoarcem la autorul biletului. Dumneavoastră aveţi tendinţa să vă rugaţi pentru bărbatul iubit şi în special pentru copiii dumneavoastră., iar tendinţa este foarte puternică. De aceea subconştientul dumneavoastră frânează sentimentele materne. Dacă vreţi să trăiţi bucuria comunicării cu copiii şi a iubirii pe care le-o purtaţi, învăţaţi-vă să vă îndepărtaţi lăuntric t ceea ce vă este mai drag şi de persoana care vă este ,   a- ţn favoarea iubirii faţă de Dumnezeu. în măsura în care iteti în stare să simţiţi că fericirea omenească este secundară, în aceeaşi măsură vi se va permite să o trăiţi.

Procesul de educare a sentimentelor dumneavoastră este foarte îndelungat, aşa că nu aşteptaţi un rezultat rapid. Femeia pentru care are o însemnătate cam mare plăcerea sexuală

alături de un bărbat, devine frigidă. Şi cu cât relaţiile prieteneşti şi Divinitatea din suflet devin mai importante decât momentele sexuale, cu atât mai mult va începe trupul să se revigoreze. Noi începem să-i iubim pe cei apropiaţi în momentul în care ne îndepărtăm de ei, când îi privim nu pe ei, ci în adâncul sufletului nostru. Este important nu ceea ce se petrece şi cum se petrece ci cum ne raportăm noi la aceasta. Starea noastră lăuntrică este de o mie de ori mai importantă decât ceea ce are loc cu noi în exterior. Trebuie să lucraţi în medie cam doi ani - doi ani şi jumătate pentru a îndepărta real dependenţa faţă de oamenii îndrăgiţi şi pentru a trăi bucuria şi fericirea comunicării cu ei.

Dacă de mine s-au îndrăgostit trei bărbaţi iar eu pot să iubesc doar pe unul dintre ei, eu ucid dragostea în ceilalţi? Ce să fac?

Dacă nu aveţi nici un fel de sentiment faţă de bărbatul care vă declară iubirea sa, atunci este perfect normal să îl respingeţi. Sentimentul iubirii este întotdeauna reciproc, întrucât în spatele lui se ascunde apariţia urmaşilor. Iar acel ceva pe care noi îl numim "îndrăgostire", "pasiune", "atracţie puternică" -toate acestea pot fi neîmpărtăşite. Dar ele constituie o energie foarte puternică şi ea se poate transforma într-o agresivitate fie împotriva femeii, fie împotriva aceluia care a simţit un sentiment puternic şi începe autodistrugerea. Cu cât este mai puternic în sânul femeii năzuinţa către Dumnezeu, cu atât îi este mai uşor să-şi transfere pasiunea puternică şi senzaţiile sexuale într-un plan superior al relaţiilor de prietenie şi al celor înălţătoare care se transformă apoi în sentimente Divine, atunci când omul iubit devine nu un scop, ci un mijloc pentru a atinge Divinitatea din suflet. Femeia poate să îi spună bărbatului:

—- Tu te-ai îndrăgostit de mine, simţi faţă de mine o atracţie puternică; iartă-mă, dar eu nu am astfel de sentimente. Haide să păstrăm o relaţie de prietenie.

Aceasta este de multe ori mult mai durabilă decât simpla pasiune. Cu cât femeia îl ajută pe bărbat să transforme o stare trupească dificilă într-un sentiment cu orientare preponderentă către Dumnezeu, cu atât îl salvează prin aceasta şi pe bărbatul îndrăgostit de ea şi pe sine.

Eu sunt un om blajin, dar de ce cu toate astea mulţi oameni preferă să păstreze distanţa în relaţiile cu mine?

La copiii şi nepoţii dumneavoastră în emoţiile profunde este cuprins dispreţul faţă de oameni din cauza idolatrizării lurilor. Dumneavoastră sunteţi mai mult sau mai puţin în lă Dar ceea ce simţiţi profund în interior şi ceea ce simt copiii dumneavoastră actuali şi viitori, precum şi nepoţii, nstituie unul şi acelaşi lucru. Iar pe parcursul comunicării, oamenii se orientează în primul rând asupra nivelului profund al emoţiilor. Din această cauză aveţi şi probleme de comunicare. Dacă aveţi asemenea copii şi nepoţi înseamnă că aţi avut un caracter corespunzător în vieţile anterioare. Continuaţi să lucraţi asupra dumneavoastră şi schimbaţi-vă. O dată ce nivelul schimbării atinge o adâncime suficientă, se vor schimba şi relaţiile cu ceilalţi oameni.

Cum îi influenţează pe copii mândria şi intransigenţa mamei?

Nu demult m-am întâlnit cu o femeie care a venit la audienţă din cauza fiului ei. Ea a scos o scrisorică şi a enumerat pe puncte ceea ce o frământa în legătură cu fiul ei, şi anume:

1) Nu vrea să înveţe.
2) Nu poate să se adune lăuntric.
3) Atenţia este difuză.
4) Nu simte că nu are dreptate.
5) Nu vrea să fie un elev dirijat.

6) Nu simte milă faţă de alte persoane.
7) îi dispreţuieşte pe cei slabi.
8) îi place să-şi bată joc de cei slabi.
9) Se târăşte în mocirlă spre o viaţă obscură.
10) Nu comunică cu alţii.
11) Este închis şi singuratic.
12) Din copilărie scotea din frigider mâncarea şi 0 ascundea în cameră.
13) Copil fiind, înţelegând deja totul, scria pe pereţi în colţurile camerelor.
14) Fură.
15) Minte.
16) Chiar şi atunci când este prins asupra faptei, continuă să mintă şi să fure.

Femeia a enumerat aceste puncte cu scopul de a primi răspuns la fiecare. Eu i-am spus că răspunsul la fiecare problemă este unul - mândria.

— Dumneavoastră nu aţi trecut examenul privind purificarea iubirii către Dumnezeu înainte de a se naşte copilul. Motiv pentru care, orientarea profunda a copilului este îndreptată nu spre iubire, ci asupra conştiinţă. Iată de ce încet-încet, el merge spre sărăcia spirituală pentru a păstra dragostea în suflet. Furtul şi minciuna constituie o renegare a spiritualităţii şi bunătăţii. Atenţia difuză, lipsa de dorinţă de a învăţa înseamnă refuzul aptitudinilor. Lipsa de milă faţă de alţii înseamnă renegarea iubirii faţă de oameni şi a moralei. La copilul dumneavoastră se manifestă tendinţa destrămării valorilor umane. în ultimă instanţă, se va destrăma soarta lui, corpul lui, adică el va muri.

încercaţi să vă revedeţi mental viaţa şi s-o retrăiţi corect.

Când ea a revenit la mine după o oră, am cercetat câmpul fiului ei. în mod obişnuit nu mă mai mir de nimic, dar acum am fost într-adevăr uluit. Pentru aprecierea schimbărilor este .. ie de o anumită scală. Astfel, bunătatea omenească se diaenostichează în felul următor: plus 60 - foarte bine, 0 - "nsemnat, minus 60 - foarte rău. Mai rău de aceasta poate fi oartea cuiva. La acest băiat, în viitor "atârnau" şase sau şapte cazuri de moarte efectivă, nesocotindu-le pe cele colaterale, plus invalidităţi, boli şi moarte în câteva din vieţile viitoare. Acest lucru se întâmpla până în clipa în care a lucrat asupra propriei persoane. Mama a încercat să îşi schimbe poziţia faţă de evenimente şi faţă de sine în decurs de o oră. Bineînţeles, în
acest caz a jucat un rol important faptul că în timpul audienţei are loc intensificarea profundă a tuturor proceselor karmice.

Ca urmare, în câmpul fiului ei nu a mai apărut nici un semn de moarte. Nici a altor persoane, nici a sa. Parametrul sufletului s-a stabilizat la plus 60. Diavolul s-a destrămat şi eu am văzut sufletul îngerului. înseamnă că mama a simţit puternic cât de importantă este iubirea faţă de Dumnezeu în comparaţie cu conştiinţa şi tot ceea ce este uman.

în ultimele secole, omenirea s-a îndepărtat din ce în ce mai mult de la iubire, concentrându-se asupra diferitelor forme ale conştiinţei. Pentru femeie, cariera, principiile, idealurile deveneau tot mai importante întunecând Divinitatea din suflet. Acest lucru a avut o influenţă indubitabilă asupra copiilor. Tot mai des copiii au o inhibare a dezvoltării, încep să vorbească târziu, se manifestă cu cruzime faţă de animale şi oameni. Copiii

se îndobitocesc cu narcotice. Suferă de tulburări nervoase. Părinţii caută vinovaţi. Desfac farmece şi blesteme sau ii urăsc pe proprii copii, fără să înţeleagă că propria lor atitudine incorectă faţă de viaţă a mutilat caracterul şi soarta lor. Adeseori părinţii nu concep cât de multe se pot obţine în vederea salvării propriilor copii prin schimbarea propriei concepţii despre viaţă, prin a lucra asupra caracterului personal.

Ce se întâmplă atunci când în decursul vieţii nu reuşeşti să fii slab?

Trebuie să fii slab în faţa iubirii şi complet lipsit de apărare în interior. Dacă la dumneavoastră aceste lucruri stau astfel, atunci în celelalte manifestări puterea dumneavoastră nu este periculoasă. mporan. După ce am citit şi am analizat şi însuşit prima şi a doua carte, eu am devenit un alt om".

în cercetările mele nu m-am bazat pe nici un izvor. Şi dacă tot ce am scris este deja cuprins în cărţile sfinte, acest lucru nu ooate decât să mă bucure şi înseamnă că eu mă îndrept în direcţia corectă. Pentru mine este important faptul că această cale am parcurs-o singur. Aceasta este cauza faptului că eu mă orientez mai liber în faţa oricărei informaţii şi nu depind de dogme. Din păcate, nu pot să mă laud în ceea ce priveşte faptul că am suficiente cunoştinţe în domeniul studierii Cabbalei şi a Coranului. Sper că în următorii doi ani voi putea acoperi ignoranţa mea în acest domeniu.

Cei care studiază Kabbala spun că ceea ce afirmaţi dumneavoastră este prezentat deja în Kabbala şi nu există nici o diferenţă în ceea ce scrieţi în cărţile dumneavoastră faţă de ceea ce se spune în Kabbala. Ce atitudine aveţi faţă de aceasta?

Vă citesc câteva fraze dintr-o scrisoare pe care mi-a trimis-o un cititor din Asia centrală.

— „La mine totul coincide cu părerile dumneavoastră. Concepţia dumneavoastră despre lume coincide pe deplin cu învăţătura Coranului. Nu am găsit în Coran faptul că omul trăieşte câteva vieţi. In rest, aţi redat Coranul într-un limbaj Care este poziţia dumneavoastră faţă de ceea ce scrieţi?

Nu demult, o cunoştinţă de-a mea mi-a pus o întrebare interesantă

— Auzi, tu poţi să-mi dai un răspuns serios?

— Pot, despre ce este vorba?

— Tu ai scris câteva cărţi, dar tu însuţi crezi în tot ce ai scris?

Eu am privit înjur, şi cu un glas scăzut, i-am spus:

— Iţi răspund cinstit. Eu cred.

îngândurat, el s-a uitat la mine, s-a scărpinat în cap şi mi-a spus:

- Da, în general, probabil că e ceva adevărat. Ştii ce

•âmplare a avut loc în orăşelul nostru acum 25 de ani? Acest lucru s-a întâmplat în ţinutul Kuban. Eu eram copil şi aveam 10 ani. Orăşelul nu era mare, avea case construite în general din lemn. Nu ştiu cum, dar o casă a luat foc. Până când au fugit, s-au agitat, au chemat pompierii, casa a ars. în momentul acela şi-au adus aminte că în casă rămăsese o fetiţă de cinci ani. După ce au stins focul, au intrat în casa care fumega pentru ca să scoată măcar trupul copilului. Când s-au uitat, într-o cameră stătea copilul îmbrăcat în rochiţă, iar în jurul lui, aproximativ pe o rază de un metru, podeaua era intactă. Au început s-o întrebe ce a simţit şi ce a văzut.

— Când s-a aprins totul - povestea ea - eu am vrut să fug din casă, dar n-am putut; atunci m-am ridicat şi am stat în mijlocul camerei. După aceea totul a devenit fierbinte. Deodată am văzut că zburau către mine nişte băieţei cu aripi, şi mişcând din aripi în jurul meu, am simţit o adiere răcoroasă. Au mişcat astfel din aripi până când focul s-a stins.

După aceasta am încercat să adun informaţia. A trecut mult timp de la acest incendiu şi n-am mai putut să strâng informaţii de la martorii oculari; dar judecând după toate, spre fată au venit sufletele viitorilor copii şi nepoţi pe care urma să-i nască. Dacă sufletele nepoţilor şi ale copiilor sunt pure şi ele trebuie să apară pe lume, atunci părinţii lor, rămân adeseori în viaţă chiar şi atunci când nu este posibil teoretic să supravieţuiască. Astfel are loc fenomenul pe care-1 numim "misticism", "minune" sau "semn".

Eu i-am făcut farmece soţului meu, adică mai bine zis el a început să umble pe alături, iar eu m-am dus la vrăjitoare rugând-o să-1 lege de casă, după care el a încetat să se mai plimbe. Aş dori să ştiu dacă i-am pricinuit lui vreun rău sau nu.

Eu am cercetat câmpul soţului.

— Să ştiţi că în interiorul lui există o bunătate de ne pătruns. Nu văd nici un rău pricinuit acestuia.

Femeia a tăcut un timp, apoi a spus încet:

— Dar de fapt el a încetat să mai umble după aceasta.

— Interesant - am spus eu. Haideţi să analizăm întreaga dumneavoastră familie.

Eu am înţeles despre ce este vorba atunci când am cercetat câmpul copiilor. „Până la conceperea copiilor şi la naşterea acestora, orientarea asupra valorilor umane a fost crescută la dumneavoastră. Trebuia să parcurgeţi o procedură de purificare pentru ca iubirea faţă de Dumnezeu să depăşească ataşa-mentul faţă de tot ceea ce este uman. Dumneavoastră, cu mândria pe care o aveţi, nu aţi parcurs până la capăt această purificare. In consecinţă, copiii au probleme. Când situaţia lor s-a înrăutăţit, adică în planul subtil, au început să se formeze simptome de neplăceri şi boli care urmau să aibă loc, soţul dumneavoastră a început în subconştient să salveze copiii, vrând-nevrând umilind principiile şi idealurile dumneavoastră. Vrăjitoarea a întrerupt acest proces, iar câmpul copiilor s-a înrăutăţit".

— Deci, eu le-am făcut rău copiilor?

Am ridicat din umeri:

— Da, aşa s-a întâmplat. Dar acum soţul nu mai umblă? - am întrebat-o eu.

Femeia a oftat:

— Nu, nu mai umblă.

— Nu vă frământaţi, am început să o liniştesc. Nu e nimic îngrozitor în acest lucru. Acum începeţi să lucraţi asupra dumneavoastră, schimbaţi-vă, reuşind prin asta să vă ajutaţi copiii, adică schimbaţi purificarea forţată cu una voluntară.

Eu mi-am adus aminte că mersul la vrăjitoare se poate sfârşi de fiecare dată în mod diferit.

La una din femei, exagerat de geloasă, soţul a umblat în permanenţă. După una dintre vizitele la vrăjitoare, soţul, după un timp, i-a comunicat încrezător soţiei:

— Să ştii că după contactul cu această vrăjitoare mi s-a întâmplat ceva rău cu potenţa.

Aşa cum s-a clarificat ulterior, scăderea potentei a avut loc numai în relaţiile cuv soţia. în schimb, numărul femeilor „fericite" de el, în afară de soţie, a crescut.

Vi se întâmplă des să aveţi cazuri pe care nu le pot explica doctorii şi specialiştii din domeniul medicinii netradiţionale?

Tocmai asemenea pacienţi mă vizitează în general. Pe de altă parte, dacă se înţelege bine ceea ce scriu eu, atunci în ncipiu, omul poate să se descurce singur în cazurile legate problemele sale. Eu tocmai de aceea scriu cărţile, ca oamenii să poată pune ordine în viaţa lor, fără să ajungă la ■ ţn audienţâ. Cei care vin în audienţă sunt fie leneşi, care u au aprofundat cărţile mele sau au citit numai una sau două dintre ele; fie sunt oameni care au o situaţie foarte grea, adică ei înţeleg totul, lucrează asupra lor, dar prea mult timp nu s-au comportat corect cu lumea, şi n-au forţă să poarte această povară. Sunt şi persoane care vin cu probleme pe care eu însumi nu le înţeleg. Nivelul meu nu este suficient de înalt pentru a putea lega totul într-un singur tablou. Aceste persoane sunt pacienţii cei mai doriţi de către mine. Ajutându-i, eu însumi pot să evoluez.

Majoritatea, însă, sunt cei care au citit cărţile dar care, din anumite motive nu le pot adapta la situaţia lor şi nu pot trage concluziile adecvate. Adică omul citeşte cartea, este de acord cu totul, dar nu vrea să se schimbe.

Alaltăieri m-am întâlnit cu două femei: mamă şi fiică. Ele au venit dintr-un alt oraş. Timp de o lună şi jumătate au încercat

să ajungă la mine la audienţă. în prezent eu nu mă mai ocup de audienţe şi de consultaţii. De data aceasta am primit un telefon de la un cunoscut şi m-a rugat să fac o excepţie.

— O să fie interesant şi pentru tine - a spus el.

Doctorii au pus diagnosticul fiicei şi au operat-o. însă nu s-a produs nici o schimbare. Dimpotrivă, starea ei s-a înrăutăţit. Atunci, medicii au pus un alt diagnostic şi au început s-o trateze. Iarăşi fără nici un efect. Dar starea ei se înrăutăţeşte.

Doctorii au mai făcut câteva încercări după care au dat din umeri:

— Ştiţi ce? Duceţi-vă la babe.

S-au dus la vrăjitoare - la una, la două, la trei. Fiecare dintre ele au examinat-o şi au spus:

— Văd farmece şi blestem dar nu le pot desface. Ele au înţeles că totul este în zadar. S-au dus la un bioenergetician cunoscut. El a lucrat şi starea ei s-a îmbunătăţit un pic. La sfârşit, el a spus:

— Aici este un caz karmic şi încă foarte grav.

Iată că în faţa mea s-au aşezat cele două femei. O fată plăpândă şi speriată, iar alături de ea - mama, a cărei privire nu pot spune că este nici delicată nici speriată. Mi-au ajuns cinci secunde ca să văd o imagine clară.

— Aveţi un caz elementar - am spus eu abătut. în câmpul fetei e posibilă moartea copilului ei, întrucât mama ei viitoare, adică dumneavoastră nu veţi trece încercările de purificare a iubirii de Dumnezeu. Nu veţi trece de aceste încercări întrucât ataşamentul faţă de idealuri, principii şi spiritualitate este la dumneavoastră de 9 ori mai ridicat decât nivelul mortal, adică la nivelul conştiinţei puteţi trece acest examen, dar sentimen tele dumneavoastră vor lucra împotriva propriei persoane. O asemenea situaţie neînsemnată este legată de faptul că mama dumneavoastră nu a trecut peste cea mai importantă încercare din viaţă şi anume păstrarea şi salvarea iubirii. Eu văd o explozie de pretenţii faţă de soţ atât în timpul sarcinii dar şi până la conceperea copilului.

— Soţul meu m-a părăsit în timpul sarcinii, a mărturisit încet mama.

o. Dumneavoastră, aţi trăit cu idealuri, principii şi spirituali- ignorând dragostea - am început să-i explic eu mamei. La f' a dumneavoastră însă orientarea spre idealuri este şi mai mare decât la dumneavoastră. Copilul nu avea şanse de supravieţuire. Singura posibilitate era umilirea bruscă şi jignirea idealurilor, principiilor şi speranţelor, începând chiar cu omul apropiat, întrucât iubirea pentru acesta este mai uşor de păstrat. Dumneavoastră trebuia să suportaţi circa 70-80% din încercare, iar în cazul extrem, 50 %. Dumneavoastră însă aţi rezistat numai'30 % ceea ce era suficient pentru a salva viaţa fetei. Dar pentru ca fiica să fie sănătoasă, fericită şi să aibă copii, nu i-a mai ajuns iubire.

__Aceasta înseamnă ca fiica mea are acum o stare proastă? - a întrebat speriată mama.

— Mai rău nu se poate - am răspuns eu - în mod normal când karma viitorului este închisă de trei ori; şansele de viaţă şi de sănătate sunt mici. La fiica dumneavoastră karma este închisă de 9 ori.

— Doamne, e groaznic, - a replicat speriată mama.

— Acest lucru nu este groaznic, ci este realitatea, am spus eu. Dar ea poate fi schimbată. însă numai în cazul în care vă schimbaţi înlăuntrul dumneavoastră şi vă schimbaţi şi atitudinea faţă de situaţie.

— Ştiţi ce? A intervenit fata, eu m-am îndrăgostit de un bărbat. El mă înşela, pleca, apoi se întorcea, mă ruga să-1 iert şi iar mă înşela. La urma urmei ne-am împăcat. El s-a întors şi mi-a făcut "cadou" o boală venerică. Deşi el se jura că este sănătos şi nu ştie de unde a apărut boala.

El avea dreptate, am spus eu. El purta o infecţie ascunsă care nu s-a manifestat niciodată. Dar dacă relaţiile dumnea- voastră călduroase şi echilibrate ar fi durat o jumătate de an sau mai mult, aţi fi murit. De asemenea, dacă el n-a mai vrut să continue purificarea dumneavoastră, atunci, ca o salvare s-a declanşat mecanismul bolii care a apărut nu se ştie de unde.

— Eu l-am iertat, a spus fata. De fapt, amândoi ne-am vindecat, dar după un anumit timp mi-a făcut din nou un „cadou". Cu toate acestea, eu simt că cineva acolo sus mă ocroteşte, în ciuda tuturor neplăcerilor.

— Este foarte corect, am confirmat eu, copilul dumnea voastră are un suflet curat şi trebuie să se nască. Ar fi trebuit

să fiţi pregătită dur câţiva ani pentru a-1 naşte, iar punctul negativ pe care nu l-aţi fi putut depăşi, s-ar fi oprit în mod artificial şi s-ar fi reconectat după naşterea copilului.

— Adică acest lucru este inevitabil? - a întrebat fata.

— Nicidecum. Mama dumneavoastră trece din nou prin viaţa ei, îşi schimbă poziţia faţă de oameni şi faţă de ea însăşi. Lucraţi şi dumneavoastră asupra propriei personalităţi. Rugaţi-vă pentru copii şi nepoţi şi veţi obţine doar a zecea sau a suta parte a acelor neplăceri care vă surit destinate.

Da, mai este ceva - mi-am adus eu aminte - bărbatul trebuie să cultive la început, iubirea faţă de Dumnezeu, după aceea cea sufletească şi abia pe urmă cea materială. Femeile, iniţial, iubirea pentru Dumnezeu, apoi cea materială şi apoi cea spirituală. Dacă soţii merg în direcţia spiritualităţii, acest lucru conduce la sterilitate. Cu cât se gândeşte mai mult soţul, cu atât mai puţin trebuie să gândească soţia şi mai mult să trăiască
cu ajutorul sentimentelor. Cu cât mai mult este spiritualizat şi evoluat soţul, cu atât mai pragmatică şi cu picioarele pe pământ trebuie să fie soţia. Problema dumneavoastră constă nu a mări spiritualitatea, ci cum să depindeţi mai tin de aceasta. Iată de ce trebuie să mâncaţi mai des carne şi - vă concentraţi mai mult asupra problemelor materiale. Pentru dumneavoastră corpul trebuie să fie mai important decât iritul jar iubirea din suflet trebuie să fie mai presus şi de una
şi de cealaltă.

întâlnirea noastră s-a încheiat. Mama cu fiica s-au întors în Urali. Eu văzusem deja un alt destin al fiicei, un alt caracter, mai bine zis, caracterul ei s-a corectat. Emoţiile ei profunde s-au dus după concepţia ei justă despre lume. Destinul nostru este caracterul nostru. Iar caracterul nostru este poziţia sau relaţia noastră faţă de sine şi faţă de alte persoane. Relaţiile corecte cu alte persoane sunt posibile în cazul corelării juste a valorilor noastre. Şi cel căruia îi este dat să simtă cu cât este mai mare iubirea faţă de Dumnezeu în comparaţie cu fericirea şi diversele valori umane, acel om este fericit în fiecare secundă, iar în orice clipă salvează şi se ajută nu numai pe el însuşi ci şi întregul neam omenesc.

Nu demult copilul meu a răcit puternic, a avut guturai. După aceea s-a însănătoşit. După o săptămână, din senin, fără să părăsească locuinţa, s-a îmbolnăvit din nou. Am înţeles că fiind mijlocul lunii septembrie timpul e schimbător, dar copilul nu a ieşit afară. în prezent însă, vedeţi dumneavoastră are tuse convulsivă însoţită de răguşeală. Seamănă cu pneumonia. Nu îl ajută nici un medicament. Spuneţi-mi ce să fac?

Cercetez femeia şi îmi aduc aminte de mine. Aveam 12 ani şi am avut şi eu o tuse uscată asemănătoare. După aceea o bronşită puternică. Apoi a început o recuperare chinuitoare, iar eu am expectorat o singură dată o jumătate de pahar de spută. Au existat momente când nu puteam să tuşesc. Eu am încercat din toate puterile, dar flegma care s-a ridicat mi-a blocat căile respiratorii. M-au lăsat repede forţele şi am început să-mi pierd cunoştinţa. în clipa aceea a intrat în cameră mama mea. Ea era asistentă medicală şi avea spirt la îndemână. Când m-a văzut albastru la faţă, cu o privire fixă, ea a luat spirtul, a turnat pe piept şi a început să mă frecţioneze. Eu am început să şuier şi mi-am revenit treptat.

De abia acum înţeleg că bronşita mea a fost direct legată de caracterul meu supărăcios. Dacă ajungeam să mă supăr, atunci supărarea ţinea mult timp.

Tânăra femeie, mama fetei, era supărată pe soţ înainte de nuntă. Supărarea se reflecta acum asupra stării copilului şi de aceea a început un şir întreg de îmbolnăviri. Fetiţa are aproximativ un an. E straniu, dar de obicei, problemele părinţilor au efect asupra copiilor de 3-5 ani. Probabil că, având în vedere că este toamnă, la mamă s-au activizat supărările din subconştient, iar la copil acest lucru s-a amplificat. Insă mama şi-a revizuit deja viaţa ei, a lucrat asupra propriei persoane şi a citit cărţile mele. Nu pot să împing cu degetul pe fiecare pacient şi să-i spun: "Aici nu ai lucrat până la capăt, asta ai uitat-o".

M-am gândit cum s-o învăţ pe mamă ca să se descurce fără ajutorul meu.

— Poftim, am spus eu, dumneavoastră cunoaşteţi că tuberculoza, pneumonia şi bronşita constituie toate supărări.

Acum aduceţi-vă aminte de întreaga viaţă petrecută alături de sot de toate supărările dumneavoastră. Ce v-a venit în minte, care este cea mai mare supărare?

__Până la nuntă m-am supărat pe soţ.

__Dumneavoastră v-aţi închipuit relaţiile într-un fel iar ele s-au petrecut altfel?

— Da.

__Au fost înjosite relaţiile şi idealurile?

— Da.

— Care este următoare supărarea care v-a venit în minte?

— La mijlocul convieţuirii noastre soţul m-a supărat, mi-a înşelat încrederea în el.

— Aţi fost supăraţi mult timp?

— Mult. El nu avea dreptate.

— Iată toate supărările dumneavoastră - şi arăt spre copil, înţelegeţi că soţul nu a avut nimic de-a face cu aceasta. Situaţia a constituit purificarea dumneavoastră şi salvarea co piilor dumneavoastră - înţelegând asta, vă ajutaţi pe dumneavoastră şi pe copil.

In ziua următoare am cercetat câmpul fetei. înainte câmpul fusese secţionat în zona pieptului şi a organelor genitale. Acum câmpul a devenit pur, neted şi luminos. M-am interesat la mamă cum se simte copilul:

— Fetiţa a încetat să tuşească şi se simte normal, a răspuns femeia.

Nu demult am citit un articol cu un interviu luat de la un mare om de afaceri evreu. El a fost întrebat:

— De ce, în lumea întreagă, cei mai mari bancheri suni evreii? De ce au plecat din Rusia bancherii ruşi, iar evreii au rămas la cârma puterii financiare?

El a spus că dacă bancherii ruşi dau faliment, atunci nu-şi mai pot reveni, iar evreii îşi pot reveni de mai multe ori deoarece pe ei i-a călit viaţa şi umilirea permanentă.

Este greu de crezut că numai astfel se poate explica talentul poporului evreu. La noi, nu numai cei mai buni specialişti în finanţe sunt evrei, dar şi cei mai buni muzicieni şi cei mai buni umorişti. Cu toate acestea, prin ce se poate explica talentul poporului evreu?

Omul care posedă simţul umorului iartă şi uită mult mai uşor şi mult mai repede jignirile şi supărările în comparaţie cu cel care nu are simţul umorului. Cu umor puteţi trata situaţia numai atunci când aţi încetat să depindeţi de ea. Capacitatea de a ieşi dintr-o situaţie o posedă acela care diminuează dependenţa de valorile umane. Pentru a deveni bancher trebuie să nu depinzi de destinul favorabil, trebuie să ai un talent subtil de abstractizare a situaţiei. Acest lucru este posibil dacă există un nivel destul de înalt de spiritualitate. Pentru a fi un muzician bun şi pentru a obţine ceva în arta trebuie să poţi să te delimitezi de conştiinţă ca atare, iar aceasta se poate realiza prin adresarea către Dumnezeu. Păgânul se roagă pentru fiecare divinitate separată şi depinde de ea. Eu am auzit că în Roma antică au existat 3 milioane de zei păgâni. Un om se ruga la zeul care întruchipează banii, altul la zeul care întruchipează familia, iar al treilea la zeul care răspunde de sănătate etc.

închinarea la zeii păgâni a permis abstractizarea unui anumit obiect, concentrarea unui anumit grup de valori şi ounerea în dependenţă faţă de ceva invizibil, dar superior. Pă^ânismul 1-a ajutat pe om să se detaşeze de lumea încon-jurătoare, să diminueze dependenţa de valorile vitale, să simtă că principalul lucru este nu ceea ce vedem şi percepem, că valoarea principală nu rezidă în lumea materială. Dar depen-denţa generală de valorile umane în păgânism nu poate fi depăşită. Acest lucru este posibil numai prin existenţa unui Dumnezeu unic.

Evreii au fost cel mai asuprit şi dependent popor şi foarte restrâns ca număr. A supravieţui în asemenea condiţii a fost posibil prin concentrarea nu asupra apărării exterioare ci asupra celei interioare. înţelegerea faptului că Dumnezeu este unic a permis unirea puternică a poporului, a asigurat un nivel foarte înalt de spiritualitate şi a mărit şansele de supravieţuire. Evreii au ajuns la Dumnezeul unic cu trei mii de ani mai devreme decât popoarele Euroei. Este normal că posibilităţile de dezvoltare atât în plan spiritual cât şi în cel material ale omului care purta în genele sale o experienţă de cinci mii de ani, depăşind umanul şi năzuinţa spre divinitate, pot fi mai mari decât pentru aceia care au urmat mai târziu acest dram. Dar este vorba despre noţiuni generale. Cu cât omul, în sufletul lui, năzuieşte spre Dumnezeu şi spre iubire, cu atât drumul

întortocheat de două- cinci mii de ani poate fi parcurs în perioada actuală în decurs de 10-15 ani.

Am avut mari probleme cu faţa. Am început să mă rog şi să-i cer lui Dumnezeu să mă vindece. După un timp, faţa mea s-a vindecat perfect. După câteva luni, am avut dureri puternice la articulaţii, iar aceste dureri nu au contenit până în prezent. Au vreo legătură aceste două evenimente unul cu celălalt?

Eu cred că dacă sunt citite cu atenţie cărţile mele, atunci se poate înţelege şi fără consultaţiile mele ce s-a petrecut. Valorile spirituale au mai multe straturi. Primul nivel este cel mai dens şi reprezintă relaţiile, aptitudinile, intelectul şi destinul. Dependenţa de relaţii este conferită de gelozie, însemnătatea crescută a aptitudinilor, intelectului şi a bunăstării conduc omul spre mândrie. La baza primului nivel se găseşte al doilea, mult mai subtil şi mai amplu. Acesta îl constituie spiritualitatea, bunătatea, visele, idealurile, principiile şi scopurile. Ceea ce se găseşte în cartea a patra se numeşte "contactul cu viitorul". Dacă omul se ataşează de idealuri, atunci în mod automat creşte şi dependenţa lui fie de relaţii, fie de aptitudini, fie devine în acelaşi timp atât gelos cât şi mândru. Vreau încă o dată să subliniez faptul că lipsa dorinţei de viaţă, renunţarea la iubire atunci când eşti înşelat, nemulţumirea în raport cu toată lumea, dispreţul faţă de sine şi de propria soartă, acest lucru înseamnă totodată gelozie şi mândrie. Dar să trecem la autorul biletului.

Aţi avut o dependenţă mărită de spiritualitate, bunătate şi de idealuri. întrucât nu eraţi pregătit să primiţi purificarea de la

pni vi s-a oferit purificarea prin probleme fizice. Adică oameni, obleme legate de faţă; dacă e vorba de suprafaţa capului, tunci înseamnă umilirea idealurilor. în principiu, dacă noi olicităm în permanenţă ceva, adresându-ne lui Dumnezeu, atunci această dorinţă se înfăptuieşte. Totul depinde însă de Duritatea noastră, de echilibrul şi de justeţea dorinţelor noastre. Dumneavoastră aţi cerut să fiţi lipsit de propria salvare. Dar întrucât aveţi un suflet bun, atunci-un gen de purificare a fost schimbat cu altul. Ataşamentul faţă de idealuri s-a manifestat la dumneavoastră în principal prin intermediul relaţiei, sub forma geloziei. Gelozia a fost blocată prin problemele cu articulaţiile. Dacă puteţi să vă schimbaţi atitudinea faţă de toate valorile umane, atunci şi faţa va fi curată şi articulaţiile nu vor mai durea.

Aveţi reţeta pentru fericirea veşnică? In ce constă aceasta?

Pentru noi, întreaga fericire umană înseamnă a fi sănătoşi, a nu fi singuri, a avea un destin fericit, adică neplăcerile să nu se transforme în tragedii şi nefericire, de a avea bunăstare materială, care să permită realizarea năzuinţelor proprii etc. Dacă sintetizăm toate acestea, atunci constatăm că una dintre principalele componente ale fericirii o constituie lipsa nenorocirilor, înainte se spunea: "Dacă Dumnezeu iartă păcatele şi indică drumul înainte, indiferent ce ar fi omul şi unde s-ar afla, •' este deja fericit". La această întrebare a răspuns deja Iisus Christos cu 2000 de ani în urmă spunând: "Celui care iubeşte mai mult i se iartă mai multe".

în audienţă la mine a venit de mai multe ori o femeie. Ea vroia să înţeleagă totul. A scos o listă cu 150 de întrebări şi mi le-a pus, notând răspunsurile cu grijă. La a treia şedinţă i-am spus:

— întrebările dumneavoastră încep să vă împiedice să vă schimbaţi.

— Dar ea mărea numărul de întrebări de pe listă cu dârzenie. După aceea a început să aibă probleme psihice, printre altele destul de serioase. Iar eu nu am putut s-o ajut.

"în sistemul meu există un fel de defect straniu - am gândit eu - întrucât cea mai insistentă pacientă, comunicând cu mine, şi-a pricinuit un mare rău".

Eu nu mi-am permis să cad în disperare şi să-mi fac complexe de inferioritate şi am continuat să merg mai departe, înţelegând mai târziu despre ce este vorba. în timpul audienţei are loc o accelerare imensă a proceselor karmice. Atunci, concepţia justă despre lume poate conduce la însănătoşire nu peste zece ani, ci peste trei luni. Dar, o orientare injustă dă rezultate negative la fel de repede. Pacienta s-a concentrat nu pe sentimentul iubirii, ci pe conştiinţă. De aceea, a început să se diminueze conştiinţa sa.

Eu vreau să mai subliniez încă o dată: noi cunoaştem lumea prin iubire. Conştiinţa ne ajută însă s-o înţelegem. Informaţia constituie o noţiune vectorială şi noi trebuie să înţelegem că orice cunoaştere în ultimă instanţă, trebuie să fie orientată spre acumularea iubirii. Pe omul rău conştiinţa îl schilodeşte iar pe bun îl dezvoltă. De aceea, în primul rând, pentru a cunoaşte mult. trebuie să facem ordine în noi înşine.

Una dintre nepoatele mele se dă cu capul de podea şi de perete. Are seboree (o problemă cu pielea capului). A doua nepoată cade des şi nu demult şi-a rupt mâna. Are o colită puternică. Mama lor, adică fata mea, are o eroziune a colului uterin. Eu am o migrenă şi spasme ale vaselor sanguine. Nici un medicament nu ajută. Dacă mă îmbolnăvesc nu ştiu cu ce să mă lecuiesc. Ce e de făcut?

Fracturarea mâinii şi dorinţa de a se lovi cu capul de perete constituie frânarea intelectului şi a aptitudinilor. La dumneavoastră şi la toţi ceilalţi membri ai familiei este prezentă în mod evident mândria. în situaţiile critice, dumneavoastră nu aţi salvat iubirea ci demnitatea, principiile şi idealurile, de aceea fondul dispreţului şi condamnarea bărbaţilor este mare. Toate acestea se transformă într-un program de autodistrugere. Printre altele, în cazul nepoatelor, tendinţa negativă nu slăbeşte ci se accentuează. La dumneavoastră programul de autodistrugere este frânat de migrene şi de îngustarea vaselor sanguine. La fiică - probleme ginecologice, iar la nepoate - disfuncţionalitatea intestinelor şi traumatismele. Astfel, aveţi mult de lucrat şi este bine să nu amânaţi pentru mai târziu.

Eu am vrut să le ajut cumva pe cunoştinţele mele şi am adus apă sfinţită din biserică. După trei zile, apa sfinţită a prins un miros urât. Apa a fost turnată în closet şi chiar după o

săptămână se simţea mirosul de ouă clocite. O apă obişnuită nu se strică aşa de repede. Cum explicaţi acest lucru?
Atunci când preotul se roagă în biserică, el se conectează la starea la care se afla Iisus Christos. Apa se structurează în conformitate cu aceasta. Multe depind aici şi de starea preotului. Dacă se află în casă, o asemenea apă echilibrează structura spaţiului casei. în acea locuinţă, dependenţa de aptitudini, de intelect şi de spirit a fost atât de mare, încât nu au avut loc schimbări energetice pozitive. Energia mândriei a fost deosebit de puternică. Dacă energetica locuinţei s-ar fi schimbat brusc, locuitorii acesteia ar fi putut să se îmbolnăvească şi să moară. O asemenea schimbare profundă nu ar fi fost suportată. înseamnă că trebuia să se descompună fie ei, fie apa. Aceasta din urmă a preluat energia şi "murdăria" lor, interacţionând cu ei. în acest caz, în apă a avut loc un fel de eroare informaţională. Umanul agresiv s-a năpustit asupra divinului. Umanul a" început să intre în putrefacţie şi în descompunere, adică, să spunem exact: apa sfinţită nu s-a stricat. A început să se descompună acea parte a apei care a intrat în contact cu energetica locuinţei. Mai simplu spus, cu apa sfinţită s-a întâmplat ceea ce trebuia să se întâmple cu întregul neam dacă acesta nu schimbă orientarea spirituală, adică - descompunere şi moarte. Omenirea, ca şi întregul univers, trăieşte prin pulsaţii. Noi ne îndepărtăm de divinitate din ce în ce mai mult, cufundându-ne în problemele noastre umane şi treptat uităm de Dumnezeu, iar apoi ne întoarcem. Cei care în interior au uitat de divinitate, odată cu atingerea Acestuia se descompun, şi mor. Acum, în decurs de câţiva zeci de ani, omenirea trebuie să simtă întoarcerea divinului. Cei care s-au preocupat prea mult cu lucruri umane, ar fi de dorit să înţeleagă că le-a rămas prea puţin timp.

O femeie m-a întrebat: "Spuneţi-mi cum arată câmpul meu acum?"

Eu mi-am adus aminte prima noastră discuţie. Aceasta a fost asemănătoare cu un contact cu cineva care era pe cale să moară şi care, cu speranţă, întreba:

— Ei, cum o să supravieţuiesc? Care este starea sănătăţii mele?

Apoi aştepta să-i răspundeţi:

— La tine totul este bine. Cu sănătatea stai mai bine.

Acestei femei eu i-am spus adevărul:

— Aveţi o tendinţă deosebit de mare de a diviniza omul iubit. Iată de ce aţi avut relaţii teribile cu fostul soţ şi de aceea aţi divorţat. Acum, aţi citit cărţile mele şi aţi fost la mine în audienţă. Din sufletul dumneavoastră s-a îndepărtat agresivi tatea. Aţi încercat să vă schimbaţi atitudinea faţă de valorile umane, dar dorinţa de a vă ruga pentru omul iubit aţi păstrat-o în continuare. Situaţia se înrăutăţeşte deosebit de mult datorită faptului că soţul dumneavoastră actual nu va umili tot ceea ce este uman în el şi în dumneavoastră. El nu are un asemenea caracter. într-o situaţie obişnuită, careva dintre voi ar fi fost condamnat. în cel mai fericit caz, căsătoria s-ar fi destrămat. Eu am văzut o întrebare tăcută în ochii femeii.

— Ce este de făcut?

— în primul rând, schimbaţi-vă atitudinea faţă de soţul an terior şi faţă de viaţa conjugală, trăind corect orice situaţie traumatizantă. închipuiţi-vă periodic că soţul dumneavoastră actual a murit, v-a înşelat, v-a părăsit şi încercaţi să păstraţi dragostea faţă de el. închipuiţi-vă moartea dumneavoastră şi exersaţi cu o profunzime din ce în ce mai mare ritualul iertării tuturor acelora care vă sunt dragi.

După câteva luni, am vorbit la telefon:

— Dumneavoastră, ca şi înainte, nu vă este bine - i-am spus eu, ei. Nu aţi "căzut", dar nici nu v-aţi "ridicat". Con tinuaţi să lucraţi mai departe.

Au mai trecut încă câteva săptămâni şi, am vorbit din nou cu această doamnă la telefon:

— Vă este puţin mai bine - i-am comunicat eu - dar renunţarea la omenesc în favoarea divinităţii încă nu a apărut la dumneavoastră. Dependenţa faţă de omenesc este încă foar te mare la dumneavoastră. Şi iată că i-am dat telefon din nou:

— Vreau să vă felicit - îi spun femeii. Pentru prima dată văd un semn de echilibru în câmpul dumneavoastră.

Eu simt că interiorul a degajat totul, a zis pacienta, dar probabil că trebuie să mai renunţ încă la ceva mai mare în favoarea iubirii faţă de Dumnezeu. Nu trebuie să renunţaţi la nimic, am răspuns eu. Acum, mul rând, trebuie să vedeţi divinul din dumneavoastră, din omul iubit şi deja din lumea înconjurătoare. Eu am simţit că ea zâmbeşte:

__ Ştiţi ceva? în ultimul timp, eu am ajuns la această concluzie pur şi simplu din intuiţie. Am reuşit ca în spatele umanului să văd divinul.

Am zâmbit şi eu:

____Ce să vă spun? Acum şi eu sunt liniştit pentru starea dumneavoastră.

Copilăria mi-am petrecut-o într-o casă cu cinci etaje. Nu am copii. Prietena mea, care stă în aceeaşi casă, (apartamentul ei se află sub al meu) nu are nici ea copii. O femeie care a locuit sub apartamentul prietenei, a fost singură şi a murit. Au vreo legătură între ele aceste fapte?

Să le luăm pe rând. Lipsa de copii există atunci când viitorul este închis. Adică, dependenţa de valorile spirituale este mai mare decât nivelul periculos. Valorile spirituale se formează atunci când oamenii comunică între ei. Legăturile unui om cu celălalt, legătura cu un alt obiect în Univers, sau cu o altă lume, legătura cu trecutul şi viitorul, toate acestea creează o unitate stabilă a diferitelor grupuri şi le ajută să supravieţuiască şi să se dezvolte.

Am descris o întâmplare când pe mine s-a supărat o maşină care nu am vrut s-o cumpăr. La început, a fost foarte ciudată pentru mine şi chiar absurdă existenţa sentimentelor la obiectele fără viaţă. Apoi am înţeles: totul în Univers, atât ceea ce este viu cât şi ceea ce este neînsufleţit, se naşte datorita sentimentului iubirii. Iată de ce în plan subtil, sensibilitatea fiinţelor vii şi obiectelor nevii este identică. Cu toate acestea pentru mine, a fost neaşteptat faptul când am văzut că şi Soarele are emoţii. Una dintre emoţiile sale cele mai puternice o constituie nemulţumirea faţă de sine, datorită îmbătrânirii progresive. Stelele au emoţii unele faţă de altele. Ele au sistemul lor de comunicare şi de schimb de informaţii. De asemenea, planetele au sistemul lor de schimburi, sistemul lor de comunicare... Insă, dacă Soarele este ca un tată din punct de vedere energetic, adică bărbat, Pământul are un puternic ascendent feminin, adică este pentru noi ca o mamă. Marte şi Venus au o origine feminină. Jupiter şi Mercur au o origine masculină. S-ar putea ca, dacă Pământul nostru ar fi avut o energetică masculină, atunci să nu fi apărut pe acesta civilizaţia umană. Pământul faţă de Soare are emoţii bune, blânde şi de iubire. Dar iată că faţă de neamul omenesc, sentimentul

Pământului este deosebit de agresiv şi acesta a început să se accentueze în ultimii patruzeci de ani. Judecând după toate, omenirea reprezintă un corp din ce în ce mai străin pentru Pământ. Eu am examinat în ce măsură energetica omului a corespuns cu energetica Pământului cu cinci mii de ani în urmă. Nivelul compatibilităţii era de aproximativ 93 %• Acum două mii de ani - 92 %, acum o sută de ani - 90 %, acum 40 de ani - 92 %, iar în prezent - 13 %. Dacă aceasta scade sub zero, atunci energetica întregii omeniri intră în antagonism cu energetica Pământului. Aceasta nu va aduce ■ nagube, ci va conduce şi la dorinţa de a distruge
°U - tul ca pe un corp străin. în preajma anului 2000, această raniţă poate fi depăşită. îmi este greu să-mi închipui cum se apăra Pământul de agresorul energetic. Când omul se îmbolnăveşte, el subconştient ridică temperatura pentru a micşora vitalitatea coloniilor de bacterii. Aş fi dorit ca prognoza mea să nu se adeverească, dar, judecând după toate, după anul 2000, cataclismele naturale pot creşte brusc.

Să ne întoarcem la autorul întrebării.

Pe corpul omenesc există meridiane energetice. Prin aceste canale şi puncte energetice are loc o interacţiune cu alte lumi, cu Soarele şi Pământul, precum şi cu oamenii. De asemenea, Pământul are şi el meridiane şi puncte energetice care îl leagă de alte obiecte ale Universului. în aceste puncte, orientarea este spre unitate, spre legătură, adică spre o spiritualitate accentuată, iar omul care se află mult timp într-un asemenea loc, în mod subconştient, amplifică orientarea spre valorile planului spiritual, şi contactul lui cu Cosmosul poate fi mai mare decât al altora. Dacă a acumulat ereditar dragoste şi bunătate, atunci nivelul spiritualităţii care se măreşte brusc permite dezvoltarea aptitudinilor, intelectului şi a posibilităţilor de creaţie. Când caracterul şi concepţia despre lume a neamului împiedică acumularea iubirii, atunci are loc creşterea dependenţei de valorile spirituale şi atunci este posibilă sterilitatea la femei, problemele psihice la bărbaţi etc. Judecând după toate, casa cu cinci etaje a fost construită pe un asemenea canal energetic ale pământului. Diametrul mediu al unor asemenea canale, aşa cum am constatat, este de aproximativ 50 de metri. în general, diagnosticarea naturii nevii este foarte dificilă Despre rezultatele acestor diagnostice nu pot vorbi cu

certitudine. Atunci când problemele se referă la oameni, orice viziune şi presupunere a mea se derulează de 10-100 de ori în timpul lucrului cu pacienţii. Dacă ideile sunt demonstrate de zeci de ori prin practică, eu pot să am certitudine în concluziile mele. în comunicarea cu natura nevie nu am experienţă. Totodată, eu simt că este puţin cam prea devreme să mă ocup de aceasta, cu atât mai mult cu cât stările fizice sunt secundare în comparaţie cu starea interioară a omului. Dacă în ceea ce priveşte neamul are loc o tendinţă de stingere, atunci cu voia destinului, femeia nimereşte în acea locuinţă unde această tendinţă se amplifică şi se încheie cu sterilitatea. Dacă urmaşii trebuie să supravieţuiască, atunci fie că părinţii schimbă locuinţa, fie că se conectează sistemul de asigurare pentru păstrarea şi amplificarea iubirii.

întrucât nu este posibil să ţii cont de toţi factorii fizici şi energetici trebuie să înţelegem că, cea mai bună metodă de a ne feri de factorii traumatizanţi sau de a-i folosi pe aceştia în avantajul personal este o corectă năzuinţă şi permanentă activitate asupra eu-lui.

Una din cauzele apariţiei problemelor în relaţiile personale o constituie incompatibilitatea nivelului partenerului. Dacă omul are o sumă de bani care depăşeşte limita periculoasă pentru el, fie că pierde aceşti bani, fie că începe să se îmbolnăvească, sau începe să aibă neplăceri. Dacă omul a primit o funcţie sau un titlu care depăşeşte posibilităţile sale, aceasta poate să se încheie tragic pentru alţii şi cu ruşine pentru el, nemaivorbind de boli. Dacă omul a luat asupra lui volum mare de muncă, ce depăşeşte capacitatea lui, nismul nu pOate să reziste solicitărilor permanente şi mai devreme sau mai târziu clachează.

Suprasolicitarea spirituală este mai periculoasă decât cea f zică Omul poate să eşueze fără să observe acest lucru imediat iar pe urmă, ani de zile, plăteşte pentru aceasta. Valorile spirituale constituie aceleaşi valori materiale numai că în plan subtil. Dacă este responsabil şi periculos să posezi nişte bani care depăşesc posibilităţile noastre, atunci posedarea de valori spirituale poate fi şi mai periculoasă.

Să începem de la lucrurile materiale. în copilărie, ni s-a tot băgat în cap că a câştiga la loterie reprezintă o mare fericire. Se pare că poate fi şi invers. îmi amintesc de o întâmplare în

legătură cu o femeie care în perioada sovietică a câştigat o maşină Volga. Soţul ei i-a spus să ia mai bine banii şi să-i cheltuiască judicios. Pentru ea însă, maşina era simbolul fericirii. Ea a refuzat categoric. „Noi vom avea maşină" a spus ea.

Au început certurile. La câteva luni după acest incident, familia s-a destrămat. Femeia a început să aibă neplăceri la locul de muncă. în cele din urmă ea a fost concediată. Ea totuşi a fost nevoita să vândă maşina. Divorţul, pierderea serviciului, vânzarea maşinii au doborât-o şi ea a început să bea. După un an, o cunoştinţă a întâlnit-o şi nu a recunoscut-o. A văzut în faţă o persoană prost îmbrăcată, pe jumătate beată şi cu o vânătaie sub ochi. Valorile materiale, înmulţite brusc, ne pot îndepărta de divinitatea pe care o purtăm în suflet. Când un bărbat se întâlneşte cu o femeie, relaţiile favorabile se leagă mai cu seamă atunci, când el este în plan general lider în raport cu femeia, dar nu pentru mult timp. Dacă el va conduce prea puternic, femeia, în interiorul ei, va depinde total de el şi va începe să simtă în general o singură emoţie, entuziasm, ado-raţie şi supunere faţă de el. Caracterul bărbatului începe să se strice, după care urmează soarta şi sănătatea. Dacă el nu va renunţa într-o mare măsură la calitatea de lider, la femeie vor apărea aroganţa şi sentimentul de superioritate. Acesta din urmă naşte uşor emoţii de dispreţ şi de condamnare. în asemenea condiţii, vor suferi copiii în primul rând, iar după aceea mama şi tatăl. Dacă bărbatul alege şi încearcă să păstreze pe lângă el femeia care îl depăşeşte la capitolul dimensiunilor interioare, el trebuie să fie pregătit pentru a fi înşelat şi înjosit şi aceasta nu o dată. Dacă el se va concentra pe sentimentul de dragoste, va renunţa la pretenţii şi la controlul exterior, atunci la început, foarte lent şi anevoios, iar apoi tot mai repede, se va ridica la dimensiunile femeii pe care o iubeşte şi pe care o va depăşi. Dacă el nu rezistă la mai multe jigniri şi înjosiri permanente, atunci nervozitatea şi dispreţul devin principalele instrumente ale apărării lui. Iar atunci, în loc de a mări dimensiunile personalităţii lui şi de a o „ajunge" pe prietena lui, bărbatul încearcă s-o tragă pe ea în jos, până la nivelul său. Aceasta duce însă în mod inevitabil la încercări periodice din partea femeii de a se elibera dintr-un asemenea jug.

îmi aduc aminte de un caz pe care mi 1-a povestit un cunoscut de-al meu.

— în tinereţe, am fost un ghid în turism - a tăcut o clipă aducându-şi aminte de acele evenimente. Şi iată, nu ştiu cum, - grupul meu a apărut o femeie tânără şi deosebit de frumoasă. Mi-a plăcut de ea din cale afară. Eu am învăţat chiar si să croşetez numai pentru a-i face pe plac şi mă comportam deosebit de delicat. La început, nu mi-a acordat nici o atenţie. Apoi a apărut un fel de atenţie, pe urmă un interes şi în final s-a născut un sentiment puternic pe care ea nu 1-a putut învin°e. Am făcut dragoste şi amândoi am simţit o mare plăcere.

__Asta e toată povestea? m-am adresat eu cu curiozitate.

__Nu. Povestea de-abia acum începe.

Apoi a ieşit la iveală că ea este căsătorită şi soţul este un om cu totul neobişnuit şi înstărit. Ea probabil că i-a povestit despre sentimentele ei. Ştii cum a ieşit el din această situaţie? într-un mod cu totul inedit pentru poziţia sa înaltă. El o aducea la mine cu Volga lui, iar după două ore se întorcea şi o lua. Pe parcursul acestor două ore noi ne-am consacrat unui delir de dragoste. Aşa a adus-o la mine până când ea s-a răcorit. Dar şi eu m-am liniştit de asemenea.

Dacă noi ne împovăram cu o greutate care este peste puterile noastre, trebuie să fim gata să avem răbdare şi să suportăm suferinţele pe de o parte şi să lucrăm asupra noastră şi să fim gata pentru o năzuinţă mult mai puternică faţă de divinitate pe de altă parte. Altfel, această greutate poate să ne strivească.

Acum câteva ore am vorbit la telefon cu unul din pacienţii mei.

Câţiva ani la rând, el a cunoscut o femeie care pur şi simplu 1-a distrus. A fost îndrăgostit puternic de ea şi a trecut prin multe, dar nu a putut să se abţină să o dispreţuiască, să se supere şi să fie gelos. Ea s-a comportat din ce în ce mai rău şi în cele din urmă s-au despărţit.

— După o lună, am început să mă simt rău - îmi povestea el. Au început neplăcerile, inclusiv cele legate de sănătate. Odată m-am trezit de dimineaţă şi am observat că am o boală venerică gravă. Totul a început să se umfle şi a pornit o secreţie abundentă. Eu am mai avut şi înainte boli venerice, dar de data

aceasta a fost ceva îngrozitor şi s-a întâmplat foarte repede. Mi-am adus aminte de povestea dumneavoastră. La conferinţa în care ne vorbeaţi despre nişte soţi care au avut trichomonas. Ei au făcut câteva şedinţe de tratament, însă nu i-a ajutat nimic. Chiar urologul a fost uluit pentru că după ultima şedinţă de tratament lucrurile nu s-au îndreptat, ci dimpotrivă, s-au înrăutăţit. Femeia a renunţat la pretenţiile faţă de soţ, precum şi la orice agresiune legată de dragostea din sufletul ei. S-a îndepărtat de tot ceea ce i-a fost drag şi a început să se roage. După câteva zile, au făcut o analiză de control şi aceasta a ieşit bine. A urmat vindecarea completă.

Am început să compar faptele şi am ajuns la concluzia că nu pot s-o iert pentru ceea ce a făcut şi în subconştientul meu nu o absolv de vină. Toate acestea nasc agresivitate, care se răstoarnă şi „loveşte" în mine. Eu m-am aşezat, mi-am analizat viaţa şi m-am detaşat de toate, i-am iertat pe toţi şi am început să mă rog. După trei ore, „boala mea venerică" a trecut fără urme. După aceea am trăit o viaţă normală. Am mai avut femei, dar am fost liniştit în relaţiile cu ele. Nu demult m-am întâlnit cu o femeie care mi-a plăcut foarte mult şi am petrecut împreună o noapte. După aceasta am avut un traumatism fizic puternic. Puteţi să-mi explicaţi de ce?

Data trecută dumneavoastră, v-aţi schimbat numai atât cât să vă treacă boala - i-am spus acestui om - dar nu a fost suficient pentru a vă schimba destinul. Cunoaşteţi zicala: până când nu tună, ţăranul nu-şi face cruce". Dacă dumneavoastră v-ati dus deja la Dumnezeu o dată, atunci trebuie să mergeţi tot timpul. Vă duceţi încet sau repede, nu contează, dar trebuie să mergeţi. Altfel sunetul tunetului va fi din ce în ce mai puternic, şi după aceea te trăsneşte şi fulgerul. In acest fel, dumneavoastră aţi lucrat puţin asupra eu-lui, însă sistemul interior al valorilor l-aţi păstrat. Dacă n-aţi trecut încercarea cu acea femeie, înseamnă că dependenţa de fericirea umană a crescut brusc. Pentru a lucra asupra dumneavoastră, înfrângerea repetată în cazul acelor situaţii s-a egalat cu situaţia planului fizic real, dumneavoastră trebuie să întoarceţi pe toate feţele, mental, una şi aceeaşi situaţie cam de 300 de ori. V-aţi oprit chiar la început şi aţi avut o atitudine foarte superficială faţă de acest lucru. Acum vă întâlniţi cu o femeie faţă de care aveţi un sentiment real. Dependenţa faţă de ea şi agresivitatea

cresc aidoma unei avalanşe. Şi iată, nu după 20 de ani, ci după câţiva ani se va transforma într-un program de autodistrugere şi în consecinţă - în traumă.

La dumneavoastră poate să se înfiripe un sentiment de trei ori mai puternic până la întâlnirea cu femeia în plan fizic şi real. Dacă vrem să fim exacţi, atunci sentimentele încep până la apariţia evenimentului. Şi de data aceasta aţi putea să nu mai treceţi încercarea, de aceea pe dumneavoastră vă frânează cu mult înainte şi vă încurcă în cazul unui contact viitor cu această femeie. A treia oară poate să „vă surprindă" nu după situaţie, nu în timpul desfăşurării ei, ci până la aceasta. Nu numai că nu veţi reuşiţi să aveţi o desfătare cu femeia iubită, dar nici măcar nu vă veţi întâlni cu ea. Pot apărea îmbolnăviri grave pe un drum neted, fără nici un motiv vizibil şi nu va exista nici o logică, întrucât îmbolnăvirea a apărut nu din trecut, ci din viitor.

Ştiţi, mi-a spus un preot: „A rămas mult mai puţin timp decât credem noi". Cu cât depindem în interior mai puternic de valorile umane, cu atât mai încet avansăm. Cu ce diferă organismul viu de mediul înconjurător? în mediul înconjurător temperatura creşte sau scade. în organism este stabilă. Stabilitatea compoziţiei chimice permite pentru o perioadă să supravieţuiască organismul în condiţiile care sunt fireşti pentru existenţa lui. Organismul ia din mediu tot ceea ce contribuie la dezvoltarea lui, adică izvorul de dezvoltare transferă din mediu în el însuşi tot ce este necesar. Cu cât este mai mare inerţia unui asemenea proces, cu atât mai mult trăieşte organismul. Există homeostază fizică şi există homeostază spirituală. La fiecare dintre noi, au loc evenimente în viaţă care ne permit dezvoltarea capacităţii, a intelectului şi a spiritualităţii. Iar atunci când factorul de constrângere sau favorabil a dispărut, iar noi continuăm să ne perfecţionăm intelectul nostru, capacitatea noastră, spiritualitatea noastră, aceasta înseamnă de asemenea schimbarea izvorului de dezvoltare din mediul înconjurător în interior.

Când trăim flacăra iubirii umane iar apoi durerea legată de destabilizarea ei, cu cât încercăm mai mult să păstrăm dragostea, cu atât acest izvor al dezvoltării îl transformăm în noi. Mediul înconjurător nu ne mai împinge spre dragoste şi nu există nici o condiţie pentru a o păstra, dar noi continuăm să trăim prin iubire. Cu cât noi, în permanenţă şi fără oprire,

încercăm să păstrăm impulsul dragostei către Dumnezeu, cu atât mai mult păstrăm dragostea faţă de un alt om fără să existe vreo raţiune vizibilă şi cu atât mai mult păstrăm moralitatea, corectitudinea şi bunătatea, când condiţiile externe nu contribuie la aceasta. Cu cât prin antrenament minim are loc în noi o dezvoltare accelerată a intelectului şi a capacităţii, cu atât mai puţin suntem supuşi îmbolnăvirii.

Cum să facem să nu ne supărăm?

Regula principală este cunoscută: trebuie deconectată logica umană şi simţită cea divină. Cu cât putem să simţim mai mult timp divinul în sufletul nostru, cu atât mai mult dispare agresivitatea şi cu atât mai mult logica umană rămâne numai umană. Dar omul este fiinţă duală şi are nevoie de logica umană atât pentru a dirija situaţia, cât şi pentru apărare. După mai mulţi ani, am ajuns la o gândire clară şi simplă: se pare că ura, supărarea, dispreţul constituie pur şi simplu încercarea de a controla cu alte mijloace. Supărarea, indignarea şi jignirea constituie o formă de conducere a altor oameni. Arătându-ne propria jignire, noi încercăm să conducem comportamentul altei persoane. De aici putem trage o concluzie simplă şi minunată: dacă noi învăţăm să conducem situaţia altfel, atunci formele primitive ale conducerii, adică noţiuni ca jignirea, supărarea şi ura pot fi înlăturate.

Aceasta înseamnă că trebuie analizate ce forme de conducere există. Noi putem să conducem situaţia în prezent şi în viitor şi putem să conducem situaţia schimbându-ne. Conducerea superioară a situaţiei se înfăptuieşte prin iubirea divină. Dumnezeu conduce lumea. Aceasta înseamnă că prin iubire noi putem să depăşim limitele Universului, iar deplina conducere a situaţiei, dacă noi ne aflăm în întregime în ea şi depindem de ea, este imposibilă. Dacă noi conducem situaţia năzuind spre Dumnezeu, atunci avem informaţia deplină, iar traumatismul psihic profund nu este posibil. Ca să conduci ceva, este nevoie să ai o informaţie cât se poate de completă despre acel ceva. în iubirea divină, informaţia este absolută. în timp ce la dumneavoastră creşte iubirea pentru divin, va creşte şi posibilitatea de a conduce lumea. Al doilea nivel este mult mai limitat. Acesta este de fapt conducerea strategică.

întrucât acesta este un nivel de cunoaştere, atunci aici momentele de forţă sunt inevitabile, însă sunt minimale. Această metodă oferă o restituire mai rapidă, deşi, bineînţeles, cedează în faţa primei metode.

Metoda a treia este cea tactică. Se referă la momentul când dorim să corectăm o situaţie acum sau în viitorul apropiat. Aceasta este în general o metodă de conducere prin forţă. Dacă omul nu ştie deloc să conducă, el merge fie spre o jignire permanentă, nemulţumire şi pretenţii, fie spre Divinitate şi atunci iubirea care sălăşluieşte în sufletul lui îl ajută să dez-volte, obiceiuri de a conduce fără a face vreo şcoală în această direcţie. Sau dacă omul învaţă în permanenţă să conducă, atunci logica lui din agresiv-atacatoare se transformă într-una h nătate şi supunere. în cazul acestei conduceri găsim din ce în ce mai multă iubire şi stare Divină.

Unul din principiile de bază este: nici un proces nu trebuie - intervină deodată. Fiecare are inerţia sa. Iată de ce răbufnirile singulare ale conducerii nu au nici un efect. Mai există o regulă: conştiinţa nu poate niciodată să conducă în totalitate situaţia. Un alt lucru important este: încercarea de a conduce situaţia în problemele mărunte duce la un imens consum de forţă şi în ultimă instanţă duce la pierderea conducerii.

încă o legitate:

Orice eveniment este legat de Univers. Iată de ce la nivel exterior, evenimentele se controlează destul de uşor. La nivel interior, ele se controlează slab. La nivel profund este imposibilă dirijarea conştiinţei, iar încercarea de a face acest lucru costă scump.

Cum procedăm într-o situaţie obişnuită? Când suntem lipsiţi de posibilitatea de a conduce în mod tactic, adică conectând planul exterior, energia nevalorificată „o îndemnăm" înăuntru, iar ea se transformă în supărare, indignare, condamnare. Dar se poate, dacă nivelul tactic este strâns unit, să se treacă la nivelul strategic. Dacă nivelul strategic este de nepătruns, soluţia este dezicerea de ceea ce este uman şi trecerea la divinitate.

Cu mulţi ani în urmă, savanţii au realizat următorul experiment. Un grup de maimuţe au fost speriate cu nişte sunete puternice. Sursa care a provocat frica nu era vizibilă, iar grupul aflat în

panică a umblat dintr-un colţ în celălalt pe teritoriul aflat la dispoziţia lor. înainte de aceasta, una dintre maimuţe a fost legată puternic; în timp ce celelalte fugeau dintr-un colţ în celălalt ea a stat nemişcată iar ca rezultat a făcut un infarct. Când animalele fug de sursa pericolului, acest lucru constituie unul din formele de conducere tactică a situaţiei. Dacă această posibilitate este închisă, atunci energia trece în interior şi-1 macină. Ce concluzii trebuie să tragem din acest lucru?

Prima concluzie: posibilitatea de a conduce o situaţie nu este depăşită niciodată 100%, adică dacă sunteţi legat de mâini şi picioare, atunci dumneavoastră puteţi să mişcaţi degetele. A doua concluzie: dacă omul conduce situaţia la al treilea nivel, atunci când se închide un canal, energia trece pe celelalte, adică dacă a fost închisă posibilitatea tactică de a controla situaţia, atunci lucrează mai activ cea strategică şi divină, întrucât canalele divine nu sunt oprite niciodată, atunci mare parte a energiei trebuie să meargă tocmai într-acolo, iar apoi la dirijarea strategică şi cea mai mică parte a energiei la conducerea tactică. Atunci, în orice situaţie, la om nu se mai naşte înrăirea şi în loc de degradare are loc accelerarea dezvoltării. Eu îmi aduc aminte de încercările mele de a dezvolta formele de conducere. Dacă presupunem că dumneavoastră aveţi o posibilitate de a conduce situaţia, pierderea acesteia v-ar duce la mânie şi supărare. Dacă aveţi însă zeci de metode de conducere a situaţiei date, atunci aveţi şanse mult mai mari de a transforma energia distructivă a supărării în energie creatoare.

Să presupunem că într-un magazin, vânzătorul s-a comportat incorect. Doriţi să cereţi cartea de reclamaţii, dar apoi înţelegeţi că o asemenea carte nu există. Deci, posibilităţile dumneavoastră s-au epuizat şi apare supărarea şi condamnarea. Dar dacă dumneavoastră puteţi să-1 chemaţi pe directorul magazinului sau să-i explicaţi calm vânzătorului că nu are dreptate, atunci posibilităţile dumneavoastră se lărgesc. O dată am intrat în magazin şi m-am adresat vânzătoarei:

— Pot să cumpăr la dumneavoastră zece pachete de polietilenă?

Ea s-a uitat la mine cu indiferenţă:

— Nu, nu se poate.

— Dar cinci?

—Tot nu se poate.
—Dar măcar unul nu se poate cumpăra?
Vânzătoarea a ridicat din umeri.
—Nu se poate. Noi nu vindem în general aşa ceva.

Eu am plecat cu un sentiment de mâhnire în suflet. Atunci încă nu exista nici una din cercetările mele. Acum însă îmi era clar că eu m-am ataşat de ideal şi pe mine m-au lecuit prin vânzătoare. Eu încă nu ştiam că în primul rând trebuie să te pui pe tine în ordine. în acel moment eu am simţit pur şi simplu că port în piept o puternică iritare şi aceasta îi poate dăuna fie ei, fie mie. M-am întors în magazin şi m-am dus din nou la vânzătoare:

Doamnă, scuzaţi-mă, dar dumneavoastră sunteţi prost crescută. Trebuia să-mi spuneţi de la bun început că nu vindeţi aşa ceva - i-am zis, iar apoi m-am întors şi am plecat.

Sufletul mi s-a uşurat dintr-odată. Aceasta înseamnă că iscusinţa de a formula pretenţia şi de a o pronunţa poate ajuta foarte mult la păstrarea sănătăţii.

Un alt exemplu. Nu demult am fost la Marea Mediterană. M-am dus să mă scald, să fac baie puţin mai departe de plaja orăşenească, pe malul stâncos. Acolo nu era multă lume. Malul era presărat temeinic cu murdărie, cu sticle de plastic, cutii de tablă şi borcane. Ceea ce era mai trist: în mare, unde am înotat cu ochelari subacvatici, era de asemenea plin de murdărie. A fost dureros să contemplu cum moare natura, iar eu iubesc marea în mod deosebit. Pentru mine, să văd fundul mării murdărit a fost o traumă psihică. In asemenea condiţii nu se poate sta mult timp. Supărarea pătrunde adânc în tine şi duce la îmbolnăvire. Trebuie făcut ceva. In primul rând, m-am pus în rezonanţă cu planul divin. Totul se naşte, trăieşte şi moare. Mai devreme sau mai târziu moare Pământul, mor pădurile, râurile şi mările. De aceea suferinţa lăuntrică este inutilă şi chiar periculoasă. Energia a fost solicitată şi la nivel uman. Eu am elaborat un plan strategic. M-am gândit să scriu la ziar, să încerc să sesizez organele locale, pentru ca măcar să fie puse tomberoane pentru gunoi şi pe tăblii să se scrie rugămintea de a nu se murdări marea şi malul. Dar, având în vedere că eu nu locuiesc în această ţară şi nu cunosc limba, existau puţine şanse de a schimba situaţia. Iar sufletul nu putea să accepte cutiile şi sticlele de plastic de pe fundul mării. Atunci, eu m-am scufundat

şi am început să adun de pe fundul mării toată murdăria, depozitând-o pe mal. La început am simţit în piept o durere sufletească şi nemulţumire. Treptat, acest sentiment a dispărut. Am venit în fiecare zi pe plaja aceasta stâncoasă şi m-am ocupat câteva ore de căutarea şi înlăturarea murdăriei de pe fundul mării. Cu timpul am simţit o deosebită satisfacţie, cu nimic mai prejos decât satisfacţia de a privi bancurile de peşti.

Primesc multe întrebări în legătură cu modalitatea în care se păstrează şi se întăreşte familia.

Acum aproximativ un an, m-am lovit de o situaţie care m-a ajutat să înţeleg ce este familia. La o pereche de tineri se destramă familia. O prietenă a soţiei, din senin a început să-i spună soţului că soţia îl înşeală. Soţul a căpătat un complex puternic, pe care nu 1-a putut depăşi nicicum. Soţia a început şi ea să se chinuiască. Soţul s-a dus la o anumită clarvăzătoare şi ea a confirmat următoarele:

— Da, exact, soţia te înşeală.

Şi iată că eu stau şi le explic soţilor ce s-a întâmplat:

— Dumneavoastră, în interior, v-aţi ataşat aşa de mult unul de celălalt încât poate să se termine trist pentru amândoi. Dumneavoastră priviţi relaţiile sexuale şi le consideraţi de neclintit şi chiar şi gândul în legătură cu faptul că ceva se destramă, vă imprimă frică. Primul lucru ce trebuie făcut este ca începând de acum să înlăturaţi toate supărările unul faţă de celălalt şi să vă rugaţi pentru urmaşi.

Mă adresez soţului:

— Inchipuiţi-vă că soţia v-a înşelat cu adevărat, scuipaţi şi uitaţi. Aceasta este la urma urmei salvarea dumneavoastră.

— Am încercat, dar nu am reuşit, a răspuns soţul.

■ Să nu vă limitaţi la o singură încercare, continuaţi mai departe. închipuiţi-vă că în ultimii ani aţi fost impotent, dar familia s-a păstrat. în ceea ce priveşte întâlnirile sexuale ale s°ţ'ei, priviţi lucrurile cu totul altfel. Pentru dumneavoastră principalul va deveni nu patul, ci relaţiile prieteneşti. Sau închipuiţi-vă că aţi murit şi modelaţi viaţa soţiei fără dumneavoastră adică ea se va căsători cu altcineva şi va naşte copii pentru acesta. Asta e viaţa şi orice fericire în viaţă nu poate fi mai presus decât scopul suprem ci numai un mijloc.

Eu am vorbit cu soţii şi am încercat să înţeleg ce anume din caracterul lor, din concepţiile lor despre lume a provocat ase-

menea probleme. Când vrei să ajuţi pe cineva, posibilităţile cresc de nenumărate ori. Una dintre cunoştinţe mi-a spus:

— Din punct de vedere biologic omul este astfel construit, încât îl poate ajuta pe altul într-o măsură mult mai mare decât pe sine însuşi.

Şi tocmai în acest moment, din dorinţa de a ajuta, s-a născut înţelegerea situaţiei.

Prin momentele sexuale noi ne legăm foarte puternic de fericirea umană - le-am spus eu soţilor. Când căsătoria este bazată numai pe sentimente sexuale, ea nu poate fi îndelungată. Când sentimentele slăbesc, intervine înşelarea, iar căsnicia se destramă. Tatăl prietenului meu 1-a sfătuit: "Vrei să ai o familie normală? Căsătoreşte-te cu o femeie care îţi este prietenă. Când sentimentele sexuale se transformă în cele de prietenie, atunci, când se vor clătina relaţiile sexuale, familia va rezista".

în consecinţă, dacă dumneavoastră, împreună cu toată familia mergeţi în excursie, faceţi o anumită activitate împreună, în permanenţă vă oferiţi unul altuia căldură, atenţie şi respect, atunci sentimentele dumneavoastră umane se transformă mai repede în cele divine. Cu cât acordaţi mai multă atenţie dragostei şi căldurii reciproce cu atât mai puţin ti depinde de relaţiile sexuale. Cu cât noi stopăm mai mult 'erderea iubirii din suflet, căutând pentru aceasta un anumit motiv, cu atât începem să cădem în dependenţă de valorile umane.

Serghei Nicolaevici, în cartea a patra, în capitolul "Iubire şi morală" dumneavoastră trataţi fraze din Evanghelie: "cei săraci cu duhul"... şi afirmaţi că pentru aceştia: ticăloşi, mârşavi, trădători etc, sentimentul iubirii este mai aproape şi mai pe înţeles decât pentru deştepţi, morali, etc.

Dar este limpede că ticăloşii şi mârşavii nu au idee în general despre existenţa iubirii. Vă rog să explicaţi gândurile dumneavoastră mai departe. In legătură cu aceasta, dumneavoastră prezentaţi un exemplu al unui cântec despre iubire, cântecul lui V. Vâsoţki:

"— Stai fraiere, nu vezi că e o zoaie C-un ochi
umflat şi strâmbă la ţurloaie
Stai, fraiere, nu ştii că-i turnătoare? — Mă doare-n cot, o vreau mai tare!" Oare aici este vorba de iubire şi nu pur şi simplu de faptul că o „doreşte"?

Dacă omul pur şi simplu "o doreşte", el nu va spune că i se hotărăşte destinul. în acest cântec mai sunt versuri: "Astăzi dumneavoastră nu mă murdăriţi, astăzi dumneavoastră nu mă mai interesaţi" - înseamnă că are ce să murdărească? Poate că eu am exagerat datorită elanului polemic, spunând că este vorba de cel mai bun cântec al lui Vâsoţki despre iubire, dar faptul că acest cântec este despre iubire este o convingere a mea. Fiecare vorbeşte despre iubire în felul lui şi nu se poate încadra acest lucru în nişte stereotipuri. Iar faptul că dumneavoastră i-aţi privat de sentimentul dragostei pe ticăloşi şi mârşavi, aici mi se pare că v-aţi grăbit. Doar nimeni nu se consideră pe sine talpa iadului. Noi cu toţii încercăm sentimentul iubirii. Dar pur şi simplu la ticăloşi acest sentiment poate lua o formă urâtă, iar la omul bun, cumsecade, el se poate prezenta mult mai frumos. Dar dacă omul cumsecade şi bun consideră principiile şi idealurile sale ca un scop în sine, atunci el va omorî iubirea mult mai repede decât cel care nu este cumsecade şi este rău.

Este mult mai uşor să ierte şi să uite jignirea şi insultele un ţăran needucat şi analfabet decât un boier spiritual şi educat. Când neamul aristocrat a început să moară, domnii se căsătoreau cu ţărance analfabete şi lipsite de învăţătură. Au apărut moştenitorii şi neamul a supravieţuit. Deseori natura ne limitează şi pe noi, şi pe copiii noştri în aptitudini, intelect şi spiritualitate tocmai pentru a nu uita că iubirea este mai importantă decât toate.

Ce puteţi spune despre Rusia de azi?

Cred că avem un popor talentat, şi o ţară lipsită de talent. Talentul poporului se explică printre altele prin faptul că idealismul şi materialismul, ştiinţa şi religia, modurile de cr'ndire occidental şi oriental au putut să se unească în sufletul mului rus. în stat, acest echilibru încă nu s-a realizat. De aceea, Rusia balansează succesiv între ruble şi idealuri. Acum eu cred că Rusia, ca stat, va putea să unească cele două tipuri contradictorii de gândire şi să creeze o gândire nouă. Cu atât mai mult cu cât există un precedent în această ţară, adică reformele lui Petru I.

Acum trei luni, vara, fiul meu a început dintr-o dată să repete: "Eu sunt bun, eu sunt bun". Eu l-am întrebat:

— Dar oare înainte ai fost rău?

— Da, înainte am fost rău şi acum sunt bun.

Spuneţi-mi de ce poate fi legat acest lucru şi dacă pentru copil este util.

în prima perioada, când noi înţelegem că oamenii care ne înconjoară nu sunt vinovaţi, iar ca să-i învinuim este un nonsens, prin aceasta perioada trecem destul de repede. A doua perioada este să înţelegem că noi de asemenea nu suntem vinovaţi şi că dispreţul faţă de noi şi profunda nemulţumire faţă de sine constituie o agresiune faţă de Dumnezeu. Aceasta perioada se depăşeşte destul de greu şi chinuitor. Când înţelegem că nu există vinovaţi, atunci noi, încet şi chinuitor, parcurgem prima fază care se numeşte "a învăţa să nu omori dragostea". Dumneavoastră aţi început să învăţaţi să vă schimbaţi, dar profunda nemulţumire de sine, de situaţie şi de destin au rămas foarte puternice. Fiul dumneavoastră v-a ur-mat exemplul şi în mod intuitiv încearcă să oprească în sine programul de autodistrugere. Atunci când el spune: "Eu sunt bun, eu sunt bun" - atunci pretenţiile faţă de sine sunt înfrânate şi aceasta îl ajută să-şi păstreze iubirea.

Mi-am adus aminte despre această problemă când am stat la coadă în Ambasada Israelului. Am fost invitat să ţin o conferinţă în Israel. Oamenii deja mă aşteptau şi unul din iniţiatori a trimis o invitaţie. Şi iată că stau la coadă şi aştept rezultatul. Ieri m-a înţepat ficatul. Eu m-am uitat să văd despre ce e vorba. Era vorba de condamnarea unui grup mare de oameni de pe teritoriul Israelului. Totul era clar. Nu îmi vor da viză. Ştiu deja că nu o să primesc viza, dar stau totuşi la coadă şi încerc să înăbuş o uşoară iritare. Şi deodată, pe neaşteptate, îmi vine în minte: "Dar eu am posibilitatea excepţională de a lucra asupra mea".

Nu demult eu le-am explicat pacienţilor:

„Una din cele mai bune metode de a stăpâni ofensa este de a o considera ca o posibilitate minunată de a lucra asupra propriei persoane şi de a te schimba". După 10-15 minute îmi vor comunica refuzul şi o să-mi răbufnească sentimentul de ofensă şi nemulţumire. In prezent, încă nu se desfaşurase situaţia reală. Ea dormita. Pe neaşteptate, îmi vine în minte că în anii care au trecut, eu am lucrat cu situaţii care au avut deja loc. Mi-am adus aminte ofensele şi nemulţumirile mele. Aceste situaţii le-am trăit din nou şi m-am pus în ordine. Dar emoţiile

amintirilor sunt mai slabe decât cele reale de câteva sute de ori. Iar eu trebuie apoi de zeci şi sute de ori să limpezesc aceste situaţii pentru a mă pune în ordine.

Eu evaluez în minte ce emoţii o să mă cuprindă peste 10-15 minute. Şi astfel constat sentimente de ofensă faţă de alţi oameni, nemulţumirea de sine şi de situaţie, precum şi de destinul meu. încep să mă pregătesc şi îmi repet încet: "Nimeni nu este vinovat de necazurile mele. Totul se petrece din voia lui Dumnezeu. Eu nu mă supăr şi nu condamn pe alţii. Totul este din voia lui Dumnezeu." Cele 10 minute care au mai rămas mi le ocup prin a mă pune la punct. Deodată se strigă numele meu. Mă apropii încet de ghişeu şi văd o femeie care îmi înapoiază cu compasiune documentele:

— Nu aţi demonstrat că cei care v-au invitat sunt rudele dumneavoastră motiv pentru care nu putem să vă acordăm viza.

Mă îndepărtez de ghişeu zâmbind. Emoţia aşteptată a trecut. Sentimentul de iritare şi de ofensă a început să mă cuprindă. Mă minunez în sinea mea: "Deşi am fost pregătit pentru aşa ceva, de unde aceste emoţii puternice?" O explicaţie simplă mi-a dat soţia:

— Tu ai planificat totul, până la cele mai mici amănunte. Ai calculat cu cine te duci şi cu cine te întâlneşti. Călătoria a devenit pentru tine o realitate. Şi iată de ce reacţionezi atât de dureros la schimbarea acestei călătorii.

— E o idee interesantă, m-am gândit eu. De acum în colo, de fiecare dată când voi planifica ceva în detaliu, pentru sfârşit trebuie să-mi închipui un eşec total al planurilor mele şi trebuie să repet: "Doamne, facă-se voia Ta în toate". Atunci nu vor mai exista ataşamente.

Acum însă, eu trebuie să mă descurc cu sentimentele de agresiune care mă cuprind. Agresiunea faţă de alţii, slavă Domnului, a dispărut. Continuă ofensa adusă mie şi destinului, încep să repet:

Eu sunt bun, la mine totul e bine, Doamne, facă-se Voia Ta.

După 5 minute, am senzaţia unei liniştiri evidente. Zâmbesc din nou. Va fi nevoie ca în fiecare dimineaţă să-mi închipui jignirile şi insuccesele posibile şi va trebui să lucrez asupra lor din timp, atunci voi putea să lucrez asupra mea cu eficienţă în momentul izbucnirii nemulţumirii sau a ofensei, iar o

asemenea muncă va fi de o sută de ori mai eficientă decât acele eforturi pe care le depun după o zi sau două după ce situaţia a avut loc.

Mulţi m-au întrebat cum să mărim eficienţa muncii asupra propriei persoane. Mi-aduc aminte cum anume am încercat să explic timp de câteva ore unei paciente că ea trebuie să-şi schimbe atitudinea faţă de bărbatul ei şi faţă de lume. Ea a plecat şi a lucrat asupra persoanei sale. S-a întors şi a încheiat discuţia cu una şi aceeaşi frază.

— Eu nu înţeleg totuşi ceva.

— Ascultaţi, omul înţelege prin sentimente, iar dumnea voastră nu puteţi simţi. La dumneavoastră nu lucrează simţul, de aceea nu mă înţelegeţi. Până când nu vă iertaţi soţul, nu scăpaţi de sentimentele negative, nici munca dumneavoastră asupra propriei persoane nu va avea efect.

— Dar cum pot să-l iert, dacă el în permanenţă mă asupreşte şi mă înjoseşte, - a început să plângă femeia.

— Ascultaţi, fie vă depăşiţi propria condiţie, fie nu, - i-am spus pe un ton ridicat.

— Iar dumneavoastră să nu ţipaţi la mine, - a spus plângând femeia.

_— Ce să fac dacă dumneavoastră nu vreţi să mă înţelegeţi, am întrebat-o eu agitat, apoi m-am oprit, am ridicat mâinile şi i-am spus:

__Bine, mă predau. Eu nu vă pot ajuta.

__Trebuia să-mi spuneţi de la început că nu puteţi să mă ajutaţi, a continuat să plângă supărată femeia.

Apoi s-a ridicat şi a plecat. Istovit, mă culc pe masă şi încerc să mă deconectez de ea, dar ceva mă împiedică să fac acest lucru. După câteva minute, cineva deschide uşa. Ridic capul şi o văd din nou pe aceeaşi femeie.

— Pot sa mă înscriu la rând şi peste o lună sau două sa vin din nou la dumneavoastră în audienţă? - mă întreabă ea.

Eu dau din umeri:

— înscrieţi-vă, înscrieţi-vă. Toate cele bune.

Timp de 10-15 minute mă odihnesc. După ce îmi revin, continuu audienţa. Discut cu următorul pacient, iar când intervine o pauză, mă gândesc din nou la această situaţie de neînţeles. După 2-3 audienţe pe mine mă înţelege oricine. De ce în acest caz totul s-a încheiat fără un rezultat? Ce a îm-

piedicat posibilitatea să înţeleagă şi să simtă ceea ce i-am spus? Eu o cercetez de la distanţă şi văd moartea copilului în timpul sarcinii. In acest caz există ceva în legătură cu uciderea iubirii. Judecând după toate, acest lucru a împiedicat posi-bilităţile ei. Mă întorc din nou la pacienta din faţa mea şi continuu să discut cu ea.

A trecut o oră. Acum în uşă trebuia să apară următorul pacient. Se deschide uşa şi o văd din nou pe aceeaşi femeie: Eu vreau să mai încă o dată, a spus ea.

îmi vine să mă ascund sub masă, dar nu arăt acest lucru. Obosit, dau din mâini către ea:

— Intraţi, luaţi loc.

— Ştiţi dumneavoastră - spune ea - eu vreau să vă povestesc faptul că până la căsătorie am avut o idilă cu un bărbat. Am rămas gravidă cu el. Când am avut trei sau patru luni de sarcină, el m-a înşelat. Eu am simţit acest lucru, iar mai târziu am aflat. L-am iertat, dar copilul a murit în pântece.

— L-aţi iertat, am spus eu, dar sufletul dumneavoastră nu 1-a iertat. Prea multe pretenţii profunde purta sufletul dumnea voastră în el. In viaţa anterioară, v-aţi simţit superioară, mai cumsecade şi mai înţeleaptă decât soţul dumneavoastră. Pentru ca să dispreţuieşti pe cineva şi să-1 condamni trebuie să te simţi superior obiectului condamnării şi dumneavoastră l-aţi asuprit pe soţ şi în sinea dumneavoastră l-aţi înjosit. în con secinţă, nu aţi putut să acceptaţi nici măcar în gând o înjosire, în viaţa actuală, aţi început să vă schimbaţi în bine. Dar sufletul dumneavoastră nu ţine pasul cu dumneavoastră. Mergeţi şi rugaţi-vă, debarasându-vă de orice agresiune faţă de iubire şi atunci va fi mai uşor să apară schimbări profunde.

După câtva timp, ea revine din nou. Este un alt om. Altă înfăţişare a feţei, alte gesturi.

— Ştiţi ceva? Sufletul meu zâmbeşte - spune ea.

Eu încerc de asemenea să zâmbesc:

— Ei, slavă Domnului, vedeţi, totul este bine.

Ea pleacă.

Eu stau şi mă gândesc. Un progres brusc are loc la solicitări, uneori foarte mari. încă din frageda copilărie eu am observat că pot să rezolv şi să înţeleg orice problemă. Dacă nu înţelegeam ceva şi nu puteam rezolva acum eram conştient voi înţelege peste 5-10 ani şi niciodată nu uitam aceasta. în fiecare

săptămână mi s-a schimbat efectiv imaginea concepţiei despre lume. Dar niciodată nu am avut sentimentul că am o soartă grea. Explicaţia a venit de la sine. Când am început să lucrez însă cu structuri karmice, am început să scârţâi din toate încheieturile şi aproape de fiecare dată am avut impresia că nu voi reuşi, că acest lucru este peste puterile mele. Dacă nu intri în panică şi te stăpâneşti, atunci la urma urmei ajungi la bun sfârşit. Lucrurile neînsemnate, nuanţele, au părut că au căpătat însemnătate şi totul a devenit foarte clar. Următorului meu pacient i-am explicat:

— înţelegeţi că a spune: „Doamne, iartă-mi păcatele, Doamne, dă-mi sănătate "este un nonsens. Iar dacă veţi spune: "Doamne, înlătură din sufletul meu ofensa", nici asta nu înseamnă mare lucru. Dacă sufletul dumneavoastră doarme care este eficienţa rugăciunii? Amintiţi-vă de situaţiile când aţi fost puternic ofensat sau când aţi pierdut ceva ce pentru dumneavoastră a fost foarte scump. în acel moment aţi încercat din răsputeri să salvaţi şi să păstraţi dragostea faţă de Dumnezeu. Dacă dumneavoastră simţiţi ce a rezultat, atunci începeţi să vă rugaţi. Numai atunci rugăciunea dumneavoastră va avea efect.

La câteva minute după acest pacient, a intrat o fată căreia am început să-i explic următoarele:

— Noi toţi ne hrănim cu dragoste aşa cum frunzele se hrănesc cu umiditatea provenită de la rădăcini. Rădăcinile nu se văd, dar fără ele plantele nu pot trăi. Divinitatea se află în afara timpului şi spaţiului. Dar când divinitatea intră în contact cu umanul, acesta din urmă trebuie să se închidă, să se strângă, întrucât altfel va muri, se va descompune. Cele mai mari porţii de iubire le primim după îmbătrânire şi moarte. A primi aceste porţii şi a rămâne în viaţă au putut numai câţiva din întreaga istorie a omenirii. Porţii mai mici de iubire putem primi când suntem bolnavi şi nefericiţi, când suntem ofensaţi şi înjosiţi şi când lucrăm asupra noastră în mod voluntar pentru a înlătura tot ce este uman în conştiinţă în general.

Dacă noi lucrând asupra noastră, nu vom reuşi până la capăt, atunci începem să fim ajutaţi prin ofense şi înjosire, apoi prin boală şi nefericire, iar după aceea prin îmbătrânire şi moarte. Cu cât simţim mai puternic eu-1 nostru divin, cu atât mai uşor este să primim o nouă porţie de dragoste divină şi să salvăm prin aceasta umanul de la destrămare. Perceperea eu-lui nostru

divin nu apare de-odată. Ea trece prin câteva etape. La început, învăţăm pur şi simplu să vedem divinul. Apoi învăţăm să păstrăm în noi scânteia divină. Pe urmă, aceste scântei, aprinzându-se periodic în sufletul nostru, apar din ce în ce mai des şi treptat se contopesc în eu-1 nostru divin. Şi apare ca un fel de intermediar între eu-1 nostru adevărat care sălăşluieşte în Dumnezeu şi în iubire şi eu-1 nostru uman, închis în corp şi conştiinţă. Astfel, primul stadiu constă în a învăţa să vedem divinul. Aceasta însă nu se poate face dacă nu aţi oprit mecanismul de reprimare a iubirii. Dumneavoastră o să vedeţi divinul. în mod automat, se declanşează programul de nimicire a iubirii. întrucât divinul nu poate fi omorât, atunci acest program se întoarce şi vă omoară pe dumneavoastră, înseamnă că primul lucru ce trebuie făcut este să învăţăm să nu omoram iubirea. Pentru aceasta este nevoie ca prin pocăinţa "ntregului neam să îndepărtăm de la sine şi de la urmaşi orice dorinţă de a reprima iubirea atât în alţii, cât şi în noi. Trebuie înţeles şi simţit că nu există vinovaţi. Cunoaşterea lui Dumnezeu începe cu iertarea. Dacă dumneavoastră veţi simţi că nu veţi atenta la iubire, aceasta nu înseamnă că în adâncul sufletului dumneavoastră se petrece acelaşi lucru. Nu vă amă-ffiti înainte de termen. Continuaţi să lucraţi. Apoi începe etapa a doua. Dumneavoastră deja nu mai omorâţi iubirea, nu o reprimaţi. Apropo, dacă dumneavoastră vă este ruşine să exprimaţi sentimentul de dragoste, precum şi sentimentele pozitive, atunci, prin aceasta, le suprimaţi. Ca urmare, iată al doilea stadiu, adică păstrarea iubirii indiferent ce s-ar întâmpla, închipuiţi-vă ceva ce este şi poate fi cel mai scump pentru dumneavoastră, iar pe urmă închipuiţi-vă că l-aţi pierdut şi încercaţi din toate puterile să păstraţi iubirea pentru Dumnezeu care nu numai că nu trebuie să se diminueze, ci trebuie să se amplifice. Şi când veţi învăţa să păstraţi iubirea, indiferent ce s-ar întâmpla cu eu-1 dumneavoastră uman, atunci treptat veţi începe să simţiţi şi eu-1 dumneavoastră divin. Şi atunci când realitatea eu-lui dumneavoastră divin va întrece eu-1 dumneavoastră uman, atunci dependenţa de toate valorile umane va fi în sfârşit depăşită.

Este dăunător să port inele pe mână?

Când pe degete există inele, aceasta înseamnă că într-o oarecare măsură frânează fără voie funcţiile lor. Ca atare,

ataşamentul faţa de aptitudini şi de intelect scade. Cerceii, de asemenea, în plan subtil înjosesc omul care îi poartă. Nivelul mândriei scade. Aceasta este util pentru femei. Probabil că acesta este motivul pentru care femeilor le place să poarte inele şi cercei.

Pot fi mai aproape de Dumnezeu ticăloşii şi nemernicii decât oamenii cumsecade şi spirituali? Atunci către ce să năzuim?

Trebuie să năzuim în primul rând către Dumnezeu şi iubire. Ticăloşii şi nemernicii sunt oameni care distrug valorile umane. Dar cine-i naşte? Tocmai cei care se roagă pentru aceste valori umane. La cei care merg numai spre dreapta, se nasc copii care merg numai spre stânga. Atunci când noi ne rugăm pentru valorile umane, chiar dacă sunt minunate şi înălţătoare, atunci divinul din sufletul nostru începe să sărăcească. Dacă noi renunţăm la ceea ce ne-am rugat, atunci divinul din sufletul nostru o să se mărească. Oamenii minunaţi şi buni, care transformă într-un scop în sine spiritualitatea şi bunătatea, nasc ticăloşi şi nemernici. Aceasta nu înseamnă însă degradare, ci dezvoltare pe mai departe. Noi am avut o concepţie nejustă despre dezvoltare. S-a considerat că acumularea capacităţilor, intelectului, spiritualităţii, bunătăţii şi moralei este scopul principal al evoluţiei omului. Insă, de fapt, ţelul principal al dezvoltării îl constituie acumularea iubirii în sufletul fiecărui om. Tocmai dimensiunile înălţătoare ale valo- rilor materiale şi spirituale pot duce la degradare dacă ele depăşesc cu mult rezervele de iubire din suflet.

Imaginaţi-vă următoarea întâmplare: tatăl nu vrea să-şi hrănească copilul. Acesta, pentru a supravieţui, se duce pe stradă să cerşească. Unui trecător, care întâmplător trecea pe acolo, i se face milă de el, şi îi dă o bucată de pâine. In acest răstimp vine tatăl lui în fugă, smulge din mâna copilului bucata de pâine şi o mănâncă. Chiar şi un ucigaş poate fi mai milostiv nu-i aşa? Arta şi muzeele din Rusia se află într-o sărăcie lucie. Muzeele se distrug treptat. Guvernul nu a ridicat un deget pentru a-i ajuta. Văzând situaţia crâncenă a muzeelor, multe persoane au început să doneze bani pentru salvarea lor. Nu demult guvernul Rusiei a publicat o lege conform căreia toate donaţiile voluntare trebuie să fie date nu muzeelor, ci guvernului. Noi am înţeles deja faptul că pe noi ne conduc oameni care nu au habar ce este moralitatea şi ce este

economia. Dar nu este vorba de ei. Spuneţi, pentru ce este pedepsit poporul nostru? Pentru ce păcate i se plăteşte lui cu o asemenea batjocură?

Lumea occidentală se roagă pentru bani. Şi dacă sufletul depinde din ce în ce mai mult de corp, atunci acesta începe treptat să se destrame. Orientul se roagă pentru idei, dacă însă corpul depinde absolut de suflet mai mult, atunci corpul, începe lent să piară. Dacă aceste idei nu se vor uni într-o filozofie nouă, ele se vor distruge reciproc. în lume această tendinţa creşte treptat în ultimii ani. în Rusia, tendinţa să te •ogi pentru bani, independenţa, s-a încheiat mereu cu catas-trofe: Novgorodul liber, reformele lui Stolâpin, Noua Politică Economică (NPE), reformele hruşcioviene, precum şi încercările periodice din ultimii ani. încercarea Rusiei de a se ruga pentru idei s-a încheiat tot cu un faliment. Astăzi, poporul fie se aruncă să facă afaceri, încercând să depună bani în bancă pentru procente, creând un mod de gândire occidental, fie invers, chemând la restaurarea socialismului, dorind să trăiască numai cu principii şi idealuri. Guvernul actual distruge cu grijă şi una şi alta. Pe Rusia a căzut destinul să unească materialismul şi idealismul în aşa fel, încât corpul să nu subjuge spiritul şi spiritul să nu omoare corpul. Pentru aceasta este nevoie să se ridice atât deasupra corpului, cât şi deasupra sufletului. în dureri şi chinuri să naştem o nouă concepţie despre lume apoi să o fixăm în constituţie şi legi. Concepţia despre lume care va acţiona pentru unificarea şi salvarea întregii omeniri, va păstra totodată şi independenţa fiecăruia. Şi cu cât mai instabilă este astăzi situaţia din Rusia, cu atât mai mare este dorinţa oamenilor de a se unifica. Cu cât mai stupid şi inconsecvent se comportă guvernul, cu atât mai activ devine poporul şi conştiinţa de sine a acestuia. Mai devreme sau mai târziu, protestul sporadic va îmbrăca forme şi revendicări concrete. La început va înţelege fiecare ceea ce nu e voie să se facă şi ceea ce este inaccesibil. Apoi, o dată cu înţelegerea, vor veni şi deciziile în legătură cu ce trebuie făcut. în Rusia sunt complet distruse toate tradiţiile. Astfel, totul trebuie început de la zero. Acest fapt este rău pentru economia ţării, dar oferă totodată posibilitatea de a crea o filozofie, o constituţie şi legi complet noi. Azi, oamenii din Orient gândesc în mod occidental, adică Orientul nu există în mod practic. A rămas numai Occidentul. Şi acest salt spre

stânga este atât de puternic, încât poate duce la pieirea întregii omeniri. Trebuie să apară neapărat state, care în baza religiei să încerce să se opună acestui proces. Sau să apară curente politice în care totul va fi subordonat unei idei care înghite totul. Dar şi aceasta poate duce la pieirea omenirii. Spiritul şi materia luptă acum unul cu celălalt în Rusia. Şi, se prea poate, ca să nu existe un alt loc pe Pământ unde această luptă să se încheie cu un echilibru şi nu cu pieirea. Pentru aceasta, fiecare om din Rusia trebuie să năzuiască către Dumnezeu şi iubire ca o principală condiţie nu numai pentru propria salvare, ci şi pentru salvarea tuturor celorlalţi. Cu cât va înţelege fiecare acest lucru, cu atât mai repede se va forma acea concepţie despre lume fără de care este imposibil să păşim în ziua de mâine.

Ce să cerem în rugăciune?

Principalul este să păstrăm dragostea faţă de Dumnezeu, indiferent dacă se prăbuşeşte tot ce este uman. în tot ceea ce există, trebuie să vedem voinţa divină. Nu căutaţi vinovaţi. Nu învinuiţi nici pe alţii, nici pe sine. în omul drag să vedem şi să iubim începuturile divinităţii, iar apoi umanul, adică în toate şi întotdeauna să vedem şi să iubim divinul, să păstrăm şi să înmulţim cantitatea iubirii faţă de Dumnezeu, indiferent ce s-ar întâmpla.

Cum să mă abţin de la trufie şi mândrie dacă lucrurile vor merge bine?

Amintiţi-vă de situaţia când aţi fost la fund de tot, când toate planurile dumneavoastră s-au prăbuşit şi când toate eforturile dumneavoastră au dat greş. Dacă dumneavoastră în această situaţie nu aţi căutat vinovaţi, nu v-aţi autoînvinuit, n-aţi avut depresii şi aţi păstrat bunătatea şi optimismul, atunci înseamnă că la dumneavoastră mândria nu este mare. Când dumneavoastră vă veţi afla în vârf, atunci nu o să mai aveţi trufie şi mulţumire de sine. Cu cât omul se află mai mult în groapă, invidiind şi urând pe ceilalţi sau pe sine, cu atât devine mai periculos când totul îi merge bine. Nu demult am consultat un om. Cu el trebuia să fie încheiat un contract, dar din cauze necunoscute acest lucru nu a avut loc şi el a rămas atârnat într-o situaţie nedefinită. Am văzut Ia distanţă cum se acumulează emoţiile negative şi când am început să discutăm, l-am întrebat:

— Ce este mai important, contractul sau caracterul?

Aşadar, contractul azi este, mâine nu. Banii la fel. Iar caracterul dumneavoastră există mereu. în consecinţă caracterul nostrifdetermină dacă o să avem sau nu bani. O perioadă îndelungată şi dificilă de insuccese şi nenorociri, trebuie privită ca o posibilitate de a lucra asupra caracterului nostru. Ce înseamnă un caracter tare? Acesta înseamnă iscusinţa de a încerca o dată, de două, de trei şi de o sută de ori fără să fim dezamăgiţi şi să mergem mai departe. Omul înrăit nu poate realiza acest lucru. Caracterul lui slăbeşte rapid. Forţa se naşte din iubire. Iată de ce cu cât păstrăm mai mult iubirea, bunătatea, în situaţii grele, cu atât mai mult întărim caracterul nostru şi atunci succesul de durată nu ne va înfrânge.

Cum să învăţăm să iubim?

Dacă în sufletul dumneavoastră a apărut sentimentul de iubire şi de bucurie, încercaţi să le reţineţi cât se poate mai mult. Dacă în sufletul dumneavoastră este ofensă şi condamnare, atunci încercaţi să le îndepărtaţi cât mai repede.

De ce îmi miroase gura?

Acest lucru este legat de ficat.

Am
avut
câte
va
paci
ente
cu
prob
leme
simil
are.
De
fieca
re
dată
când
pret
enţiil
e
prof
unde

faţă de soţ cresc, atunci creşte şi mirosul neplăcut. Ficatul suferă la persoanele cărora le place să facă o apreciere dură a celor apropiaţi. Copilul poate să se îmbolnăv

easc
ă de
hepa
tită
num
ai
pent
ru
fapt
ul că
pest
e
10-
15
ani
îşi
va
înfrâ
na
ideil
e
dure
şi
critic
e la
adre
sa
omul
ui
iubit,
întru
cât
ficat
ul
sufer
ă în
gene
ral la
oam
enii

cu voinţă, învăţaţi să fiţi fără voinţă. Puteţi să spuneţi pur şi simplu: „Eu nu controlez situaţia, eu nu conduc pe nimeni, totul este dat de Dumnezeu". Cu cât

admiteţi lăuntric situaţia, cu atât la exterior va fi mai uşor s-o dirijaţi.

De ce este legată apariţia schizofreniei la copii? Dacă mama este inteligentă, severă şi cu voinţă şi încearcă în permanenţă să controleze şi să supună situaţia, atunci copiii şi nepoţii pot avea schizofrenie. Eu am văzut femei care arătau plăcute şi politicoase. Dar în interiorul lor aveau dorinţa de a-i supune pe toţi de a dirija destinele altor oameni, ceea ce a provocat boli la copiii lor. Cu cât este mai slabă femeia, cu cât este mai vulnerabilă, cu cât mai instabilă este situaţia ei, cu atât mai puţin înseamnă pentru ea conştiinţa şi înseamnă mai mult iubirea. în momentul destabilizării conştiinţei, adică în momentele de ofensă, de pierderi, de nenorociri, o asemenea femeie dă un impuls mult mai mare iubirii. Femeia înţeleaptă, severă şi cu voinţă, în cazul destabilizării conştiinţei emană o explozie de agresiune, diminuând rezervele de iubire din sufletul ei, privându-i pe copii şi pe nepoţi de iubire. Se întâmplă următoarele: intelectul şi capacitatea la copii pot fi mai mari decât la părinţi, iar iubirea - mult mai mică. Şi în mod automat se conectează regimul de echilibru prin subjugarea conştiinţei.

Din copilărie am crescut fără tată. Mama mea nu m-a iubit m-a certat şi m-a supărat în permanenţă. în prezent viaţa mea personală nu se leagă. Nu demult, când am hotărât cu soţul meu să divorţăm, am ajuns la spital cu o boală psihică puternică. Cum să depăşesc o astfel de situaţie?

Dacă copilul este ataşat de relaţii, atunci încep problemele din copilărie. Concentrarea asupra omului iubit duce la divinizarea lui interioară, iar noi începem să pierdem ceea ce am divinizat. Lipsa tatălui în familie constituie înjosirea eu-lui uman, a idealurilor şi a relaţiilor. Mama dumneavoastră s-a frământat în permanenţă pentru faptul că nu a avut un tată pentru copiii ei. O dată cu aceasta a ataşat copiii ei de relaţii şi idealuri. Ea a încercat în mod intuitiv să vă salveze viaţa, îndepărtându-vă de sine, înjosind eu-1 dumneavoastră uman, idealurile dumneavoastră. întrucât aţi judecat superficial, eraţi supărata în permanenţă pe mama, iar periodic aţi simţit dorinţa de a nu mai trăi. Iată de ce nu aţi reuşit să primiţi purificarea care venea ca lipsă a tatălui şi ca ofensă de la mamă. Dumneavoastră v-aţi căsătorit şi concentrarea asupra omului iubit s-a înteţit de nenumărate ori. Eu-1 lui uman devine pentru dumneavoastră singurul punct de sprijin. La cea mai mică ezitare apare o undă de frică, de gelozie şi de ură în sufletul

dumneavoastră. în asemenea situaţii, dacă nu lucraţi asupra dumneavoastră divorţul este inevitabil. în primul rând, trebuie să schimbaţi atitudinea faţă de mamă începând din perioada copilăriei.

Este necesar să vă rugaţi de nenumărate ori pentru a scăpa de ofensă, condamnare şi lipsa de dorinţa de a trăi. înlăuntrul nostru, noi toţi ne iubim unii pe alţii. Dacă ni se pare că cineva nu ne iubeşte sau se poartă urât cu noi, atunci avem dreptate numai în proporţie de 2-3 la sută. începem să vedem în mod real faptul cât suntem de încărcaţi de dragoste, când aceste 2-3 procente ale sentimentelor umane, încep să se distrugă. Aceasta se petrece numai după moartea noastră fizică. Uneori are loc şi înaintea ei. Cu cât mai real efectuăm procedura de rămas bun faţă de toţi cei care ne sunt dragi, închipuindu-ne moartea proprie sau a lor, cu atât mai puţin ne orientăm asupra peliculei subtile de suprafaţă a iubirii umane şi începem să vedem stratul divin care nu depinde de oscilaţiile umane, închipuiţi-vă că v-aţi despărţit de soţ. Căsătoriţi-vă din nou în gând. Daţi naştere mintal, pentru el unui copil. După aceea închipuiţi-vă că el a murit. Apoi imaginaţi-vă că v-aţi căsătorit din nou. Imaginaţi-vă că i-aţi născut şi acestuia copii. După aceea aţi început să-i creşteţi. Imaginaţi-vă că aţi murit deja. Că v-aţi luat rămas bun de la copii şi soţi. Simţiţi pentru ce au fost toate acestea necesare? Ca să trăiţi nu cu soţul, nu cu copiii, ci cu iubirea. Pentru a acumula ceea ce dumneavoastră nu veţi mai pierde niciodată şi cu fiecare viaţă va creşte.

Cum recunoaşteţi bărbatul dat de Dumnezeu?

Cu cât mai puţin depinde dragostea dumneavoastră de tot ce este uman, cu atât tabloul lumii înconjurătoare devine mai corect. Dacă prin această noţiune subînţelegeţi omul faţă de care puteţi să manifestaţi cea mai mare dragoste din viaţă, atunci pentru un asemenea sentiment trebuie să fiţi bine pregătită. Dacă iubirea dumneavoastră nu se clatină, indiferent cât sunt de jignite sentimentele dumneavoastră, atunci înseamnă că în dragoste există mult divin şi nu este periculos să iubiţi. Dacă nu, atunci puteţi să nu primiţi un asemenea om în viaţă. Şi atracţia care începe să se înfiripe faţă de un alt om va fi imediat stinsă de o nouă situaţie. Un bărbat se va schimba cu altul şi tot aşa.

De ce copilul meu minte în mod patologic?

Dumneavoastră, în decursul vieţii, aţi fost geloasă, adică aţi fost foarte dependentă de relaţii. La baza stratului spiritual legat de relaţii, de aptitudini şi de intelect se află un strat mult mai subtil de spiritualitate, bunătate şi de idealuri, adică un contact cu viitorul. Fiul dumneavoastră simte că ataşamentul lui faţă de soţie creşte brusc. Aceasta înseamnă că pentru a salva familia şi viaţa sa, el, într-un fel, trebuie să destabilizeze relaţiile şi idealurile. A minţi înseamnă a destabiliza divinul, principiile şi idealurile. în cazul de faţă, minciuna este o încercare intuitivă de a se pune cumva în ordine pe sine. La dumneavoastră stratul profund de agresivitate faţă de soţ nu a fost înlăturat atunci când a avut loc purificarea prin înşelări, certuri şi înjosirea idealurilor. în afară de aceasta, nu a fost înlăturată nici nemulţumirea interioară faţă de sine şi faţă de propria soartă. Dumneavoastră aţi refuzat cu brutalitate situaţia traumatizantă, motiv pentru care aţi ataşat la valorile umane nu numai sufletul propriu dar şi sufletele copiilor, ale nepoţilor şi ale strănepoţilor. Mai precis, chiar până la a patra generaţie. în acest caz trebuie lucrat mai mult de o lună pentru ca prin schimbările proprii profunde să vă ajutaţi nu numai fiul, dar şi viitorii lui copii şi strănepoţii. Trebuie îndeosebi să parcurgeţi din nou perioada sarcinii şi să vă rugaţi pentru ca să dispară orice agresivitate faţă de iubire.

Am înţeles fraza lui Christos despre adulter, adică dacă eu mă uit cu poftă la o altă femeie, atunci în suflet comit un adulter. Dar se pune întrebarea cum sa înţelegem fraza lui Christos în legătură cu faptul că a te căsători cu o femeie divorţată înseamnă adulter?

Pentru început despre prima frază. Natura se dezvoltă în felul următor. Ceea ce este neviu se transformă în viu, cel viu se organizează, adică plantele devin animale, iar animalele devin oameni. Omul, dezvoltându-se din ce în ce mai mult, este purtătorul divinităţii. Când privim o femeie, la început ca pe ceva divin, atunci sentimentele noastre animalice, sexuale, precum şi sentimentele umane, prieteneşti, se dezvoltă în mod echilibrat. Dacă ne concentrăm însă numai asupra sentimentului animalic, de atracţie sexuală, atunci noi îngreunăm trecerea acestui sentiment la cel cald, uman, şi cu atât mai mult la cel divin. în acest plan, literatura şi filmele pornografice pot dăuna

structurilor spirituale subtile ale oricărui om, dacă faţă de această literatură şi filme nu stabilim o relaţie corectă.

în ceea ce priveşte cea de-a doua propoziţie: până nu demult nu am putut s-o înţeleg deloc. Am fost convins că este vorba despre redarea inexactă a ceea ce a spus Christos. Reiese oare că femeia care rămâne singură cu copiii nu are dreptul la fericire? Unde este logica divină? înseamnă că dacă îl urmăm pe Christos, atunci milioane de familii destrămate trebuie să rămână nefericite? Aceasta este o logică stranie. Acum mai puţin de o lună eu am înţeles despre ce este vorba. Christos a vorbit despre suflet şi nu despre corp. Dacă te-a lovit peste un obraz, întoarce-1 şi pe celălalt, înseamnă să nu te răzbuni pe cel care te-a jignit, să nu-1 învinuieşti. înţelege că aceasta înseamnă tămăduirea ta. Şi acceptă acest lucru înlăuntrul tău. Astfel, în fraza legată de adulter nu este cuprinsă o chemare de a interzice căsătoria cu femeile divorţate. Această frază descrie ceea ce se petrece în sufletele noastre. Dacă o femeie divorţează, înseamnă că în sufletul ei există multă agresivitate. Dacă ea îşi părăseşte soţul, înseamnă că ea caută ceva mai bun şi nu doreşte să accepte înjosirea umană. Dacă cel de-al doilea soţ va fi mai bun, atunci concentrarea ei asupra laturii umane creşte. Dacă soţul părăseşte femeia, înseamnă că agresivitatea ei subconştientă a depăşit cu mult nivelul periculos.

La baza agresivităţii stă divinizarea umanului. Dacă însă femeia rămâne singură, atunci dorinţa ei de a se ruga pentru omul iubit scade, iar agresivitatea subconştientă scade şi ea treptat. Dacă femeia se recăsătoreşte, atunci concentrarea ei asupra laturii animale şi umane creşte din nou brusc. Starea ei interioară i se transmite bărbatului. El însă, aflându-se în pat cu femeia, îşi concentrează subconştientul pe latura umană şi plăcerea sexuală este o pârghie puternică. Aceasta poate duce omul spre divin dar poate duce şi spre animalic. în acest caz multe depind de starea interioară a femeii. In consecinţă, hotărârea problemei de adulter nu constă în interzicerea căsătoriilor ulterioare, ci în diminuarea posibilităţilor de destrămare a familiei prin schimbarea profundă a concepţiei despre lume şi a caracterului femeii. Dacă femeia şi bărbatul se despart, atunci ei trebuie să viseze nu atât la o căsătorie nouă, mult mai reuşită, cât la a-şi pune în ordine caracterul, concepţia despre lume şi de a se

schimba în aşa fel, încât căsătoria să fie o treaptă spre divin şi nu spre animalic.

Ce cuvinte să folosim în rugăciune?

Cu cât folosim mai puţine cuvinte, cu atât rugăciunea este mai bună. Cuvintele reprezintă conştiinţa. Când ne rugăm şi concomitent gândim, acest lucru ne împiedică să ne apropiem de Dumnezeu. Am încercat în cea de a doua carte a mea să prezint textul care poate fi folosit drept rugăciune. Dar mi se pare că nu este destul de reuşit. Adică, în rugăciune, la început dispar cuvintele şi ideile, apoi imaginile şi apoi şi eu-1 nostru uman. Şi ce rămâne? Rămâne numai iubirea.

Am fost gravidă în ultima lună. Cu două săptămâni înaintea naşterii copilului, tatăl meu a venit acasă beat şi a făcut scandal. M-am frământat foarte mult iar copilul s-a întors în pântece. Am născut copilul cu picioarele înainte, dar în timpul naşterii era să se sufoce. Care este cauza?

Frământările dumneavoastră au devenit un fel de dispreţ şi condamnare a tatălui dumneavoastră. Nu aţi putut să vă păstraţi bunătatea şi aceasta a avut o influenţă negativă asupra copilului. La dumneavoastră pe linie feminină există o problemă nu numai în ceea ce priveşte gelozia, ci şi în legătură cu mândria. înaintea naşterii copilului vi s-a oferit posibilitatea de a păstra sănătatea şi destinul acestuia. Dumneavoastră trebuia să păstraţi pentru aceasta iubirea în condiţiile în care relaţiile şi mândria dumneavoastră, idealurile şi eu-1 dumneavoastră uman erau înjosite. întrucât nu aţi reuşit să păstraţi iubirea, nivelul mândriei a crescut brusc şi s-au cuplat metode mult mai dure de purificare. Naşterea cu picioarele înainte şi prin cezariană reprezintă o trufie ridicată a mamei copilului. Am avut mai multe situaţii când mi s-au adresat femei care au descoperit după o examinare cu ultrasunet că pruncul lor este întors cu picioarele în jos. Eu le-am explicat cauza. Ei i-au iertat retroactiv pe taţi şi pe soţi. Au trecut prin toate situaţiile de stres păstrând iubirea cât de mult a fost posibil. După aceea copilu s-a întors şi s-a născut normal.

Eu nu sunt gelos pe soţie, nu mi-e frică s-o las să meargă singură, dar eu însumi nu mă pot controla atunci când este vorba de trecutul ei. Am un sentiment de gelozie în raport cu trecutul ei. De ce se întâmplă acest lucru?

Este vorba de mândrie. Simţiţi că în prezent controlaţi situaţia. Puteţi dirija şi schimba situaţia, pe când trecutul nu-1 puteţi schimba. înseamnă că nu este vorba de gelozie, ci de mândrie.

După ce am citit cărţile dumneavoastră am început să slăbesc, am dat jos kilogramele de prisos, deşi am mâncat la fel. Care este cauza?

Surplusul de greutate toceşte simţul, adică posibilitatea de a vă supăra pe sine şi pe alţii scade estompând agresivitatea subconştientă. Când dumneavoastră v-aţi eliberat de toate pretenţiile şi aţi diminuat dependenţa de fericirea umană, surplusul de greutate nu şi-a mai avut rostul.

Eu şi cu soţul meu vrem să emigrăm în America dar în familie avem probleme. Nu se va înrăutăţi situaţia?

Probabil acolo vă va fi mai bine. Sunteţi prea ataşaţi de relaţii şi de idealuri, iar în America oamenii se roagă pentru cu totul altceva. Gelosul care nu se poate controla pe sine e mai bine să trăiască în America. Pragmatismul american accentuat răceşte destul de repede ataşamentul faţă de idealuri.

De ce îmi transpiră mâinile?

Există o expresie: „l-au trecut toate sudorile". Acest lucru se întâmplă în cazul unui pericol de moarte sau a unei situaţii complet neaşteptate, adică atunci când omul scapă pe deplin controlul asupra situaţiei. Dacă palmele transpiră, înseamnă că există o tendinţă mărită în subconştient de a controla situaţia. Adică există un ataşament crescut faţă de aptitudini şi un destin favorabil. Cu cât ne transpiră mâinile mai mult cu atât vom avea mai multe neplăceri şi insuccese. Cum să lucrăm pentru a depăşi trufia interioară eu deja am scris.

Care este poziţia dumneavoastră faţă de dianetică?

Eu am început la fel. Am văzut în sufletul omului, în subconştientul acestuia, o puternică emoţie agresivă care se află acolo de mult timp şi care a provocat o oarecare îmbolnăvire. La început am îndepărtat-o fără să mă adresez pacientului. Am acţionat ca un chirurg, manipulând straturile adânci ale conştiinţei omului respectiv şi efectul a fost destul de puternic. Apoi am observat nu numai că pot să smulg orice emoţie fără voinţa omului, dar pot să şi introduc orice emoţie chiar de la distanţă. Şi cu cât am lucrat mai mult în această

direcţie, cu atât au crescut posibilităţile mele, adică, la distanţă, eu puteam să schimb caracterul, sănătatea şi destinul omului. Printre altele, posibilitatea de a dirija spre moarte orice om a devenit incredibil de simplă. Pentru aceasta nu este nevoie să i se imprime gândul de sinucidere. Se poate găsi o emoţie agresivă profundă, se examinează care este ataşamentul care generează această emoţie pentru a-i da un impuls în direcţia pe care plecase. Cel mai mare pericol constă în faptul că omului nu îi este străină această emoţie. Nimeni nu poate urmări o asemenea invazie. Totul are loc absolut natural. După o perioadă, omul poate să se îmbolnăvească grav sau chiar să moară. Cu cât mai mult au evoluat posibilităţile mele legate de manipularea subconştientului uman, cu atât mai puternic am simţit efectul dăunător al acestei metode de tămăduire, unde eu făceam totul de unul singur. Am observat că uneori, nu-1 pot proteja pe pacient de o oarecare influenţă negativă din partea mea. Treptat, am început să-mi închid (restrâng) posibilităţile şi m-am orientat asupra lucrului individual al pacientului. Pentru a nu fi eu cel care îl schimba pe pacient, ci el să se schimbe singur, trebuia să desfăşor o activitate îndelungată, chinuitoare, pentru a-1 ajuta în acest sens. Şi iată că în loc ca pur şi simplu să smulgem emoţia negativă, eu trebuia să dovedesc că nu este benefic să fii agresiv. Pentru ca să te schimbi pe tine, trebuie să te ridici deasupra ta şi să ieşi din limitele eu-lui uman, ceea ce se poate numai şi numai prin năzuinţa spre iubire şi Dumnezeu. Aceasta înseamnă că trebuie să urcăm încet, pe treptele umanului, trecând de la straturile superioare ale acestuia spre cele mai profunde şi mai întinse straturi.

O asemenea cale a părut a fi de o sută de ori mai grea, dar se putea parcurge de către oricine şi fără participarea mea. In prezent, una din sarcinile mele importante din timpul audienţei este de a nu mai ajuta pacientul mai mult decât merită. Iar posibilităţile mele crescânde eu le folosesc nu pentru amplificarea influenţei, ci pentru dezvoltarea sistemului care să ajute omul să se schimbe din ce în ce mai radical. La începutul activităţii mele de vindecare, eu mă concentram asupra umanului, iar mai târziu am înţeles că acest drum este închis, începând prin asta o cale lentă şi chinuitoare, de la uman la divin. Dianetica se ocupă de extragerea engramelor negative

din subconştientul omului. Ea a îngheţat la această etapă. Ca o treaptă a cunoaşterii în legătură cu ce este sufletul omului şi care este legătura bolii cu emoţiile negative, dianetica, din punctul meu de vedere este interesantă. în rest, mi se pare că este cu desăvârşire lipsită de perspectivă.

Cum să ne ferim de un atac nedorit în subconştient?

Cu cât există în subconştientul dumneavoastră mai multă iubire, cu atât sunteţi mai uniţi cu Dumnezeu. în acest caz, orice încercare de a vă conduce şi de a vă influenţa înseamnă deja o agresiune la adresa lui Dumnezeu şi cu cât va fi mai puternic agresorul, cu atât va fi mai periculos pentru el. îmi aduc aminte că o pacientă mi-a povestit următorul caz. Ea se afla la o petrecere când de ea s-a apropiat un bărbat:

— Tu nu ai aura în regulă - a spus el. Eu sunt doctor bioenergetician şi hipnotizor. Imediat te voi ajuta.

A început să se uite fix în ochii mei. Apoi, brusc, a plecat de lângă mine şi s-a dus în camera de alături. Noi am continuat să petrecem. Iar eu am uitat complet de el. Apoi după o oră l-am zărit din nou, era foarte palid.

— Tu ştii, - a spus el - eu era să mor. Abia m-au salvat de la moarte.

Din experienţa mea pot să spun că dacă dumneavoastră renunţaţi la divin şi vă concentraţi din ce în ce mai mult asupra umanului, atunci nu puteţi să scăpaţi de influenţa negativă concentrată asupra dumneavoastră, Dar dacă depuneţi în permanenţă eforturi pentru depăşirea umanului, apărând şi păstrând dragostea în fiecare fracţiune de secundă, atunci nu trebuie să vă gândiţi la apărare. Aceasta constituie cea mai bună apărare.

Stimate Serghei Nikolaevici, vă rugăm să ne răspundeţi la întrebarea: ce se întâmpla cu Rusia? De ce pe noi ne tratează prin aceşti idioţi din guvern şi când şi cum se va încheia toată treaba asta?

Dumneavoastră apreciaţi situaţia în mod uşuratic. în guvern se află nişte oameni care sunt departe de a fi proşti. Comportamentul acestora, din punctul nostru de vedere, este lipsit de orice raţiune şi aceasta este cu totul altceva. Conducerea ţării trebuie să lucreze în folosul poporului şi al statului; în aceasta ar consta pentru noi, raţiunea. Dacă noi vedem însă acţiuni care duc poporul spre sărăcie, iar statul spre destrămare, pentru

acest lucru pare o idioţenie. Noi uităm însă faptul că fiecare funcţionar doreşte să lucreze în primul rând pentru el şi apoi pentru ţară şi popor. Acest lucru este absolut natural. Dacă există legi care să îi împiedice pe funcţionari să lucreze centru ei în detrimentul poporului şi al statului, atunci activitatea lor va fi logică din punctul nostru de vedere. Dacă referitor la responsabilitatea funcţionarului nu există nici o lese. atunci activitatea lui poate să ni se pară absurdă, întrucât aduce o pagubă de necorectat tuturor. Dar apoi devine clar că activitatea lui intelectuală, febrilă, este pur şi simplu direcţionată pe deplin spre interesele lui.

Mai există un lucru. Unele legi adoptate de Duma provoacă o impresie ciudată. De exemplu Duma adoptă legea cu privire la amenzile pentru încălcarea regulilor de circulaţie. Se creează un sentiment ca şi cum au adoptat această lege nişte oameni grav bolnavi. Trece timpul şi se conving cu toţii că această lege este proastă şi în primul rând se convinge poporul pe propria lui piele. Deşi, de la bun început a fost clar că amenzile exagerate constituie un lucru absurd, cu toate acestea au fost adoptate. Să presupunem că în urma acestei legi membrii Dumei ar fi câştigat din punct de vedere material, dar în cazul de faţă au câştigat numai funcţionarii de la Poliţia rutieră. Acum se scrie în ziare cât costă cumpărarea unui vot al unui deputat din Duma de stat. Citind presa, se poate calcula cât poate costa adoptarea unui proiect de lege de către Duma de stat. Cu cât legea este mai tâmpită, cu atât mai mare profit obţin funcţionarii. Desigur, se poate accepta faptul că şi conducerea poliţiei rutiere a mituit deputaţii, iar profitul ce a rezultat a fost o sumă mai mare decât mita. O asemenea presupunere este însă lipsită de orice judecată raţională. înseamnă că motivul este altul. Dacă judecăm un pic, ne putem da seama care este cauza. Sistemul nu are legătură inversă. Pe deputat această hotărâre nu-1 atinge pentru că poliţistul de la circulaţie oricum nu-1 va amenda. Un deputat nu poartă nici responsabilitate morală pentru cele mai sălbatice proiecte de legi, adică noi ne aflăm într-o societate lipsită de legătura inversă. Din câte ştiu eu, Rusia este unicul stat din întreaga istorie a omenirii, unde legile se aplică retroactiv. Şi fraza de genul că: „Acum trei luni întreţinerea a crescut, de aceea este nevoie să plătiţi în plus retroactiv", în Rusia nu miră pe nimeni, iar cauza este aceeaşi,

adică lipsa unei legături inverse. Dacă omului i se permite să facă orice doreşte şi prin aceasta se garantează că el nu va fi pedepsit pentru nici o acţiune, după un timp, omul începe să se poarte absurd. Deşi el poate avea un intelect superior. Adică, noi numim raţional acele acţiuni, când omul, înfăptuind ceva, ştie ce se va întâmpla ca rezultat al acţiunii lui şi ca atare el face corecturile necesare. Cu cât mai îndepărtate vor fi consecinţele acţiunilor mele, cu atât mai mult trebuie să le prevăd. Şi atunci acţiunile mele vor fi raţionale. Adică raţiunea superioară şi intelectul nu există fără un sistem dezvoltat de legături inverse. Cel mai înţelept om, care nu vede rezultatele acţiunilor sale, comite treptat fapte din ce în ce mai absurde iar intelectul lui începe să se degradeze.
Savanţii au făcut experienţe pe şobolani. Dacă şobolanul apăsa pe o pârghie, primea o bucată de carne. Animalul s-a orientat într-o clipă şi s-a întors imediat şi a apăsat încă o dată pe pârghie şi a primit încă o bucată de carne. în acelaşi timp, într-o cuşcă alăturată, se găsea un alt şobolan care, în momentul apăsării pe pârghie, primea un şoc electric. în momentul în care primul şobolan a realizat că apăsarea pe pârghie nu dă numai mâncare, dar provoacă durere vecinului, acest şobolan a renunţat la bunătăţi. Aceasta înseamnă conexiune inversă (feed-back) biologică. Cu cât această legătură inversă este mai dezvoltată la animale, cu atât mai mult va supravieţui arupul respectiv în situaţii complicate. La om, compasiunea şi dorinţa de a-1 ajuta pe cel apropiat sunt dezvoltate mult mai puternic decât la animale. Acesta este motivul pentru care neamul omenesc a supravieţuit şi a ocupat o poziţie dominantă pe întreaga planetă. De ce oamenii din vremurile noastre, aflân-du-se la putere, continuă febril să apese pe pârghie şi, obţinând mâncare gustoasă, nu observă suferinţa întregului popor şi apropierea destrămării statului? Se poate trage o singură concluzie: întreaga ţară trăieşte până în prezent cu concepţia din care, lipseşte în mod practic noţiunea de conexiune inversă. Eu cred că se înţelege ce rol a jucat în acest sens ideologia comunismului, şi nu numai a comunismului. încă înaintea erei noastre, au existat proiecte de societate umană ideală, unde oamenii trăiau în armonie şi fericire. Principalul lucru este însă pe ce bază este creată societatea ideală, societatea în care nimeni nu trebuie silit, totul se face în mod voluntar şi conştient.

Tocmai aşa arată societatea fără legătură inversă. Fiinţa vie se dezvoltă transferând izvoarele dezvoltării de la mediul înconjurător asupra sa.
Eu am fost biciuit de zece ori şi de zece ori m-am sculat şi am plecat. Dar a unsprezecea oară mă scol şi plec singur, fără să mai aştept aceste lovituri, ca şi cum în minte m-am biciuit singur şi am plecat. Eu mă conectez la o realitate mai largă. Şi primesc iar un traumatism care mă obligă să mă mişc. Şi cu cât sunt mai pregătit să mă chinui spiritual şi nu fizic, cu atât mai repede devine voluntară dezvoltarea impusă.

Conştiinţa omului este limitată. De aceea, o conştiinţă deplină este teoretic imposibilă. Impunerea constituie de fapt legătura inversă. Omul se deosebeşte de animal prin faptul că reacţionează la impunere mult mai devreme şi de aceea are o posibilitate mai largă de alegere. Când conştiinţa omului cuprinde întregul Univers şi are loc concomitent cunoaşterea Universului în toate punctele din timp, atunci impunerea şi legătura inversă vor deveni inutile. Dar atunci întregul Univers se transformă într-un punct şi omul se întoarce la Dumnezeu. Până când acest lucru nu se va întâmpla, impunerea va exista întotdeauna. Iată de ce visul despre o societate ideală şi despre un om absolut conştient constituie divinizarea umanului. Astfel, dorinţa de a lichida statul ca instrument de reprimare şi de impunere, duce la o şi mai mare reprimare şi impunere.

Dacă noi credem într-o societate ideală, în care totul este absolut raţional şi conştient, unde omului nu-i trebuie impunere şi control, aceasta înseamnă că noi credem şi într-un guvern căruia nu-i trebuie control şi legătură inversă. Şi guvernul care nu este deloc controlat şi pedepsit, mai devreme sau mai târziu, începe să adopte legi absurde şi să comită fapte care vor duce la dispariţia unei asemenea societăţi.

Dacă socialismul ar mai fi rezistat în Rusia timp de zeci de ani, ar fi fost strămutate nu numai râurile din Siberia, dar schimbările ireversibile de pe întregul Pământ ar fi putut avea loc mai repede.

Dinozaurii au trecut la creşterea greutăţii, folosind acest lucru drept mijloc principal de apărare. Conexiunea inversă s-a înfrânat. Mamiferele delicate şi uşor de rănit, au fost mult mai vulnerabile, dar tocmai de aceea au supravieţuit. Socialismul a vrut să unească toată lumea într-un singur stat. Un astfel de

dinozaur nu ar fi fost viabil. Destrămarea Uniunii Sovietice a fost o legitate. într-un stat mic este mai uşor să orânduieşti conexiunea inversă. în Rusia, puterea, ca şi înainte, nu este controlată. Nimeni nu ştie cum se cheltuiesc banii. Sistemul de privilegii este tabu. Deputaţii şi conducătorii ţării sunt apăraţi foarte mult. Conexiunea inversă funcţionează deocamdată sub formă de greve şi demonstraţii. Dacă acestea se manifestă prin revendicări concrete privind restabilirea conexiunea inverse în legi care prevăd responsabilitatea funcţionarului pentru faptele sale şi lipsa de apărare în faţa legilor a oricărei persoane din stat, atunci Rusia va rămâne aceeaşi Rusie. Dacă acest lucru nu se va întâmpla într-un timp apropiat, atunci este natural să aşteptăm destrămarea Rusiei în ţări mici, separate, în care politica nejustă se va vedea şi va fi înlăturată mult mai repede. Acum haideţi să ne închipuim o ieşire mai bună. Toţi funcţionarii sunt privaţi de privilegii în faţa legii. Fiecare răspunde pentru faptele sale. Hoţie şi legi stupide vor fi mai puţine. Dar cum trebuie să arate legile pentru ca statul nu numai să trăiască, ci să şi avanseze?

Statul nu este nici preşedinte, nici guvern şi nici Duma. Statul nu este armata şi nici poliţia. Statul este în primul rând un cod de legi şi de ideologii. Dacă acesta nu există, atunci legătura inversă normală nu poate să funcţioneze. Noi putem să fim toţi egali în faţa legii. Dar dacă această lege este stupidă şi injustă, atunci ce este de făcut? Atunci trebuie să respectăm aparenţa legii. Unde va duce acest lucru, noi ştim deja. în ziua de azi, vedem în Rusia destrămarea totală atât a legilor economice cât şi a legilor morale. Statul se comportă ca un şarlatan faţă de alte state şi faţă de propriul popor. S-ar putea spune că astfel se comportă nu statul, ci guvernul. Dar dacă asemenea acţiuni ale guvernului nu vin în contradicţie cu legile statului şi rămân nepedepsite, atunci înseamnă că asemenea acţiuni sunt comise deja de către stat. Nu demult a avut loc prăbuşirea rublei ca valută de stat. în prezent, zeci de mii de oameni de afaceri străini părăsesc Rusia. în aceşti ani, străinii au observat o particularitate interesantă. Oamenii din conducere se schimbă în permanenţă, iar politica rămâne la fel de neprincipială. Indiferent cât de deştept este omul aflat la putere, acesta nu schimbă nimic. Rusia, ca şi înainte, rămâne o ţară a absurdităţilor. La tribunal, un hoţ a fost întrebat:

— De ce dumneavoastră, aşa de deştept, frumos şi neo bişnuit, aţi devenit hoţ şi nu directorul unei mari întreprinderi?

El a răspuns:

— Eu, ca hoţ, mă stimez mai mult. Cu bolşevicii nu te poţi juca cinstit. Ei schimbă mereu regulile jocului. Dacă astăzi obţii un punct, ei anunţă că jocul continuă până la 22. Ei au deja 22 de puncte şi înseamnă că au câştigat. A doua zi tu ai 20 de puncte şi ei au 17. Ei anunţă că jocul continuă până la 18 puncte şi iar au câştigat.

Deci iată, că legea trebuie să se bazeze întotdeauna pe un fel de postulat: fie spiritual, fie material. într-una din cărţile sale, Friedrich Engels a scris: „Când este vorba de interesele de clasă ale proletariatului, nu poate fi vorba despre nici o morală şi nici o etică".

în socialism, a existat despre morală şi etică o anumită concepţie precum şi anumite legi economice. Dar şi unele şi altele au fost artificiale. De aceea s-au schimbat în permanenţă.

Unul din ziarele occidentale a scris următoarele: „în decurs de zeci de ani, politica sovietică a schimbat periodic direcţia la 180 de grade. Dar şi în acest caz, întotdeauna mergea puternic după principiile leniniste."

Nu demult, statul rus a înfăptuit următorul act. Oamenilor nu li s-au înapoiat depunerile valutare. Mai bine zis, li s-au înapoiat, dar în ruble şi după cursul valutar vechi. Astfel au fost încălcate în mod flagrant drepturile omului. încă înainte au apărut bănci care au fost controlate şi conduse de stat, deşi ele au fost private. Aceste bănci au jefuit tot poporul. Acest lucru ar fi putut fi prevenit, dar din nou nu s-a făcut acest lucru. De ce oare? Pentru că în ţară nu au funcţionat legile morale şi economice. Dacă ne aducem aminte, putem constata că statul sovietic a stors de la poporul nostru ultimii bani, obligându-i pe oameni să cumpere obligaţii de împrumut de stat. înseamnă că până când în Rusia legile economice şi morale nu vor deveni stabile, nu se va putea aspira la înflorirea statului.

Să vedem cum au funcţionat statele în lumea întreagă. Dacă legile şi morala se clatină, devine imposibilă dezvoltarea normală a societăţii. Este nevoie de postulate de la care să pornească legea. Postulatul material înseamnă inviolabilitatea proprietăţii private. Adică, aceasta înseamnă apărarea şi în

consecinţă posibilitatea de a dezvolta atât averea, cât şi pe ea ca obiect.

Postulate spirituale constituie apărarea în dezvoltarea moralei şi eticii, adică baza spirituală a omului. Ţările occidentale, în legile lor, au dezvoltat şi au apărat în primul rând bazele materiale. Ţările din răsărit s-au orientat mai mult pe aspecte spirituale care să acţioneze spre unificarea oamenilor. Acest lucru s-a realizat ca o concentrare asupra ideilor naţionale, care îi uneau pe toţi, sau asupra unei religii sau asupra unui curent de socialism filozofic. în timp ce Occidentul s-a dezvoltat, se dezvoltau şi postulatele spirituale, iar cele materiale s-au întărit treptat. Atunci când spiritul depinde pe deplin de corp, începe decăderea. Acestei tendinţe generale, în cadrul căreia legile apără din ce în ce mai mult materialul, trebuia să i se contrapună tendinţa cu accentul crescând asupra spiritului. Unitatea spirituală, bazată pe naţionalitate sau rasă unică poate conduce la fascism. Unitatea spirituală, bazată pe o religie, devine mai devreme sau mai târziu agresivă.
Socialismul a însemnat o încercare de a echilibra şi de a dirija aceste tendinţe contradictorii pe un singur făgaş. Ca bază a postulatului material, a fost luată proprietatea unită. Ca postulat spiritual, a fost declarat codul moral de construire a comunismului. Şi iată că şi alte postulate nu au fost viabile din faşă. Din această cauză, toate legile din statul sovietic au fost false şi instabile, deşi însăşi ideea proprietăţii colective, dacă nu este absolutizată, este necesară pentru dezvoltarea normală a societăţii. Ideea dezvoltării spiritualităţii şi în primul rând apărarea celor slabi, a copiilor, a pensionarilor, înlesnirile şi sprijinirea studenţilor, a oamenilor de artă, a permis să se acumuleze imense valori spirituale. Şi în ciuda moralei şi eticii proletare, acestea au jucat un rol imens în dezvoltarea societăţii şi a întregii omeniri. Când sistemul socialist s-a destrămat, tendinţa de a apăra postulatele spirituale a trecut la curente religioase, mai cu seamă la mahomedanism. Iată de ce observăm în lume o asemenea activizare a islamismului.

Ce reprezintă Rusia în ziua de azi? Rusia este un stat în care nu există postulate materiale şi spirituale. Cele vechi au fost distruse şi altele noi nu s-au creat. Constituţia care este astăzi în vigoare conţine pur şi simplu o enumerare mecanică a unor

principii abstracte. Deci, este pur şi simplu ireal să ne bazăm pe stabilitatea legilor.

Dacă se vor aduna din nou funcţionarii care conduc ţara şi elaborează o nouă Constituţie, aceasta va constitui o nouă plastografie. Gândirea omului care trăieşte mult timp fără legături inverse, devine păguboasă. în elaborarea Constituţiei şi dezvoltarea acesteia trebuie să participe masele largi de oameni, spirituale şi religioase şi conducătorii ţării. Unificarea Rusiei numai pe bază naţională sau religioasă este imposibilă. Sunt prea multe naţionalităţi şi religii. înseamnă că aceasta trebuie să fie o concepţie filozofică şi religioasă îndreptată pe sprijinul şi dezvoltarea bazei spirituale şi etice a omului. în acest proces trebuie să fie atrase şi presa şi televiziunea.

Cu cât mai repede percepem acest lucru, cu atât mai mult indignarea, furia şi nemulţumirea noastră se vor transforma în acţiuni concrete care să schimbe în mod real acea situaţie catastrofală în care se află azi Rusia şi în care poate cădea întreaga omenire.

Eu sunt un diletant în ceea ce priveşte însemnătatea politicului şi economicului şi nu pot să judec detaliile. Dar Universul este construit după un principiu unic şi orice societate este de asemenea un organism care se dezvoltă, se îmbolnăveşte şi moare.

Se poate trata organismul cu pastile atunci când boala a avansat, însă boala nu se mai vindecă de tot. Se poate încerca să depistam primele simptome ale bolii şi atunci vindecarea are loc mai uşor şi mai repede.

Se poate trece de Ia ideea tratării la ideea profilaxiei, înţelegând faptul că modul sănătos de viaţă poate economisi multă forţă pentru vindecare sau, în general, evitarea bolii. La urma urmei, omul trebuie să ajungă la concluzia că principalul izvor de sănătate îl constituie o concepţie justă despre lume şi educarea caracterului său. Sistemul corect al valorilor duce la dezvoltare şi la posibilitatea de supravieţuire. La baza legilor oricărui stat contemporan se află Dreptul Roman. Dar Roma antică s-a destrămat având o bază legislativă imensă, tocmai pentru faptul că ideologia ei a permis sclavagismul. Aşa cum există trei tipuri de conducători de stat există şi trei tipuri de state. într-un stat slab, legile nu sunt respectate. Statul este jecmănit la toate nivelele şi mai cu seamă la nivel superior.

Statul mijlociu poate pedepsi pe oricine care încalcă legile, indiferent de funcţia pe care o deţine. Un astfel de stat nu mai tinde deja spre destrămare, spre despotism sau spre subjugarea economică şi politică de către un alt stat. Există legi normale şi o constituţie gândită. într-un stat puternic, legile care pedepsesc lucrează fără greş. Dar principalul accent nu se pune pe acestea. Sistemul legislativ trebuie în primul rând să nu permită posibilitatea să apară infracţiunea, adică trebuie să acţioneze pentru prevenirea acestora. Pentru a elimina terenul de infracţiuni, în afară de legi, care acţionează în vederea prevenirii, este necesară dezvoltarea culturii, iar copiii trebuie să fie educaţi, pentru ca să perceapă sistemul adevărat al valorilor. Deci, ajungem din nou la baza energetică a statului şi a organismului. Dacă statul nu are o concepţie despre lume, morală şi ideologie, atunci orice măsură economică şi politică o să ducă la o îmbunătăţire temporară. Astăzi, Rusia este un stat mai mult decât slab. Ea a pierdut respectul pe plan mondial. încrederea în stat a pierdut-o şi poporul. în prezent, de fapt, are loc naşterea unui nou stat. Pe de o parte aceasta este în stare de deplină jefuire şi destrămare, iar pe de altă parte drumul pe care înainte statele le-au parcurs în mai multe secole, Rusia îl parcurge azi în câţiva ani. Cu cât mai puţină spontaneitate va fi în acest proces, cu atât mai repede şi fără traumatisme va avea loc acesta. Când a început perestroica, frâna principală, aşa cum s-a adeverit, a constituit-o factorul uman. Din punct de vedere psihologic, oamenii nu au fost pregătiţi pentru schimbări. însă problemele Rusiei actuale sunt legate în primul rând nu de economic şi politic, ci de moştenirea concepţiilor comuniste, când oamenii se rugau pentru viitorul luminos, pentru idealuri, morală şi etică. Actualul stat se comportă de asemenea fără principii şi fără morală, dar încearcă să pună ordine în sufletele cetăţenilor săi.

La baza economiei şi politicii se situează stratul informaţional-energetic, psihologia poporului. Adică totalitatea tradiţiilor religioase şi culturale.

La nivelul energetic, Rusia arată minunat. Poporul rus a trecut periodic prin prăbuşirea materială şi spirituală. Astfel, poporul este gata în prezent să perceapă altfel lumea, eliminând stereotipurile din trecut. De fapt, toate insuccesele actuale din economie şi politică contribuie la formarea concepţiei noi

despre lume. Când un medicament nu ajută, atunci boala se agravează, iar omul înţelege în mod intuitiv că fără schimbări proprii profunde el nu va supravieţui. Omul devine mai blând şi mai bun, îşi schimbă concepţia în mai bine, nu caută vinovaţi şi nu se răzbună. îşi dă seama că bolile şi problemele sunt ascunse în el, în caracterul şi concepţia sa incorecte. Şi apare minunea. Omul se însănătoşeşte. Cu puţin timp în urmă, Rusia se ruga pentru o idee. Acest lucru a condus-o către falimentul spiritual şi material. în ultimii zece ani Rusia a încercat să se roage pentru bunătatea materială şi acest lucru a condus-o tot către un faliment, în special spiritual.

într-un timp scurt, Rusia a parcurs drumul parcurs şi de Orient şi de Occident. Acum se formează acea concepţie care va permite unificarea tendinţelor contradictorii, reflectarea acestora în constituţie şi legi şi crearea unei economii şi politici noi. Atunci vom putea vorbi nu numai despre supravieţuirea Rusiei, ci şi despre înflorirea acesteia.

Unul din mijloacele puternice ale schimbării caracterului propriu înseamnă să-ţi respecţi cuvântul. Cu cât mai blând şi mai cu suflet îi apreciem pe ceilalţi oameni şi pe sine, cu atât mai mult ne lecuim în felul acesta. Expresiile tari, dure, categorice şi dispreţuitoare conţin în sinea lor sămânţa îmbolnăvirilor ulterioare.

Nu ştiu dacă am înţeles bine: supărarea trebuie să o priveşti ca pe o încercare şi atunci este mai uşor să o depăşeşti?

Este corect, dar acesta este numai primul pas. La început apare supărarea pe care nu o putem depăşi. Apoi încercarea pe care putem şi trebuie s-o depăşim. Pe urmă există un mijloc: adică posibilitatea de a lucra asupra propriei persoane şi de a ne putea schimba. După aceea intervine ajutorul acordat de Dumnezeu pentru a amplifica dragostea în suflet.

Cum explicaţi moartea unui număr atât de mare de oameni în timpul războiului?

Dacă imunitatea omului slăbeşte, atunci condiţiile în care organismul s-a simţit confortabil pot deveni un izvor de îmbolnăvire. Dacă imunitatea scade la nivelul întregii omeniri, atunci oamenii care înainte au trăit normal, îşi pierd capacitatea de a mai trăi. Aşa se explică cataclismele, războaiele, epidemiile.

In anii '30 din secolul trecut, adică la zece ani de la începerea celui de-al doilea război mondial, nivelul sistemului de imunitate al omenirii a început să scadă brusc. în ultimii câţiva ani are loc o asemenea scădere, cam cu 2-3 ori mai mare decât înaintea celui de-al doilea război mondial. Judecând după toate acestea, nu este exclusă apariţia unor anumite probleme în anii următori. Dar există o speranţă pentru optimişti.

Eu am compus într-un fel nişte grafice şi a reieşit că după 1970 a început înrăutăţirea bruscă a energeticii întregii omenirii, iar în anii 1996-97 trebuiau să aibă loc începuturile destrămării. Dar începând cu anii '90, graficul a început să se schimbe. Cu toate că energia este în scădere, energetica omenirii a început să se îmbunătăţească ceea ce va permite supravieţuirea şi depăşirea multor probleme. Am impresia că cineva, acolo sus, se amestecă. Astfel, multe previziuni în legătură cu primul grafic legat de anii '90, nu se adeveresc. Apropo, iată un fapt interesant. La sfârşitul anului 1997 am fost la Miami şi m-am întâlnit cu un grup de oameni care se ocupă de ocultism şi de extrasenzorial. Cu o lună înainte ei s-au aflat în Brazilia.

— Ştiţi ceva, a spus una dintre femei, se consideră că cei mai puternici magi din lume trăiesc tocmai în Brazilia. Am luat legătura cu magul şef şi el ne-a spus că începând cu anii '90 în planul subtil au început schimbări puternice în întreaga omenire. Şi acum omenirea nu va pieri.

Cum se poate explica fraza lui Christos: "Nu numai cu pâine se hrăneşte omul, ci şi cu cuvântul Domnului"?

înainte, eu am înţeles această frază în felul următor: omul trebuie să se gândească nu numai asupra lucrurilor materiale, ci si asupra celor spirituale. Ultimele experienţe m-au condus Ia următoarele concluzii. Sufletul se hrăneşte mereu cu iubire. Fără aceasta nu pot supravieţui nici structurile spirituale şi nici cele fizice. Asta înseamnă că periodic, primim înăuntrul nostru porţii de iubire de la Dumnezeu. In acea clipă trebuie să ne debarasăm de uman. Cu cât noi ne concentrăm şi trăim numai cu umanul, cu atât mai greu ne este să primim divinul. Acum, deci, fraza lui Christos o percep tocmai astfel.

Cum putem constata dacă femeia ne iubeşte cu adevărat sau doar se preface?

Nu trebuie să constaţi, întrucât tot nu veţi putea să faceţi acest lucru. Apoi, nu este vorba de femeie, ci de

dumneavoastră. Dacă vă rugaţi pentru ea, începe să se joace cu dumneavoastră. Dacă vă uitaţi la ea de sus, cu îngâmfare, ea va începe să vă dea cu piciorul. Astfel, să aveţi mai puţine gânduri şi pretenţii de la femei şi lucraţi mai mult asupra dumneavoastră.

Karma cui o moşteneşte copilul: a mamei, sau a tatălui?

In medie karma mamei în raport de 60% şi a tatălui - de 40%. Dacă însă unul dintre părinţi începe să se schimbe în sens pozitiv, atunci copilul, în mod subconştient, îşi măreşte orientarea spre acest părinte, cu sufletu, deschjs

De ce ne îndrăgostim totuşi de femei simpatice şi nu de cele înspăimântătoare?

închipuiţi-vă că pentru a avea, să spunem un milion de dolari şi pentru a supravieţui, trebuie să ai în suflet rezerve de iubire. Pentru a avea 100 de milioane de dolari şi a supravieţui, trebuie să avem rezerve mult mai mari. Deci atunci când noi primim sume mari, în sufletul nostru se înfiripă şi se măreşte iubirea, ceea ce ne permite să supravieţuim. Când vedem un om bogat, capabil, spiritual, frumos, noi, în lăuntrul nostru, dorim să ne comparăm cu el şi astfel are loc în interiorul nostru izbucnirea dragostei. Noi considerăm că ne-am îndrăgostit de cineva. Adică a avut loc în mod obligatoriu creşterea iubirii. Dar mai departe, această creştere trebuie să se transforme în divin atunci când banii, aptitudinile şi frumuseţea nu au nici o importanţă. Dacă acest lucru nu se întâmpla, încep să apară problemele. Poate cineva nu a înţeles ceea ce am spus eu. De aceea mai explic odată. Iubirea de Dumnezeu naşte iubirea de oameni. Iubirea de oameni naşte morala şi etica. Morala şi etica dau naştere la spiritualitate şi bunătate. Spiritualitatea naşte frumuseţea corpului fizic, a intelectului, a capacităţilor, etc. Cu cât este mai frumoasă faţa unei femei, cu atât mai mult a simţit şi a menţinut în suflet un sentiment puternic de iubire. Este natural că bărbatului îi vine să se îndrăgostească de o asemenea femeie.

Dar faţa femeii poate fi frumoasă datorită energiei, iar rezerva de spiritualitate şi de iubire poate fi deja epuizată. În asemenea cazuri, iubirea trece repede şi de o asemenea femeie ne plictisim repede. Se întâmplă şi invers, bărbatul care s-a îndrăaostit de o femeie urâtă cu o mare rezervă de dragoste şi bunătate în suflet o să o iubească şi mai departe. Să ne amintim ce se petrece la noi la estradă. înainte cântăreţul trebuia să aibă

un glas minunat, ceea ce constituia o condiţie esenţială. în prezent a apărut moda cântăreţilor fără voce deoarece ei se deosebesc de tot ce a fost.

O femeie care nu este frumoasă este orientată mai mult spre dragoste şi bunătate în suflet în comparaţie cu cele frumoase care depind deosebit de mult de înfăţişarea exterioară, care le deformează caracterul şi le face nefericite. Şi iată de unde a apărut proverbul: "Să nu te naşti frumos, ci să te naşti fericit".

Să te raportezi la lume fără pretenţii înseamnă să te raportezi la ea echilibrat, liniştit sau cu bucurie?

Cu bucurie, bineînţeles. Cu cât noi vedem mai mult divinul în toate cele ce ne înconjoară, cu atât mai uşor este să privim lumea cu iubire şi bucurie.

Cum să ocrotim copilul de bolile şi nefericirile viitoare?

Orice eveniment care are loc la nivelul real se repetă de nenumărate ori în plan subtil.

Iată de ce situaţia actuală neplăcută a dumneavoastră, sau ofensa nemeritată sau, pur şi simplu proasta dispoziţie, toate acestea pot să vină uşor din viitor. Cu cât ne descurcăm mai mult în prezent cu evenimentele negative, cu atât mai mult le facem inofensive în viitor. Lăsând să treacă prin noi şi purificând valurile evenimentelor viitoare neplăcute, noi ajutăm şi salvăm copiii noştri de neplăceri şi boli viitoare. Dacă la dumneavoastră a apărut brusc sentimentul fricii sau puternice păreri de rău sau o decepţie neplăcută toate acestea pot să nu fie legate de dumneavoastră ci de copii dumneavoastră Cu cât dumneavoastră nu vă lăsaţi copleşiţi de asemenea sentimente şi începeţi să vă rugaţi şi să le depăşiţi, cu atât mai mult dumneavoastră vă veţi salva nu numai pe sine ci şi pe urmaşi.

Aş fi dorit să vă prezint două exemple în legătură cu felul în care lucrează oamenii asupra propriilor persoane.

Primul exemplu:

O femeie a venit la mine în audienţă, având probleme cu fiica ei.

După o lună a povestit cu indignare prietenei ei următoarele:

— în luna aceasta atâta m-am rugat, încât fiica mea trebuia să devină o sfântă. Şi totuşi, nu văd ca şi înainte nici un rezultat.

— Al doilea exemplu:

Acum patru luni a venit la mine în audienţă o femeie tânără. Copilului ei i s-a pus un diagnostic: autism. Eu am vrut să-i spun

cinstit că această boală nu este vindecabilă; şi că există prea puţine şanse să o pot ajuta. Se poate spera numai să aibă loc o anumită ameliorare. Apoi m-am gândit: de ce să-i spun aşa ceva? Acest lucru o s-o împiedice şi pe ea şi pe mine. Când apelezi la Dumnezeu, orice obstacol poate fi depăşit.

Nu demult ea a venit din nou la mine.

__O să vă povestesc tot ceea ce s-a întâmplat cu mine, a spus ea. - De obicei, după audienţa dumneavoastră omului îi apare în suflet sentimentul fericirii, şi cel de a zbura. Eu am plecat „verde la faţă", într-o stare îngrozitoare şi transformările au durat destul de mult. Am încercat să mă rog, dar aceasta n-a avut nici un ecou în sufletul meu şi timp de o lună eu m-am rugat monoton şi cu resemnare, aşa cum mi-aţi spus. „Principalul este să păstrăm iubirea faţă de Dumnezeu indiferent ce s-a întâmplat şi să nu învinuim pe nimeni niciodată. Învăţăm ca în toate să vedem voinţa divină, învăţăm să nu omoram iubirea când umanul se prăbuşeşte, învăţăm să păstrăm iubirea când am pierdut tot ce aveam. Să învăţăm să trăim prin iubire." Şi astfel eu m-am rugat, dar nu a survenit nici o schimbare. Ştiţi când au început să apară schimbările? Tocmai atunci când eu m-am resemnat în totalitate că copilul meu este autist şi m-am rugat fără să mai sper şi fără să mai contez pe ceva. După aceasta copilul a început să se schimbe. Apoi, după două luni, m-am dus la doctorul care a retras diagnosticul de "autism". Au trecut încă două luni....